

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

هه‌موو به‌ره‌هه‌می هیمن

به‌رگی دووهم

هه‌واری خالی

نووسین

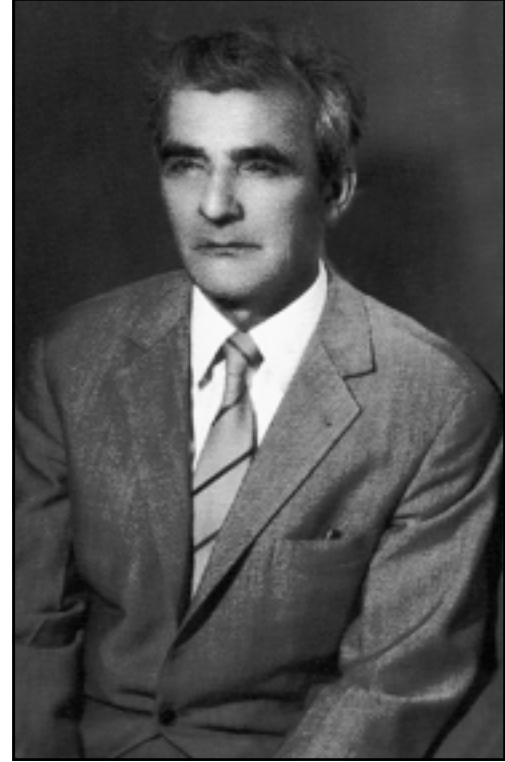
هه‌واری خالی

سه‌رجه‌می نووسینی هیمن

به‌سه‌رپه‌رشتیی:

به‌دران ئەحمەد عوسمان دهشتی

ناوی کتیب: هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نووسینی هیمن
به‌سه‌رپه‌رشتیی: به‌دران ئەحمەد - عوسمان دهشتی
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۱۸۴
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: به‌دران ئەحمەد حه‌بیب
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی به‌رگ: شکار شیخ عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
خۆشنووسی به‌رگ: خۆشنووس محهمەد زاده
پیت لیدان: ئاراس ئەکرەم
هه‌له‌گری: به‌دران ئەحمەد، عوسمان دهشتی، شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوتەر: عه‌زیز عه‌بدو‌لخالیق - دلاوه‌ر سادق
سه‌رپه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌رهمان مه‌حمود
چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۳
له‌کتیبخانه‌ی به‌رپه‌رپه‌رایه‌تی گشتیی رو‌شنبیری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره (۸۷) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

هيمن

شیره زن

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه لهو شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خویناویی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری د پندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خۆشی که متر به خۆبه وه دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیوه. به لیک سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی ره زاخان پاش فه وتانی نه و قازاخه چه کمه رهقه و نه و دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشوویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خۆشی له دلێ گه را دیسان سه قز شوومترین و ره شترین رۆژانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هله وی که دهیانگوت ئاسمانی به سهر نیه وه راده گری و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی بهر بهر کانی نه کرد، وهک تووی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه راگردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خۆیان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتنی بیست ساله ی ره زاخاندان کاربان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پروو تاندنه وه بوو. به لام نه و قاره مانانه ی که له لیکه وه مانه که ی شه هر به ردا ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیتویکی ژنان دده و چه کمه بریقه داره کانیا ن به که لاشیتی که چ و کۆن ده گۆر بیسه وه و باقی شیان دده و و خۆیان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لده هاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیا ن له سه قز په یدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایا ن پیتدا هاتبێ نه بوړان، به بهرگی زه رقی و به رقییه وه، به سه ردۆشی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی ره ش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه بابانه کانی سه قزدا ده ستیا ن کرد به گه ران و خۆ بادان و قه مچی هه لسه و راندن و پۆز لیتدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خۆولاتی و خۆمالتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسهری سووره زرته و قه له و دریتژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیتگانه ن، هیند پکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خۆیان هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زۆری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتاوی سوودی «ساحب» دا ببنه قۆچی قوربان.

من نه و ده می نا که میرمندالیک کی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رهاتووه و زۆرم چه رمه سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زاراوه ی له شگری ده رناچی. به لام له بیسره نه و که سانه ی له و سه رده مه دا سه ربیا ن له سیاسه ت ده خورا و ده میا ن له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نه وه هه لده گری. ده یانگوت هوی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وتنی جوغرافیایی نه م شاره یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نه و دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نه وته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبدا ن. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیری دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد پخوازه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه وره ی بو ئیستیعمار په یدا کرده وه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی ده رنه ده چوو و تیتی نه ده گه یشتیم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خۆی ته فروتو نا ی کرد بوو سه رله نو ی زیندوو بکاته وه و گه وره کانی بکاته نو که ری خۆی و له سه قز مو لیا ن بداته وه. چونکه مر دووی خۆبه تی و به دهستی خۆی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانا بینی ده س بکاته وه، نه م سوور فلانه ی هینا وه نه خسه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هینا وه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خۆی نه م ده روا نه، بپاریزی.

له و سه روه پندانه دا که ئیمه ی خه لکی لیکه وه ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی نه رته شی شاهه نشاهی و ئاغا کانی دا له ئاویله کی گیان کیتشاندان بوین. جوولانه وه ی نازاد پخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستاند بوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربا یجان رۆژ به رۆژ زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به ربه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه وتووی کورد پیتشه وای خۆشه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنیه بوو و ره گور پیتشه ی له هه موو لایه ک دا کوتابوو و لک و پۆی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپیک خراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نه و هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازایانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه ها باد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له ها توچۆدا بوون، به یان نامه و رۆژنامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نه وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کاربه ده ستانی تارا نی

له موکریان و ئەولاتیڕیش دەره‌پێراند و جە‌مه‌هوری کوردستان دامه‌زرا. هێزی گه‌ل و پێشمه‌رگه‌ گه‌مارۆی سه‌قزی دا ئیتر حکومه‌تی تاران به‌جاریکی زراوی تۆقی و حه‌زبای برینداری ئیستیعمار به‌ته‌واوی ئاروژا و گه‌زاره‌ی ده‌رکیتشا و ژه‌هری پیسی خۆی به‌سه‌ر ئیمه‌دا پێراند، رۆژ نه‌بوو پۆلیک لاو نه‌گیرین، نه‌خرینه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ یا به‌رێ نه‌کرین بۆ پستی جە‌بهه، شه‌و نه‌بوو ده‌سته‌به‌کی دیکه‌ خۆ پزگار نه‌که‌ن و په‌نا نه‌به‌ن بۆ کوردستانی پزگارکراو که ئامیزی بۆ هه‌موو کوردیکی نیشتمانپه‌روه‌ر و هه‌موو ئازادیخوازیکی جیهان ئاوالا بوو، له‌و لاشه‌وه‌ ئه‌و ده‌ره‌به‌گ و خاین و خۆفرۆشانه‌ی که حیزب ده‌ره‌تانی خه‌یانه‌ت و خراپه‌ی لێ گرتبوون و ماوه‌ی نه‌ده‌دان خۆینی مسکین و هه‌زاران چیدی بمژ و ئیسکیان بکرووسنه‌وه‌ به‌په‌له‌په‌روه‌ خۆیان له‌ ئامیزی شاهه‌نشا ده‌هاو‌پشت. ئه‌م حه‌مه‌ په‌زایه‌ی ئه‌م‌رۆ بێ شه‌رمانه‌ ده‌لێ من شای پێخواسانم و به‌ردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کریکار له‌ سنگ ده‌دا، ئیستاش ئه‌و ده‌ره‌به‌گانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌می خه‌یانه‌تیان به‌گه‌ل و نیشتمانی خۆیان کرد به‌زه‌بری نوکی نیه‌ ده‌کاته نوینه‌ر و سه‌ناتوور.

به‌کورتی سه‌قزی بوو به‌که‌شتی نوح و له‌ هه‌موو تۆ و ته‌ره‌مه‌یه‌کی تی خزا. چونکه‌ ته‌ویله‌ش نه‌مايوو جاشی تی بکری. ئاغاواته‌کانیان وه‌ک گاوه‌گۆل به‌سه‌ر خه‌لکدا پری و به‌زۆری له‌ مالان دایان مه‌زراندن. خاوه‌ن مال ناچار بوو له‌و قات و قه‌ر و گرانییه‌ به‌سامه‌ی که له‌ کاتی شه‌ر له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌تایبه‌تی له‌ سه‌قزدا هه‌بوو له‌ زاری ژن و مندالی خۆی بگریته‌وه‌ و گاوه‌گۆلی شا دابه‌ستی. ئه‌گه‌ر ئاغا به‌رچایی پۆنی که‌ره‌ و هێلکه‌ و هه‌نگوین و مره‌با و نیوه‌پۆزی چلاو که‌باب و شیتی شوانه‌ی گوشت و فرووج و قه‌له‌موون نه‌بوویاوه‌ و شه‌و چه‌له‌شی لێ برابا. خاوه‌ن مال پێشمه‌رگه‌ یا به‌قه‌ولی ئه‌وان «متجاسر» بوو. ده‌سه‌جی پاپۆرتی لێ ده‌درا و ده‌یانبرده‌ دیژبان و تیروته‌سه‌ل ده‌یان کوتا و سه‌ر و گۆیلاکیان ده‌شکاند و زۆر جاریش بێ سه‌روشوتن ده‌چوو.

له‌و سه‌رده‌میدا که له‌ سایه‌ی خه‌باتی حیزبکی شۆرشیگێر و ئازادیخواز و زانیی و دلسۆزی پێشه‌وا و پابه‌ریکی بلیمه‌ت به‌شیکێ کوردستان هه‌ر له‌ به‌ستینی ئاراسه‌وه‌ تا نیه‌یکترین گوندی سه‌قزی ئازاد بپوو و گه‌له‌که‌مان له‌وپه‌ری خۆشی و ئازادی و سه‌ره‌رزیدا ده‌ژیا و وه‌ک ده‌لێن «گورگ و مه‌ر پیکه‌وه‌ ئاویان ده‌خواره‌وه‌» حالی خه‌لکی شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌ له‌ حالی کۆیله‌کان گه‌لیک ناخۆشتر بوو. بۆیه‌ من سه‌قزم نیو ناوه‌ شاری تووک لیکراو. رۆژ نه‌بوو دیژبان، کاسب له‌ دوکان نه‌هینیتته‌ خوارێ وه‌به‌ر شه‌پانی نه‌دا یا گزیری ئاغا که‌شیده‌ له‌ ئه‌ستۆی چه‌ند حاجی نه‌کا و ئاته‌گی چه‌ند مه‌لا نه‌برێ. خۆ ئه‌وه‌ی راپۆتکاران و کارناسانی بیگانه‌ ده‌یانکرد ئه‌گه‌ر له‌رووم هاتبا بیگێرمه‌وه‌ مچورک به‌له‌ش

هه‌موو ئینسانییکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف و به‌ناموسدا ده‌هات.

ئیس‌تیعمار هه‌میشه‌ له‌ شه‌ره‌که‌ی ئیمه‌وه‌ نه‌خشه‌ی رووخاندنی جە‌مه‌هوری دیموکراتیکی کوردستانی ده‌کیتشا. چه‌ند جار ئه‌ته‌شی شاهه‌نشاهی شنگلی له‌ خۆی دا و هێرشێ برده‌ سه‌ر سه‌نگه‌ری ئازادی و، به‌ره‌نگاری پێشمه‌رگه‌ی کورد بوو. به‌لام دیتمان چۆن به‌شرووی گه‌راپه‌وه‌ و رقی خۆی به‌ئیمه‌ی بێ چه‌ک و بێ ده‌ره‌تان رشت.

داخی به‌جه‌رگم گه‌نده‌ل فیلێ ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سه‌ر حکومه‌تی ئازه‌ربایجان و پاش سالیکی ته‌وریزی قاره‌مان داگیرکراوه‌ و سیلاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مه‌هاباد قیبه‌لی ئاواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر چوار لاوه‌ ئابلقه‌ درا و بێ پشتیوان ماوه‌. جا ئه‌مجار ئه‌ته‌شی شاهه‌نشاهی له‌ سه‌قزه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌هاباد که‌وته‌رێ. ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بێ، بوو. کۆماره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مان رووخا، پێشه‌وا مه‌زنه‌که‌مان به‌خۆی و هاو‌پتیه‌کانیه‌وه‌ گیران. پیتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌و ده‌میشه‌ یه‌که‌م زه‌ریه‌تی جه‌رگه‌ر و شه‌ره‌که‌مان که‌وت و هه‌وه‌ل ریزی سێداره‌ له‌ سه‌قزی بێ فه‌ر چه‌قی.

به‌یانیه‌کی ساردی زستانی سه‌قزی بوو، کاتی خه‌لک له‌ مال و ده‌ره‌که‌وتن چ ببین؟! کافر نه‌بینی، ده‌ سێداره‌ چه‌قیبوو، ده‌ رۆله‌ی نه‌به‌ز، ده‌ قاره‌مانی کۆلنه‌ده‌ر، ده‌ پیاوی تیکۆشه‌ری کوردیان پێوه‌ هه‌لا‌وه‌سه‌رابوون، به‌شی زۆری ئه‌م شه‌هیدانه‌ له‌ عه‌شیره‌تی پێشکه‌وتوو و نیشتمانپه‌روه‌ری به‌گه‌زاده‌ی فه‌یزوللا به‌گی بوون که‌ میتروو شاهیده‌ ئه‌م عه‌شیره‌ته‌ له‌ پیکه‌هێنانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامه‌زراندنی کۆماری کوردستاندا چ نه‌خشییکی گه‌وره‌ و به‌رچاوی هه‌بووه‌. له‌نیو ئه‌م شه‌هیدانه‌دا (ئه‌حمه‌دخانی فاروقی) مه‌زنی به‌گه‌زادان و دوو برا ئۆجوانه‌که‌ی ده‌ببیران که‌ هینده‌ له‌ میتز نه‌بوو به‌فیل گیرابوون و به‌تاوانی کوردايه‌تی بێ موحاکمه‌ و لیپرسینه‌وه‌ حوکی ئیعدامیان درابوو.

ئه‌فسه‌ریک که‌ ئه‌و حوکه‌می پێ راگه‌یاندوون له‌ زۆر جیتیان و بۆ زۆر که‌سی گێراوه‌ته‌وه‌: (نیوه‌شه‌و، کوتوپر به‌خۆم و چه‌ند گرۆبان له‌و ژووره‌ی ئه‌و سێ برابانه‌یان تیدا به‌ند کردبوو وه‌ژوور که‌وت، چرایان دایسا ته‌ماشام کرد ئه‌حمه‌دخان ئانیشکی داوه‌ته‌وه‌ و سیغار ده‌کیشی و براکانی له‌ خواره‌وه‌ به‌ئه‌ده‌ب له‌سه‌ر چۆک دانیشتوون. سام گرتی، به‌مینگه‌ مینگ حوکه‌مه‌که‌م پێ راگه‌یاندن. پیم سه‌یر بوو هیچیان نه‌بزرکان، هیچیان په‌نگیان نه‌گۆرا و، رانه‌چنین. ئه‌حمه‌دخان به‌شینه‌یی سیغاره‌که‌ی کووژانده‌وه‌ و گوتی:

«من بیرم له‌وه‌ کردبووه‌وه‌، ئه‌م‌رۆژم له‌پیش چاو بوو و ده‌مزانێ له‌سه‌ر ئه‌م بیروپروایه‌ی هه‌مه‌ تووشی شتی وا دیم. به‌لێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادیخوازم، من دژی رێژی

بۆگەنى پاتشايە تىم و دژى دەسلەتلى شومى بىگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من لە ئىرانى ئىستاندا ھەر ئەوھىيە. ھىچ چاوەنۆزى بەزەبىم لەو رېژىمە نەكردوو و ناكەم. بەلام شاھەكەى ئىيوە كە لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانبايە، ئىمە عەشیرەتەين و لەئىيوە عەشیرەتەندا تاوان ھەر ئى مەزن و براگەورەيە. چونكە براى بچووك بەپىيى رېوشوئى عەشیرەتەى ناچارە وەدوای براگەورە بکەوئ و لە قەسەى نەچىتە دەر، لەبەرئەوھ نەدەبوو حوكمى وا زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپياوانە لەسەر براكانم بەدا.

ھىشتا ئەحمەد خان قەسەى مابوو بىكا كە عەولاخان وە جواب ھات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! ماھىە سەر بەرەزى بنەمالەكەمان! زۆر جىيى داخە كە لە ئاخىر ژياندا قەسە لە قەسەى براگەورەى خۆمدا بکەم و ئەم راسىيەى بەدركىنم كە ئىمە زۆر لە پىش جەنابتدا ئەم بىرورپرايەمان پەسند كەردبوو و چووبووينە نىو رېزى حېزبەوھ، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نىو رېزى حېزبەوھ و ئەم بىرورپرايەت قبوول نەكەردبايە و رېيازى شەرەف و كوردايەتەى و ئازادىخوازىتەى نەگرتبايە و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى وا پشتت لە نەتەوھكەت كەردبايە ئىمە لە رەسمى عەشیرەتەيمان ھەلەدەدا و قەت شوئىت نەدەكەوتەين. بەلكو پىم وايە يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پىشمەرگەى كوردستان كە بەرەو سنگى تو رادىربايە لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

حەمەخان كە تا ئىستا بىدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆزەى بۆ چىيە؟ ھەستەن ھەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرەف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پياوانە، يا باشتەر بلىم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان ھەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانىش دەستى ئەويان ماچ كەرد و كەوتنەرى. تا ئىترە لە زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراوھ كە خوشى كورد بوو. بەلام لە بنداردا زۆر كەس ئاگای لە ئازايەتەى و پياوتەى و نەترسىيەى ئەوان بوو و شىعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستووھ.

كاتىك ئەم ھەوالە دلتەزىن و جەرگەرە بۆ «زىر وەشان» خانى داىكى شەھىدەكان كە لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دوعبوو دەبەن. لە پىشدا عاتىفەى داىكەتەى تىنى دەدا و بەنىنۆك ھەر دوو لا روومەتە قەلەوھەكانى وا دەرئى كە خوشى لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو دىتەوھ سەرخۆ و كولى دەنەشەتەوھ و زۆر بەوقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىبەدام دەكەوتەرى. لەو ئاپۆرە نىزىك دەبىتەوھ كە بەخەم و پەژارە و گریانەوھ كۆبوونەوھ. خەلكەكە بەدیتى ئەم خانمە بەرپىزە و ئەم داىكە دلسوتاوھ كە بەدەستى شا قەت كەسى

نەماوھ و وەجاغى كۆپرۆتەوھ تىكرا لە گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نىوچاوانى گرژ دەكا و لىوى دەكروژى و سەر بەرزانە دەچىتە پىش. رېيى بۆ دەكەنەوھ تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كە لە دەورەى سىدارەكان كىشك دەكىشن. ئەوانىش بى ئىختىيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرە تىيان دەفكرى و دەلى:

«دەك رۆلە رووتان سىيى بى وەك رووى داىكى خۆتان سىيى كەدەوھ. من بۆتان ناگرىم، قورپان بۆ ناپىوم، شىنتان بۆ ناگىرم. چونكە ئىيوە پياوانە ژيان و پياوانە چوونە سەر سىدارە. ئىيوە لەسەر دزى و پياوكوژى و خەيانەت و جاشەتەى نەكوژران. ئىيوە لە رىگای ئازادىيە مەدا، لەسەر كوردايەتەى، لەسەر ئابروو و شەرەف و لە پىناوى رزگارى ئەم گەلە زۆرلىكراوھدا شەھىدكارون و ھەرگىز بەمردووتان نازانم.»

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەبىتەوھ و لىيى دەچىتە پىش و سەرەخوشىيى لى دەكا، شىرە ژن بى ئەوھى سوپاسى بكا بى دەكەنەى و دەلى:

«داخوا ئەم شوپرە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاھەنشا وا بوو سى رۆژ تەرمى شەھىدەكان بەھەلا وەسراوى بىنەتەوھ بەلام فەرماندە وا لە بەرامبەر ئەم غىرەتەى شىرە ژندا شەرمەزار دەبىتەوھ دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زىر وەشان خانم» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوشىيەى بەروومەتەيدا دىتەخوار لە كۆلمەيان ھەلەدەسوئ، مەلايەك لەوئىندەرى دەبى و دەلى: «خانم بۆ وا دەكەى» جوابى دەداتەوھ «مامۆستا! كورپىكى لە من بووبى و شىرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پياوى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەوھ كورپى زىر وەشان لە مردن ترساون!»

۱- سالى ۱۹۷۱/۱۳۵۰ بەبۆنەى ۲۵ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى يەكىتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خۆپندراوھتەوھ و لە ژمارەى (۲)ى گۆقارى «نووسەرى كورد»دا چاپ كراوھ.

۲- خەلىل خانى باوكى ئەم شەھىدانە سۆفىيەكى بەناويانگ بوو، رەنگە داستانى حوسىنى حەللاجى بۆ خىزانەكەى گىراپىتەوھ. خوين تى ھەلسوونى روومەتى شەھىدەكان لە داستانى حوسىن دەچى. ھىمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ده‌دانی خیری پیدا هینابین، شتیکی ویچووی له‌باره‌ماندا نووسیب، که‌م یا زۆر سه‌روه‌سه‌گوتی نه‌گوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه‌ ئیمه‌ وه‌که‌سه‌ نه‌زاون، هه‌لمه‌ن نه‌گوتاوته‌ سه‌ر مەلک و ماشی که‌سه‌، ده‌ستمان به‌کلای خۆمانه‌وه‌ گرتووه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هیناوه‌، هه‌ر بێگانه‌ به‌گه‌ژ ئیمه‌دا هاتووه‌، هه‌ر زۆردار ویستووویه‌تی بمانگرێ، بمانکوژێ، بمانکوژی، تالانمان بکا، خاوه‌ و خیزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لی تیکوپیک بدا و ژبانمان بشیوتی. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستووینه‌ ولاتی باب و باپیرمان لی داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریان کردووه‌، نه‌گه‌ر بۆ به‌به‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌گه‌ر داومانه‌ته‌ چیا، نه‌گه‌ر رۆبۆینه‌ چه‌ک، پینشی زۆرداران گرتووه‌، به‌گه‌ژ داگیرکه‌ر داهاتووینه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خۆنمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جێ ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتووه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن بریوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، داپر داپرمان تی خستووه‌، ته‌نانه‌ت جوقه‌وارمان لی بریوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگه‌رمان کردووه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگه‌ش مافی ره‌وای هه‌موو زینده‌واریکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخویننه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گوناهاکه‌رین، هه‌ر ئیمه‌ پیاوخراب و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بێ هه‌یز و بێ ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌س دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسی که‌مانی بێگانه‌ که‌ زۆربه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکووتووه‌ و به‌ورکه‌ی داگیرکه‌ران به‌خپوکه‌ران پێیان له‌ راستی خستووه‌ و واقیعیان شارده‌وته‌وه‌. هه‌زاران جینیوی سه‌ر به‌کوکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لی کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتووه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگه‌رمان کردووه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوانینه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسیانه‌ پرن له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلیکراو و به‌شخوراوی کورد. به‌لام له‌ لابه‌لای

لاپه‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌ پر له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ ئه‌مونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سالی (١٣٥٠)ی هه‌تاوی (١٩٧١)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلاووته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کاربایه‌کی ئازهری به‌فارسییه‌کی نارێک و ناله‌بار و پر له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پر له‌ جینو و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردووه‌ و وه‌ک گوتووینه‌ «کارێکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای بردۆته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکۆ که‌ قه‌ت نه‌سه‌کنده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌بیردۆته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی واکه‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نیشمان داوان له‌ لابه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ ئه‌مونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ باسی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نج و چوار سال له‌وه‌ی پێش (١٣٤٠ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلاووته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردووه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وی ئه‌م کاربایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌ لاپه‌ره‌ی (٣٦٩) له‌ژێر عینوانی «سمیتقۆ و روزنامه کردی» دا نووسیویه‌تی:

(پۆژتیک شیخ عه‌بدوڵلا (له‌ پیاوه‌ تێگه‌یشتوووه‌کانی سمیتقۆ له‌ خزمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیقو قساندا گوتی: ئاغا «یانی سمیتقۆ» ده‌یه‌وی له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو بکرتیه‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌چ ئه‌ندازه‌ و تیراژتیک ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شاره‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بێ و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ عه‌بدوڵلا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پێته‌کانی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ عه‌بدوڵلا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالی شتیوا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشتم و گوتم:

«نه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگاکه‌ی خۆمان تی بکوشین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌کانی نه‌هیلین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلاوبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بێ زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرازی پێوست ئاماده‌ بکه‌ین.»

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ عه‌بدوڵلا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. نه‌گه‌رچی ئه‌و

به‌لینى دا كه هه‌قده‌ستى كاربه‌ده‌ست و كرىكارانى چاپخانه‌كه بدا، نه‌ده‌كرا له‌و رۆژیدا پشت به‌به‌لینى كورده‌كان به‌ستری. چونكه سه‌رپىچى له‌ فه‌رمانى سمىتقۆ له‌و هه‌لمه‌رجیدا گالته به‌گیانى خۆكردن بوو. پاش ئەوه‌ى چەند رۆژێك له‌و باره‌دا بی‌رم كرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ كۆی رانه‌گه‌شت. ناچار كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌ى خۆم داخست، شه‌وى ده‌گه‌ل نۆكه‌رىكم و چەند به‌له‌دى دیکه له‌ شارى وه‌ده‌ر كه‌وتم). لێره‌دا نووسه‌ر باسى راكردنى خۆى ده‌كا و پێوه‌ندى به‌ئیمه‌وه‌ نیه‌ و له‌ ئاخى لاپه‌ره‌ى (٧٣٠) دا ده‌ست پێ ده‌كاتوه‌:

(به‌لێ پاش راكردن و ئاواره‌بوونى به‌ناچارى من، سمىتقۆ ده‌ستوورى دابوو كه كتیبخانه و چاپخانه‌كه‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی ناویكیشى مه‌ئموور كرده‌بوو رۆژنامه‌ى كوردی چاپ و بلاو بكاته‌وه و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دى تورجانی‌ش نه‌یكردبووه‌ ناپیاوی به‌شیکى له‌ كتیبه به‌نرخه‌كانى كتیبخانه‌ى من هه‌لگرتبوو و برده‌بوویه‌وه ماله‌ خۆى. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه رانه‌وه‌ستا‌بوو، ناوی چاپخانه‌كه‌شمى گۆرپبوو. تابلۆى چاپخانه‌ى «مەدن»ى فری دابوو و تابلۆى چاپخانه‌ى «غیره‌ت»ى هه‌لا‌وه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانى فارسى و كوردی بلاو كرده‌بووه كه‌ هه‌و ته‌وى جارێك ده‌رده‌چوو. ناوی «رۆژى كورد - شه‌وى عه‌جه‌م» بووه كه‌ دوايه‌ بوته «رۆژى كورد» و ئاخى بوته «كورد».

نووسه‌ر چەند لاپه‌ره‌ى دیکه‌ى به‌باسى شه‌ر و کیشه و کاره‌ساته‌كانى نێوخۆى ئەو سه‌رده‌مى ئێران ره‌ش كرده‌وته‌وه و دیسان باى داوه‌ته‌وه سه‌ر باسى سمكۆ و نووسیویه‌تى.

«خه‌لك كه‌ به‌هیا بوون هێزى ده‌وله‌تى سمىتقۆ رام و به‌رده‌ست بكا، كه‌ خه‌به‌رى راپه‌رینى (لاهووتى) و كوژرانى (خالۆ قوربان) و راكردن و بلاو‌بوونى چریكه‌كانى ئەو و هاتنى سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جارێكى ناھومید بوون. له‌و لاشه‌وه‌ كورده‌كان به‌و زال بووانه‌ ئازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیاییتر بوون.

ئه‌م‌جار سمىتقۆ بیجگه له‌ بلاو‌كردنه‌وه‌ى رۆژنامه‌ى كوردی «كورد» له‌ ورمى رێكخراویكى بو‌ وەرگرتنى گومرگیش دروست كرده‌بوو، له‌هه‌ر شتیكى كه‌ خه‌لك له‌ ورمى‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌كانى تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگى ده‌ستاند و په‌ته‌ى چاپى به‌كوردی ده‌دانى. كوژرانى خالۆ قوربان له‌ رۆژنامه‌ى كورده‌كان، كه‌ به‌ناوى كورد چاپ كراوه و بلاو‌بوته‌وه، به‌لگه‌ى به‌نرخى تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لێره‌دا بلاوى ده‌كه‌ینه‌وه.

نووسه‌ر ئەسلى پاشكۆى فارسى رۆژنامه‌كه‌ى له‌ لاپه‌ره‌ى (٣٨٠) دا چاپ كرده‌وه. ئەوه‌تا منیش ده‌یکه‌مه‌ كوردی:

کاره‌ساتى كوژرانى خالۆ قوربان

له‌ پاشكۆى ژماره‌ دووى رۆژنامه‌ى «كورد» چاپى ورمى «هه‌والتووسى ئیمه‌ ده‌نووسى: كوژرانى خالۆ قوربان و شكانى له‌شكره‌كه‌ى بو‌ ناگادارى خوتنه‌رانى خۆشه‌ويست روون ده‌كه‌مه‌وه. رۆژى (٢٨)ى رهمه‌زانى (١٣٤٠) له‌ كاتێكدا كه‌ له‌شكرى كورد له‌ژێر فه‌رمانده‌ی «سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندى» له‌ ده‌وروشتى گوندى «قوزلو»ى خاكى هه‌وشار خۆى بو‌ په‌لاماربرده‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌كرد، خه‌به‌رى ده‌ستدریژی «خالۆ قوربان» له «میانداو» هه‌و بو‌ «شارویران» و «سابلاغ» به‌هۆى دوو سواری سه‌ردارى موكرى گه‌یشت. هه‌ر ده‌سه‌جى روو له‌ سابلاغ كراوه. شه‌وى (٢٩)ى رهمه‌زان له «بوكان» مانه‌وه، به‌یانى زوو رویشتن. دوو سه‌عاتى رۆژ ما‌بوو مه‌زنى عه‌شیره‌ته‌كان له‌ ده‌وروبه‌رى گوندى «ده‌رمان» ده‌گه‌ل سه‌ید ته‌ها ئەفه‌ندى كۆرى راوێژ و ته‌ووێژیان گرت، نه‌خشه‌ى په‌لاماربرده‌ سه‌ر خالۆ قوربانیان كیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له‌ عیلى هه‌ركى، «ئه‌سكه‌نده‌رخان» له‌ خه‌لكى برادۆست «هه‌مزاغا» له‌ عیلى مامه‌ش «ئه‌میر ئەسه‌د»ى دێبۆكرى و «سالار سه‌عید» له‌ خه‌تى «لاچین» هه‌و یچن. بریاران دا له‌ جه‌نگه‌ى بوولیتى بانگى شێواندا، له‌ سه‌عاتى دیاریكراودا، له‌ سى لاوه په‌لامار به‌رن و ته‌قه‌ ده‌ست پێ بكری. «ئه‌میرولعه‌شایر» و «ئه‌میر ئەسه‌د» و «سالار سه‌عید» به‌پێى بریارى گشتى له‌ تاریک و روونى به‌یانى (٢٩)ى رهمه‌زاندا له‌سه‌ر كێوى «زاوا و بووك» را له‌شكرى خالۆ قوربانیان كه‌ له‌سه‌ر ته‌پكى «داسا مه‌جید» له‌ نێو سه‌نگه‌راندا دامه‌زرا‌بوون، دايه‌ به‌رده‌ستریژ. له‌ هه‌ردووك لاوه شه‌ر ده‌ست پێ كرا.

سواری كورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌كه‌ درێژه‌ى بكیشى، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف كوت هه‌لیان كوتا سه‌ر له‌شكرى عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ى تهنه‌نگان وه‌ ده‌ریان نان. هیندیك به‌دیل گیران. هیندیك كوژران و سواره‌كانى ئەمیر ئەسه‌د «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست كه‌وت. ئەسپ و یه‌ستر و تهنه‌گیكى زۆریش گیرا. ئەمیرولعه‌شایر، ئەمیر ئەسه‌د، سالار سه‌عید له‌ پاش ئەوه‌ى له‌ كوشتن و به‌دیلگرتنى سه‌ریازه‌كانى «داسا مه‌جید» بوونه‌وه، چەند سواریکیان به‌دووى سه‌ریازه‌ راكردوه‌كاندا نارد. بو‌ خۆشیان په‌لاماریان دا قۆلێكى دیکه‌ى له‌شكرى خالۆ قوربان كه‌ له‌سه‌ر كێوى «خه‌زایی» بوون. ئەوانیش پاش ته‌قه‌یه‌كى كه‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال كرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌راتن كوژران و هیندیكیش به‌دیل گیران. له‌وتیش ئەسپ و تهنه‌گیكى زۆر وه‌ده‌ست كه‌وت. سواره‌كانى سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ل كوو شكه‌سته‌ى له‌شكرى ئەو دوو شوینه‌ وا به‌شپه‌ره‌ی گه‌ینه‌وه ئیندرقاش ترس له‌نێو له‌شكرى

خالق قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مەنگور و ھەركى و زەرزا جلدانە لىيان و ھەخۆكەوتن و ئازايانە دايان گزائى. لەو شەرەدا خالق قوربان و چەند ئەفسەر و سەرباز كوژران. زۆرىش بەدىل گىران. پىساوكانى سەيد تەھا ئەفەندى (۳) تۆپ، سوارەى مەنگورى تۆپىك و سوارەكانى ھەركى (۲) تۆپى گەورە و مترالىوزىك و ئەسباب و تەفەنگىكى زۆريان بەتالان گرت. ھىندىك دەلەين سوارەى ئەحمەدى گوللوى ئاغاي مەنگور و ھىندىك دەلەين ئەحمەد خانى ھەركى خالق قوربانى كوشتو.

شكستەى لەشكرى خالق قوربان زۆرىەيان گەرانەو ھە لاتى خويان و دووسەد كەسىكىش چوونە تەوريز. كۆلۆنىل «نصرالله خان» فەرماندەى ژاندارمىش لە «صاين قلعه» و ھەرەو موكرى و ھەركەوت، بەتەواوى لەو رووداوە بى خەبەر بوو. بۆ ئەو ھەى دەگەل خالق قوربان يەك بگرنەو زۆر بەفەيزەو ھە لاتى بۆكان ھات. ئەمىر ئەسەد كە ئەو خەبەرەى بىست زۆر بەپەلە خۆى گەياندە «ئەمىر ئاباد» ى تەنىشت بۆكان. كۆلۆنىل كە دەگاتە بۆكانى و خەبەرى كوژرانى خالق قوربان و شكان و بلاوونى لەشكرەكى دەزانى، فەيزمالكى دەداتى، بۆكان بەجى دىلى، بۆ «ساين قەلا» دەگەرتتەو. سوارەكانى بەگزاو و سەردارى موكرى و ھەوويان دەكەون، ئەمىر ئەسەد و ئاگانى دىكەى دىتۆكرى بەركىف كوت خۆ دەگەيەننە يارمەتى سوارانى موكرى و بەگزاو. ئۆردووى ژاندارمى لەكتوى پشت گوندى «ئالبلاغ» گەمارۆ دەدەن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگرن دەسكەوتىش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سولتان عبدالحميد خان» ئەفسەرى ژاندارمى كوژراو. كۆلۆنىل دەگەل پاشماو ھەى لەشكرەكى شەوانە لە كىو دىتە خوارى و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزاو ھەيزوللا بەگى تۆپىكى گەورەيان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەراستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جىبەجى كردنى ئەركى نىشتمانى و نەتەوايەتى جىگای سوياسە. ھىوادارم لەرىگای ھەق ناسىيەو ئەو ھەى لەو رۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەموون. ع. ش».

دىارە ئاغاي «تەدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناو تە گۆرئ گۆشەيەك لە مەژووى رۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران رووناك بكاتەو، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوويەتى رىق و قىنى تايبەتى خۆى بەرامبەر بەسەركرايەتى راپەرىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەربىرى و بۆمان بگىرتتەو كە چۆن چاپخانەكى لى موسادەرە كراو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىو ئەو رۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوو، كەنگى پەكى كەوتوو و لەسەرىك چەند ژمارەى بلاووتەو. بەداخەو ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەو شەدا كە سال و مانگ و رۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو

نىيە. ئىمەش جارئ ھىچ بەلگەيەكى ترمان بەدەستەو نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو ھە بى بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە راستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەرپزە راست بى و ئەو رۆژنامە سى جارئ ناوگۆرى كردي. ئەو دەردەكەوى كە ئەو رۆژنامە لانى كەم دەبى سى ژمارەى لى دەرچووبى. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيمان لەبەرچاوە لە رۆژى (۱۲) ى شەوالى (۱۳۴۰) دا بلاو كراو تەو. ئەگەر دلنباين ھەموو جارئ لە رۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوودا چاپ كرابى، ئەو دەبى ژمارەى يەكەمى لە رۆژى (۲۷-۲۸) ى رەمەزان و ژمارەى دووھەمى لە رۆژى (۵) ى شەوال و ژمارەى سىھەمى لە (۱۲) ى ئەم مانگەدا بلاو بوويتتەو. بەلام من بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو حىساب و لىكدانەو ھەى دەردۆنگم:

۱- ھەرچەند من بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەورە پىوانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستووە كە مامۆستا مەلا موھەمدى تورجانى يا قزلىجى زانايەكى گەورە و ئەدىبىكى شارەزاي كورد بوو. ھىچ وئ ناچى ناوىكى و نالەبار «رۆژى كورد - شەوى عەجەم» ى بۆ رۆژنامەكەى ھەلباردي، با زۆرىشى رىق لە عەجەم بووبى. لىرەدا دەمەوى ئەو نوكتە رووناك بكەمەو كە كوردى ئىران بەتايبەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەبەستيان كار بەدەستانى دەولتە نەك رەشوروتى مىللەت. دوور نىيە يەكەم ژمارەى رۆژنامەكە «رۆژى كورد» بووبى، دوايە ناوى گۆرپى و بووبى بە «كورد».

۲- نووسەر بەراشكاوى دەقى رىپورتاژى كوژرانى خالق قوربانى لە پاشكوى فارسى ژمارە دووى رۆژنامەى «كورد» راستەوخۆ نەقل كر دوو. لە رىپورتاژەكەدا نووسراو شەرى دەورەى شارى سابلاخ لە رۆژى (۲۹) ى رەمەزاندا كراو و خالق قوربان لەو رۆژەدا كوژراو. ھەرەھا ھەر لەو رىپورتاژەدا ھاتوو كە يەكەم لە سەركردەكانى شەرى دەورەى سابلاخ (ئەمىر ئەسەد) خۆى گەياندۆتە شەرى كىوى ئالبلاغ. رىگای نىوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لەشكرى ھىچ نەبى دوو رۆژى دەوى، كەواوو ديارە شەرى كىوى ئالبلاغ لە رۆژەكانى ھەولەى مانگى شەوالدا رووى داو. بەينى ئالبلاغ و ورمىش بۆ پەيكى سوار چوار رۆژ دەبى. بۆيە وام لىك داو تەو كە ئەم رىپورتاژە بۆ رۆژى (۵) ى شەوال نەگەبو تە ورمى و لە ژمارەى دووھەمدا كە بەحىسابى سەردەمان دەبى لە (۵) ى شەوالدا بلاو بوويتتەو، چاپ نەكراو. مەگەر واى دانىين كە لە نىوان سابلاخ و ورمىدا خەتى تەلگراف بووبى و ئەم رىپورتاژە بەتەلگراف ناردرابى، كە ئویش جىي گومانە، يان پاشكۆيەكە لە پاشان چاپ كرابى.

۳- نەك ھەر ئەو سەردەمى بەلكو بەداخەو ئىستاش ئەم شوئە ماو كە كورد سەروەندى

جیژنان دەست له ږهش و سپی نادا و لیتی ږادهوستی بۆ پاش جیژن. مه‌گه‌ر پیمان وا بئ مه‌لا محمه‌دی تورجانی زاده ئه‌م ږۆژنامه‌ی وه‌ک جیژنانه‌یه‌کی به‌نرخ پیشک‌ه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردبئ.

به‌هه‌ر حال پاش ئه‌م لیکدانانه‌وه‌ ده‌گه‌ینه‌ ئه‌م راستییه‌ که ږۆژنامه‌ی کوردی چاپی ورمی له ئاخو و ئۆخری ږه‌مه‌زان یان له هه‌وه‌ل ږۆژنه‌کانی شه‌والی (١٣٤٠)ی کۆچیدا بلاو بۆته‌وه‌. به‌لام جیی داخه‌ که نازانین چهن‌د ژماره‌ی لی ده‌رچوه‌ و چۆن و بۆچی و که‌نگی په‌کی که‌وتوه‌.

نامه‌یه‌کی شه‌ده‌یی

برای زۆر به‌پز و خوشه‌ویستم کاک محمه‌د مه‌لا که‌ریم!

دیارییه‌ به‌نرخه‌که‌ت گه‌یشت. مالت ئاوه‌دان بئ وه‌ک مالی ویرانی منت ئاوه‌دان کرده‌وه‌. ده‌ستت نه‌رزی وه‌ک ئۆخرتت خسته‌ نیو دل و ده‌روونی ئاگرینم. هه‌ر خوش بی وه‌ک خوشیت هیناوه‌ بۆ لای من.

له‌میژ بوو ماله‌که‌م چۆل و هۆل و بئ هه‌ستوخوست بوو، وه‌ک مه‌کۆی دزان چرای لی نه‌دایسا. وه‌ک ده‌روونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وه‌ک بسکی نازداران ئالۆز و په‌شپو. که‌س سه‌رانسویی نه‌ده‌کردم. که‌س ده‌رکی لی نه‌ده‌کره‌وه‌ ته‌گه‌ر میوانیکم هاتبا، خه‌م بوو، په‌ژاره و که‌سه‌ر و ده‌رد و ژان و ئازار و خه‌فه‌تیشی به‌دواوه‌ بوون. هه‌موو شه‌وم شامی غه‌ریبان بوو و هه‌موو ږۆژ به‌ره‌به‌یانی له‌داردان. به‌لام له‌ سایه‌ی ږه‌نجی زانایانه‌ و به‌فیرۆ نه‌چووی تۆوه‌ دیسان شادی به‌مالم وه‌ر بۆته‌وه‌. خه‌م بۆی ده‌رچوه‌ و دیزه‌ی ږه‌شم له‌ دوو شکاندوه‌وه‌. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شه‌نگ، شیرینی ده‌لال و چه‌له‌نگ که‌ به‌نازوه‌ له‌سه‌ر ته‌ختی زیر دانیشستوه‌ و خودای جوانی وه‌بیر دینیته‌وه‌. شه‌که‌ر ده‌بینم، شه‌که‌ری دل‌ږین و تۆیه‌ شکین جامی شه‌رابی یاقوتی له‌سه‌ر ده‌سته‌ و مه‌یگه‌ی کۆری دل‌دارانه‌. ساز و ئاوازی «باربود»ی هونه‌رمه‌ندی په‌نجه‌ ږه‌نگین له‌ ماله‌که‌مدا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌، کیه‌زه‌ جوان و نه‌شمیلا نه‌کانی ئه‌رمه‌نی و گورجی له‌ ده‌ستما هه‌لده‌په‌رن و پئ ده‌که‌نن. شاپووری زانا سه‌رگوزشته‌ و چیرۆکی کۆنم بۆ ده‌گه‌یته‌وه‌. ده‌نگی کولنگی فه‌ره‌ادی بئ مو‌راد له‌ گوتمدا ده‌زربنگه‌یته‌وه‌. نه‌خش و نیگاری (تاق وه‌سان) شوپنه‌واری کۆنی ولاته‌که‌م وه‌ک په‌رده‌ی سینه‌ما به‌پیش چاومدا هاتوچۆ ده‌که‌ن. شه‌ودیز له‌به‌ر ده‌رکم نیتسکه‌ و سمکۆل ده‌کا و ده‌گورپینئ. به‌لام خوسره‌وی به‌پشته‌وه‌ نییه‌ تا جلیت و ته‌قله‌ و ږمبازی بکا. ئاخو خوسره‌وان ئیمه‌مانان ناخویننه‌وه‌ و ږوو له‌ ماله‌ هه‌ژاران ناکه‌ن. نیزامی و خانا به‌سه‌ر و سیمای ئاسمانی و شاعیرانه‌وه‌ له‌لای سه‌رووم دانیشتوون و شیعری ته‌ر و ناسکم بۆ ده‌خویننه‌وه‌، ئه‌میان به‌فارسی ده‌لی:

په‌ریدختی، پری بگذار ماهی
بزیر، مقنعه‌ صاحب کلاهی

* سه‌رنج: نووسه‌ر له‌ سه‌رتاسه‌ری کتیبه‌که‌یدا، ناوی (سمکۆ) به‌ (سمیتقۆ) ده‌با.

روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و ناوانه‌ی له‌م وتاره‌دا هاتوون:

ئالبلاغ: گوندیکه‌ له‌ نیوان سه‌قز و بۆکاندا.

ئه‌میر ئاباد: گوندیکه‌ له‌لای ږۆژئاوای نیزیکی بۆکان.

ئه‌میر ئه‌سه‌د: عه‌لی ئاغای عه‌لی یار سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی دیبۆکی.

ئه‌میروله‌شایر: قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی مامه‌ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه‌وره‌یه‌ له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد، نیزیک به‌فه‌خره‌قا.

خالۆ قوربان: یه‌کیک له‌ کورده‌ نازادبووه‌کانی گیلان بوو که‌ ده‌گه‌ل کوچک خانی جه‌نگه‌لی له‌ ږاپه‌ږینی

جه‌نگه‌لدا هاوکاری ده‌کرد، دوايه‌ بای داوه‌ و لای دا و بوو به‌پیاوی ده‌وله‌تی ئیران.

خه‌زایی: کیتۆیکه‌ له‌ شیمالی شاری مه‌هاباد هه‌لکه‌وتوه‌.

داسا مه‌جید: ته‌پکیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

ده‌رمان: گوندیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

زاوا بووک: کیتۆیکی به‌رز و سه‌خته‌ له‌ ږۆژه‌لاتی شاری مه‌هاباد.

سالار سه‌عید: عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری بۆ شاعیری ناودار عه‌بدو‌للا به‌گ (ئه‌ده‌ب).

سه‌رداری موکری: عه‌لی خان کو‌ری محمه‌د حسین خانی شه‌هید.

سواری ئه‌حمه‌دی کولای ئاغای: ئاغایه‌کی به‌ناویانگی عه‌شیره‌تی مه‌نگو‌ر.

شارو‌یران: ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌ و ږر بپیت و به‌ره‌که‌ته‌ له‌ ده‌وره‌یه‌ری مه‌هاباد. که‌لاوه‌کانی دربا‌ز پاته‌ختی

موکریان له‌و ناوچه‌دایه‌.

«صاین قلعه» صاین قلعه: شاریکه‌ له‌به‌ری هه‌وشار.

فه‌یزوللا به‌گی: عه‌شیره‌تیکه‌ به‌ناویانگه‌ که‌وتۆته‌ نیوان سه‌قز و بۆکان.

لاچین: گوندیکه‌ له‌ ږۆژه‌لاتی نیزیکی مه‌هاباد.

لاهووتی: شاعیری به‌ناویانگ و شو‌ږشگه‌ی ئیران.

هه‌مزغا: بۆ قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش (ئه‌میروله‌شایر).

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردیبه کهی خویمان ده لئی:

قامه تش قیام قیامت خیزن
 خه رامهش ناشووب رووی رهستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیزۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سهنگ تا په رمه بو گوم

به لئی له ده ریای بئ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگا و په رنگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دل داری ده بیسم. ده لئی
 ته مه نم له نوئی نوو سراوه ته وه و هاتوومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله.

کاکای خویم:

ئه وه به زم و په زمه، ئه وه خووشی و شادیبه هه موو شیرین و خوسره وه کهی خانای قویادی بو
 منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لئ نه گرم؟ که رهنج و تیکۆشانی تو بوته
 مایه ی خووشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چا پیدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبه خانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بوو ژانده وه.

راست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعرم خویند بووه و تیی
 نه که یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی وه رگپراوه و باشیشی وه رگپراوه.

به لام بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بی ده سه لاتانه وه رگپردراون. ده ترسام ئه وهش هه ر وابی. هه رچهن
 ده مزانی «ئه ورهنگ» چاپی کردووه، هیچ هه ولتیکم بو په یادکردنی نه ده دا. به تاییبه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کوئم و به زه حمه ت تیی ده گه م. به لام پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بووه و تی گه یشتم خانای نه هه نگیکه له ده ریای
 شیعر و ئه ده بدا و له خوئی رادیوه بچته مهیدانی نیزامی گه نجه وه ی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیرتکی فارس گوتوویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هرچند که «لانی بعدي»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسویه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتوویه تی:

«باوک من باسی پیغه مبه رانم کردووه و هه قم به سه ر خواوه نیبه.»

خانای ئیمه چۆته مهیدانی ئه وه که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره ی خانام وه گیر
 که وتووه. خه م له خویم حه رام کردووه و خه ربکی خویندنه وه ی ئه وه خوسره و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لام به یارمه تی ئه م فه ره نه گه ی
 تو بو ت کردووه و به کو مه گی ئه وه وشه فارسی و عه ره بیبانه ی خوئی به کاری هیناون و
 به یاریده ی خوسره و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بی تاراده یه ک له مه فه وومی شیعه رکانی
 ده گه م و چیتزی لئ ده که م. په رنگه وه ک خه ربکم له داها توودا باشتیری لئ رابیم. جارئ
 ناتوانم به ته واری رای خویم ده ربیرم. به لام له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بوته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لئ ناوه. به راستی خانای که له شاعیرتکی مه زنی کورده و
 کتیبه که شی شاکارتکی ئه ده بی به رز و نایابه. پیو مه ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و
 رۆژگار برستم لئ نه برئ، شیعر به شیعی شیرین خوسره ی خانای نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بوته وه خانای خوسره و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گپراوه. به لکو نازادانه
 چیرۆکه که ی کردۆته کوردی. به لام زۆر له ئه سه له که دوور نه بوته وه. نه ک نه مدیوه هیچ له

چیرۆکه که بپه‌رتینی. به‌لکو هه‌ستم کردوو له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست پۆییوه. جا له‌ کوێدا سه‌رکه‌وتوو و له‌ کوێدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتویستی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه.

دیاره‌ فه‌رق له‌ نیوان دانان و وه‌رگێراندا زۆره. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نیزامی نییه و له‌ پێشیشدا گوتراوه. نیزامی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فیه‌رده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌ و، خانا وه‌رگێر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پێش چاوی بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تێگه‌یشتنی خۆم به‌راوردم کردوون، له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه‌ خانا له‌ به‌رامبه‌ر نیزامیدا به‌داماو نه‌دیوه، به‌لام زمانی نیزامیم پێ په‌وانتر و شاعیرانه‌تره. په‌نگی بلیی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر راهاتوو، راسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نیزامیم زۆر جار خۆتێندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعرێ نیزامیم به‌ده‌رس خۆتێندوو و ئی خانا بۆ یه‌که‌م جار دیوه و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هیندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعرێ خانا دا دیون که له‌ شیعرێ نیزامیدا به‌دی ناگرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئیستاش به‌شووره‌بی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نیزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هیندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که وشه‌ی شیعر نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتوو نه‌ نیو شیعرێ خانا وه‌ک ئه‌م شیعه‌:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصى» صیفات
جه‌ناب ئه‌قه‌ده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعرێ خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعرین و مۆسیقایان تێدا یه‌ و شیعه‌کانیان دزیو نه‌کردوو.

سیمای وێنه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کێشه‌ی نیزامی بۆ هۆنده‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی بژاردوو که‌میک له‌ کێشی شیعه‌ره‌کانی خانا گرانه‌تره. ده‌توانی بلیی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هینزی نییه. خانا به‌ئانقه‌سه‌ت کێشی خۆمالی هه‌لبژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعرێ خانا ئه‌وه‌نده‌ش خۆمالی نییه و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه و روون نییه کامان له‌وی دی

فیربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کێشی شیعرێ نیزامیم ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شێوه‌ی گۆزانی شیعرێ گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کێشه‌ داناون. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی رانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کێشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری رواله‌ته‌وه‌ که‌میک له‌ نرخی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کێشی نیزامی بایه. شتیک که‌ سه‌رنجی منی راکێشا و په‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناسیکیش راکێشی، ئه‌مه‌یه: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتیبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نیزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستوون
ته‌قه‌ی قولنگش یاوا به‌گه‌ردوون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌ردگاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردوو و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردوو. به‌راستی په‌نجیکی زۆرت کێشاوه‌ و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه. پێشه‌کیت بۆ نووسیوه. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنووسی. ئه‌م جۆره‌ پێشه‌کی نووسینه‌ له‌مێژ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و په‌نگی ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایان وه‌رگرتی. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌ره‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعرێ خانا هه‌یه مه‌رج نییه بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مؤسیقا له شیعرى نیزامیشدا ههیه و ویدهچی لهوی وەرگریتی.

په خه به کی ترم ئەمهیه سه ریاسه کانت هه به فارسی هیشتونونهوه، دیاره مه به ستت نهوه بووه ریز بو تیکسته که دابیتی. به لام نه و که سه ی نه و سه ریاسانه ی نووسیوه فارسی باش نه زانیوه و هه له یان تیدان. براگیان! خو تو فارسی ده زانی تو خواکه ی «تولد شدن» ته عبیریکی فارسانه یه؟

دیاره هه دوو نوسخه ی تیکسته که ت له ده ستدا بوون و زوریش ئەمانه ت ره چاو کردووه. ده بوو کاتییک تووشی ناوی شوین و مرۆشان ده بووی چاویکت به خوسره و شیرینه که ی نیزامیدا گیرایه تا هه له کانی تیکسته کانت راست کردبایه وه. من که تووشی ئەم شیعره ی خواره وه هاتم سه له میمه وه. چونکه پیم سه یر بوو شاعیریکی به رزی خاوهن ده سه لاتی وه ک خانا له خوړا و بی نه وه ی پیوست بی قافییه ی شایگان له کاریبیتی و شیعره که ی پی دزیو بکا:

هه ره جه خورره م کو تا سه رای به غدا

نه قش گول که فته ن چون طوره ی طوغرا

چومه سه ره خوسره و شیرینه که ی نیزامی ته ماشام کرد له ویدا وا هاتووه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان له وه دا نییه «خورره» و «به غدا» هه له ی نه و که سه ن که کتیبه که ی نووسیوه ته وه نه ک هه له ی شاعیر. ئەمجار ترسام و تووشی هه ره ناویکی گومان لیکراو بیام سه یریکی فارسییه که م ده کرد. دیاره ئی دیکه شی تیدان وه ک (مهستان) له باتی (کهستان) که ده زانی مانایان ته واو دژی به کتره.

فه ره نکه که ی کاریکی باشه و گه لیک یارمه تی خوینه ره ده دا وشه فارسییه کانت ناتوانم بلیم زور باش به لام باش مانا لیدا وه ته وه. له دوا پیدا پیروزیایی ئەم کاره گرنگه ت لی ده که م و هیوادرم خزمه تی گوره تر به ئەده بی نه ته وه که مان بکه ی.

برات: هیمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

ئهرکی به یان له هه لو مه رچی ئیستادا

پاش برانه وه ی شه ری یه که می جیهانی، پاش له به ره به ک هه له وشانی ده وه ته عوسمانی که مالیسته کانی تورکیا به هه له هه ل و په له په ل تی ده کوشان خه لکی ولاته که یان فییری ریشوینی نه وروپایی بکه ن. توند به گز ریشوینی کوندا چوون. جلوه رگی نه ته وایه تی یان له هه مو گه لانی ئەم ولاته قه ده غه کرد. خه ریک بوون وشه ی بیگانه، به تاییه تی عه ره بی له زمانه که یان وه ده رنیتن، خه تیان گۆری.

کاریکاتۆریکی ئەو سه ره ده میم دیوه کاریکی هونه رمه ندانه ی زور سه یره. کاریکاتۆریست، زه لامیکی تورکی کیشاوه، پیته کانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تیپریکی خستوون، سه ریان له تیپه که ده ره یناوه، له وشتریکی ناوون، به تیلا له وشتر پاساوه و تیتی راخوریوه (گیدن عربستانه!)

هونه رمه ند هونه ری نواندووه، هه ستی خو ی ده ریریوه، خه لکی وه پیکه نین خستووه. به لام ئایا کاره که وا به هاسانی براوه؟ هه ره که س چ بر ئاگای له نووسینی ئیستای تورکی بی، ناچاره جواب بداته وه «نه خیر».

راسته خه تیان کرده لاتین و ئەم پیتانه شیان نارده وه عه ره بستان. به لام هه رگیز نه یانتوانی نه و وشانه ی له م پیتانه دروست ده کرین له زمانی خو یان ده رباویژن. پاش ماوه یه ک هه له سوور، داسووری شیتانه و ته پوتۆزی مندالانه هاتنه وه سه ره ره ته که ی جارانیان. ئیستا نووسه رانی تورک به زمانیکی تیکه لا و ده نووسن. بو نمونه ئەم چه ند دیپرا نه له تازه ترین رۆژنامه کانی تورکی ده ره یناون:

«اجتماعی عدالت تامین یاسایش ساغلام محیط یاراتماق ایچون عموم خلق کتله لری متحدا چالیشمار ایدلار.»

(یا)

«سنین عشقی منی مجنون ایتدی. مشرق و مغربی سیراتیدم آخر داسنی سویدم عزیزم». قسه ی خو مان بی، دار و به رد گوپی که ریخ. دوور له رووی که مالیسته کانی خو پیه رست ئەم دیپرا نه به تورکیکی زور په تی نه نووسراون! به لئ شاعیر و نووسه ره کانی تورک به م زمانه تیکه لا وه ده نووسن و ئی واشیان هه یه ناویانگیان به دنیا دا بلا و بو ته وه و نووسینه کانیان به زمانی زیندووی جیهان وه رگپردراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران په پیدا بوون که ده یانویست، به فارسی په تی بنووسن.

نه وانیش برتیکیان ته پوتوزکرد، بهم لاه و نه ولادا هه لسه ووران و گیتچه لیان نایه وه. به لام فارس گوته نی: کسی تره برایشان خرد نکرد. «کس به ربهی نه پیتوان»، کس گوتی نه دانی، کس لاسای نه کردنه وه. کس ویرای تابرووی خوی بهری و ریتازی سه عدی و حافیز و نیزامی و مه له وی به ریدا و ه شوین چهند کسه سی شیت و شووری بی مایه و سه رلیتشیواو بکه وی، خویان پی رانه گیرا و وهک بلقی سه ر تاو پووجانه وه و ناویان له نیبو ناواندا نه ما.

بیستومه نه فسه ریکی سیاسی راپورتیکی زور گرنگی به خه یالی خوی به فارسی (سه) بو دوکتور موسه دیق نووسیوه، موسه دیق هه رچی خه ریک بووه تپی نه گه یشتوه، له پهراویزی راپورته که دا نووسبو به تی: «خواهشمندم کاملاً عربی بنویسید».

نیستا شاعیر و نووسه ری فارسی وا هه ن بهم زمانه تی که لاهه شاکاره نه ده بیبه کانی بیتگانه ده که نه فارسی و بوخوشیان شاکاری تازه و نوی و پر نرخ و جوانی ده خولقیین و نووسه ری وهک: هیدایت، عه له وی چوبک، نه فغانی، ساعیدی و سه مه دیان لی پهیدا ده بی و شاعیری وهک، به هار، شه هریار، نیما، پهروین، سیمین و فروغ و شاملو و نادر پور و سوپه ری که لیتی شاعیره گه وره کانی پیتشویان پر ده که نه وه. بو نه وهی بزنان فارسی نه مرۆ چون ده نووسری چاویک بهم چهند دیرانه ی خواره ودا بخشیتن که له تازه ترین رۆژنامه کان ده رها توون: «تفکیک و تقسیم اراضی کشاورزی ممنوع اعلام شد».

«مالیات خرید و فروش در اراضی بایر خارج از محدوده شهری بطور تصاعدی دریافت میشود. معاملات شرطی و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان یا فعالیت صنعتی از مؤسسات دولتی مجاز بلا مانع اعلام شد.»

نه و که سانه ی عه ربه ی ده زانن به هاسانی ده توانن وشه عه ربه بیبه کان له نیبو نه م دیرانه دا بدۆزنه وه. به لام نه گه ر فارسی نه زانن له مانای رسته کان ناگه ن. چونکه له سه ر ریزمانی فارسی دارپژراون و وشه عه ربه بیبه کانیان له نیبو خۆدا جۆش داوه.

تازه ربا یجانی، نه فغانی، پاکستانی، تاجیک، ئۆزه کستانی و بلوچیش هه ر وا تی که لاه و ده نووسن. عه ربه بیب کورد گوته نی «بازه ده شگری و به ریش ده دا نه گه ر ده به خشی و ه ریش ده گری». زور ته بیعیبه هه موو گه لی دنیا ده بی ببه خشی و هه رگری و تا بژی و نه مرئ.

له م نیوه دا ته نیا نیمه ی وهک که لی کۆتانن له مه دیدان چه قیوبن، چاومان له هه وا برپوه، فیزمان ناهیتی له کس و هه رگری و ناگاشمان لی نیبه چۆنمان لی و هه رده گرن. نازانم نه م فیز و هه وایه، نه م به رزه ده ماخیبه و نه م له خۆبایی بوونه، له کام پله مان هه لده دیری،

نازانم که ی سه ره نگری ده بین؟ نازانم چمان به سه رده ی نازانم بهم حاله ده گه ینه کوی؟ هه ر نه وه نده ده زانم زیانمان زور لی ده که وی و زور شتی جوانمان له کیس ده چی.

میژوی رۆژنامه نووسی نیمه زور له گه لانی ده ور به رمان به چی نه ماوه، «کوردستان» یه که م رۆژنامه ی کوردی که له سالی ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلا و بوته وه فه رقیکی نه وتوی ده گه ل رۆژنامه کانی گه لانی هاوسی و ده ور به رماندا نیبه. له سه ره تای رۆژنامه نووسیبه وه رۆژنامه نووسه کانی نیمه ش وهک رۆژنامه کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پیتیان شووربه ی نه بووه وشه ی بیگانه له کاریین.

رۆژنامه کانی سه رده می شیخ مه حمودی نه مر که له سایه ی رنج و تی کۆشانی لای رۆژنامه نووسی زرینگ و پیتولی کورد کاک جه مال خه زنه داره وه سه ره له نوی ژیا و نه وه و نیستا له بهر ده ستان دان، نه و راستیبه به ته واوی روون ده که نه وه.

پیره میردی نه مر رۆژنامه نووسی هه ره گه وره و شاعیری به ناویانگی کورد له «ژین و ژیان» دا تارام و له سه ره خۆ گۆرانیکی باشی به سه ر نووسینی کوردی دا هیتنا. ناگایانه و وشیارانه خه ریکی بژارکردن و خاوینکردنه وهی زمانه که مان بو و وه ستایانه وشه ی عه ربه ی و فارسی و تورکی لی هه لاه ودا و وشه ی ساکار و ره سه نی کوری له باتی نه وان به کارهیتنا.

گه لایژ، گه لایژی گه ش و بهرز، به پرشنگی روون و جوانی ئاسمانی نه ده ب و رۆژنامه نووسی کوردی رۆشن کرده وه، خه و الووی راپه راندن و شو رشیکی پیرۆزی نه ده بی هه لگه رساند. ریتازیکی راست و ره وانی گرته پیتش، نووسه ر و شاعیری پیتگه یانن و به خه لکی ناسانن و وهک دره ختیکی به بهر و سیبه ر په گاژی کرد و وه چه ی وهک «نیشتمان» و «کوردستان» و «هه لاله» و رۆژنامه کانی دیکه ی سه رده می کۆماری کوردستان له مه هابادی ده رکردن.

نالیم نه ویش زور ته واو بوو، نالیم که موکوری نه بوو، نالیم که نه ویش شتی بی تامی تیدا چاپ نه ده کرا. به لام ده توانم بلیم نه گه ر نه و نه ستیره گه شه و زوو ناوا نه ده بوو تووشی نه و شه وه زه نگه نه ده بووین که سه ره ده ری تیدا ناگری.

به داخه وه نه و ته پ و تۆزه ی که پاش شه ری یه که م له تورکیا و ئیران هه ستا و له و ولاتانه خۆی نه گرت. پاش شه ری دووم رووی له کوردستانی عیراق کرد، رووی له و پارچه ی نیشتمانه که مان کرد که تاراده یه ک ده ره تانی کوردی نووسینی لی هه بوو. له ویدا وه ستا، نه ره وی، نه ره وی و مه یی تا رۆژی رووناکی لی کردینه شه وه زه نگ. شه وه زه نگیکی تاریک و تنووک و نه نگوست له چاو.

پیاوی بی مایه و له خۆبایی دهره تیان هینا و قهله میان فری دا و رۆبونه (بنووس) و (پیتنوس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتووک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دەم بادا دا و (تیانوس)یان خسته بهردهس. شیعیان به درۆ و ههلبهست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریه یان له شاعیری کلتۆل و چاره رهش نا، تا ئاخه ره که ی به ههستیاری برای بیستیاری ئامۆزای ههقی که متیار دهرچوو. قافیه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پی به راه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مه غولیان بۆ خۆیان به راست زانی. چونکه پۆلیس خزمه تی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ رازه ی گه له لێژارد. ئیمزایان نه خۆتند راه و (واژوو)ی پیروزیان لی دا.

هه رکه س له بهر خۆیه وه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قه له می چه پره کی داهات نووسی. بی ئه وه ی هه ست به به پرسی میژوویی بکا. به تابه ته تی پاش ئه وه ی رادیوی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به نامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاه ده ق بکا. ناچاره ئه وه ی بۆی دهنوسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لی دهرده چی که که س نازانی چیه ؟ من به ش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیویانه چونکه هه ر چۆنیک بی له فارسی و عه ره بی و ته نانه ت تورکی باشتر تی ده گه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پیی ده لێن: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بۆته وه و ته نووری نه زانانی له خۆبایی دامرکاه و بازاری بی چاوو روویی ئه وان له به ره که وتوو و ئیتر نووسه ره لاهه خاوه ن به ره که ان به شووره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه ناره سه نه دزیوانه له کاربیتن. به لām داخی گرانم هیشته به ته واوی فری نه دراوان و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گوتوو، به ردیک شیتیک له چالاوی باوی به سه د ئاقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعیکی نوی خوش بخوینمه وه، ده زانن ماوه یه که شیعی شاعیره لاهه کاتمان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) ده س پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتژی خۆشیان لی ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیتش وا بزنام له (هاوکاری)دا بوو شیعیکم خۆینده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بۆته (بهیتی بله و نابیته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاهه، به په له یه، که م ئه زمونه، به لām شیعیکی جوان و ساکار و پر له سۆز و هه ست بوو. هه ر دیتیکم ده خۆینده وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاوم! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

ده مگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بی» ده که نه قافیه، ئی واشمان هه ن که مایه ی هیوا ی دوا رۆژن. له پر وه ک گۆزیک ناوی ساردم پی دابکه ن راجه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوو مه وه. نازانم ئه م شاعیره خۆشه ویسته چۆنی بیژ هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتووک» بخاته نیتو شیعه ره که په وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خۆمان ده کوژین زامی ره ش ده که یین، ناوی چاومان رۆ دهرژی تا شیعیکی به کوردی ده لێین. بۆچی ناویانگمان له چوارچیتیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پیوستمان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعه ره گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ینه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چه ند زمانه ی زیندووی جیهان ته رجه مه کراه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خۆینده واری ساویلکه، به لām پاک و بی فیل، هه سته توندی نه ته وایه تی و بیروپرای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه له ی کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خۆپه رست و ته نانه ت ناپاکی وا هه بوون که زانیمان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیتو قاموسه کۆنه کاندا دۆزیوه وه و نابه جی له کاریان هینان.

دیاره من پیم وا نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پیوستدا بۆ دهرپرینی مه به ست وشه ی بیگانه له کاربیتن قیامه ت راده بی، دنیا به قور ده گیر، پردی سیرات ده پس و رووگه و ده ده گه ری. به لām خۆ فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکه گه وه و تاوانیکی خراپ ده زانم.

ئیمه نابی گوئ بده یه شۆینسته کانی فارسی که ده لێن کوردی شیه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خۆیه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هه یه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه رگرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیه چ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ»ی فارسی بنوسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پیوست بی وشه وه رگرین، بۆچی واز له و وشانه بینین ک له میژبه

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌له‌م و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بو‌خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بیه‌یه‌کان ده‌کار دین به‌پروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆراپیه‌یه. ره‌نگه به‌کوردیکی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوهر رووسیه‌یه و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پری پیتکه‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانێ پینوس و بنوس و خامه به‌قه‌له‌م ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو‌باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشتره.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه ریزمانه‌که‌مان ده‌شیتوینی. بژارکردنی وشه‌ی نارسه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی ریزمانی شتواو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خۆمان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی رووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ پێگای زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژووهرن بیانوه‌ی یا نه‌یانوه‌ی ده‌که‌ونه ژیر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نوسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌رێژن. یا باشتر بلیتم به‌عه‌ره‌بی بیره‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نوسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی ره‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر ریزمانی زمانی عه‌ره‌بی دارژاوه. ئه‌ویش زۆر له‌ ریزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌انه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له‌ وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتانوان، کارتان به‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانی راست نووسراون یا ناراست:

«وه کاتیک مرۆف جیگایه‌ک بو‌خۆی ده‌گرێ له‌ناو ئه‌و جیهانه زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌ر نه‌که‌وتوون له‌ هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مرۆف تانی له‌ دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌لسی».

«به‌خیرایی بوونی مرۆف ده‌رچوو له‌ دور و پشتی ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شتواوترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگیان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تارێکم هه‌ر له‌م گۆواره خۆشه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جوړیک ده‌گه‌ل ریزمانی کوردی ناگونجی. تا ئیستا هه‌ر زام ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بو‌نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانیک بو‌ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌ده‌ن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بته تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره ناگرین.

به‌پروای من نووسه‌ری ئه‌مژۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له‌ پیش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی ریزمان و بووژاندنه‌وه‌ی و بژارکردن و په‌ره‌پیدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانیک به‌زمانه زیندوو و خزمه‌ت پیکراوه‌کان، که قاموسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نوسن ئه‌رکی دووه‌میان له‌سه‌ر شان نییه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشتره. به‌ته‌رجه‌مه هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بی‌ری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی دووه‌م ده‌بی به‌هه‌موو هی‌زمانه‌وه تی بکۆشین ریزمانه‌که‌مان بپاریزین، وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کارینین، وشه‌ی داتاشراو فری بدین. له‌به‌ر خۆمانه‌وه وشه دانه‌تاشین. له‌ شتیه‌ی شار و نیشتمانی خۆماندا گیر نه‌خۆین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوریدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پیش چاو هات هه‌لی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خۆمالیتره. بو‌ ئه‌وه‌ی رسته‌کافان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوی عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پێویستدا له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بیگانه نه‌ترسین. له‌ نووسیندا به‌په‌له نه‌بین که‌م بنوسین و باش بنوسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چه‌ند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پیش ئه‌وه‌ی نووسین بو‌ چاپ بنیترین، پیمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چه‌ند که‌سی لیزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبول بکه‌ین. خۆپه‌رست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فیر بین و بو‌ خه‌لک بنوسین. ئه‌وه‌ی بو‌ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ناگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کرایه‌وه ناهومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته پشت سه‌رمان، به‌رقدان نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشان و نووسین هه‌له‌گه‌رین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بو‌ بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکۆشین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌؟

۱- تی بکۆشی پاک و خاوتین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و په‌خه‌ی بی غه‌رز و دۆستانه بلاوکاته‌وه.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهک ناگام لی بی به‌سه‌ره‌اتی ئەم شاعیره مه‌زنه له‌لایه‌ن لاویکی زانا و ئەده‌بدۆست و لی‌زانه‌وه به‌دوور و دریتی نووسراوه و شیعره‌کانی به‌وردی شی کرانه‌ته‌وه و نه‌خشی به‌رچاوی ئەم گه‌وره پیاوه له ئەده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، به‌ته‌واوی روون کراوه‌ته‌وه. با ئەم نووسراوه‌ش جارێ چاپ نه‌کرای و بلاو نه‌بوویته‌وه. من له‌خۆم رانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست په‌نجی ئەو به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پرۆیاه‌دام هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆری خۆی بیکا.

هه‌تا و هه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ره‌شی و لی‌قه‌وماوی ناژی. ئەویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسیاوی نامینیتته‌وه رۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌ره‌اتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشت‌ر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ریشی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئەوه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه له شیعره‌کانی به‌خه‌مه پیش چاوی خۆینه‌ران.

به‌شانازییه‌وه ده‌لیم من به‌میرمنداڵی و لاوه‌تی زۆر جار ئەم شاعیره مه‌زنه‌م له‌نیزیکه‌وه دیوه. له‌قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له شیعره به‌رزه‌کانی له‌په‌ند و ئامۆژگارییه به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه.

به‌ش به‌حالی خۆم و پیم و اشه به‌هه‌له نه‌چووم. ئەم شاعیره به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخ‌ه‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌لبه‌ندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پیش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئەحمه‌دی سریل‌اوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئەگه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وايه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئەوان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لوانی و هیتن په‌یره‌وی ئەوانمان کردوه و دیاره شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئەم رێه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه.

ئه‌بو‌ل‌ه‌سه‌نی سه‌یفی قازی کۆری میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تتاه و قازی عه‌لی و مامی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره پیاویکی زانا و رووناکبیر و خۆپنده‌وار و کارامه و به‌ئه‌زمونی موکریان بووه. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لايه‌تی و

۳- زانیان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگێر نه‌سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هېچ نووسه‌ریک بۆ خاتری جێ و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خۆینه‌ر رازیکردن باشت‌ره له‌ تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره پیاویکی شتی باش یا کوردی ره‌وان نانووسی، خزه‌تی گه‌ل له‌ خزه‌تی تاقه‌ که‌سینک چاک‌تره.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حالێکدا له‌به‌رچاوبی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نوێ به‌ئیملايه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیتته‌وه جا بیاننیریتته ژیر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی رینووسی کوردی پرگار بکا.

۷- له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌لبێژیری و داوا له‌ زانیان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشت‌ریان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هیندیک مه‌وزوعی خۆمانه به‌گرتو دابنی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانتریان هه‌لبێژیری.

له‌ هه‌مووان گرینگ‌تر ئه‌وه‌یه ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانه‌کان پیک بینی، ئەگه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه‌ جوړبه‌جوړه‌کانی کوردستان بن، تا ئەم نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه ته‌ماشای بکه‌ن و ئەگه‌ر پیوست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پیم وایه ئەم کارانه زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئەگه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بێژینگ ده‌درین و ته‌ته‌له‌ ده‌کرین، به‌سه‌رنجه‌وه ده‌نووسن.

کشتوکال و ملکرداری بوو. سووفی و دلتهر بوو، شاعیری پیشه‌ی همه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له‌ریتی شاعیره هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمی‌ردی، جگه له‌زوقی شاعیری کومه‌ناس و میژووژان بوو.

له‌شیعری دلداریدا که‌که‌می به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری بی‌وینه‌ی، پایه‌به‌رزی، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه. ئەگه‌رچی غه‌زه‌له‌ته‌ر و پاراوه‌کانی ناگه‌نه‌غه‌زه‌لی نالی به‌لام به‌راشکاوی ده‌توانم بلیم شاگردیکی باشی ئەم قوتابخانه‌یه و، زۆر که‌متر له‌شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له‌شیعردا هه‌یه، پتشی‌نیان گوتوو‌یانه: «له‌شیر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه. نالی له‌و ئەستیره‌پرتشنگدارانه‌یه که‌هه‌ر به‌چهند چه‌رخ جارێک ناسمانی ئەده‌بی گه‌لیک رووناک ده‌که‌نه‌وه و نمونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه. مه‌رج نییه هه‌موو که‌س وه‌ک من بیر بکاته‌وه. ئەمما منیش بۆم هه‌یه بلیم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی ئیمه شاعیری زۆر به‌رزی هه‌بوون. به‌لام هیتشتا له‌نیو کورددا شاعیری هه‌لنه‌که‌وتوه جیتی نالی پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نیشتمان له‌دوارژدا رۆله‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و بلیمه‌تیکی وا گه‌وره و بی‌وینه له‌ئامبیزی خۆیدا په‌روه‌ده‌ بکا. به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره. سه‌یفیش به‌شاگردیکی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که‌قوتابخانه‌که‌ی به‌هۆی حه‌ریق له‌موکرینادا بۆته‌باو. سه‌یف هاو‌ده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه.

سه‌یفی قازی له‌شیعری نیشتمانی و شو‌رشگه‌په‌رانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مه‌ر فه‌یله‌سووفی زانا و رووناکبیری کورد حاجی قادری کۆبی بووه. له‌مه‌لبه‌ندی موکرین شاعیری ناسین پتیش ئەو شیعری نیشتمانی، ئەویش ئەوه‌نده حه‌ماسی دانا‌ب.

سه‌یفی قازی خۆی قوتابخانه‌یه‌کی نوێی له‌ئده‌بی کوردیدا کردۆته‌وه. به‌یه‌که‌م شاعیری کوردستانی ده‌ناسین که‌بای داوه‌ته‌وه سه‌ر ئەده‌بی فولکلوری کوردی و به‌زمانی زه‌حمه‌تکیشان و په‌نجبه‌رانی لادی شیعری گوتوه. تیکۆشاهه‌ ته‌عبیری ناسک و په‌سه‌نی کوردانه له‌شیعری ساکار و په‌وان و جوانی خۆیدا بگۆنجینی. وشه‌ی په‌تی و په‌سه‌نی کوردی له‌کاربینی و زمانه‌که‌مان به‌چه‌شینیکی وه‌ستایانه و شاره‌زایانه بژار بکا و، وشه‌ی بیگانه و نامۆی لێ ده‌رباویتژی و، به‌شایه‌دی هه‌موو زمانناسیک له‌م کاره‌به‌نرخ و به‌که‌لکه‌دا زۆر سه‌ره‌که‌وتوه.

ئەم شاعیره‌به‌رزه‌ پروای وا بوو و، پروایه‌کی راستیش بوو، که‌ده‌بی وشه‌ی په‌تی و په‌سه‌ن له‌دی و له‌نه‌خوینده‌وار فیرین و کیشی شیعری له‌فولکلوری کۆن وه‌رگرتن و ته‌عبیر

و ئەزمونی کوردانه به‌کاربیین. به‌لام ده‌یگوت ئەم وشه‌بیگانه‌ی له‌کۆنه‌وه له‌کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه و نه‌خوینده‌وار تییان ده‌گا تازه‌بوونه کوردی و هه‌ق نییه‌بیانگۆرین یا وه‌دیه‌یان نیین. ئەو دۆژمنی بی‌ئامانی وشه‌داتاشینی ناشیانه‌بوو و ئەو ناشیانه‌ی له‌خۆه‌نه‌زانانه، وشه‌داده‌تاشن به‌دۆژمنی زمانی کوردی ده‌ناسی. له‌م ئاخرا‌نه‌دا که‌هیتشتا ما‌بوو و وشه‌داتاشین ببووه‌باو. بۆ ئەوه‌ی تووره‌ی بکه‌ی به‌س بوو که‌ وشه‌یه‌کی داتاشراوی ناره‌سه‌نی نیشان‌ده‌ی و بۆ ئەوه‌ی خه‌نی بکه‌ی دیسان به‌س بوو وشه‌یه‌کی په‌سه‌نی کوردی بۆ بدۆژیه‌وه. ته‌نیا په‌خه‌یه‌کی له‌باری زمانه‌وه لیتی ده‌گیرێ ئەوه‌یه که‌هه‌ر له‌هه‌جه‌ی موکرینادا زۆر شاره‌زا بوو و له‌به‌ر نه‌بوونی قاموسیکی کوردی که‌متر ناگی له‌ وشه‌ جوان و په‌سه‌نه‌کانی شیوه‌کانی دیکه‌ی کوردی بوو.

قوتابخانه‌ی سه‌یفی قازی له‌کوردستانی ئیران به‌تایبه‌تی له‌موکرینادا شاعیری ئەوتۆی پیگه‌یان‌دن که‌زۆریان به‌مامۆستای گه‌وره‌ناسراون و له‌مامۆستاکه‌یان تی‌په‌راندووه. به‌لام هه‌قی مامۆستایی به‌سه‌ریان‌وه هه‌یه، چونکه‌ئەگه‌ر ئەو ئەم ریتچکه‌ی نه‌شکاندبان دیاره‌هه‌ر له‌سه‌ر ریتبازی وه‌فایی و ئەده‌ب و حه‌یده‌ری و ئەو جو‌ره‌شاعیرانه‌ده‌رۆیشتن که‌له‌باری زمانه‌وه‌پرن له‌ وشه‌ و ته‌عبیری بیگانه. دیاره‌کارم به‌په‌له‌وپایه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی ئەو نه‌داوه‌به‌لکه‌مه‌به‌ستم ئەوه‌یه ئەوان بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان هه‌ولتیک‌ی ئەوتۆیان نه‌داوه.

به‌لام سه‌یفی قازی به‌خۆی و شاگرده‌کانیه‌وه له‌ژیانده‌وه و بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردیدا نه‌خشیک‌ی دیار و به‌رچاویان هه‌یه.

تا رادیۆ چه‌په‌که‌کانی کوردی به‌وه‌رگه‌په‌رانی نا‌پوخت و دژیو و وشه‌داتاشه‌کانی شارنشین و خۆپه‌رست، به‌داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و ناره‌سه‌ن زمانی کوردییان وا شیریتو و شیرزه‌نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی کوردی کرد. ئیستاش له‌موکرینادا شاعیر و نووسه‌ری وا هه‌ن ریتبازی ئەویان هه‌ر به‌رنه‌داوه و په‌ر‌ه‌یان پێ داوه. ئەوه‌ش چهند نمونه له‌جو‌زه‌کانی شیعری ئەم شاعیره‌که‌پیم وایه‌ناته‌واویان تیدا هه‌یه. به‌لام له‌دوور ولات هه‌ر ئەوه‌ندهم بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای رۆژتیک که‌دیوانی ته‌واوی چاپ بکری.

کوردینه

کوردینه! تا که‌ی ئیمه له‌شاخان میسالی دیو

بیین و بچین و بۆمه‌نه‌بی قه‌ت خودان و خینو

خەلکی ھەموو لە شار و لە باخانە کە یەفخۆش
 ئێمە بلاو و بێ سەرە ماوین لە دەشت و کێو
 بۆ وانە ھەرچی جوانە، لە جێ، دێ لە ژن، لە ماڵ
 ھەر شاخ و داخە بۆمە کوپری رەش، کچی دزیو
 بۆ ئاسمان دەڕۆن و لە بەحرا دەکەن سەفەر
 ھەر ھەردە نیشتمانی گەھی مە، سەنعانە وەرد و شیو
 رەشمالە ماڵ و کەشک و پەنیرە مەتاعی مە
 قەسر و سەرایێ خەلکی دێتێ پر لە زێر و زێو
 ھەر میللەتیک لە لاو ھەقی خۆی بە دەستەو
 کوردیک کە سەر ھەلێنێ دەلێن بۆتە سەربزیو
 بۆ چمانە ماڵ و سەر کە لە سەر سەرورە نەچی
 کوپر نابی قەت بترسی لە زبندان و دار و چێو
 گوردانی کوردەکان بەخودا رۆژی غیڕەتە
 دەسەندە خەنجەرەن و پیاوانە وەرنە نیو
 سەرچوونی تەخت رۆینی سەرداری پێ دەوێ
 خۆشیمە لەو شەھادەتی شیخانە نیو بەنیو
 فیکری لە حالی خۆکەن و بگرن بەحالی خۆ
 شاھان بەمەحوی ئێمە دەبەستن گری و گریو
 ئەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
 بمرین لە پتی نەجاتی وەتەن با بەنیتر و میو
 تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
 خۆشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
 ھەرچی دەبێ بلا بێ حەق ھەر حەقە «حەسەن»
 نینە لە پتی وەتەن خەمی دەرکردن و جنیو

ئەمە نمونە ی شیعری نیشتمانی و شۆرشگێڕانە یەتی وا دیارە شینی بۆ شەھیدانی
 کوردستانی تورکیا گێراوە. جگە لەوەی زۆر پر سۆزە، زۆریش ھاندەرە. ناشکرایە وەک

پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرە ی مەسەلە ی کورد گە یشتوو و ناگای لە فیتل و
 دەھۆی دوژمنان بوو، بەو حالەو نەتەو کە ی بۆ خەبات ھان داو. نامۆژگاریبەکانی لە
 بنەمالە ی نیشتمانی پەرورە ی خۆیدا پتر کاریگەر بوو. وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
 کوپتک، چەند خزمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزا دە ی فەیزوللا بەگی لە پیناوی رزگاری
 کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی نازادیی گەلی کورد. ئەمەش نمونە
 شیعی ئاشقانە و دلدار ی سەیفە و دیارنیبە کە ی گوتراو، شیعەرناس دەزانن چەن
 ورده کاری شاعیرانە ی تیدا بە کار ھاتوو و وشە ی چەن رەسەن و جوانی کوردی تیدابە و
 قافیە بەکی ھەلژاردوو وەک قافیە ی شیعی نیشتمانیبە کە ی رەنگبێ پیش ئەو ھیچ
 شاعیریکی کورد خۆی لێ نەدا بن.

داوہلی دل

دایم دلەم بەنالە و زاری و فیغان دەلێ:
 خۆش بەو شەو کە رۆژی روخی دل بەرم ھەلێ
 زولفت وەلادە رووت بنوینە با دەفەعیە
 شەو رابری، ستارە نەمیئێ، قەمەر ھەلێ
 تفلێ دلەم گرووی شەکەری لیوی گرتوو
 بەو دوو ھەنارە ژیری کەو بەیخە باخەلێ
 بەو زولفی میروەحەت مەکە مەنعم لە شەھدی لیو
 تفلێکە دل زەعیف و دەترسی لە داوہلێ
 ئەو قافیەت بەسانی دلێ موددەعی حەسەن
 تەنگە، درەنگە، مەیلی بەجەنگە، ھەلێ، مەلێ

شاکاری ھەرە بەناویانگی سەیفی قازی بەلکو یەکیک لە شاکارەکانی شیعی کوردی
 پارچە شیعی زستانە، بەشی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و بەفرگەر، کەچی کەم
 شاعیری کورد دەناسین وەسفی زستانی کردبێ. مامۆستا لەم شیعی دەدا تابلۆیەکی لە زستان
 و لە ژبانی لادی نشین و ناژەلدار و زەحمەتکیشانی کورد کیشاوە کە بێگومان بێ
 وینە یە. جگە لەو بەزمانیکی سادە و رەوان و لادییانە گوتراو و فەرھەنگۆکیکە لە
 وشە ی رەسەن و پاکێ کوردی، پرە لە نامۆژگاریی سیاسی و کۆمەلایەتی و تەنانەت
 ئابووری بۆ زەحمەتکیشان و دینشینانی کورد. وردبوونەو لەم شیعی بۆمان روون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازایخواز و کۆمه‌لناس و گه‌لپه‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و ماڵ به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژبانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دل‌ی بۆیان سووتاهه و شینی ده‌گه‌ڵ گێراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردوه له‌ ساڵی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قرانێکی گه‌وره بووه و زۆر ماڵ له‌ ماڵ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بێلێیان له‌ بن مێچ چه‌قاندوه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌بباسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حال و سوڤی و دل‌ته‌ر بووه نووسیه‌وه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هێنام
 فرمی‌سکم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
 دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گێر
 دنیاام لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هه‌ری
 تا ناهومێد بووم له‌ هاتنی زووت
 جه‌رگم بووه پولوو هه‌ناسه‌م بزووت
 هه‌وا بۆ حاله‌م وه‌ک شیتان ده‌گری
 به‌ته‌رزه و به‌فـر و باران و هه‌وری
 هه‌ردیش له‌بۆ من هێنده‌ی قور پێوا
 به‌هاری ده‌گه‌ڵ زستان لێ شێوا
 گیاوگۆلێ می‌رگان بۆم سیسو زه‌رد بوون
 بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاوده‌رد بوون
 شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
 هه‌وریش ناڵه‌ ناڵ پرووی خۆی ده‌چپری
 بز و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
 یه‌ک دانوو ده‌بکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هێزی له‌ ترسی سه‌رما
 پشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
 با له‌ کێو و چۆڵ خۆڵ وه‌سه‌ر ده‌کا
 گریانی کێوان به‌حران پر ده‌کا
 داری مێشه و باخ به‌فر دایپۆشین
 پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
 که‌وی کویستانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
 بیهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
 جریوه و زریوه‌ی چوره و چۆله‌که
 نایه و نه‌یانما هێلاننه و هێلکه
 له‌گه‌گ که‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
 سپرووش له‌ سیره و فیته و چه‌ق چه‌قی
 پاک په‌شیمانن له‌بۆ گه‌رمیانی
 بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
 قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بره‌
 دورنای چۆمانان زورنای لێ دره‌
 له‌ درزی ئه‌رزی هه‌ویرده دامان
 بێ هۆش بوونه‌وه سپروون له‌ سه‌رمان
 وشک بوو دوویشک ئه‌و خواری ناراست
 مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
 بۆق که‌ ده‌ی قیراند ده‌ویی کرده‌وه
 که‌ریش زه‌پینی له‌بیه‌ر برده‌وه
 مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلێ وه‌پرووی کرد
 ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
 لال بم نابینم له‌ چیا و له‌ پازان
 سییه‌ری هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

لهبن بهردان مان ههر سهه مازه له
 له باخ و باخچان قهل و قشقه له
 پووشی داپوشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سهه بری
 سهه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران روپی گابوره
 روژ هه تا شه وی گه وره و بچو و کیان
 خیزانی مالتی گه وره کچ بو و کیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه ونه می گول تاره ق دهر دین
 تاره ق له هه نیان به ریز بزمی ره
 کی دی له ناسمان به روژ نه ستی ره
 له دهوری سهه ریان ده سرۆکه ی هه وری
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وری
 که وته سهه پیلان ده سرۆکه ی نوژی
 که ژه هه وری گرت له دهوری روژی
 ده سمالتی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاولاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار ده خشان
 رهش بوون وهک شه وه به روژ دهره و شان
 به له رزه ده چنه فریزوو رین
 گریان کاریانه له جیی پیکنه نین
 بو چینه وه که له که ی ده که ن
 پولی که وانن که چینه ی ده که ن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهه شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالاتیان
 قوریانی ناکری ندری زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیبری
 نه مه ر ماستی ما، نه مانگا شیبری
 لوک چه مبه ری بو، ماین مشمشه
 گا گوئی ره په ی گرت گامیش خشخسه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 و شتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهه شه وین
 میگه لی چیشتاو له کوئی ده نوینی؟
 کوان شه نگه بیبری له هزیه و بانان
 شلقه ی مه شکه یان به ری به یانان؟
 قوئیان هه لئا که ن ده لیتی بلووره
 سینگیان دهره خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به روکیان که دین دهر دین
 مانگ له ناسمانی بو زه وی دین
 زولفان لابه لا ده که ن به لادا
 روژ هه وری له سهه رووی خووی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان
 کی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا «پیرووت ئاغا» سهه رخیلی کوردان؟
 له «قولسه نی» را بچیته کویتستان

له کوټیبه (تاغی) ټه و چادری جوانی؟
 تیپ تیپ میوانی سهر سفره و خوانی
 کوانی سهد سهد ټه و مەردی رهشید
 بۆ (ماین بلاغی) بچی به ته مهید
 دیهات لیکدی دهی چادر و هوټانی
 گیر ناکه وی رۆن بۆ چهوره سانی
 وه گیر ناکه وی، ماست بۆ هه وینی
 دۆی هه لگی پیه وه یا بیکوټینی
 په نیر بووه ئیکسیر شیر ناوی حیات
 هه وهک ټه سکه ندهر که وتینه زولمات
 شه مال و زریان دايم شه ریانه
 ناغاهت شرپن کرمانج قریانه
 زستانی ټه مسال دیاره پینج مانگه
 کا و گیا و مه، پرا له دانگه
 ته ویله و هوټ و هه یوان هه لوه شان
 پووش و قامیش و ئالاش دهرکشان
 دران به گاران وهک وینجهی نوخشان
 خرانه به رمه پرا له دانگه و هه وشان
 کرمانج ده وټه تی پر و پاتال بوو
 کوچی دی به دیتی به مانگ و سال بوو
 ټه ویش له دس چوو هینده کوچ مه کهن
 کای سهر و نوی کهن جووتی زۆر بکهن
 حاسلی عومر و له زۆر و که می
 داتان به کا و گیا له نیو عه جه می
 پتی کاکیشانی وهک که هکه شانه
 قه تاری و شتر وهک ټه ستیرانه

کای زهره و رزیو وهک لیهری سووره
 وینجهی رهش و شین پیستی سه مووره
 قیسه تی کایه وهک کاره بایه
 بوته قووتی روح وینجهی سه حرایه
 باخان دابنن داران بنیژن
 نه جیب و ټه سل و کوټن و له میژن
 حه یفه میلله تی شهش هه زار سال بی
 نوکهری مالان رووت و ره جال بی
 نوکهری مالان عه یبه له بو مه
 کوټان هه لگرین به کوټمه کوټمه
 چیدی دوزمنان به خو خو ش مه کهن
 بو بووزوو و که په نک بالا پووش مه کهن
 تاکه ی له دهرکان کز و داماو بین
 بی مه زن و گه و ره و سهر بی کلاو بین
 هه ره کهس ئاره زوی مالانی هه بی
 وه جاغی کوټیر بی مندالی نه بی
 ټه و به دبه ختییه ی له کورد رووی دابوو
 له بهر نه خوټندن کوټیان ساو ابوو
 واجب به خوټندن بو دنیا و دینی
 پیغه مبه ره فرمووی بوچوونه چینی
 به کوته و شانامان میللهت ده میتن
 به میر و مه زنان شان ده شه کیتن
 دهردی دل ده کهم کورت و کرمانجی
 حه سهن کرمانجی چت له دیلمانجی؟

خوسره و جوانه گا بۆری مردار بوو
 خواردنی فریزوو و گه لای بندار بوو

دهگه‌ل خونچه گيان شينيان دهگيپرا
 سالح و قادريان دهسه‌ر دهگيپرا
 كه‌ره بۆزيشيان له‌سه‌ر وه‌ستايه
 كو‌لى گريانيان له‌ئوكي دايه
 تازه مالا‌نى تو داخ‌وا چۆن
 ئەوانيش خه‌ريك فريزوو و كا كو‌ن
 دل‌ت ته‌نگ نه‌بي تف‌اقت هه‌بي
 ئەوى تو‌ى نه‌بي ياخ‌وا هه‌ر نه‌بي
 عومه‌ر و عوسمان بووبه‌ك‌رى نازدار
 به‌ناز گه‌وره‌بن ها نامه‌ چوار يار
 جي‌ژنى قوربانه خۆم قوربان ده‌كه‌م
 خۆم به‌قورباني عه‌زيز گيان ده‌كه‌م
 تاريخ هه‌زار و سئ سه‌ده و دوازه
 بيس‌تى فه‌روه‌دين داد و بي‌داده

حاجى قادري شۆرشگير

ژيان ناپسي‌تته‌وه، ته‌بيعه‌ت ئەستيور نابى، رۆژ و مانگ و سال و چه‌رخ به‌دووى يه‌كد
 ريتچكه ده‌به‌ستن. زۆر ئەحمه‌د، چاو ده‌كه‌نه‌وه، ده‌گه‌نى، ژن ديتن و ده‌بنه باوك. زۆر فاتى
 به‌خۆدا ديتن، به‌بووك ده‌چن و زگ ده‌كه‌ن. زۆر قادر له‌دايك ده‌بن، په‌ره‌وازه ده‌بن، پي‌ر
 ده‌بن و ده‌مرن. به‌لام كه‌م قادر به‌حاجى قادري كو‌بى ده‌بن، بوونه حاجى قادري كو‌بى هه‌ر
 وا سووك و هاسان نيبه. به‌خۆ هه‌لمساندن، با فيشكردن و له‌خۆباييبوون پي‌ك نايه،
 به‌چهند دير نووسين، چهند قسه‌كردن و چهند شيعر گوتن ته‌واو نابى. فيداكارى، گيانبازى
 و له‌خۆبووردنى ده‌وى. ده‌س له‌خۆ به‌ردان ده‌گه‌ل سوپرى و تالى راهاتن ده‌گه‌ل سه‌ختى و
 به‌ره‌نگاربوونى ده‌وى. پي‌ويستى به‌چاوى نه‌ترس و كو‌لنه‌دان و نه‌به‌زين هه‌يه.

حاجى قادر مه‌لايه‌كى زانا و شاعيريكى ناسك خه‌يال بووه. ئەگه‌ر نيشتمانپه‌روه‌ريكى
 وا دل‌سو‌ز و راست و تي‌كو‌شه‌ريكى وا گه‌رم و گو‌ر و نازادبخوازيكى وا كو‌لنه‌ده‌ر و
 نه‌به‌زيش نه‌بوويايه و له‌گو‌شه‌ى مزگه‌وتتيك يا كو‌نجى خانه‌قايه‌ك ده‌رسى گو‌تباوه و نو‌يژ و
 تاعه‌تى خۆى كردبايه و چهند غه‌زه‌ليكى كوردى له‌پاش به‌جيمايه. ديسان ره‌نگ بو له‌نيو
 نه‌ته‌وه‌كه‌ى خۆى ناوبانگى بكردبايه. - بو‌ئى و امان كه‌من- به‌لام خۆشه‌ويستى حاجى
 هه‌ر له‌به‌ر زانايى و شاعيري نيبه. حاجى كوردپي‌كى پاك، تي‌كو‌شه‌ريكى چاك،
 په‌خنه‌گريكى نازا و بي‌باك بووه. نه‌ترساوه، نه‌به‌زيوه، ناھومي‌د نه‌بووه، ماندوويى
 نه‌زانبووه، هه‌له‌په‌رست نه‌بووه، ئيمانى ته‌واوى به‌م شيعره به‌رزهى خۆى بووه كه‌ ده‌لي:

مه‌رگ و ژين ميسلى سيبه‌ر و تاوه

ئەوى باقى بميني هه‌ر ناوه

حاجى له‌قوولاى دل‌ه‌وه نه‌ته‌وه‌كه‌ى خۆشويستوو و نيشتمانكه‌ى په‌رستوو. شاره‌زاي
 مي‌ژوو و جوغرافياى ولاته‌كه‌ى بووه و به‌ته‌واوى هه‌ستى به‌بي به‌شى و چاره‌په‌شى نه‌ته‌وه‌ى
 زۆرلي‌كراوى كورد كردوو. ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زهل و ترسه‌نو‌ك نه‌بووه، گه‌ريده و كارامه و
 نازابوو و هيتز و تواناي خۆى بو‌نازادى نه‌ته‌وه‌كه‌ى ته‌رخان كردوو.

حاجى له‌نيو خه‌لكدا ژياوه، كو‌مه‌لى خۆى باش ناسيووه، كه‌م و كورپيه‌كاني به‌چاوى
 خۆى ديوه، له‌ده‌رد و نازاره‌كاني گه‌يشتوو و نه‌ك هه‌ر ده‌رمانى بو‌دۆزبوته‌وه به‌لكو
 زانايانه و نازايانه باسكى له‌تيماركردن و چاركردن هه‌لكردوو.

حاجی لهو رېنگا پر خه تهرده دا، بهره و نه و نامانجه بهرزه رويشتووه. هه موو رهنج و کوپره و هری و تال و سوپری و گپروگرفتییکی به گیان و دل قبول کردووه. نه وه ستاوه و نه وچانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوتهوه. گالتسهی به مه رگ کردووه و له داوه لیک نه پرینگاوه تهوه و له بهر هیچ رووداو یک چوکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شپیر و شه کر په روره ده نه کراوه، له سه ر دوشه گی په پری قوو پی نه گه یشتووه، به هه ژاری و نه داری و به هه تپوی و هه ناسه ساردی گه و ره بووه. به پیتخاوسی و لینگ رووتی و هه دووی خویندن و فیربوون و خو پیتگه یانندن که و تووه و ده لی:

به بیرت دی زه مانیک چووینه بالهک

به پیتخاوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانییکی واقعی، رابه ریکی زانا و مه زن و رووناکبیریکی شوپشگپ و به جه رگ بووه، نه و ویستوویه تی شوپشیکیی قوولی سیاسی و کومه لایه تی و نابووری و فره هه نگیی له کوردستان به رپا بکا. نه ته وه که ی له ژیرده سستی و کویله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نه و ویستوویه تی بو به جیگه یانندی نه و نامانجه ی خوئی له هپز و توانای هه موو توپز و چینه کانی کومه ل که لک و ره بگری.

حاجی بروای ته واری به مافی دیار بکردنی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکی دیوبه تی کورد له و مافه ره وایه بی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هه ر کورده له به یینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیستابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه بیری کوردان نییه له رووی زه مین

هوی نه م بی به شبیه ی زانیوه و رپگای نیشان داوه. چونکه تیگه بیوه که به شی هه ره زوری لیتفه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبه. وای گوتووه:

تا رپیک نه که ون قه بیلی نه کراد

هه ر وا ده بنه خرابه ئاباد

نه نوعی میلله ل له گه و ره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هه ر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستوویه تی پی به پیتی شوپشی سیاسی و جوولانه وه ی رزگار بیخواری، شوپشی کومه لایه تیش ده س پی بگری. کورت و زنجیره کان بیسین، رپوشوینه کون و رزبوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کومه لی کورده واری وه ک پیواز له بن حه وت تویکلدا شاردراره ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کو کویله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه نده روونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بووه له ناسک و نازداری زیر خرید حاجی رووناکبیر چ بلتی باشه؟:

بوچی فه رموویه تی نه بی نه مین

اطلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فه رقی چیه؟

گه ر مه لا نه هی فه رمووی دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لپه رست و نیشتمانپه رهر، حاجی تیکوشه ر و له خو بوردوو هه ر به وه نده رانه وه ستاوه. به توندی و توورده یی، به بی په روا و سلکردن، ئازایانه و بی باکانه به راشکاوی له چه رخی نوزده دا و پلاری وای له شیخ و خه لیفه ی دروزن و ده سیر و سوئی و ده رویشی بیتکاره و خو پری و ره مال و مارگری ته وه زهل و مفته خو رگرتوون، که ره نگبی دوو پاته کردنه وه یان له به شی سیه می قه رنی بیسته مدا بو رووناکبیریکی کورد له زور شوینی کوردستاندا به گران ته واری و هک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پیتم بلین نه فعیان چیه ئاخه ر؟

غه بیری ته علیمی ته مبه لی کردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کردن

یا:

وشکه سوئی بلتی به شیخی ته ره س

با به سه رما نه یه میسالی هه ره س

که ره نه بی کام مونه ووه ری خه له تان

به ن گری دان و تا برین و نه فه س؟

ئەم شاعىرە راستگۆيە بەروونى لە فەلسەفەى ژيان دواو و تەوژمى مادىياتى لەسەر
بىروبوياى ئىنسان بەراست زانىو و ئەم پەندەى پىششىناني باش وەرگرتوو: «زگى برسى
لە خواش ناترسى» و وەستايانە بەتەعبىرتكى دىكە خستوو يەتە ناو شىعەرى خۆيەو:

سۆفى وەك خەستەبوو لە زىكرى ھەناو
سەد نووتى دەدا بەكاسەيە ناو
شىعە وەك تەشنە بوو لەسەينە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسەين و حەسەن

يا:

خواردن و سەترى عەورەت و سوکنا
باعىسى ژينە بۆگەدا و پاشا
حالەتى وايە چى لەسەر خاکە
غەيرى عيسا دەلەين لە ئەفلاکە

حاجى و پراى نىشاندانى رىگای شۆرشى سياسى و کۆمەلەيەتى، رىگای شۆرشى
ئابووريشى وەك پىسپۆرتكى شارەزا زۆر ژيرانە بەنەتەو پاشکەوتوو کەى نىشان داو
پەنگە ئەم فيکرەى لەم شىعەرى خوارەو دەدا ھەيە لە قەرنى نۆزدەدا بەبىرى کەم زاناي
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۆتان بەيارى
بکەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنبا نىبە سووچ و خەتاتان
لە کەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما بيت و لىمبون
لەبۆ دەرمان لە مال بى رۆنى زەيتون
لە ئىبە کامتان بوو؟ يەك دوو جار پىک
بکاتە کيسە يەك ياخۆ خەرار پىک

دو پىي لىدا لە کۆلا مىسلى دۆشاو
وەکو رۆن رۆنى زەيتون بىتە سەر ناو
وہيا پىي نىترارو چەند نەمام پىک
لە نارنج و تورنج و چەند مەقام پىک
بزانن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
لە جىگای ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو و دىمى ئىبە کىمىايە
دور و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
مەعادىن خاترى تۆبى لەگەل کان
گەمەتان زىرە، حەتتا زىو، زىوان
پەژووى پاپۆر و خوئى و نەوت و گوگرد
لە کىسوى ئىبەدا کۆيە وەکو گرد

حاجى بروايەكى تەواوى بەشۆرشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
بەدەردىكى کوشندە زانبوو. تەنانەت خویندنى کۆنیشى بەدەل نەبوو و پەخنى لى گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا
پاکى خنکا لە بەحەرى وشكى ھەوا
سەنعەتى فيرنەبوون لەپاش تەحسەيل
سەيرى چۆن بۆ موناھى بوونە دەليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پار و نىياز
ئاوروپا فەننى گەيوەتە ئىعجاز
قوللەى ئىشىلى لە ئەفلاکە
عەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاکە

حاجى زۆر بەدرىژى و روونى باسى زانستى تازە و سەنئەتى نوئى دەكا و بۆنمۇنەى زالبونى نوئى بەسەركۆندا دەلى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىلىيۆن
سەربەسەر مىللەتى ھەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىلىيۆن
ئەھلى ژاپۆن لە ساىەى سەنئەتى چاك
سەيرى چۆن چىنى گرت و كرديه خاك

لەم شىئەرانەو دەردەكەوئى حاجى ھەر خەرىكى خويئندەوئى كىتەبە پەر زەردەكان نەبوو
و زۆر خەرىكى پىنگەياندى خۆى بوو و لە ئەستەمبول رۆژنامە و گۆوار و چاپەمەنى ئەو
سەردەمى باش خويئندەوئى و ئاگای لە وەزى جىھان و دەنگوباسى ھەندەران بوو.
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەرنى نۆزدەى كوردەو شتەكى سەيرە. بەداخەو ئىستاش لە
كوردستان مەلای وا ماون كە تەماشاكردنى گۆوارى وینەدار بەتاوان دەزانن و شىخى
زاهىرسازى وا ماون كە رادىويان نەچۆتە مال. ھەر لەو سالانەى دواييدا دىتمان مەلای
واى كورد ھەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆل»ى بەدرۆ دەزانى.

حاجى ئەوئەندەى مىللەتەكەى خۆش دەوئى وەك باوكىك لە رۆلەى شىرین توورە دەبى و
قسەى سووك لە پارسەنگى ئەو كەسانە دەنئى كە مندالى خۆيان نانىرنە مەكتەب و باسى
بىنگانەكان دەكا كە مندالى خۆيان لەبەر خويئندن دەنئىن تا لە ئەنجامدا بىنە گەورەى
كوردان:

ئىستەكە ئامىرانى كوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
ئەو ھەتەبىنى مەكتەبن يەكسەر
كوردەكان باردەكەن وەكو ماكەر

حاجى تەوس و پلار دەگرىتە ئەو زانايانەى كە كوردن و بەزمانى كوردى نانوسن و ئەم
مىسالە بەجى و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۆ دەھىتەتەو:

وەك مرىشكى كە ئەقلى نەبەيتى
بىتوو جووجكەى مراوى ھەلبەيتى

وەك بگاتە كە نارى جۆگەلەيەك
نايەتە شوئىنى بىرى جووجەلەيەك
جىئى ئەمى وشكە، جىئى ئەوى ئاوە
تەيدەگا، قوون دپانى پى ماوە

حاجى ئەو شاىەر و بەيت بىژانەى كە شىئەر و بەيتى كوردیان داناوہ زۆر خۆشويستوون و
رېژى لى ناون و پىئى ھەلگوتوون:

دوو عەلېن شاعىرن وەكو حەسان
بەردەشان و حەرىرە مەسكەنيان

ئەو ھىرشى بردۆتە سەر ئەو خويئندەوارە كۆنەپەرستانەى نەخويئندەوارە ھونەرمەندەكانيان
لەپىش چا سووكە:

ئىستە مەعلوومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئومەت
ئىمە بى غىرەتېن و بى عارىن
ئەوى نەخويئندووە لەمە عارىن

بەمەرا ديارە حاجى چەند نرخی بۆ ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى داناوہ. حاجى ناوى زۆر
شاعىر و خۆشخوانى كوردى بەنەمرى لە ديوانەكەيدا ھىشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆريان شوئەوارەكانيان فەوتاون و ناويشيان لە بىر چوونەوہ.

حاجى قەدرى ھۆنەرى زانىوہ و لە نىوان بەرھەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناوہ و دەلى:

مەلكەقۆر و حىمارى با بەدناوېش بن
شىئەريان جوانە بەس نىيە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەويستەكەى، «جەلى زادەى» نووسىوہ باسى
مىكروپ دەكا. ئەوہ لە زەمانىك دايە كە دەزمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەيد بووہ.

حاجى قادر لە قوولايى دلپەوہ ئىمانى بەدېموكراسى ھەبووہ. باسى دېموكراسى لە ولاتە
پىشكەوتووەكاندا دەكا و ديارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بووہ رۆژتېك رېژىمىكى ئەوتۆ لە

ولاته پاشکه وتوو ده که ی، دابه زری:

له ته گبیری ئومووری ملکی خو بان
شهریکن پینه دۆز و شوان و گاو ان
له جۆشین و خرۆشین پووره ههنگن
به من چی کافرن یاخو فه رهنگن

وا دیاره حاجی له باره ی سۆسیالیزمدا شتی زانیوه. ئه وه بۆ من گه لێک جیبی رامان و بیرکردنه وه یه. ئایا نووسینه کانی (مارکس) و (ئینگلس) و هاو بی ره کانی ئه وان له و سه رده مه دا به زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی که حاجی له و سییانه دا شاره زا بووه ته رجه مه کراون؟ یا حاجی به پیری فیری زمانی دیکه ش بووه. هیچ کام له م دوو شکانه دوورن. چونکه ئه سته مبول له و کاته دا ناوه ندی رۆشن بیری رۆژه لات بووه. ئه م شیعرا نه ی خواره وه ته ماشاکه ن تا ئیوه ش وه ک من بکه ونه دوو دل بیه وه:

وه کو بیستوو مه بۆ ده فعی مه سائب
وه های ته گبیر کرد ئه و فکری سائب
هه موو گه وه دی و بیلایه ت بینه ئه حباب
وه کو شه خسیکی واحید بن له هه ر باب
هه موویان بینه یه ک ته علیم و نووسین
وه یه ک به رگ و زمان و په سم و ئایین

ئایا ئه م که سانه ی حاجی به شاعیریکی ناسیونالیستی توند دهناسن هیچ بۆنی سۆسیالیستی له و شیعرا نه، ناکه ن؟ گوتم حاجی قادر زۆر وربا و بیرتیژ و دووربین بووه دووری بیرکردۆته وه و باش له مه سائیل گه ییوه. فکری زۆر له پیش خه لکی ساکاردا بووه. ئیستا بۆ سه لماندنی قسه که م ده بۆ گه لێک بگه ریمه وه دوا وه و لاپه رتیک له میترووی خوتناوی نه ته وه که مان هه لپه ده مه وه.

وه ک ده زانین له ساله کانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ته بایی نیوان ئیمپریالیسته کان شه رتیک جیهانی گه وه و مال و ویرانه کهری هه لگیرساند. پریشکی ئاگری بی ئامانی شه ر که وته کوردستانی خۆشه و یستیش و ولاته که مان بوو به مه یدانی شه ری نیوان ته زاریزمی رووسیا و داگیرکهری عوسمانی له لایه که وه و ئیمپریالیزمی فیلاوی ئینگلیس و عوسمانی له لایه کی تره وه.

عوسمانییه کان که دۆست و هاو په یانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، به ئاشکراییی بۆ

قازانجی ئه وان به شه رده هاتن. ئه و شه ره یان ناو نابوو «خه زا» و به بیانوی دینه وه شیخ و مه لا و مه زنه کانی کوردستانیان فریو دا و کرده نوکهری بی جیره و مواجیبی خو بان. له و شه ره دا ولاته که مان سووتا و خاپوورکرا. نه ته وه که مان قه بوو و له برسان مرد و گه وره ترین زبانی میترووییمان پیگه یشت.

ته نیا له موکریان چه ند که س به رابه ری سه رداری موکری و شیخ بابا نه چوونه ژیر باری پروپاگه ندا و درۆ و ده له سه ی عوسمانی، سه رداری موکری «حه مه حوسین خان» که نیسه ت به زه مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسی و خوتنده وار بووه. له مه سه له که گه یشتوو و زانیویه تی «شه ر له سه ر لیفه ی مه لایه» نه ک له سه ر دینی ئیسلام و یستوو یه تی ئه وه ندی بۆی ده کری نه ته وه که ی بی لایه ن به یلایته وه. به لام ئاله لگرانی ئیسلام و خه زا که ره کانی عوسمانی، ئه و و شیخ بابا و حه مه خانی بانی و سه یفه دین خانی سه قزیان به و تاوانه ئیعدام کرد.

جا بزانی حاجی نه مر، حاجی زانا و پیشکه وتوو که له و سه رده مه دا ئیسک و پرووسکیشی رزیون چه ند له وه ی پیشدا له فیل و ته له که و خراپه ی خه لیفه کانی عوسمانی گه یشتوو که ده لی:

ئه مه که مر میزه ده لئین واریسی شه رعی نه به وین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه وره که یان
یا:

تا له ژیر به ندی رۆمیان نه گرن
زه حمه ته قه دری به یتی من بگرن
یا:

روومی وه کو گرتی موون که س پشتیبیان بی نه به ستی
که وتوو نه داوی خو بان په ژمورده مان و حه بران

گه وره گه وره کانی ئه و سه رده می کورد قه دری به یتی حاجییان نه زانی و دیمان چۆن له ژیر باری روومیان مردن. دیاره مه به ست له گه وره گه وره کان، شیخ و مه لا و خان و ئاغا و به گ و پاشاکانی کورده. چونکه نابی له بیرمان بچت که له و سه رده مه دا کۆمه لانی خه لک چ رۆلیان نه بووه.

حاجی ئه و هه موو بی ئاگایی و که مته ر خه مییه ی دیوه. له نه زانی و نه خوتنده واری و دواکه وته یی نه ته وه که ی گه ییوه، که چی ناھومید نه بووه و به هیوا بووه رۆژتیک له

شيعره‌كاني بگهن، خهبات بگهن و رزگار بن و قه‌دري نه و بزائن. خه‌مي نه‌وه‌ي بووه كه نه و رۆژه به‌چاوي خۆي نابيني:

هه‌سه‌ره‌تم هه‌ر نه‌وه له دنبا‌دا

حاجي ده‌مري به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

نه‌و چاوه‌نۆري هيچ پا‌داشته‌تيكي مادي نه‌بووه و به‌راستي له پي‌ناوي گه‌يشتن به‌ئامانجي پيروزي و ئاواتي به‌رزي خۆيدا وازي له هه‌موو خۆشيه‌تيكي جيهان هه‌يناوه و له‌و باره‌دا ده‌لي:

من له دل‌سو‌زي نه‌م قسا‌نه ده‌كه‌م

وه‌ر نه، په‌شمه له لام، هه‌موو عاله‌م

حاجي زانيوه‌تي نه‌ته‌وه‌ي كورد، با پاشكه‌وتووش بي، با له كارواني شارستانيش به‌جي مابي، ته‌وژمي مي‌ژوو پالي هه‌ر پي‌توه‌ ده‌ني و به‌ره‌و پيشي ده‌با. جا نه‌وه ده‌مي خه‌لك له قسه‌ي حاجي ده‌گا:

نه‌م قسه‌ي ئيسته‌ عه‌يبي لي ده‌گرن

نه‌وه ده‌مه‌ش دي زه‌مانه‌ي بو‌ي ده‌مرن

نه‌م به‌نه‌وه نه‌وه به‌نه‌م ده‌لي كا‌كه

سه‌يري قانوني حاجي چهن چا‌كه

هه‌ر چلۆني ئيشاره‌تي فه‌رمو‌و

وه‌ك كه‌رامه‌ت هه‌مووي وه‌ها ده‌رچوو

به‌راستي حاجي له‌وه‌ زمانيدا قانونيكي نو‌ي هه‌يناوه‌ته‌ كا‌يه‌وه و خۆشي نخي كاري خۆي زانيوه و تيگه‌يشتووه شيعره‌كاني له كوردستاندا شو‌رش به‌ريا ده‌كه‌ن:

حاجيه و شيعره‌كاني وه‌ك كا‌وه

رۆژي دي‌تن دره‌فشي هه‌لدا‌وه

ديسان له جيگايه‌كي دي‌كه به‌به‌يانكي شاعيرانه و جوان ده‌لي:

ئيتفاقي دل‌به‌ريكي بي كه‌ده‌ر

حاجي نه‌نواعي ليباسي كرده به‌ر

بي جياز و ماره‌يي ده‌يدا به‌شو‌و

له‌وه‌موو كوردانه داخوازي نه‌بوو

عاقيبه‌ت ده‌بخوازن و نه‌ما ده‌مي

پير بووه نازي، كه‌ل و كو‌مه ده‌مي

حاجي عيشقي گه‌ل و نيشتماني لي بو‌ته سه‌ودا و به‌هيچ جو‌ري خۆي بو‌زه‌وت نه‌كراوه و نه‌يتوانيوه بي‌ده‌نگ دانيشي و قسه‌ي چاكي هه‌ر بو‌كردوون و تا مردن وازي نه‌هه‌يناوه:

به‌سه حاجي دووسه‌د هه‌زار ده‌فعه

پيم گوتي: نه‌م قسا‌نه بي نه‌فعه

چا‌كه هه‌ر چۆني تو‌ده‌ليي وايه

تي‌بگه نه‌م قسا‌نه خۆرايه

قوري كام جي بگه‌م به‌سه‌ر خۆمدا

نه‌وه ليم بو‌ته عيلله‌تي سه‌ودا

به‌قسه‌ي چا‌كه ده‌ستيان ده‌گرم

ته‌رخي نا‌كه‌م به‌لۆمه تا ده‌مرم

حاجي زور باشي زانيوه كه چوارچي‌وه‌ي نه‌زم بو‌ ده‌رپيني بيرو‌راي سياسي و تئوري فه‌لسه‌في ته‌نگه‌به‌ره. يه‌كه‌م شيعر له‌به‌ر ده‌كري و ده‌پاري‌زي و كه‌متر له‌ني‌وه ده‌جي. دو‌وه‌م حاجي ويستوويه‌تي زووتر كورد پي بگه‌يه‌ني. جاري هه‌ر نه‌م وه‌سي‌له بووه. زور ئاشكرايه له‌وه‌ سه‌رده‌ميدا ئيمكاني نه‌وه نه‌بووه هيچ كتبي‌تيكي فه‌لسه‌في و سياسي به‌كوردی بلا‌و بكرته‌وه و له‌چاپ بدری و خه‌لك بيخو‌تینه‌وه. بو‌يه حاجيش له ئاخري ته‌مه‌ني‌دا برپاري داوه هه‌ر به‌كوردی بنووسن ته‌گه‌ر چهن‌د دي‌ره شيعري فارسي هه‌يه ئي هه‌ره‌تي لاوه‌تي و فه‌قيايه‌تي نه‌ون. به‌چي دياره نه‌م ئينسا‌نه خاوه‌ن بي‌ره، بيرو‌راي فه‌لسه‌في و سياسي خۆي نه‌نووسي. به‌لام پاش حاجي چ مي‌راتيكي نه‌ومان پي گه‌يشتووه و ده‌س كه‌وتووه؟

حاجي وه‌ك به‌هه‌تيوي و هه‌ناسه ساردی گه‌وره بوو و پي گه‌يشت هه‌ر وا به‌هه‌ژاري و نه‌داري و بي‌كه‌سي له ولاتي غه‌ربيايه‌تي سه‌ري نايه‌وه و ته‌نانه‌ت نازانين له‌كوي ني‌ژراوه و گو‌ره‌كه‌ي پي نازانين. به‌لام تي‌كو‌شه‌ران و رووناكبي‌راني ئيستاي كورد به‌مامۆستاي شيعري شو‌رشگيرانه‌ي ده‌زانن.

عہلی ناشق

ہیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونہ به یازتیکدا پارچه شیعریکی فارسیم خویندهوه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، ئه گهرچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیه؟ راسته ئم پارچه شیعره له چاو سهنه تی شیعریه وه زور پوخت نیبه و شاعیری سهنه تکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافیه و «افغان» و «شتابان» به قافیه ی «شایگان» ده زانی، بز خوشم ئه گهرچی وه ک جاری دیکهش گوتومه و ده لیم قافیه له شیعرده مرچ نیبه، به لام کیش مهرجه و ئه وه که شیعر له نسر هه لداویری. پیم وایه ئم شاعیرانه ی، شیعره عهرووزی ده لیم ده بی به ته وای ریعایه تی قافیه و ره دیف بکن. ئه ما ئم پارچه له باری نیوه ره که وه گه لیک پر و ده ولّمه مند و به هیز و ههست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلّداری له رۆژّه لاتدا داستانی له لیلی و مه جنونه، که م شاعیری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بی نی که یادی ئم گراوی و دلّدارانه ی نه کردین.

که م که س هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئه و لاوه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که که له عیلتیکی به ده سه لات و زوردار و ده ولّمه مند بووه، کیژه که ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویکی وه ک خوی ده ولّمه مند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هوی به جی هیشته وه و رووی له چول و بیروونان کردوه و له ئینسانان بیزار بووه و خوی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتوه و شیعره ی به گراوییه که ی خوی هه لگوتوه.

داستانی له لیلی و مه جنون بوته هه وینی شیعره ی زوریه ی شاعیرانی رۆژّه لات و، له رینگای ئه ده بی شه رقییه وه چوته نیو ئه ده بی غه ربیه وه. به پروای ئه ده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئه ده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو که س رفانده وه و گره وی بردۆته وه و ئه و داستانه ی له گشت شاعیران باشتر دارشته وه.

قه ومیه تی نیزامی تا ئیستا بز که س ساغ نه بوته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لیم فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه واره کانی دیکه ی نیزامی وه بالی بو ده کیشن. تورک ده لیم به م ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعره کانی را درده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بویه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوه و رازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لیم خوشکه زای خومه و ئم شیعره ش به به لگه دینیتته وه:

چون مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لیم ئم په نده ی پیشینیان راسته که گوتویانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالو عومه ریدا، په روه رده بووه و پیگه بیوه که واپوو کورده. منیش ده لیم کابرا گوته نی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخودایییان له نیوان ده که م و ده لیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرۆقایه تیه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیریکی مه زن و پیاویکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه که ن.

نیزامی بز خوشی ههستی نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعره کانیه وه دیار نیبه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئه وینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهندی خۆش ویستوه و پاش مردنی چ

شینیکی بو گیتیروه به رهو «پان تورکیزمی» نه بردووه. ناز و نهوازیشی دایکی و نان و نهک و جلو بهرگ و پهروه رده کردنی خالی نه یکردو ته کوردیکی رووت. رهنگه ههرستیگ زمانی زانیین، شیعه کانی شاهیدن که نهک ههر فارسی زانیوه به لکو له ریزی گه وره ترین شاعیرانی فارسدایه. ئەدی به چ زمانیک ده گه ل ئافاق خانم داوه؟ ده زانیین تورک زور به زهحمهت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دهن، ئەو ژنه خو شه ویسته شی خو کەر و لال نه بووه، دواندن و لاواندنهوه و نازکیشانی ویستووه. ئەم چیرۆکانه ی دایکی به مندالی بۆی گوتوون به ناشکرایی له شیعه کانیاندا رهنگی داوه ته وهه وهک له م شیعه دا درده که وی:

کردی خرکی به کعبه گم کرد

خر باز بجست و اشتلم کرد

که وایوو کوردیسی زانیوه.

خانی شاعیری مه زنی ئیمهش داستانی به ناوبانگ و درامی که م وینه ی مه م و زینی له سه ر ئوسوولی نیزامی دارشتووه، شیعه کانی له سه ر کیشی له یلی و مه جنونه که ی ئەون و دیاره له ژیر ته ئیسیری نیزامیدا بووه. به لام جیاوازییه کی زور له نیوان ئەم دوو داستانه دا هه یه. له باری روالهت و شیوه دا، نیزامی له پیشتره، ههر چه نده نه زمی خانی چه پی ده بهر نه زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافیه ی ههر دوو کیان تا دهستی له سه ر دابینی سوار و په وان و پاراوه. ئەمما زمانی نیزامی له زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له بهر دلانتره. به داخه وه کوردییه که ی خانی وشه ی عه ره بی ره قی نامۆی وای تیدان که قامووسی فیروز بادیش نه یگرتوون. ئەوهش هه روا بی بنۆس و عیلهت نییه. خانی له سه رده می ده سه لاتنی بنه ماله ی سه فه ویدا ژباوه و هه موو فارسی زانیگ ده زانی له و سه رده مه دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه کشه و ته نگانه یه ک بووه و دیاره زمانی کوردیسی ده گه ل خو ی به ره وه هه ل د پیر بردووه. ده نا زمانی کوردی ئەوه ندهش هه ژار و که م وشه نییه، هینده قه رزاری زمانی دیکه بی.

به لام له باری نیوه رۆکه وه بی ته عه سووب، ده لیم: «خانی له پیشتره» ئەوهش له خو را نالیم. قاره مانی چیرۆکی له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ر دووک عه ره ب بوون. ئەویش هه ر چه ند زور زانا بووه، ته بیعییه نه ی توانیوه وهک عه ره بیگ شاره زای رپوشوین و چلونا یه تی ژبان و فه ره نگی عه ره بی بی. خانی چیرۆکه نایابه که ی له به ی تیکی کوردی وه رگرتووه و قاره مانی کوردی هه ل ب ژاردووه. بۆیه هه تا پی کراره خو ی له ئەفسانه پاراستووه و به ره وه واقع چووه. ته نانهت ئەگه ر به وردی سه رنج بده نه درامی مه م و زین بۆتان درده که وی له زور جیگایان که هاتووه له واقع دوور بیته وه له ئەستۆی خو ی داپنیوه

و ده لئ: «بیستومه، بۆیان گیتیرومه وه و یا خه ونیان دیوه». خانی هه ژار په روه ری و دیفاع له بی ده سه لات و چه وساوانی گه یانده ته راده یه ک که هیندیگ که سی دیاره نه زانی هینا وه ته سه ر ئەم پروایه که ئەو سی سه د و په نجا سال پیشتر بیروبا وه ری چه پی بووه!!!

خانی ویده چه خه ربیک بووبی وهک نیزامی پینج گه نج بنووسی. جا توانیویه تی و شوینه وه رکانی جگه له مه م و زین بزر بوون و له نیو چون، بۆمان روون نییه. ههر ئەوه نده ده توانم بلیم ئەو که له چل و چوار سالییدا مه م و زینی ته واو کردووه، ده بی پیش ئەو، به م دلّه پر ههسته و به و ته به ره وه، شتی دیکه شی نووسی بی، نه وه هه ر به شی ئەوه نده ی مه حته ل نه کردووه تا چل و چوار سالی ههر ئەو دوو شوینه وه ری بی. چل و چوار سال ته مه نیکی نیونجییه، ئەگه ر پتر ژیا بی که هیچ روون نییه پاشانیش ده بی شتیکی دی له پاش به جی مای. ئەمما چمان به ده سه ته وه نییه دیسان وهک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئەوه نده شمان له ده سدا هه یه.

بیگومان خانی له نیزامی فیر بووه که له دوایی مه م و زیندا سالی ته واو کردنی کتیبه که ی و ته مه نی خو ی بکاته شیعه ر و بلئ:

له ورا کو ده ما ژ غه یب فه ک بوو

تاریخ هه زار و شیست و یه ک بوو

ئیسال گه هه شته چل و چاران

وی پیش سه ره وی گونا هه کاران

پیم وایه مامۆستای خو الی خو شو بو سه ججادی که پاش مردووان ههر رهحمهت باشه، خراب له م دوو شیعه ر گه بیوه به بۆچوونی من، خانی له ۱۱۰۶۱ مه م و زینی ته واو کردووه و ئەوه مییش خو ی چل و چوار سالی ته مه ن بووه. ئەو که سانه ی به گۆتره شت نانوسن و که میکی بیر لی ده که نه وه و میژوو ده خویننه وه ده زانن ئەو سه رده مه ره شترین سه رده می میژووی کورده. چونکه سه رده می کیشه و شه ری نیوان دوو ده وله تی به ده سه لات و زۆردار و له کنه خو مسولمانی ئەو کاته بووه. شه ری به ینی سه فه وی و عوسمانییه کان زیاتر له کوردستان و له سه ر زگی کوردی به سه ته زمان و لیقه و ماو کراره. زولم و زۆری سته مکاران و لیقه و مان و بی هیز و بی ده سه لات له و سه رده مه دا ههستی نه ته وایه تی خانی بزواتووه که له دیباچه ی مه م و زینه که یدا ده ری برپوه و ده لئ:

ئز مامه د حیکمه تا خو د پدا

کورمانج د ده وله تا دن پدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحروروم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحروروم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له بهدبهختترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پیشهکی کتیبهکانیادا همدی بینایی چاوان و ئاودیتری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشه ویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسهدا سهرکه وتوون.

بهلام که وهک شاعیرهکانی پیشوو هاتوونه سهر باسی میر و مهزنان، به ته وای لیکن جوئی بوونهوه، نیزامی پتی هه لگوتوون یا نه و په پیری گلهیی لی کردوون، بهلام خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وهری و چه ره سه هری هه ژارانی بی دهره تانی خستوته نه ستۆی ئەوان.

له باقی مه بهسته کانی په راویزی داستانه کهیدا خانی وهک عاریفیتیکی لیزان و دلسۆز داوه و نه وهنده به خشنده و به په رحم بووه که ته نانهت به کره مه رگه وه پری به دفه پری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به دهرکه وانی دهرکی کوژیکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر و په ز بووی و پتی وای زۆرم درێژد ادپی کردوو. بهلام من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و بچمه سهر باسی عه لی ناشق. راست بی یا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی ئه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازه ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. ئه وینی ئه و کوپ و کچه وهک ئه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، ئه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له ههوا و هه وهس بووه. خوازی نیکیه کری ناروونه سه ر کبژی مه لا. بهلام شوفا ر و پیا باز و دووزمان که هه میشه بوون و وا زووش بنه بر نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستا وه و نه یانه ی شتوو که چه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازه بۆ بۆره پیا و نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین شیت و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دپلی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبیستوو ده گه ل

کیویان بیته هاو ده م. به لام شه و و رۆژ به شاخا ندا گه راوه و به ییت و باو و لاوک و چه یرانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوو.

جیی داخه له وانه چمان وه دهس نه که وتوون. به چه قاله، به لالوو که کیویله که، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کوستانان ژیاوه، جاروبار شوان و گاوان و په وکه وان نانی په قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند وا ماوه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی هه رام کردوو و قهت له ژوو نه هاتوته دهر و که سی نه دواندوو و شه و و رۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پیدا هاتوون و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوپی ئاغا یا کوپه مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیتیکی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نده نان که وتوو و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناوانگی رو ییوه و به هه زار زه حمهت دۆزبویه ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دووزمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلاو و گوشتی گرتوو، دهسته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خۆشیان بۆ کردوو تا ژبوه له بوته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خۆ. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلویه رگ و جیازی خۆی بو ی سوار کردوو. سواری کورد ر م باز پتیان له پیش کردوو، ته قلنه یان دا کوتاوه و جلیتیان هاو یشتوو. دهسته خوشکه کانی سه مایان له پیش کردوو، دایکی زاوا و پیڕێژنه کان ئاوینه یان به ره و رووی راگرتوو، به ریوک سواری ئه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا و یشتوو، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوو. دوو برازا پیلان گرتوو و به ره و په ردوویان بردوو. له و حاله دا عه لی له بهر بیتلایه را وه ستاوه و دهستی له بنا گو ی ناوه و ئەم به ندانه ی پی هه لگوتوون:

مه جلیسی ناشقان گه راوه
ساقی له نیو را وه ستاوه
پیا له ی عیشق نوش کراوه
به خیر هاتی په ریزاده
به خیر هاتی
به سه ر چاوی ده من هاتی

به چیم زانی که تو هاتی
 به دهنگی تو ق و خرخالان
 عه لی عاشق!
 نه گهر عیشقت زمانی بی
 سه د جار عومرت زوو فانی بی
 حه یفه ئیخلاس په نهانی بی
 مه لازاده به خپر هاتی!
 مو تریب! لی ده بینای سازت
 به ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرین
 مه ی له مه یخانان ده گپین
 ناشقان له ری و هره گپین
 قوریانت بم نه ی بای واده
 تارا له سه ره له یلم لاده
 به ده ستووری حاکم زاده
 مه جنوون یه کی دهرده دار بوو
 به تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له یلی وه فادار بوو
 مه جنوونه که ی له کیوانم
 دایم دل پر له هیجرانم
 بو خالی له یل په ریشانم
 خو زگم به فه رهادی چینی
 خه ریکه له سه نگ تاشینی
 نه ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه مال و هره
 نه و کاغه زهم له بو به ره

بیده به دهستی دل به ره
 ساقیم ده وی شه راب بینی
 عه کسی خو ی تیدا بنوینی
 ئیننالی لای لی بخوینی
 به و چاوه گیانم ده ستیینی

که ده گاته ئیره شادی مه رگ ده بی و گیانی پاکی به خودا ده سپیری و له بهر ده رکی
 په ردوو ده که وی.

نه وه بوو سه رگورشته ی عه لی ناشق مه جروومی کورده واری. له به یته کانی کور دیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کوره حه بران گپراوه، وه ک شینی زین بو مه م، شینی خانزاد و خه زال بو
 لاس، شینی خه ج بو سیامه ند، شینی سنجان و تایشه گول بو سواری خو یان لیره دا شینی
 کچه مه لا بو عه لی دیار نیبه. ده زانن ده بوو چ شینیتیکی بو بگپیری؟ به ئاواته وه م که ده نگ
 خوشه کورده کان نه م به ندانه و پرای ئاهه نگی شمشالیتیکی مه جزوون بلتین و شاعیره
 لاهه کانمان نه م چپرۆکه بکه نه داستانیکی شیعی ریتر. بو سه رچاوه ی داستانی مه م و زین
 و له یلی و مه جنوونی نیزامی هه ر به یتیتیکی وانه بووه؟

زۆرانیس بەههله دهچن

وتارهكهی مامۆستای مهزن و زانای كورد توفیق وههیی به پێزم له گوواری پهروه ده و زانستدا وه بهرچاو كهوت و سهرنجی راكیشام. پاش یهك دوو جار خویندنه وه و چه ند جار پیتدا چوونه وه ههر چۆنیک بوو شتیكم لی هه لکړاند.

خودا مامۆستای گه و ره مان را وه ستاو و پایه به رزتر بکا. خۆی رێچكه ی بو شكاندووین و فیتی کردووین ره خنه بگرن و له هه له ی زمان نه بوورین. كه و ابوو ته گه ر كوردیكي ساكاریش ره خنه ی له مامۆستایه کی زۆرزان گرت. نه به ردی به كابه داداوه، نه كوفری چوار ئیمامانی كرده وه و نه ده بی سه نگه سار بكری. چونكه جاری وایه زۆرانیس به هه له ده چن.

پاش شیو و وه رددانه وی پوخت و وردی وتاره كهی مامۆستا ها تمه سه ئه م بر وایه كه ماشاللا، هه زار ماشاللا مامۆستا له و دوور ولاته وا له (زانستی) خویدا سووتاوه و هه لچزاوه و ئه وه نده توند له به ر را چوو كه بی ته وه ی خۆی هه ست بكا و هك هه موو ئینسانیک تووشی هه له ده بی، دیاره هه له ی پیاوی و به ناوبانگ و جی گه و ره ش وه ك هه له ی ئیمه مانان نیبه و زبانی گه و ره ده گه یه نی.

لا حیا فی الدین، په رژی نیکی قایم بی، وتاره كهی مامۆستام زۆر شپه رزه و شپه رتو هاته به رچاو، ره نگه ده ربای بی به ستینی زانستی مامۆستا وا شه پۆلان بدا كه ته ده بی تیتدا نو قم بووی و، مامۆستا هینده زمانی بیگانه فیتربووی كه كوردیبه ساكاره كهی خۆمانی له به ر نه مایی. یا ته وه یان پتر ویده چن، زمانی زانا و زمانه وانان له گه ل هی بۆره پیاو و كه ره كرمانجان فه رق و جیا وازیبه کی زۆری هه بی.

من وام لیک دابۆه كه مامۆستا له كاتی نووسی نی ئه م وتاره دا به فارسی به ر كرده ته وه و به كوردی نووسیویه تی. چونكه شته وه ی دارشتنی رسته كانی زیاتر وه ك فارسی ده چن تا كوردی. به للام كوردیكي ئینگلیزی زانی خوینده وار ده یگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی به ر ده كاته وه و به كوردی ده نووسی.

جا هه ر چۆنیک بی قسه ی من بی یا هی ته و مامۆستا به فارسی به ر بکاته وه یا به ئینگلیزی ته م راستیبه نا گۆری كه رسته كانی وتاره به نرخه كهی مامۆستا زۆربه یان كوردانه دانه رتیزاوه و تامی كوردی ناده ن ده لپن نا، فه رموون به ز دووره گه ز نیزیكه ته م

عیباره ته سه ره له نووی بخویننه وه و حوكمی له سه ر به دن. «له به ره وه دان نه نان به هه له ی زمانیدا پاش ته وه بی زانرا گونا هیکه لی نه بووردنی». جاری با كارمان به وه نه دایی رسته كه مه به ست به ده سته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئیعترا ف نه كردن و بی لی نه نانه. نه ك چا و لی پۆشین و خۆ گیل كردن كه وادیاره مه به ستی مامۆستا بووه. من ده لپم رسته كه كوردانه دانه رتیزاوه و چاکی سه ر نه گیراوه. «گونا هیکه لی نه بووردنی» وشه كانی هه موو كوردین، به للام هه ر كه س كه میك فارسی بزانی تیده گا مامۆستا «گنا هیست نه بخشودنی» فارسی له می شكیدا دارشتوه و گونا هیکه لی نه بووردنی به قه له مدا ها تووه. ده نا بو خاتری خودا كوردی چۆن وا ده نووسری؟ وتاره به نرخه كهی مامۆستا به داخه وه وشه ی كلك و گوئی برا و رسته ی شیناوی تری تیتدا هه ن. به للام نا كری له سه ر یه ك یه کی ته وان بدویم. كورد گو توویه تی «چ كه ویتیک چ مه ویتیک؟».

شتیکی ترم به لاوه سه ر یوو ته ویش ته وه یه مامۆستا كه به كوردی زانیکی گه و ره ناوبانگی رۆییوه. چۆنه له م وتاره دا بی ته وه ی دامابی و ناچار بی وشه ی بیگانه ی به كار هیتاوه. بو نمونه له باتی نه ته وه كه كوردیكي ره سه نه قه ومی عه رده بی و له باتی نیاوان مه یانی فارسی نووسیوه.

دیاره من له و كه سانه نیم پیم وایه نووسه ری كورد هه قی نیبه له كاتی ناچار ی و پیتووستیدا وشه ی بیگانه به كار بی نی و هه ر كه وشه به کی بیگانه م له نا و نووسراویکی كوردیدا ره چاو كرد، پیم وابی ئاسمان كوله كهی په ربوه و قبیله كه چ بووه و پردی قیامه ت پساره.

به للام به و حاله وه به هه قی خۆمی ده زانم ره خنه له مامۆستا توفیق وههیی بگرم، چونكه ته و له و كه سانه بوو كه رێچكه ی په تی نووسی نی ته خت كرد.

من له سه ر ده میكدا خه ربکی كوردی فیتربوون بووم كه پرشنگی گه لاویتی گه ش خه ربك بوو ورده ورده ئاسوی لیل و ته ماوی زمانه كه مان، روون و روونتر بکاته وه و فۆلكلۆری ته ده بیمان بسووژینیتسته وه و ته ده به كه مان به ره و پیش به ری و به ردی بناخه ی زمانی به كگرتوو كوردی دابه زینتی.

كوردی ساكار ده لی گونا هیکه بو لی بووردن نابی، گونا هیکه لی بووردنی نیبه، گونا هیکه نا كری لپی خۆش بی. به پروای من ته و كه سانه ی رسته له سه ر شته وه ی زمانی بیگانه داده رتین پتر زبان ده گه به نن له و كه سانه ی وشه ی بیگانه له كاردین. به داخه وه

دهبی بلیم که ئەم مەترسییە هەرەشە لە زمانەکهمان دەکا و زۆریشی پەرە گرتوو.

مامۆستای بەرپۆز، دیسان نووسیبویەتی «من بەم چەند وشە پیشەکیبە و بیستم زەمین نامادە بکەم بۆ ئەوە که گلهیی نەکرێ لێم که دەس بدەمە کۆلینەوه له...»

من جووتیاری کوردم دیبوو زەمین نامادە بکا بۆ چاندنی توور و گیتزەر و چەقاندنی تووتن و تەماتە. بەلام لە زانای کوردم نەبیستبوو زەمین نامادە بکا، بۆیە سەرم لێ شتیا و لە دلی خۆمدا گوتم: خودایا زەمین نامادە بکەم لێردا چ مانایەکی هیه؟ خودا ڕاوەستاوی بکا مامۆستا لە داوینێ وتارەکهدا مانای لێ داووه.

زەمین نامادە بکەم: حازر کردن «نەمردین و ئەم جۆرە مانا لێ دانەوهشمان دی» تیگەیشتم مەبەستی مامۆستا دەبی (زەمینە) ی فارسی بی که زۆرجار لە کوردیدا بەکاردهیندرئ. بەلام خوا هەقە ئیستاش نەم زانیو مامۆستا بۆ وەک بەیتالی تەردەست باسکی لێ هەلمالیو و کلکی پەراندوو و نەرگزی پریو و نژدی کردوو؟

بەلام هەر لەو کاتەدا مامۆستا و هاوکارەکانی لە دەنگی گیتی تازەدا خەریک بوون فییری کوردی پەتی نووسینمان بکەن. هەر ئەو پەله پەله و کوردی پەتی نووسینە بوو بەجاریک ڕایەل و پۆی تیکداین و سەری لێ شتواندین و شاعیر و نووسەرە لاوەکامانی بەهەلە برد، تا گەیشته جیگایەک شاعیر بی بەهەستیار و شتیر بی بەهەلبەست و قافیە بی بەسەر و خزمەت بی بەراژە و ئیمزا بی بەواژوو و ئیستاش هەر نەپرتەوه و تۆزی هەر بکا.

مامۆستا ئەو دەمی ئیمە فیەر دەکرد که بەهیچ جۆر توخونی وشە عەرەبی نەکەوین و وامان لێ هات هەرچی عەرەبی نەبوو بەکوردیمان زانی و ئەو خو له عەرەبی پاراستنە سەدان وشە دزیوی بیگانهی خسته زمانەکهمانەوه که ئیستا بۆمان لەگیتزەر نادرین. کهچی ئیستا خو لێ بەباتی وشە کوردی پەسەن و کۆن وشە عەرەبی بەکار دیتنی، پەنگە مامۆستا بلێ ئەم وشانە من لەکاربان دینم زۆر سواون و بوونە کوردی. بەلام منبش عەرزى دەکەم بۆچی وشە دنیا نەسواو بوو؟ نەببوو بەکوردی؟ هەموو پڕوپیرتیتیک نەیدەزانی؟ ئەی بۆ (گیتی) فارسیت لە جی دانا؟

با بیینه سەر ڕایەکهی مامۆستا لەسەر پەرورده و زانست، ئەگەر پیتیست بی، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکەینە کوردی ئەو ڕایەکهی مامۆستا راستە نە پەرورده (التربیه) یە و نە زانست (المعرفه) یە. بەلام بەداخووە ئەزبش پیشیارەکهی ئەوم پێ

راست نییە. چونکه نە پەروریشت بەکوردی دەزانم و نە شناسایی.

پەروریش ناو، چاوگەیهکی فارسییە. ئەم ناو چاوگانەیی که (ش) دەبیته پاشگریان لە فارسیدا یە کجار زۆرن و تاییهتی ئەم زمانەن. دیارە هاتوونەتە ناو کوردیشەوه، بەلام زۆر بەهاسانی دەناسرینەوه، پڕواناکەم بەو هاسانییەش که مامۆستا فەرمویەتی بتوانین بیانکەینە کوردی. یانی بەلابردنی ژیر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆڕین.

بەلا لە درۆیهدا من نازانم بەختیاری چۆنیان لەکار دین. بەلام ئەو چەند سالە لە کوردستانی ئیران و عێراقدا وشە شۆریش بوته بنیشتە خوێشکە و لە کەسم نەبیستوو بەلێ شۆرشت. ئەگەر مامۆستا وەک زمانەوانیک ئەم کارە پێ ڕەوایە که زمانی گەلێکی تر پڕوتینیتەوه و زمانی خۆمانی پێ برازینیتەوه لە چی ڕاوەستاوه هەموو ئەم ناوچاوانە و بەر دەستووڕه کهی خو بیخا کوردی دەولەمەند بکا و فارسی لەسەر ساجی عەلی دا بنی. دەنا ئەم کلک پەراندن و کلک لێ نانه بی سووده. جا ئەو دەمی مامۆستا دەتوانی لەباتی پەرورشت و شناسایی. ئاموزشت و پەرورشت پیشیار بکا. هەم خو بحەسینیتەوه و هەم ئیمە. مامۆستا دەزانی لە ئیراندا (آموزش و پرورش) ئەو چەند سالە جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتۆتەوه ئەگەر دەستووڕه کهی مامۆستا راست بی فەرقتیک لە نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییە.

لە کوردستانی ئیراندا نەک هەر لە ئەردەلان بەلکو لە زۆر شوێنان وشە شناسایی بەکاردهیئن. بەلام ئەو بەلگە نییە بۆ کوردی بوونی ئەم وشەیه. لە کوردستانی عێراقیش بەشی زۆر ئیش بەکار دین لەباتی کار، بەلام ئیش هەر تورکییە.

مامۆستا نووسیبویەتی «وشە زانست لە پاش جەنگی گیتیگری یە که مەوه بلاو بوتهوه لە ناوماندا. بی ئەوهی لەکوێهاتوو و بەپیتی کام مادە دروست بوو، ئیمە ئیستا پەیمان بەوه بردوو که شکلی زانست غەلەتییکی دەستووڕییه. ئەم وشە غەلەتە، هەبی و نەبی لەلایەن کەسیکهوه هاوئێژاوهتە زمانەکهمانەوه که هەرچەندە ناگادار نەبوو لە فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر بەپەرۆش بوو بۆ بلاوکردنەوهی کوردی پەتی لە سلیمانیدا ئەو کەسه یا فەیلی بوو، یا کەلهووری یا لەکی»

منبش ئەو نەدی لێ زیاد دەکەم و دەلیم: ئەو کابرایە هەم زۆر گەریده بوو و هەم زۆر بەدەستەلات چونکه ئەو وشە هەر لە سلیمانیدا نەکردۆتە باو و بەشیکی زۆری کوردستانی پێ گرتۆتەوه.

دهگیرنهوه دهلین هرریق شاعیری بی بهش و چاره‌پهشی کورد، جارێک دهردی دلێ دهکرد و دهیگوت: بۆ پاروه‌نانێک هه‌موو گوندیکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مالتیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هرریق گه‌پرده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پی ته‌نیشته مه‌ها‌باده‌وه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابراه‌ش دێ بویری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک وشه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده فراوانه دابریوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانسته به‌مانای عیلم به‌شیتکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانسته پێم وایه جگه له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه منیش نازانم زانسته به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سه‌ نۆخته‌ی له‌ زانسته که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری رووناکبیر و پێشپه‌رو خه‌شیتکی گرنه‌ و به‌رچاویان هه‌بووه و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یاندووه.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریتکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه و باپیره‌ خه‌وتالووه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناروونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و سال ده‌نگی نێر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌حی ئاسمانی له‌ گوپی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زرنگیته‌وه و ئه‌و ده‌نگه‌ زولاله‌یه‌ ناهیلێ وه‌هه‌وز و وێژینگه‌ بدن و خه‌و ببانابه‌وه و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ مین.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیتکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه و ره‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پێشیلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژییمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیتکه‌ له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادینخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشێ بۆ پێکه‌یتانی ئێرانیکی سه‌ره‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تارانندی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پێشکه‌وتوو و تووه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه. ئه‌رکیکی گه‌وره و گرنه‌گه، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوتینه و ئه‌رکیکی سووک و هاسانیش نییه.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانیه‌ره‌وه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جیتکه‌یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌بی له‌ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بنه‌وه. له‌ پێشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژبان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌سته به‌ئیش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی رۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌رگرن و له‌گه‌ل ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بی ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆربه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌رێ و

بەزمانىك بنووسى جوتيار و كاسبكار تى بگا. دەبى زمانى شوان و گاوان و سەپان بزانتى، دەبى بۆ زەحمەتكىتشان بنووسن و ئەوان ھان بدا بۆ خەبات. نووسىن و شىئەرى ئەورۇمان تا ساكارتر و بى گرى و گۆلتىر بى، زياتر خرمەت دەكا.

شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى شۆپنەوارى شاعىر و نووسەرە، پىشكەوتووەكانى جىھان موتالا بکەن و شتى تازە و نوئى فېرىن و لە تەجرەبەى ئەوان كەلک وەرگرن و بەرگى كوردى تەواوى لەبەر بکەن. شاعىر و نووسەرى ئىمىرۇمان دەبى لە دژى رېوشوئىنى كۆن و ناپەسند خەبات بکەن و لە كردهوى دزىو رەخنەبگرن و رېگای راستى ژيان بەخەلک نیشان بەدن.

شاعىر و نووسەرى كوردستان نابى ئەوئەندە بەرزەفېر بن كە خەلک نەيانگاتى و لەژىرپا تىيان ھەلپروائى و لە قسەيان نەگا. لەبىريان نەچى رۆلەى ئەم گەلەن، لە باوھشى ئەو چيا و كەژەدا پەرەوازەبوون و دەبى پاداشتىيان بەنەو، پاداشتىكى مەعنەوى و بەكەلک، پاداشتىكى جوان و ساكار، پاداشتىكى بەنرخ و بى پىچ و پەنا.

بەداخەو ئىستاش لە كوردستانى ئىراندا نووسىنى كوردى تاوانىكى گەورەبە و بۆبەش ئەركى گرنگ و گەورەى ئەدەبى لە ئەستۆى شاعىرەكانە. شىئەر ھاسانتر دەستاودەست دەكا، زووتر لەبەر دەكرى و چاكتىر بلاو دەكرىتەو و كەمتر بەلگە دەداتە دەست دوزمەن. نالىين ئەركى شاعىرە پىشكەوتووەكانمان لە ھەلومەرجى ئىستادا كە دىكتاتورى بالى رەشى بەسەر ولاتەكەماندا كىتشاو، كارىكى ھاسان و بى مەترسىيە. بەلام ھەر ئەو قسەى شاعىرى گەورە و ئازادىخوازى تورک (نازم حىكمەت) و ھىبىر دىئىنەو كە دەلى: «ئەگەر مەن نەسووتىم، ئەگەر تۆ نەسووتىي، ئەگەر ئىمە نەسووتىين چۆن رووناكى لە تارىكى پەيدا دەبى».

شاعىرە نىشتمانپەرەروھەكانمان دەزانن گەلەكەمان ئىمىرۇ لە ھەمىشە پتر پىئوستى بەورىنگەى خەمەرەوئىن و ئاسمانى ئەوان ھەبە. ھەستى نىشتمانپەرەروھى و ئەركى نەتەواپەتى و ئىنسانى ناچارىيان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن.

* رۆژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماوەزى ۱۳۵۲-۱۹۷۳

وہلائیکی دۆستانہ

دۆستىكى زانا و ورد و خۆشەويستىم كارتىكى بۆ ناردووم و نووسىوبەتى:

«ئەم غەزەلە جوانەى بەم شىئەرە تەرى و ناسكە دەس پىدەكا ئى كام شاعىرى كورده؟

ھىندە بىزىارى كە زانىومە بەزارى ناپەو

دوور لە بالاكەت سەرىنى ناھومىدېم ناپەو

من ھىندە بەھۆش و گۆش نىم ھەر شىئەرىكى لىم بىرسنەو بەزانم ئى كىبىھە؟ بەلام بەھەلگەوت خاوەنى ئەم شىئەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەبەكەو گوتراو.

چونكە رەنگىي زۆر كەسى تىرىش بن نەزانن ئى كىبىھە؟ بەم وتارە جوابى دۆستەكەم داوہ تا ھەم ئەو وەلامى خۆى پى بگا و ھەم خۆپنەرانىش كەلكى لى وەرگرن.

ئەم غەزەلە بەھەلە لە دىوانى نالىدا چاپ كراو، بەلام ئى ئەم شاعىرە بەرز و ناسك خەيال و نەمرە نىبە. بەلكو ئى شاعىرى رەنجەرۆ و چارەرەش مەلا سالىھى حەرىقە.

دىارە شاعىرى سەر بەنەتەو بى بەش و زۆرلىكراوھەكان بەختەو و كامرەوا نابن. ھىچ شاعىرىكى كورد نانسىن ژيانىكى خۆش و باشى رابواردبى. بەلام لە ھەمسوان چارەرەشتەر، لىقەوماوتر و ھەژارتەر حەرىق بوو. ئەم شاعىرە مەزەنە كە ئەگەر دىوانەكەى بەرپىكوپىكى كۆكراپاىوھە دەمانزانى يەكىك لە شاعىرە ھەرە باشەكانى كورده، ژيانىكى زۆر تال و تفت و پىر لە كۆپرەوھرى رابواردوو، لە تەواوى ژيانىدا ئاھى خۆشى لە دلى نەگەر اوھ. لە سالەكانى دواىي تەمەنىدا كۆپر و كۆلەوار و گەردەنشىن بوو و كەم بەختى پاش مردنىش يەخەى بەرنەداو و بەنەناسراوى ماوہتەو. بەشى زۆرى شىئەرەكانى فەوتاون و ئەگەر نەفەوتابن ھىچ نەبى چاپ نەكران، ئەوى چاپىش كراون ئادارىيان بەسەر پادارەو نىبە.

چەند سال لەوھى پىش لاوتىكى بەزەوق و شىئەردۆست و زانا بەشى زۆرى شىئەرەكانى حەرىقى كۆكردبوو، دەتوانم بلىم رىكوپىك بوون و يەكىك لە شاگردەكانى ھەرە زاناي حەرىقىش كە ھىشتا مابوو يارمەتى دابوو منىش تەماشام كرد و لىي رازى بووم و حەرىقىش ناسى و پىم وابوو، باشترىن شاگردى نالىبە ھەك بزائم نەتوانى چاپى بكا، بەلكو لەنپوش چوو. حەرىق نەك ھەر باشترىن شاگردى نالى بوو، بەلكو قوتابخانەى نالى بردۆتە موكرىيان و شاگردى باشى لەو مەلئەندەى كوردستان پى گەياندوون، ئەدەب،

سه‌ید ره‌شید، عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری و سه‌یفی قازی که خۆی خاوه‌نی قوتابخانه‌یه‌کی شیعریه، هه‌موو شاگردی حه‌ریق بوون. ده‌لین مشت نمونه‌ی خه‌رواره‌ ئه‌وه له خواره‌وه چهن شیعی به‌نمونه‌ دینمه‌وه. جا ده‌چمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆم:

چاوه‌که‌م! دوینن له گولشه‌ن گول به‌عیشوه خۆی نواند
نه‌ک نه‌ک گیر بم، به‌مه‌رگی تو‌قه‌سه‌م هه‌ر نه‌م دواند
یا:

ستوونی قامه‌تی راگرتوه بو خیتوه‌تی دینم
خودا بو‌توولی عومری، ئه‌و ته‌ناف و داره‌ نه‌پسینی
یا:

به‌له‌ک بوو کیتو و سه‌حرا وه‌ک ده‌له‌ک خۆی دزیه‌وه زستان
زه‌یستان چۆن به‌ری خست ئیتفاقه‌ن هیتزی پیتی نابن

حه‌ریق هه‌ر له هه‌ره‌تی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تیدا سۆزی سۆفیگه‌ری له دلدا هه‌بووه، کاتی
شاکاره‌ بی وینه‌که‌ی نالی بلاو بوته‌وه که ده‌لت:

عیشقت که مه‌جازی بی خواهیش مه‌که ئیلا کچ
شیرین کچ و له‌یلا کچ، سه‌ما کچ و عه‌زرا کچ
فه‌رقی کچ و کور ره‌وشه‌ن، وه‌ک فه‌رقی مه‌ه و میه‌ره
ئه‌م فه‌رقی شه‌و و پۆژه وه‌ک فه‌رقه له کور تا کچ
مه‌ه مه‌ه له مه‌هی ساده به‌عنی له قه‌مه‌ر لاده
هه‌م شه‌مس و سووره‌ییا کچ، هه‌م زه‌ره‌یی زه‌هرا کچ
بی‌بینه گولتی ژاله، هه‌م بی به‌ره هه‌م تاله
قه‌د سه‌روو و سه‌وبه‌ر کور، چاو نیرگسی شه‌هلا کچ
کور وه‌ک گولتی گولزاره، ئه‌ما سه‌مه‌ری خاره
وه‌ک هه‌نگی چزووداره هه‌نگوینی موسه‌ففا کچ
کچ په‌رچه‌می چین چینه دوو مه‌مکی له‌سه‌ر سینه
وه‌ک شانیه‌یی هه‌نگوینه بو له‌زه‌تی دونیا کچ
جه‌ز لی سه‌مه‌روسایه، بو سه‌وله‌تی ئه‌عدا کور
نه‌خلی سه‌مه‌ری مایه بو ده‌وله‌تی دونیا کچ

کور زببی ده‌بستانه کچ شه‌معی شه‌بستانه
بو به‌زمی ته‌ماشاکور بو خه‌له‌تی ته‌نها کچ
موو سووولی ئاشوفته دور دانه‌یی نا سوفته
ده‌م خونچه‌یی نه‌شکوفته تی فکه‌ر کور یا کچ
کور ئایینه‌یی حوسنی تا وه‌ک کچه مه‌نزوره
گرتی که غویاری موو چینی کور و مینا کچ
کور تازه و ته‌ر مادام ساده، وه‌کو خوشکی بی
ئه‌ما که روا سه‌بزه دیبا کور و زیبا کچ
بو شه‌ریه‌ت و شیرینی فینجانه له‌سه‌ر سینی
مه‌م توحفه‌یی توففاحی شه‌م عه‌نبه‌ری بو یا کچ
هه‌م گولبونی بی خاره هه‌م مه‌زعه‌ی ئه‌زه‌اره
هه‌م مه‌خزه‌نی ئه‌سراوه ئه‌سبابی موه‌ییا کچ
جه‌ننه‌ت پری ویلدانه خادیم هه‌موو غیلمانه
خانم که تیان، حۆرین یه‌کسه‌ر هه‌موو حه‌سنا کچ
گه‌ر ئه‌شده‌فی مه‌حبوبه یووسف کوری یه‌عقوبه
کچ بوو به‌خه‌رداری یه‌عنی که زوله‌یخا کچ
سه‌ددیقی عه‌زیز هه‌روه‌ک یووسف که نه‌بی بوو کور
سه‌ددیقه‌یی مه‌عسوومه وه‌ک دایکی مه‌سیحا کچ
بابیکی هه‌یه دونیا بو عشقی مه‌جازی و به‌س
(نالی) چییه؟ ئه‌و بابه ئاده‌م کور و حه‌ووا کچ

فه‌قی سالحی لاو جوابی داوه‌ته‌وه جوابیکی وشکه سۆفیانه که ته‌نیا ره‌به‌نیکی
دیرنشین ده‌توانن جوابه‌ جه‌نگی ئه‌م شیعه‌ی نالی بکا که له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی زانستی ره‌وان
شناسی داندراوه و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوولی تیدا گونجاوه. جگه له هونه‌ر و سه‌نه‌تی
شیعه‌یه‌که‌ی که گه‌یاندوویه‌ته ئه‌وپه‌ری.

من جوابی فه‌قی سالح به‌درۆ و فریو نازانم. به‌له‌که به‌ناشیانه و لاوانه‌ی تیده‌گه‌م.
مرۆف له سه‌رده‌می لاوه‌تی و بی ئه‌زمونیدا زۆر پابه‌ندی بیروپروای خۆبه‌تی با

بیرو پرواکهشی دهگهَل ئه قَل و زانست و فهلسهفه زۆر یهک نهگرهوه. وا دیاره حهریق له کاتی جوابه جهنگی نالیدا زۆر لاو و بئ تهزمون بووه و به تهواوی پروای بهم قسانه هه بووه که کردوونی. بهلام گوتوویانه، شانامه ئاخهره کهی خوْشه. ئه وه فقهی سالحه بهگژ مامۆستایه کی زانا و خاوهن ئهزمونی وهک نالی دا هاتۆتهوه و گوتوویه تی:

عیشقت که حهقیقی بئ، تالیب مه به ئیللا کوپ
ههم حه زه تهی له ولا کوپ ههم یووسفی ئه ولا کوپ
عشیقی که به قوهت بئ، مایل به موروهت بئ
نه مدیوه که تالیب بئ، ئیللا که ته له ب کا کوپ
سه د حه یفه که تو نالی بهم پیرییه مندالی
«بهم ته زه له عیشق ئه دوئی زیبا کچ و دیبا کوپ»

بهم بیرو پروای وشکه سۆفیانوه خویندنی تهواو کردوه و چۆته خانه قای شیخی بورهان و بوته سالیکی. سالیکی له خانه قا بهو که سانه یان دهگوت که بو هه میشه له خانه قا داده نیشتن و خه ریکی تاعهت و سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و ژنیان نه دههیتنا و به ره به نی دهمانه وه. ته نانه ت ئی وا هه بوون که دهستیان له ژن و مال و که سوکاری خو یان هه لدهگرت و بو هه میشه یا بو ماوه یه کی درێژ له خانه قا دهمانه وه.

بو که سیکی وهک حه ریق که ته بیعیترین ههستی ئیسنانی به عه یب داناوه و خوْشه ویستی کچی بو پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه ئه ژماردوه جیگه ی له وهی باشتر که قهت چاوی به چاوی کچ نه که وی، باشتر چۆن وه گیر که وتوه؟ حه ریق له خانه قا ماوه ته وه، له کن شیخ ماقوول بووه، خه لک ریژی لی گرتوه، تا بوته مامۆستای تایبه تی کوره شیخه کان. به لام هه وه سی پیاوانه و ته بهی شاعیرانه ی حه ریق ئۆقره ی لی برپوه، نه ی توانیوه وهک سه یید ره شید، مام وسین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و مه محمود دۆشاو و ده یانی تر تا مردن به ره به نی بژی و بی ژن و هاوسه ره هه لکا. به دزی شیخ ژنی هیتناوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه موو دور و زه ماناندا هه ن. ئه م خه به ره به گوئی شیخ گه بشتوه و حه ریقی له خانه قا ده کردوه.

سه ره تای چاره ره شی حه ریق به تایبه تی له باری مادیه وه لیته وه دهس پیده کا، له سه ر کچ تووشی کویره وه ری و ده ره ده ری هاتوه، عیشقی مه جازی ئه گه ره بو هه یچ که س موجازاتی نه بووی، بو ئه وه هه یبووه. له زمانی خو ی ده گیر نه وه که: «بو په یدا کردنی پاروه نانیک

هه موو شار و گونده کانی کوردستان گه راوم جا نازانم سه رم به هه موو مالی کدا کردوه یا نا؟».

پاش ماوه یه ک ده ره ده ری، پێش نوێژی مزگه وتی حاجی حه سه نیان، که ئه وه ده می له قه راغ شاری سابلخ و مزگه وتی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه وتی نیویرا و چ مه لای زانی پی رازی نه بوون. ئیستاش هه ر کو لکه مه لایه کی پێشنوێژی کویره دیبه کی بده نی، پێشنوێژی ئه م مزگه وته ناکا.

سه ره رای ئه م هه موو سوو کایه تی پیکردنه حه ریق هه ر سو فی بووه و عه قیده ی به شیخی بورهان هه ر ماوه و نه گۆراوه. بو یه ئه م غه زه له ی داناوه و بو سه یید ره شیدی دۆستی گیانی به گیانی و شاگردی خو ی و ده مرستی شیخی ناردوه. سه یید ره شیدیش له هه لیکی له باردا بو شیخی خویندۆته وه، شیخ به زه بی به حه ریقدا هاتوه و به خشیویه تی. به لام هه رگیز جیتی خو ی نه گرتۆته وه. ئه وه ش غه زه له که یه:

هینده بیتزاری که زانیومه به زاری نایه وه
دوو له بالاکهت سه رینی نا هومییدیم نایه وه
بو پیا له ی مه یلی له یلی قه لبی مه جنون قابیله
شو رشی شیرین له ناله ی کو هکن فامایه وه
بولبولیکی خوْش نه وا بووم، بو نه وای دوری گو لت
کی وه کو هود هود حیکایاتی سه بای گیرایه وه؟
بو که ناری سه وه زه بی دوری گو لی رووت شین ده که م
خاکی کو ی عیشقم به بیژنگی سه رم بیژایه وه
که وته نیو خه رمانی عومرم ناگری توولی ئه مه ل
سه د که رهت بارانی وه عزی لی درا نه کو ژایه وه
تیری موژگان، شیری ئه برۆ، تاق و جووت ده نوینی پیم
تا بزائم روو حی شیرینه ت چلۆن کیشایه وه
جیتی نه زه روو حاشیه ی زولفت له سه ر تایاتی رووت
زۆر مو تالام کرد، وه کو دور و ته سه ل سول مایه وه
تاقی می حرابی برۆت جیتی نازه بو ئه هلی نیاز
سو فی پیتی وابوو که چه، هیند که ره بوو خو ی گیرایه وه

شهمعی خووبان پرتەویکی شهمسی رووی تۆی لی کهوت
هیند حەیا و شهمی بەخۆبا هات بەجاری توایه وه
گولبژیریکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
خۆزگە مەردیکی «رەشید» بۆ شیخی بخویندایه وه

هیوادارم دۆسته کهم لینی روون بیتە وه ئەم شیعرە ئی حەریقه و بەهەلە ناوەکی نیو
دیوانی نالی بووه. دیاره بۆ کهسیکی زۆر شارەزای شیعی نالی نهیی هەلە که زۆر زهق
نایه ته بهرچاو چونکه وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانهی نالی بووه.
بەلام بەداخه وه دەبی بلیم غەلەتیکی زۆر گهوره و دزیو له ئاخر شیعی غەزله کهدا کراوه:
«ئەکل و شوربیتیکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ» بەراستی دەبی پیاو چەن بی زهوق
بی تا تووشی هەلە ی وایی، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ دەبی چ تامیکی هەبی.

۱- من کچی حەریقم دیوو که پیریژیکی گۆج و ئیفلیج بوو. له دیوی ژنانی خانهقا دەژیا و هەموو
بەتایبهتی شیخ موحەمەدی کوری شیخ و سەید رەشید زۆریان ریزی دەگرت و پیمان دهگوت دیدە.
۲- جارتیک حەریق هەجوی بەکیک له کورەکانی شیخ عوسمانی تهوتیلە ی کردوه، ئاغا بەک بەناوی
(اعظام الملک) لەسەر ئەوه ریشی تاشیوه. حەریق شکایهتی بردۆته کن قازی عەلی مەلای ولات،
بەرابهاری قازی خەریک بوون ئاغا کهی تهمن بکن. لهو کاتهدا کورە کوردیک له قەباغهندی کچه
ئەرمەنیکی هەلگر تووه که باوکی پیاوی رووسی تهزازی بووه. ئەم کاره پچووکه زۆر گهوره بۆته وه و
خەریک بووه شهری عوسمانی و رووس و دهوله ته مەسیحییەکانی لی پەیدا بی. سالی کچی
هەرمەنی ماده تاریخ بوو. مەسلە که ئەوهنده گهوره بوو، مەسلە ی حەریق له بیر چۆته وه. رۆژتیک
کاربایهک له حەریق دەپرسی ئەری مەسلە ی ریشه کهت چی لی بەسەر هات؟ حەریق دهلی: بابە لی
ریشی من له هینه کهی کچه ئەرمەنیدا ون بوو.

ئەزمونی شاعیریم

بەراستی نازانم چۆن هەستی گرگرتووی دەررونی خۆم دەربریم، نازانم به چ زمانیک
شوکرانهی چاکه ی ئیوهی خوشه و یست بیژیرم. زمان و قەلەم له دەرپرین و نووسینی ئەو
لوتفه تان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بی له بهشی دوا یی سەرەتای دیوانه کهم «له کوپوه بۆ کوئی» دا وام
نووسیوه:

«لیره شدا دهمه وی شتییک بلیم به پیتچه وانە ی زۆر هونه رمه ندی کورد، من له نه ته وه که ی
خۆم رازیم کهس تا ئیستا بی حورمه تی پی نه کردووم. داوای دراو و مالیشم له کهس
نه کردوه تا بزانی دهمداتی یا نا؟ له لیقه و مانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
شیعیریشم ته نیا بۆ دەرپرینی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ هەقم نییه منه تیان به سەردا
بکه م».

له قوولایی دلمه وه پروام به و قسه به هیه «کاتییک گه رای شیعی ریک له میشکما
دهگوروی و رووداویکی جیهان سەرنجم راده کیشی، کاتییک مەسلە له یه کی ژیان هەستی
دەرروم دهارووژین، من به پەلەم هەرچی زووتره ئەو هەسته دەربریم، خۆم لهو تهنگه ژه و
گیتراوه رزگار بکه م و بحه سیتمه وه، که وابوو چ هەقم هیه منه له سەر خەلک بکه م و بلیم
شیعیرم بۆ دانان».

له ریکه ی شیعی و نووسینه وه وهک تاکتیک له کۆمه ل ته نیا توانیومه ئەرکیکی سەرشانم
به جی بگه یه نم و له باتی ئەوه ی به زمانی خویندیم که فارسی بووه، به زمانی زگماکیم
نووسیوه و ئەوهنده ی له دهستم هاتوه خزمه تی زمان و ئەده بی کوردم کردوه. ئەوهش
ئەرکی نه ته وایه تی خۆمه و ئەگەر به جیم نه گه یاندا، له کن ویژدانی خۆم شه رمه زار و
رووزەرد ده بووم و دیسان هەقم نییه خەلک منه تبار بکه م و چاوه نویری پاداش بم. که چی
هەست ده که م و ده بینم زۆر له راده ی پتویست، زیاتر له لایه ن رۆلەکانی گه له که م وه ریزم
لی ده گیرئ هەر ئەم کۆره گه وره نیشانه ی ئەوه پیری ریزگرتنی رۆلە پاکهکانی کورده له
خزمه تکارانی پچووکی گه له که مان و ده بیته هوی پتر هاندانی ئەوان بۆ فیداکاری و
گیانبازی پتر له ریکه ی نامانجی پیروژدا. له «له کوپوه بۆ کوئی» دا که مییک ژیان و
به سەر هاتی تال و پر له کوپره وه ری خۆم بۆ گیتراونه ته وه.

دیاره له بنی کووله که م نه داوه و لیفهم له سەر هەتیوان هەلنه داوه ته وه و ئەسکویم له

مه‌نجەڵ نه‌گه‌رپاره. زۆر نه‌یهنی گرنه‌گ و رازی نه‌گوتراو هه‌ر وا به‌سه‌رمۆری له‌ سنگمدا ماونه‌توه و ده‌یانبه‌مه‌ ژێر گۆ. ئە‌گه‌ر رۆڵه‌ی گه‌لێکی لێقه‌وماو نه‌بووماه و له‌ کۆمه‌لێکی دو‌اکه‌وته‌دا به‌رپۆ نه‌چووایم. زۆرم له‌و رازانه‌م ده‌درکاند.

به‌هه‌یوام ئە‌گه‌ر مه‌رگ به‌رینه‌نگم نه‌گرێ و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ کوپوه‌ بۆ کوپ) بکه‌م به‌کتیبه‌تکی سه‌ربه‌خۆ و په‌رده‌ له‌سه‌ر ئە‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه که‌ زیان و قازانجیان ته‌نیا بۆ خۆم ده‌گه‌رپێته‌وه.

به‌بیرم نایه‌ به‌مندالێ قه‌ت بیرم له‌وه‌ی کردبێته‌وه که‌ به‌گه‌وره‌یی بیه‌ شاعیر و نووسه‌ر و ئە‌دیبه‌، پێم خۆش بوو بیه‌ دکتۆر و ئە‌فسه‌ر و شتی وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووم فه‌رقه‌تیکم له‌ نیوان ده‌سه‌کامدا نه‌ده‌کرد و له‌ ئینشا و ئیمله‌ و هه‌سایه‌دا ده‌ره‌جی وه‌ک یه‌کم ده‌هه‌یناوه. به‌لام که‌ باوکم هاته‌ سه‌ر ئە‌م رایه‌ ئە‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ی نوێدا به‌خوێنم بۆ دینه‌که‌م زه‌رده‌ ده‌بێ بچه‌ حوجره‌ی فه‌قییان و بیه‌ مه‌لا و جیتی باب و باپیرانم بگه‌رمه‌وه و که‌وا‌ی ئاودامین له‌به‌ر بکه‌م، مێزه‌ری سه‌بی به‌هه‌ستم و سه‌لته‌ و جوبه‌ به‌پۆشم. گۆرانیکی فیکه‌رم به‌سه‌ردا هات که‌ باری ژبانیه‌شمی گۆری.

نازانم ئە‌و زوڵمه‌ی باوکم لێی کردم و نه‌یه‌تشت به‌ئاره‌زووی خۆم به‌خوێنم و پیتی بکه‌م و بکه‌ به‌مه‌ندیل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان وای به‌سه‌ر هه‌یناوم، یا هاوده‌می و هاوشینی له‌گه‌ڵ ئە‌و مه‌لا و فه‌قیانه‌ی شیعری موته‌نه‌بی و سه‌عدی و نالییان وه‌ک ئا و له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌یانده‌زانی چه‌وت جار چه‌وت ده‌کاته‌ چنه‌د؟ به‌ره‌و دنیای شیعری و ئە‌ده‌بی برده‌م. به‌کورتی بۆم ناچێته‌وه سه‌ربه‌ک، بۆچی که‌ چوومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان به‌جاریک گۆرام و ئاشقه‌ شیعری بووم و له‌باتی ته‌سه‌ری زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خوێندنه‌وه‌ی شیعری خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعری باش و خراپ نه‌ده‌کرد. هه‌ر شیعریک کیشی سوارتر و قافیه‌ی گرانتر بایه‌ به‌باشتر ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیبه‌ که‌ مندالیان له‌به‌ر خوێندن ده‌نا له‌ پێشدا گۆلستانیان پێ ده‌گوت (دیاره‌ هه‌ر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هه‌یچی لێ تێ نه‌ده‌گه‌شت. به‌لام من کاتیک ده‌ستم به‌خوێندنێ ئە‌م کتیبه‌ به‌رخه‌ کرد، ته‌واویک گه‌وره‌ ببووم و پله‌ی خوێنده‌واره‌یشم تا راده‌یه‌ک به‌ره‌و ژوور چوووبو مامۆستا که‌شم زۆر باشی ده‌زانی و خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کردم. خوێندنێ گۆلستان و بۆستان ده‌رکی ئە‌ده‌بی فارسییان لێ کردمه‌وه.

له‌ شازده‌ چه‌قده‌ سالیدا ده‌ستم به‌شیعری دانان کرد، چونکه‌ زیاتر له‌ژێر ته‌ئسیری شیعری فارسیدا بووم، به‌فارسیم شیعری ده‌گوت، شیعره‌کانم کیش و قافیه‌ی ته‌واویان هه‌بوو، وشه‌ی شاعیرانه‌شیان تێدا ده‌بینرا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیرانی پێشوو

بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تێدا نه‌بوو.

به‌مندالی ناوبانگی چنه‌د شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و شێخ ره‌زام بیسته‌بوو. به‌لام نایشارمه‌وه شیعری کوردیم زۆر پێ خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکلۆری ئە‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه‌ تا ئە‌و چه‌له‌ هه‌ر له‌ شار و له‌ حوجره‌ی فه‌قییان بووم. ئە‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوێنده‌وار ده‌کرد.

په‌و داویک گۆرینیکی سه‌یری به‌سه‌ردا هه‌ینام. تووشی زانا و ئە‌دیبه‌تکی گه‌وره‌ هاتم، مامۆستا ئە‌حه‌مه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی ئە‌م شاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بوو، به‌م ئاووه‌وا خاوینه‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ئاواره‌ی ولاتی ئیبه‌ ببوو. له‌ کتیبه‌که‌مدا نووسیومه‌:

«ده‌بێ بلێم من ده‌سکردی فه‌وزیم ئە‌و هه‌لی وه‌شاندمه‌وه و تیکی هه‌لشیلام و سه‌ره‌له‌نوێ دروستی کردمه‌وه، ئە‌و ده‌رکی زانین و فێرپوونی بۆ کردمه‌وه. ئە‌و رێگای ژبانی پێ نیشان دام. بێگومان ئە‌گه‌ر نه‌چووایمه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن ئە‌و مامۆستایه‌م نه‌خوێندبا رێبازی ژبانم ئە‌و رێبازه‌ نه‌ده‌بوو که‌ گرتم و پێیدا رۆیشتم و ئیستاش به‌رم نه‌داوه. ئە‌و فێری کردم زه‌وقی ئە‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه‌ بده‌م و مشتومالی بکه‌م، ئە‌و فێری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعری بلێم، ئە‌و فێری کردم ولاته‌که‌م خۆش بوێ و پیتی هه‌لبلێم. ئە‌و حالیی کردم، کوردی زمانیه‌کی ره‌وان و به‌ربالا و ده‌وله‌مه‌نده‌ و ده‌کرێ ئە‌ده‌بیه‌کی گه‌وره‌ و دنیای په‌سندی بێ، ئە‌و حاجی قادی کۆبی، نالی، کوردی، سالم، مه‌وله‌وی، حه‌ریق، مه‌حوی و ئە‌ده‌ب و وه‌فایی پێ ناساندم و شیعره‌کانی ئە‌وانی بۆ شی کردمه‌وه. ئە‌و فێری رۆژنامه‌ خوێندنه‌وه‌ و رۆمان خوێندنه‌وه‌ی کردم، ئە‌و دیوانی شاعیره‌ شه‌ر شۆرشگێره‌کانی فارسی بۆ په‌یدا کردم و هانی دام بیانخوێنمه‌وه و شتیان لێ فێریم. به‌لام سوێندی دام قه‌ت به‌فارسی شیعری نه‌لێم، منیش ئە‌و سوێنده‌م نه‌شکاند.»

هه‌ر له‌و سه‌روه‌یه‌نده‌دا که‌ له‌ خزمه‌ت فه‌وزی ده‌خوێند مامۆستایه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو که‌ وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی فێر ده‌کردم و به‌یت و باوی فۆلکلۆری بۆ ده‌گوتم. سه‌ید عه‌ولای من له‌ ده‌رویش عه‌بدوللای مامۆستا (گۆران) -که‌ ئە‌ویشم دیوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردیه‌کی ناسویاس بووم و نه‌متوانیوه‌ شیعری بۆ بلێم.

له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه‌ بووم به‌شاعیر زیاتر هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆم ده‌خسته‌ نیو شیعره‌وه‌. به‌لام هه‌شتا ده‌ستم له‌ گرانترین و بێ سوودترین جو‌ری شیعری، واته‌ ته‌خمیس شیعری شاعیره‌ مه‌زنه‌کان هه‌لنه‌گرته‌بوو. رۆژیک ئاوالیکم گوتی ده‌زانی ئە‌و ته‌خمیسانه‌ی تۆ وه‌ک چی ده‌چن؟ گوتم نا، گوتی: «وه‌ک ئە‌وه‌یه‌ نانی خۆت له‌سه‌ر خوانی خه‌لک

بخۆی». ئەو پەنەنە و شىيارى كۆرەمەو و دەستەم لەو كارە بى سوودە ھەلگرت و ئەو تەخمىسانەى كۆرەمەن نەمەيشتەن ھەرچەند ھىندىكىيان ناوبانگيان پەيدا كۆرەبوو.

يەكەم شىعەرم لە گوڤارى گەلاويز دا بەناوئىكى مۆستەعارو وە بلاو كۆرەو. شىعەرىكى سىياسى پىكۆپىتك و پەوانە. ئەودەمى زۆرم شايى بەخۆ بوو كە شىعەرم لە گوڤاراندا چاپ دەكۆي. كەچى ئىستا خۆم لى بى ساحتىب كۆرەو و نامەوى كەس بزانتى ئەو شىعەرى ھى منە. جارپىك مامۆستايەك دەيفەرموو سەرگروشتە و نمونەى شىعەرى شەش ھەزار شاعىرى كۆردم (الى ماشالله) كۆكۆرەتەو و خەرىكم چاپى بكەم. ئەو بەشەى كۆتەبەكەى پى نىشان دام كە لە بارەى شىعەرى شاعىرەكانى موكربانەو و داو. دىتم شىعەرىكەمى بەتەواوى وەرگرتوو و چەند دىرپىكىشى لەسەر بىرى بەرز و زمانى پاراو و خەبات و تىكۆشانى شاعىر نووسىو. بەلام مېژووى لەدايكبوون و مردنى شاعىرى نەنووسىو بەمامۆستام نەگوت ئەو مەن. تا شەش ھەزارەكەى نەبى بە (۵۹۹۹)!!!

دووم شىعەرم لە ژمارە (۲)ى نىشتماندا نىزىكەى (۳۳) سال پيش چاپ كراو و لەلاپەرى (۵۲)ى تارىك و رووندا دووبارە چاپ كراو تەو تەنيا شىتەك لە شىعەرىكانى ئىستامى ھەلداو پىر ئەو پيش خۆ ھەلكتىشانىكى لاوانە و پۆشنىرانەى. بەكچە كۆرەدىك دەلېم وەك ژانداركى فەرانسەوى پاپەرە. وىستوو مە بەخەلك نىشانەم كە تاگام لە مېژووى پۆژئاو ش ھەى. دەنا ھىنانى ناوى ژاندارك لېرەدا ھىچ جىگاي نىيە.

ھەرچەند لە شىعەرىكانى پيشوومدا سۆزى شاعىرانە و خەمناكانە تا رادەبەك بەدى دەكۆي، بەلام ئەو سۆزە لەپاش سالى ۱۹۴۷ كە توندترىن زەبرم لى درا و گەورەترىن موسىبەتم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتر و شاعىرانەتر كەوتە نىو شىعەرمەو، لە (باپردەلە)دا كە ئەو سالى لە ولاتى غەربايەتى گوتوو مە وا دەگەل بلبى دەدویم:

منيش ئەى بلبى شەيدا وەكو تۆم
وہا دوورم لە ھىلانە و گولى خۆم
منيش وەك تۆ لە كىسم چوو گولى سوور
منيش ھىلانەكەم لى كراوە خاپوور
منيش باپردەلەى بەر گىژەلووكەم
دەمىك لەو قولىكە، تاوى لەو چلووكەم
لە ئامىزى گەرم بى بەش كراوم
وہكو تۆ تووشى پۆژى پەش كراوم

ژيانم پىر لە پەنج و دەرد و داخە
ئەو گىرسامەو لەو كىو و شاخە
كەسەىك ناپرسى، نازانى چلووم
لە يادان چومەو چىرۆكە كۆم

ئەم سۆزە لە زۆرەى شىعەرىكانى پاش ئەو سالەمدا ھەى و ھەر بەتەنتر بوو. لە فرمىسى گەش، گريانى نىوئەو، بۆسە پۆژگار، تەپلى ئەماندا بەرەو ژوور چوو. لە شەوگارى تەنياى و شەوى شاعىردا بەجۆشترە. لەو شىعەرانەى پاش تارىك و رووندا، لە نالەى جودايى و ئىوارەى پايز و سازى ناسازدا كۆي گرتوو. لە فرمىسى گەشدا دەلېم:

خۆشەووستى گۆشەى تەنياى ھەر ئەژنووكەمە
بۆيە پۆژ و شەو و ھەا گرتوو مە تە نىو باوھەم
نابىنى زەردە لەسەر لىوى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۆمىيان بەسەردا دا بەشەم
لە گريانى نىوئەو:

شەوانە گەر نەكەم ئەم شىوون و نالىن و گريانە
دەسووتىنى و جوووم تاگى ئەم جەرگە بريانە

لە خونچەى سىيدا كە شىعەرىكى رەمىزىيە و لە شىنى شەھىدىكى لاودا گوتراو دەلېم:

نالينى من بو خونچەى
بو خونچە پەشەو ھالەم
ئەم داخە لە دلەمدا ھەى
بۆيە ھەمىشە دەنالەم
ئەو پيش پشكووتن سىس بوو
بەجوانە مەرگى مردوو

لە بۆسە پۆژگاردا دەلېم:

نیمە ئوالى لە گۆشەى بىكەسىدا خەم نەبى
چاكە ئەو لىرەش وەفای ھەر ماوہ ساىەى كەم نەبى
لاپەرى ژىنم ھەموو ھەلدەپتەو تىيدا نىيە
باسى فرمىسك و ھەناسە و شىوون و ماتەم نەبى

نیسه باکم ته گهر راوچی شکاندوویه تی بالی من
ته مه سه خسته که وا ناگاته گوئی که س ناله نالی من

شیعری وام ههن ته سۆزهشیان تیدا نیبه و بو خوشم لیان رازیم:

من که ناگاته ههفته یهک ته مه نم
بوچی بگرم و بوچی پی نه که نم؟

وه بهر من ناهیلتی لیره، مهی و ساقی جه نابی شیخ
دهنا له ولا، شه راب و خوژی با ههر بو جه نابی با
هه موو عومری ته بهد تیدا نیبه خوژی ده می مهستی
خدر ناوی حه یاتی بوچ بوو فییری شه رابی با

به مندالی له لیوی نالی توم ته ستاندووه ماچی
به پیریش له ززه تی ته و ماچه شیرینه م له بیر ناچی

پیر و زورهانم و ئیستاش دل که هه ده یه وئ
سه ر و مالم به فیدای خال و خهت و په رچه م که م
داستانی مه م و زین کونه کچی کم گه ره که
شلکه رانی بگووشم بونی له سینه و مه م که م

شیعریک وهک سیبه ری بژانگ
وهکو خه رمانه ی ده وری مانگ
ریکتر له گه ری په شه له ک
خوشتتر له خرمنی کرمه ک
وهک شه راب بگه ری له خوین
خه مپه وین بی و نه شه بزوتین

شیعریک وهکو ده ریای بی بن
گه رمتر له باوه شی ژن

هه تا کو متر ده بی پشتم، پتر هه لده کشی مینی ژۆپ
ئیتر دهستم به داوینی کچی ته م شاره را ناگا

من له میژه غرووری ته ده بیم له خو مدا کوشتووه و هیچ به ماک و عه بی نازانم یارمه تی
فیکری له تاوآل و دۆستانی خو م وهر بگرم، هه همیشه شیعر و نووسینه کانم به دۆستانی
لیزانم نیشان ده دم و ره خه و تیبینی به جی به و په ری سوپاسه وه قبوول ده کم. له م
سالانه ی داویدا به تایبه تی زۆرم که لک له هاوکاری دۆستانی شاره زام وهر گرتووه.

تا له دی ده ژیا م شیعره کانم بو لادییبه نه خوینده واره کان ده خوینده وه تا له باری زمانه وه ی
لییان دلنیابم.

یه کیک له تایبه تیبه کانی شیعری من ته مه یه که نهرم و ره ق و سۆزی ته وین و فیکری
سیاسی تیکه ل ده کم له «شه نگه بیتری»، «مه ته ریزی شه ره ف»، «نامیزی ژن» و «په ری
شیعر» و «یاد م بکه ن» و «له بیرم مه که ن» و «بناری هه لگورد» و ته نانه ت «شه وگاری
ته نهایی» و «نالهی جودایی» دا ته م کاره م کردووه، جا نازانم تا کوئ سه رکه و توم!!

مه سه له ی زمانیش به گرنگ ده گرم و تی ده کو شم کام وشه ره سه نه به کاری بیتم. ته وه ی
به نه رکی سه رشانی خو م و هه موو ته دیبیک کی کورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانی
کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شاره زاییم له ته ده بی ده وله مه ندی فارسیدا که م
نیبه، کاتی خوژی زۆرم شیعری شاعیره کانی فارس خوینده ته وه و که لکم لی وهر گرتوون،
شیعری شاعیره کانی خو شمان ده خوینمه وه و کارم لی ده که ن. پی م خو شه شیعریک
بخوینمه وه که هه م رواله تی جوان بی و هه م ناوه روک. به لام ته گه ره هه ر لایه کیشی جوان
بی چیژی لی ده که م. وهک ته م شیعره ی (نالی) که هه م رواله تی جوانه و هه م ناوه روک:

ده ورائیبه وهک هیله گی سه ودا سه ری گیژم
بو یه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیژم
هه ر په رچه م و پیشانییه فیکری شه و و روژم
هه ر گه رده ن و زولفه ته مه لی دوور و دریژم

یا ته م شیعره ی شیخ ره زا که هه ر رواله تی هه یه و قسه یه کی خو شه:

خواستی لیتی ماچی (رهزا)، زالمه نه یدایه گوتی:

ئه‌ی خوا له‌م کورپه شیخزاده‌یه چند بئی نه‌ده‌به

بۆ خۆم هه‌میشه خه‌ریکم شیعرێک دابنیم هه‌ر دوو دیوی جوان بئی، جاری وایه توانیومه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وم و جاری واش هه‌یه به‌لایه‌کیان رازی بووم.

ناتوانم له‌ پێشدا نه‌خشه بۆ شیعر بکیشم. کاتیک ئیلهام له‌ شتیک وه‌رده‌گرم و (گۆران) گوتنه‌ی خه‌یالی‌یک مه‌ستم ده‌کا و ده‌مه‌وی بیخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعرێکه‌وه، ئه‌مه من نیم چوارچێوه هه‌لده‌بژێرم. به‌لکو خه‌یاله‌که‌یه که چوارچێوه و قالبی له‌بار بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه. من قسه‌ی بئێ کیش با زۆر جوان و قوولیش بئی به‌شیعر نازانم. شیعر ده‌بئی کیشی هه‌بئی تا له‌ په‌خشان جودا بکریته‌وه، جا قافیسه‌ی هه‌بئی یا نا هه‌ر به‌شیعر ده‌ژمێردری.

راسته قافیسه شاعیری بئێ ده‌سه‌لات و که‌م بئێ ده‌خاته ته‌نگانه‌وه و ده‌بیته به‌ره‌له‌ستی ده‌رپینی هه‌ست و بییری، به‌لام هه‌ر قافیسه‌ش یارمه‌تی شاعیری خاوه‌ن به‌هره و به‌ده‌سه‌لات ده‌دا بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ده‌روونی به‌وشه‌ی جوانتر و شیرنتر. به‌کاره‌پنانه‌ی تاقه‌ کیشیک له‌ پایه‌ی شاعیر که‌م ناکاته‌وه، به‌لام خۆینه‌ر ماندوو ده‌کا.

هیچ گومان له‌ پایه‌به‌رزیه‌ی مه‌وله‌وی رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گوزیدا نییه. که‌چی من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی مه‌سنه‌وی و هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ماندوو ده‌بم.

دیوانی شاعیران وه‌ک باخچه‌ی گولانن. گولێ باخچه‌ تا رهنگا‌وره‌نگتر بن ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازی ده‌کن. منبیش وه‌ک مامۆستا (گۆران) ی پایه‌به‌رز پیم وایه کیشه‌ خۆمالي و فۆلکلۆرییه‌کان، که له‌ باوک و باپیرانه‌وه بۆمان به‌جێ ماون باشتر ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی زمانه‌که‌مان رێک ده‌که‌ون. هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه گویم به‌لایه‌لایه‌ی دایکی کورد که له‌سه‌ر ئه‌م کیشانه‌یه رها‌تووه و زمانم به‌ (هه‌لوور، به‌لوور ته‌کامه) پشکووتوه که ئیستاش نازانم مانای چیه‌؟

له‌ سه‌ره‌تای شاعیریشمه‌وه شیعرم له‌سه‌ر کیشی خۆمالي داناوه (ئه‌مه‌گی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری ره‌ش) (به‌هاری کوردستان) له‌ شیعره‌ کۆنه‌کانی من، به‌لام وه‌ک خۆم به‌وه‌زنی عه‌رووزیه‌وه نه‌به‌ستۆته‌وه له‌ کیشه‌ فۆلکلۆریه‌کانیشدا گیرم نه‌خواردوووه.

گومانم له‌وه‌دا نییه ئه‌گه‌ر (شه‌نگه‌بییری) م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنايه ئه‌م چێژه‌ی

نه‌ده‌بوو و ئه‌گه‌ر (گه‌رمه‌شین) م له‌سه‌ر کیشی مه‌سنه‌وی مه‌وله‌وی نه‌گوتبايه عاله‌میکم ده‌گه‌ل خۆم نه‌ده‌هینا گریان و ناله. به‌کورتی من بریارم نه‌داوه له‌ کام قالبدا شیعر بگۆنچینم له‌ شیعر ده‌گه‌رپیم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته‌وه و ئارامی تیدا بگری.

رهنگه‌ هیچ شاعیرێکی کورد به‌زیندوویی سه‌ری به‌ئه‌ندازه‌ی منی له‌سه‌ر نه‌نووسرابی، پیم وایه ئه‌گه‌ر ده‌زگای (هاوکاری) بێزار نه‌بووبا و بلاوی نه‌کردبايه‌وه که هیچی تر له‌سه‌ر تاریک و روون چاپ ناکا، تا ئیستاش نووسین درێژه‌ی ده‌بوو. زۆریان بئی هه‌لگوتم، مه‌منوونیان کردم، به‌لام خۆم لێ نه‌گۆرا. جنیو! به‌لئی جنیویان پیدام، به‌لام ناو‌مید نه‌بووم.

زۆر شت له‌ رهنه‌کان فێربووم، به‌لام شتی سه‌یریشم هاته به‌رچاو. رهنه‌گریک نووسیبووی له‌ دنیای ته‌کنیکدا ئیتر شیعرێ درێژ باوی نه‌ماوه و بئی رهنه‌مانه‌ هه‌رچی شیعرێ درێژم هه‌بوو به‌هیچی دانا‌بوو. رهنگه‌ راست بئی و له‌ ولاته‌ سه‌رمایه‌داره‌کاندا که دراو هه‌موو شتیکه‌ که‌م که‌س وه‌ختی هه‌بئی نه‌ک شیعرێ درێژ به‌لکو هه‌ر شیعر بخوینیته‌وه. به‌لام له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا که وه‌ختی کار دیاری کراوه و سال به‌سال له‌ دوایی ده‌دا وه‌خت بۆ خویندنه‌وه‌ی شیعرێ درێژ زۆره. له‌ ولاته‌کانی دنیای سێهه‌میشدا کام شیعرێ من زۆر درێژه‌ وه‌ختی ده‌ستیک دۆمینه‌ ناگری، سه‌یر ئه‌وه‌یه له‌ سه‌روبه‌نده‌دا نامه‌به‌کم له‌لایه‌ن دۆستیکمه‌وه پئی گه‌بشت که له‌ ولاتیکه‌ هه‌ره‌ بۆرژوازیدا ده‌ژی و هه‌م ده‌خوینی و هه‌م کار ده‌کا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سێ جاری تاریک و روون خویندووته‌وه. چونکه‌ خه‌لکی لادیه‌ زیاتر ئه‌و شیعرانه‌ی به‌دل بووه که له‌سه‌ر ژبانه‌ی لادێ گوتراون. (ئاره‌ق و تین) ی به‌باشترین شیعرێ من دانا‌بوو. نووسیبووی تا ئیستا شیعرێ وه‌ک ئه‌م شیعرانه‌م نه‌خویندۆته‌وه:

من جووتیارم من جووتیارم
من ده‌گه‌ل هه‌تاو هاوکارم
من به‌ئاره‌ق و ئه‌و به‌تین
دامان پشته‌وه بناخه‌ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه‌وی
بژێوه‌ستین له‌ زه‌وی
گه‌ر جووتیار ئاره‌ق نه‌رپێژی
گه‌ر هه‌تاو تیشک ناو‌پێژی

دانیشتووی نیو کۆشک و قه‌لا
ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

ئاره‌ق و تین شیعرێکی ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعی ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیره، شیعر تا کورت بی باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بیگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئه‌و کۆل و کۆیه‌ی زوو بو‌ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی کچه کوردیکم له که‌له‌بچه‌دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بیدادی و ئه‌وین هانیام دام ئه‌م رووداوه بخه‌مه چوارچۆیه‌ی شیعره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دیر شیعر ناتوانم هه‌ستی خۆم دربرم. که‌چی ئه‌م گره به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه شیعریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکم نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه به‌ده‌ستی دیله‌وه دیلم

به‌لام ئیستاش ناله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه پێ ناته‌واوه و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوه.

ئیلهامی شیعر بو‌ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وابه‌ پریدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعرم بو‌ دێ زۆر جار له‌نیو جیدا شیعرم بو‌ هاتوه که نه‌متوانیوه بینوسمه‌وه و له‌بیرم چۆته‌وه به‌لام زیاتری شیعرم له تاریکی و بیده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خولقاون.

مرۆف هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فیری هیشتا که‌م فیر بووه و زۆر شتی نه‌زانیه. وردبوونه‌وه له شیعی شاعیریکم باشی کۆی ئه‌زمونیکی به‌نرخه‌ فیرکردم. له شیعی ئه‌و شاعیره‌دا وه‌سفی نهرمی سنگ و گهرمی هه‌ناسه و بو‌نی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لیتو و ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لیتیو ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژه‌ی باران، بو‌نی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه هه‌یه ئه‌ما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله و زه‌ردی خه‌زان نییه زۆر به‌هاسانی لیره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانی ئه‌وی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته شیعر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکم چیاکانی هه‌ورامانی کردوه له ترۆپیکه هه‌ره

به‌رزه‌کانی ئه‌م چیاخانه به‌رزه‌تره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له ده‌ریای بی سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکم ده‌ریاچه ده‌کا که بیگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆیانه نه‌ ئه‌م له لیتیوی ده‌ریا ژیاوه و نه ئه‌و له بناری چیا. شاعیر هه‌ر له‌و شتانه ئیلهام وه‌رده‌گری که له ده‌روبه‌ری هه‌ن، ده‌یانینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له نیوانیاندا ده‌ژی.

ئه‌زمونی شاعیریش له شیعریدا زۆر دیاره. ئه‌م رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قوبادی و (خسرو شیرین)ی نيزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ژیر سیبه‌ری فارسیه‌که‌دا شیوه‌ی کوردی گۆران بزاتم. له وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌دا بو‌م ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌و شیعه‌ری گوتوه قه‌ت ده‌می له شه‌راب نه‌داوه و شیخی نيزامی هاو‌نشینێ شا و شازادایان زۆر جار له‌به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل برده‌ته‌وه مال.

زۆرم سه‌ر په‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زادا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له کانگای دلمه‌وه سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوژم.

ناسۆگه

نوسهرانی به پیتی رۆژنامهی خوشه و یستی پاشکۆی عیراق!

به داخه وه نه متوانی زوو داخواری ئیوه بدهمه وه. هیوای لیبوردم ههیه. من ئه وه نده به فیز نیم وهلامی داخواری دۆستان وه دوا بخرم. بهلام له بهر ده رده داری و لهش به باری قه له مم رۆناوه، کاغه زم پاموسیوه و مال ئاوا بیه له دنیا ی ئه ده ب و هونه ر کردوه. زۆر شیعر و نویسی ناته واوم هه ن که جار ی و از م لی هیناون.

کچ و کوره خوشه و یسته کانی کورد زۆر نامه ی جوان و پر سۆزم بۆ دهنوسن که ناتوانم جوابیان بۆ بنوسمه وه، ده ترسم وا بزنان من له بورجی عاجدا ده ژیم و فیزم ناهینن دوو دیریان بۆ بنوسم. که چی من خۆم دهناسم و ده زانم زۆر له وه ی بچو و کتر و که مترم که رۆله پاکه کانی نه ته وه که م ریزم لی ده گرن. بهلام بۆ پرستی و که م پرستی روزه ردی نه وانم ده کا. ویستوو تانه بیره وه ریه کی خۆمتان بۆ بنوسم. بهلام تا ئیستا کام که سی رۆژه لات ی له خۆی رادیوه بیره وه ریه کانی خۆی وه ک (رۆسۆ) بنوسی، تا من بویرم. هه رچه ند لام وایه ئه ویش ئیعترا فاتی ته واوی نه کردوه. چونکه ژبانی هه موو که س ده می وای تیدا هه یه که رووی نایه بۆ نیزی کانی خۆی بگیتته وه ته نانه ت ده یه وی له بیر خۆشی به ریتته وه.

من ژبانیکی پر کویره وه ری و سه ختم رابواردوه ئه لئان نامه وی به بیره وه ری تال و تفت بتانکه مه شه ریکی خه می خۆم له شیعر تکمدا نوسیومه:

«شینم گه لی گیترا خوشیم که م دیوه

شادی ده لئین هه یه، بهلام نه م دیوه

هه لوه دا بووم له دووی په ری ئازادی

تووشی نه بوم نه له و دیو نه له م دیوه»

له (له کوپه بۆ کوئی) دا تا راده یه ک خۆم به خه لک ناساندوه. با بیره وه ری ئه وه تان بۆ بگیتته وه. چۆن ها تمه سه ر ئه وه ی به سه رهاتی خۆم بنوسم. هینستا وا پیر و که نفت و که له لا نه بوو بووم و په نگ ی مردو وانم له سه ر نه نیشته بوو. جار تک کا براهه ک که نمونه ی نویسنم دیوو و ده مزانی ئه م گو مبه زه چ شه خسیکی تیدا؟ ها ته لام و کاغه ز و قه له می ده رهینا و خۆی ئاماده کرد پرس ی:

«ناوت چییه؟ باوک و با پیره کانت ناویان چی بووه؟ که ی و له کوئی له دایک بووی؟»

زانیم ئه م کا براهه ده یه وی له سه ر که ولی من نانی بخوا؟ پین که نیم و گوتم:

«مامۆستا! ئه دی بۆ ناهه رمووی که ی کۆچی دوا بی ده که ی؟»

ئه وه هانی دام سه رگورشته یه کی کورت و پر پیچ و په نای خۆم نووسی. شه ویتک دۆستیکی زۆر خوشه و یستم گو تی: «هینمن! نه حله تی خوات لی بی ئه گه ر (له کوپه بۆ کوئی) ته واو نه که ی» گوتم برا: «من له ته بوا شتر ده زانم چه ن بۆشایی له نویسنه که مدا هه یه، بهلام وه زعی سیاسی و کۆمه لایه تی له وه ی زیاتری هه لئه ده گرت. ئیستا ش له بهر که م هینزی کارم بۆ نا کر ی. ناهومید نیم. به لکو توانیم زۆر شتی دیکه ی لی زیاد بکه م به لام دلنیام قه ت ته واو نابی».

با ئه وه شتان بۆ بنوسم ئه م رۆژانه ده سنوسیکم دی به سه رهاتی چه ند شاعیری کلۆلی کوردی نویسیبوو. هیندیکیان دهناسم و ده زانم درۆی چۆنی بۆ هه لبه ستوون. منیشی به سه ر کرد بۆوه. پروام پین بکه ن ئه م نویسه ره به ریزه هه رگیز منی له نزیکه وه نه دیوه و نامناسی. که چی نویسیویه تی «هینمن له زمانی عه ره بیدا زۆر شه زایه». ئه وانهی ده مناسن ده زانن من عه ره بی هه ر نازانم. بیرم کرده وه به زیندی سه ری ئاوام له باره یدا بنوسن ده بی که لاقم درێژ بۆوه چ بنوسن؟

هه لم بۆ هه لکه و توه وه لامی ره خنه گریکی ورد و باش بده مه وه که گو تی: پاشما وه ی گیانی چینایه تی لیت نه گه راوه له پیتشه کی تاریک و رووندا ناوی ژنه که ت بنوسی. ره خنه یه کی یه کجار ورد و به جی بوو کورد گو تویه تی: «خوویه کی بگری به شیر ی ته رخ ی نا که ی به پیری» ئیستا ش نه چوه بچن ژنه که م ناوی «ئایشه» یه یادی به خیر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

كورد بۆ گشتى شاعيره؟

ئەم جيهانگەر، رۆژھەلاتناس، جوغرافيازان، مېژوونوس و تەنانەت فەرماندە دلرەق و خويىن خۆرانە و دىپلوماتە فيلەزان و چاۋنەزىرانەى بۆ ھەر مەبەستىكى زانستى و ھەر كارىكى لەشكرى و سىياسى رىيان كەوتۆتە خاپورە ولاتى كوردستان، ئەم مەلبەندە سەير و سەمەرەى جيهان و كوردى لىقەوماو، زۆرلىكراو و پاشكەوتويان ديوە و ناسىوہ و چاك و خراپ، راست يا درۆ، دوژمنانە يا دۆستانە شتىكيان لەسەر نووسىوہ و ھەموو لەسەر ئەم دياردەيە يەكدەنگن كە «كورد گشتى شاعيره».

من ناوئىرم وا بەراشكاوى راى خۆم دەربىرم و وشەى گشت بەكارىنم، بەلام دەوئىرم وەباليان بۆ بكيشم و بلئىم راست دەكەن و كەم كورد ھەيە شتىكى بەناوى شىعر نەگوئىن تا خەلك پىتى نەبىژن «شەندە لە مەندە كەمترە».

نابى و بەساكارى بىوانىنە ئەم دياردەيە. رەنگى ھەروا بەخۆراپى نەبى كە كورد ئەوئەندە شىعر دۆستە. ئەم دياردەيە پەيوەندى دەگەل مەلبەندى ژيان و چلۇنايەتى بارى ئابوورى، سىياسى و كۆمەلايەتى و فەرھەنگى دانىشتوانى كوردستاندا ھەيە.

راستە كوردستان گەرمەسىرى قاقىر و كراڤ و پروتەن و دەشتى بەيتوون و بىروون و كاكى بەكاكى، بى ئاو و كەم باران و دزىبوشى ھەيە. بەلام بەشى ھەرە زۆرى ئەم مەلبەندە، جوان و دلگر و ھەست بزويئە. چيا سەربەرز و گەردنكىتەشەكانى كوردستان كە دوندىان دە جەرگى ئاسمان چەقىوہ، سەرنجى ھەموو رىبوارىك بۆ لای خۆيان پادەكىشن، ئەم كەلە پىياوانەى لە گىيانى خۆيان بىوورن و بەچنگە كركە بگەنە ترۆپكى ئەم چىيانە، گەوالە ھەوران لەژىر پىتى خۆياندا بەدى دەكەن. ھەواى سازگار و بى خەوش و ئاوى زولال و سارد و روونى ئەم كوتىستان و كەويانە، نوالە زەنوئىرەكان وا دەخەملئىن، گولە جوانەكان وا دەپشكوئىن و گىاوگژى مېرگە بژۆينەكان وا تىك دەچرۆئىن كە باشترىن شاعىرىش لە ھەسفى ئەواندا دادەمئىن. خۆ باسى ھۆبە و ھەوارى باسەفا، شمشالى شوان بگرە و بەردەى كابانى نازدار و شەنگەبىرى كىل گەردن لە داوئىنى كوتىستان، كوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبى، سىرەى سەقر و ھەلۆ، قاسپەى كەوى كورادە خواردوو، ورىنگەى بولبولى سەرمەست، جىرەوى چورە و چۆلەكە، مۆسىقاىەكە كە كوتراىش لە بەزمى بەھار بى بەش ناك، لىر و جەنگەلى كوردستان بەو ھەموو زولمەى لىتى دەكرى ھىشتا فېنكاىى دلانە، كىلگە و دەشت و كانىاو و رووبار و زى و زناوى ئەم ولانە وشكەسۆفېش دەخاتە

گۆرانى چ دەگا بەشەوگەرى دلئەرى سەوداسەرى دەنگ خوش.

زارۆكى كورد دەگەل ھاوئىژرا سەر پشتى لانك و بەدەسرازە پىچرا و سەرسىنگەى پى دارا، گوئى بەئاھەنگى بلاوئىنى لایى لایى داىكى زەحمەتكىش و ھەژارى كورد راڊى. كە گىيانى لە چەنگ نەخوشى مندالانە كە بۆ خۆتان دەزانن چۆن كۆريان لەبەر داىكان دەرفىنن رزگار بوو، زمانى بە «حلوور بلوور تەكامە» راڊى كە گەورەتر بوو چ كچ بى و چ كور لەنىوزىل و زال و پەين و پال «حىلانە» دەكا و دەلئى: «ئەمن و تۆ مندالين، بەجووتەى دەسمالين، لەنىو پەين و پالين» ھەر دەستى دارى گرت، دەچىتە بەر دەسلەوەر، بزن و مەرى شەل و نەخوش و ئەم بەر ئەوبەر شەرە بالۆرە دەكا.

كەم كچى وا ھەيە كە گەبىشتە دەوروبەرى خۆناسىن بچىتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانى ناكەم بەچاوى خۆم دىومە قەيرە كچ نەك ھەر بەرۆژى روون بەلكو بەشەوى تارىك چۆتە بەر مەرى و شىپوہخوار و شەوئىنى داوہ و ئاخىرى مەرى باوكى لەچەرى لەسەر ھەوشە بەجى ھىشتووہ و رەدواكەوتووہ. بەلام شتى وا كەم ھەلدەكەوى. وەنەبى كچ كە نەچووہ بەر ماللات بەسەيتتەوہ، نەخىر شىياكە رشتن، ھەوشە مالين، تەپالەكردن، لىژدەوہ لىدان و دەوہلان دانان كارى ھەرە سووكنى، دەسكەنە، كىشە، گىرە، خۆيان مالين، بالەكەو و گىژەو دەگەل باب و برايان دەكا. مەرى و بزن و مانگا دۆشىن و پەنىر كوشىن و لۆرك و شىرئىر كولاندنەوہ و مەشكە ژاندىش دەگەل داىك و خوشكان فىر دەبى. ھىشتا ئەستىرە بەئاسمانەوہ ھەن ھەلدەستى و ماستى جمك لە مەشكەى گاوس دەكا و وەبەر گورمانى دەدا و بەو حالەوہ دەس لە شىعر ھەلناگرى و پىتى ھەلدەلئى:

مەشكە بژى بەيانە
شەدە رەشمان مىوانە
قەدرى لەسەر چاوانە
مەشكە سوورئىم نەژاوە
وہكەف و رۆن گەپراوە
كبابانم لى تۆراوە
مەشكەم مەشكەى مانگايە
لۆلەپ لە دار خورمىايە
شلقەى گەيىبە بەغدايە
مەشكەم مەشكەى گارەشى

ههلمان دا له گاهه شی
مهشکه مهشکه ی له بلیندی
له ده رکی دهوله مهندی
له خړینگی بازبهنندی

نهم شيعرانه و زور له وانهش جوانتر دهلی تا مهشکه دهژی و بهر مهشکه رډ دهکړی، نهم کيږه مهشکه ژينه دهگاتې، باوکی يا ژن بهژنه ی پی دهکا و يا شیربایی ودردهگړی، نوشی گیانی نه بی، رهنګبی بویه کهم جار شوی خه نه بهندان دهسته خوشکان خاوتی بکه نه وه و چلک و چه پوری له لاق و له تهر و مهچک و زندی دامالن و بهقه ولی خویان بیرازینه وه و تارای سووری پی دادهن و که بووکنی هاتن بیبهن. دیسان شيعر سه ره له داده اته وه و شایه دهلی:

نايه ته دهر نايه ته دهر، بووک ياخييه و نايه ته دهر
له چيمه نان، له چيمه نان، بووک ياخييه و نايه ته دهر
دایکی بووکیم دهکورکیني، بووک ياخييه و نايه ته دهر

مانگی هه نګوین و شتی وا که له شاران نیستا باوه له لادی نییه، بووک نه وپه پری سی رډژان له کاروباری مالی مه عاف دهکړی، دووباره، سه وهی ریخ رشتن، لوله پ و دوزه نگی مهشکه، ویزبنگی گپږه وه له خرمه تی دان، سه رباری نه وه پرته و بوله ی خه سوو، ته وس و لاتاوی دش و چه موله ی هیوه رژیشی دپته سر، دیسان بووکی تازه په نا ده باته وه بوی شيعر که پیویست ناکا نمونه یان بینمه وه.

هینده ی پی ناچی نه ویش ده بیته دایک و به منداله که ی هه لده لی، به پیی ته مه نی ناوی ده گورې: دید، خات، یای، پوور، دایکه و نه نه ی پی ده گوتری. نه و کچوله ی حیلا نه ی ده کرد و شيعری به پیکه نینه وه ده گوت که کوربان به نیجباری ده گرت ده ردی دلای خوی به شيعر دهکا و دهلی:

هه لنه گری هه ی هه لنه گری له په هله وی زولم و زور
ره بی شاپوور شای بری هینامه نه حمه دی کور
یا:

کورم گه وره کرد به قهندی شاری
رهزا شا بردی له بویجباری

ته نانه ت که زور پیر بوو له شینگایاندا شینگیری دهکا و به شيعر به مردوو هه لده لی:
خه لکی به تالانی ده چوه، مه ره، به رانه، یه خته یه، شه که، نه من به تالانم چوته وه به ژنی
باریک و قه دی زراو و چاوی ده به له که.

که و ابو ژنی کورد ده گه ل شيعر دهژی تا گله بانی چاوی ده کړی. هه روه ها نه م کورپی که به مندالی ده گه ل کيږه که حیلا نه و شه ره بالوره ی ده کرد که دهستی پاشباری گرت و توانی هۆگانیک و سه ره وه بدا ده که وینه زه حمه ت کیشان. به ده نگی به رزی خوی و باوک و باپیری گاره ش و گابه ش به نه قیزه تییان ده وه ژینی و دهلی: باره، خه ته، هه لینه هۆ و هره به قوریانت بم، که گای وچان دا ده نگی خوش بی یا ناخوش گورانی دهلی:

بریا ده رزی بام تیژ و ته نک بام
ده روزه وانی سینگ و مه مک بام

هه واکه ی ده گورې و ده بیژی:

هه لم گرن نه و بهر نه و بهر
ببهنه مالنه باب نوکهر
شینم بوی بکه ن شه ده به سر

ده یکاته نایشیل مامان و دهلی:

به هه وران به هاره
ده بخوین کولاره
یار کوله م لی دیاره

چەند نوکتەيەك لەبارەى مێژووى ئەدەبى كوردىيەوه

پۆرژىكى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ كۆنە دۆستىكى خۆشەويست، قسە خوش، خۆپن شیرین، رەزا سووك و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووين، كەس ئاگای لە دلى كەس نىيە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم كە ماوەيەك بوو، يەكتریمان نەدييوو چەند بەدیدیاری من شاد بوو. بەلام من بەدیتنى ئەو، دلەم فێنك بۆوه، كۆل و كۆى دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالى تەمەنم رەوى.

لە ژووهرە گەرمەكەمدا كە هەرگیز پانكە و كۆولپىرى بەخۆوه نەديوه، لە تەنیشت يەك دانیشتین و گەرمى قسان بووين، قسەمان لە گرانی، كۆپین، لە كەسادى بازار، لە نەفرۆشانى هیندیك شت و لە رمپین و برەوى شتەكانى ديكە نەكرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونى بەعزە كەسىك و دامالان و هەژارى و نەدارى بەعزىكى ترمەن بەزاریدا نەهات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى كە تا پراڤەيەك سەرمان لێ دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لێك جوێ بىنەوه. بۆ بىستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان كرد ماوه زۆره، روو لە هەر شوپین و مالىك بكەى باس هەر ئەو باسەيه.

دەسمان كرد بەباسى ئەدەبى. چ بکەين هەردووكمان ئاشق بووين، نەخۆش بووين، نا نا گیل و گیل بووين! كەسىك وەك ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیل و گیل نەبێ، دەزانێ شیعەر و شاعیرى و ئەدەبدۆستى لە كوردەواریدا بەهیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو كەسە جگە لە ئاوارەيى و دەربەدەرى و چەرمەسەرى چ سوود و قازانجى نەبووه.

با فېش و درۆ و دەلەسە نەكەين، ئیمە ئیستاش مێژووى ئەدەبىيەكى ئەوتۆمان نىيە جىي متمانه بێ. بۆ ئۆنۆنە نالى شاعیرى گەورەى كورد رەنگىي دىوانەكەى لە هەموو شاعیرىكى تری كورد پتر چاپ كرابێ. بەتایبەتى مامۆستا مەلا كەرىم و كۆرەكانى ئەوپەرى زەحمەت و رەنجیان لەسەر دىوانەكەى كیشاوه و ئەوئەندەى هێزبان پێ شكاوه شیعەرەكانیان شى كردۆتەوه، بەلام بۆ ناساندنى خۆى هیچ بەلگە و سەرچاوهيەكى پروا پێكراومان گیر نەكەوتوو. بەراستى من بۆ خۆم زۆر سوپاسى ئەو باوك و كۆرانه دەكەم.

ئەگەرچى لە هەرەتى لاوهتیهوه خەربكى تىگەيشتنى شیعیرى نالى بووم، بەخۆبندەوهى

كتیبە بەنرخ و نایابەكەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەكانى هەلكراند. ئەوى هیشتا تارىك ماوهتەوه و بەوتووێژى كاك عەزیز و شیخ تەهاش رووناك نەبۆتەوه، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەيه. ئەگەرچى دەلێ: «لێوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوودلەم ناوى خدر بووبێ. چونكە بۆ ئەو كەسەى كە شاعیرە سەد داوى ناوئەتەوه. ئەوى شاعیریش بێ دەزانێ ئاوى ژيان و خدر پێكەوه پەيوەندیان زۆره و بە چى دیارە ئەوهوش يەكێك لەم داوانە نەبێ كە ناویەتەوه. گریمان ناوى خدر بووبێ، باوكیشى ئەحمەد شاوہيس بووبێ، ناوى داىكى چىيە؟ كام قورئان و كتیبى پەرزەردمان لەدەس دا، نەك پۆژ و مانگ بەلگە سالى لەدايكبوونى ئەويان لەپشت نووسرابێ؟ دەزانين لە كوردستانى ئازیز تەرەبووه، سەرى خۆى هەلگرتوو و رۆیشتوو. روونە بەخۆشى خۆى نەرۆیشتوو چونكە بەئاشكرا دیارە زۆرى پەرۆشى ولاتەكەى بووه. جگە لەم دوو شیعەرەى كە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوهى ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپرويه لە شیعەرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و كۆلەكەيدا:

قوربانى تۆزى رێگەم ئەى بەدى خۆش مروور

ئەى پەيكي شارەزا بەهەموو شارى شارەزور

ئەوپەرى هەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپرويه و سەلماندوويەتى دەردى غوربەت چ دەردێكە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنووسن لەو قەسىدەدا كە نالى بۆ سالمى ناردوو وەى گوتوو. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردوو؟ ديسان تەماشای شیعەرەكە بكەنەوه بزنان نالى تا قافیه مەوداى داوه باسى شارەزور، بەتایبەتى سلیمانى خۆشەويستى كردوو، تەنانەت ریشى زوورى كاكە سووریشى لەبیر نەچۆتەوه. بەلام ناوى سالمى نەبردوو كە وا بوو، ئەوه سالمە ئازايەتى كردوو و جوابى نالى داوئەتەوه. بەلێ بەراستى ئازايەتى كردوو: يەك وێراويەتى جوابە جەنگى نالى كردوو كە كارى هەموو كەس نەبووه و پایەى شاعیرى خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلى لە نەمان و بنەپر بوونى بنەمالەى بابان دەرپرويه و سێ ئازايانە زۆلم و زۆرى بلحە پۆمىيانى روون كردۆتەوه و چەند بەكۆل و سۆزەوه دەلێ:

زستانى ئەووەلێن بوو، دپا بەرگى شیخ هەباس

رۆمى ئەوئەندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دیارە سالم ئەو شیعەرەى ناردوو بۆ شام تا بەدەس نالى بگا. بەلام ناخەقم نىيە بلێم بەچى دیارە نالى نیشتهجىي شام بووه؟

«بۆمولكى شامە نامەيى من سوويى نالیيە»

ویدهچێ ئەو وهخته نالی له شام بووی. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوئ ژنی هینابن و ژيانی رابواردین و ههر لهوئ مردبێ و له فلان گۆرستان نیترا بن، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردوو و شیعرناس دهزانێ و تیدهگا چۆنی به بیابانی بیروونی بێ ئاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جێ هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژاران و کوردانه چاره رەشی و بێ بهشی کوردایه تی خۆی ههر له بیهر نه چۆته وه و ده لێ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی حه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعری نالی هینا موکریان و له وه مه لبه نده ههر کهس شیعری کوردی گوتوو یا ده لێ بێ ئەم لاو ئەولا لهوی فیربووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لێ نووسراوه و گوتراوه به که لک بێ؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وری که غه زه لی وه ک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی نا هوم ی دیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینێ له گولشه ن گول به عیشه خۆی نواند

نه ک نه ک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه ر خیک له وهی پێش له و دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لووسا و کان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئ، به لام له سه ره شیعی ریک «ئیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلانغ و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه ید حه سه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وهی پێش چاویان به و مزگه وته که وتب، ده گه ل من ئە گه ر بلیم برسیا به تی و هه ژاری و ناچاری نه بوو یا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پێش نوێژی ئەم مزگه وته رازی نه ده بوو. ره نگبێ پێش سالی ۱۳۲۸ ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردبێ و له گۆرستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا ده زانی ئیستا گۆره که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بێ. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بێ و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیری کی به ناویانگی لێ هه لکه وتوو که خه یا بانیکی خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم له و که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. به لام کۆنترین دیوانی ده سه خته تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ره ژیان و مردنی وه فایی زانی. ئە گه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا ره حیمی وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزانه ئەو شاره دلگه ر جوانه، قه ت شاعیر گر نه بووه. چهند غه زه لیکی میرزا سه لیم ناویک له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیهر چونه وه. ره نگه ئەو میرزا یه ش سابلانغی بووی. دهن شاعیره کانی موکریان وه ک ئە ده ب، سه ید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه ید کامیل، هه ژار ئە گه ر له م شاره ش له دایک بووبن، له لادی ژیاون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوین و ساکار ده بێ له دی فیرین نه ک له شار. جا با ئەو شاره، سابلانغی پیتشوو یا مه هابادی ئیستا بێ، که هه تا بلتی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بێ له شیعه ر کانی مه لا حه سامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده وری به ی بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیوی له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیری کی ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویتته به رده ستان.

پتیوست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزیامی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره حه فتا ده چم و ورده هه نگای به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلا یه تی بکه م. گوئ سوانان بگرم. به لێ من پیاو بووم که «شاعیری ک» به کویری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جێ هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئە گه ر ددان به وه دابنیتین که ئە ده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئە ده بی نییه، ره وتی سه به که کانی ئە ده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خۆراسانیدا به قه د «شاعیری ک» سه رکه وتووبن. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خنه ی له ره فتاری ناله باری کاربه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و به و نیوه شیعه ره ده س پێ ده کا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکه می خراوم لێ ده کا» شاهیدی قسه که من. ره نگبێ ئیستاش ئەو ناژانانه مابن که به ئە مری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشیوی ژنان،

نیفہ کی رانک و پانتوئل لہ بہرانیان دہسوتاند، فری دہدا، دہدری و دہبری و ٹہگر کہس دیار نہبا بہ بہرتیل رازی دہبوون. کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

دہچمہ سہر چۆم و خہ یابان یہک نہ فہس ٹاسوودہ بم
شہ ہرہبانی حازرہ و داوای کلاوم لی دہکا

بج شک ٹہو سجیل نووسانہ زیندوون و ٹہگر ٹہم شیعہرہ بخویننہوہ، تک تک ٹارہق دہرینن کہ بۆ خوینان دہزانن ٹہو سہردہم چوینان خہ لک دہرووتاندہوہ کہ مہلا مارف لہ بارہی ٹہواندا گوتوویہ تی:

سہیری خوشتہر من کہ مہعرووفم لہ نیو ٹہم شارہدا
تازہ ٹیحسائیہ داوای ٹیسس و ناوم لی دہکا

لہ بیرمہ شہوئیکی لہ دیوہخانی میرزا رہحمہ تی شافیعی، رہحمہ تی خوای لی بی، کۆمہ لیک گہورہ پیوا و شیعہرناس کہ ٹہوی لہ بیرم مابج یہکیان مامۆستای مہزن تورجانی زادہ بوو، تاریفی ٹہو شیعہرہیان دہکرد. کہ مہلا مارف بۆ شافیعی ناردبوو. من بہ ٹہدہب لہ سہر چۆک دانیشتبووم و متہقم نہدہکرد تا گہیشتنہ ٹہم شیعہرہ:

جائیہزی شیعہرم لہ تو ناوی مہگرہ باری رہزی
تا سہر و رووی دوژمن و بہدخواہی توئی پئی رہش بکہم

ٹہو دہم و دہدنگ ہاتم و گوتم ٹہم شیعہرہ مانایہکی دیکہشی لہ بندا ہہیہ ٹہویش ٹہوہیہ کہ میرزا رہحمہت ٹہوہندہی دوژمن و بہدخواہ ہہیہ کہ باریک رہژیان دہوی تا مہلا مارف روویان پئی رہش بکا. مامۆستا تورجانی زادہ تاویک مات بوو و گوتی: «ٹافہریم رۆلہ تو کیتی؟» خۆم پئی ناساند گوتی: «لہکن کیت خویندوہ؟» گوتم: «لہ خزمہت مامۆستا فہووی» گوتی: «ٹہوہ بۆیہ شتی وا دہزانی».

بہ لئی مہلا مارف ٹہو کہ سہ بوو کہ بہو ہہموو زانست و ہونہرہوہ بہزگیچک تیر و بہدوو زگان برسی بوو. دواہش کہ مرد و ہک حہریق لہ گۆرستانی مہلا جامی نیژرا و گۆری ٹہویش و ہک گۆری ہہزاران مہلا و سہید و پیواچاک بہدہستی «وہرہرام» تہخت کرا. ٹای ٹہوانہی مندالن قہبرستانی مہلا جامیان نہدیوہ کہ بیجگہ لہوہی گۆرستانی موسلمانان بوو، ہہزاران کیتی میژووی و جوانی تیدا بوون کہ ہہموو موسلمانان شاردیاننہوہ و لہ نیویان بردن. من بۆ خۆم کیتیکم دیسو کہ نہویکی لوتفعہ لیخانی زہند ہہلی کہ ندبوو و بہخہتییکی زۆر جوان بوو. بہئاوٹم گۆری مہلا مارف لہ حہوشہی مالتیک دابی و گولکاری و چیمہن بی.

پیشہ کییہک بۆ ((پیکہ نیسی گہدا)) ی ہہسہن قزلجی

شہو درہنگانہ، بیتدہنگییہکی بہسام ژوورہ سارد و سر و چۆل و ہۆل و نیوہ تاریکہ کہی داگرتووم. لہ خویندندہوہی ٹہم چیرۆکانہ بوومہوہ، لہ حالیکدا کہ کاریکی زۆریان کردۆتہ سہر میتشک و دہمارم و وردہ فرمیسیکیان پئی ہہلوہراندووم. بہ ٹہسپایی دہفتہرہ کہ دادہ نییم. چراکہ دہکوژتینمہوہ، لہ جیگاکہم دہخزیم و چاو لیک دہ نییم بہ لکو سہرخہویک بشکینم و خہم و پہژارہم برہوینم.

کہچی خہیال ہہلمدہگری، دہمبا... دہمبا... دہوہناو دہوہن و رہوہزاو رہوہز بہ سہر بہ فری سہری کویستاناندا، بہ نیوہ دارستان و لیرہ چروپرہکاندا، بہ پیدہشت و گۆر و نہرمانہکاندا، بہ نوالہ زنویر و بژوینہکاندا، بہ بہستینی چۆمی (تہ تہہوو) دا بۆ شارہ خونچیلانہ کہی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارہکانی کوردستان، بۆ کانگای ٹہوین و دلداری، بۆ مہکۆی خہبات و فیداکاری بۆ بہر سہلای سہرداری شہہید، بۆ سہر حہوز و کانہ جوان و بہناویانگہ کہی، بۆ تہماشای بہژن و بالا و خال و میل و چاو و برۆ و کہزی و ٹہگریجہ و پووز و بہلہک و سہر و شہدہ و شان و دہسمال و قہد و پشتینی کیژہ بۆکانیان، کہ دہستہ دہستہ و پۆل پۆل و ہک میگہلی مامز و ٹاسک بہلہنجہ ولار و ٹاسکہ تاسک دینہ سہر حہوز، و گۆزہ سوور و نہخشاوہکانیان بہ ناز لہ کانی ہہلدہدہن و وینہیان لہ ٹاوینہی روون و بی گہردی حہوزہ کہدا جیلوہیہکی ٹاسمانی ہہیہ کہ فریشتہ و پہری و ہبیر دہ نییٹہوہ شعور و زوق مشتومال دہکا و ہہست و خہیال دہ بزوینی.

گویم لہ دہنگی ٹہو مندالہ رہزا سووک و بزۆز و رووتہ لہ ہہلوہ فرۆشانہ دہ بی. کہ تہ بہکی ہہلوہ دہگپرن و بہہوایہکی خویش پئی ہہلدہ لین و ہاوار دہکەن:

ہہلوای تہن تہنانی، ہہتا نہیخۆی نایزانی

لہ جیگاکہمدا ٹہم دیو و ٹہودیو دہکەم. بہناہومییدیہوہ ہہناسہیہک ہہلدہ کیشم و لہ بہر خۆمہوہ دہ لیم، خۆزگہ و ہہزار خۆزگہ منیش وا پیر و کہ نہفت و شہکەت و کہلہلا نہدہبووم. ٹہوہندہم ہیز و گوپ و تین و توانا دہما تا پر بہ ٹامیزم لہو چیرۆکانہ ہہلگرتبا و بہہموو شار و لادی و کوچہ و کۆلان و خہ یابان و باژیری کوردستاندا گہرابام و یہک بہخۆم ہاوارم کردبا:

خہ لکینہ ٹہگر شتی لہ ہہلوہ شیرینتر و لہ گولالہی نوالان بہ بۆن و بہرامہ ترتان دہوی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهر وون بگهړی بخویننهوه تا تامه زرۆبیتان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابمکێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شاییتان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزلجی چ شویننه واریکی به نرخ و بێ وینهی خوێنانهوهوه. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئەم نووسه ره بلیمه ته چ نمونه یه کی ئەده بی به رزی دارشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگینی ئەم هونه رمه نده گه وره لیزگه یه کی چۆنی له دوو و گه وههر و مرواری نایاب بۆ هۆنیوهوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزلجی وهک بێچوووه مراوی وان ههر له هیلکه هاتنه دهر مه له وانن». مه به ستیان ئه وه یه ئه وی له م بنه ماله بێ، ههر له مندالییه وه زانا و بێتۆله. به راستیش ئەم بنه ماله به رتزه گه لێک رۆله ی بلیمه ت و زانای لێ هه لکه وتوو، که بێ ئه وه ی بۆ خو بان ویستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا هه سه نی قزلجی رۆله یه کی هه لکه وتوو ئەم بنه ماله گه وره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئه و رتیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رتگیه کی تری هه لبژارد و، له باتی خزمه تی ئاین، که رتگی باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئەده بی وه ئه ستۆگرت ئه ویش چ ئەده بێک؟ ئەده بێکی به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خانی په هله وی له ماوه ی ده سه لاتی ره شی فاشیستی خویدا هه ولێ بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جیه جی کردنی ئەم مه به سه ته شه بیتانییه، داب و شوین و جلو به رگ و ئەده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به لām به و هه موو هیزه شه بیتانییه وه. نهک ههر کوردی کۆلنه دهری بۆ نه به زی و دهرۆستی نه هات. به لکوو ئەم سیاسه ته و ئەم زه بر و زه نگه بوو به هو ی راپه رینێکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و یشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سمāl و کۆلوانه ی ژنی کورد دریا و سووتا، به لām جلو به رگی کوردی وهک سونه تیکی میلیلی ههر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانته له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به لām زمانی کوردی وهک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان ههر پارێزرا. کورد نه تاواه و نا پروو تکاوی و ریسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له و سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئەنگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ربه ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لێکی نه یینی له زانایان و رووناکبیران و گه وره پیاوانی کورد به رابه ریی مامۆستا مه لا ئەحمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئەحمه دی سرپلاوا و گه لێکی تر له رووناکبیری ئەو سه ره ده مه پێک هاتبوو که ئامانجی ئەساسی و هه ره گه وره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئەده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زه حمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پێکراودا بلاو ده کردوه تا فیری کوردی خویندنه وه بن. ئەوان به تایبه تی مامۆستا فه وزی ده سه ته یه ک لاوی رووناکبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لێ هه لکه وت. یه کیک له ده سه په ره ره کانی و هاو بیره کانی ئەوان کاک هه سه نی قزلجی خۆمانه. که ههر له و ده میرا فیری کوردی خویندنه وه ببوو. ئەوه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله وی لاچوو، ته مو مژێ چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره وی. وهک ئەسته ریه کی گه ش و رووناک و پرشن گدار له ئاسمانی ئەده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردیی به نووسراوه جوانه کانی خۆی پاراندنه وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزلجی بێ ئه وه ی سینگ ره پێش خا و خۆ رانی، یه کیک له خۆ شه ویستترین نووسه ران و نیزیکترین دۆستانی پێشه وا قازی موحه مه دی ئەده بدۆست و هونه ره ره ره بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده ی نووسی سه ر نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه وا له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتیدا خه ریک بوو مامۆستا قزلجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پێگه یشتوو بنی رتته ده ره وه تا به قه ولی خۆی چاو و گو ییان بکریته وه و شتی تازه فیرین. به لām به داخه وه نه گه یشت و ئەم ئاواته شی وهک زۆر له ئاواته پیرۆزه کانی نه هاته دی.

وهک ئیستا له بیرمه و تا گله بان ی چاو م ده که ن له بیرم ناچیته وه. رۆژێکی سارد و سه هۆل به ندانی مه هاباد بوو، خۆم کوزوو کردبوو و به په له دهرۆی شتم جیگایه کی گه رم و گو ر ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه وا له به ر بیتلاکه ی ها توچۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته و ديه و يه كيتك له نووسه رانی رۆژنامه كهی له لایه. خهريك بووم فيزمالكي بدهمی و خۆم ببویرم. دیتمی و بانگی كردم. هیتستا دووربووم فهرمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مهبهستی ئەم پارچه ئەدهبیبیه جوانهیه كه قزلجی له م ژمارهیه دا نووسیویه. گوتم: «به لئێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. كاکی نووسه ره لئێ دایه و گوتی: به لئێ چاك ده نووسی به لام كه م ده نووسی. پیتشه وا بزه به کی هاتی و سه ری پاوه شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاك مغرب شنیده ام كه كند

به چهل سال كاسه چینی

صد بروزی كند در بغداد

لاجرم قیمش همی بینی؟

كه خوالیخوشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاوی كرده وه به كوردی:

بیستوومه كهوا له رۆژه لاتا

به چل سال ئەيكه نه يك كاسه چینی

له مه ردهشت ئەكه نه سه دی به رۆژی

بۆیه قیمه تی وایه ئەیبینی

ديسان رووی له من كرد و فهرمووی: «بریا زۆری و امان هه بان» و پیتشه ئه وهی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوتی: «ئه گه ر بۆ خۆمان بین زۆری و امان لئێ هه لده كه ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه كه مان لئێ شیوا، سایه ی ئه و پیاوه نیشتمانی به روه ر و ئەده بدۆست و هونه ر په روه ر و قه درزانه مان له سه ر وه لاکه وت.

قزلجیش وه ك زۆر له نووسه ر و شاعیره كانی كورد بئێ ئه نوا و بئێ داشدار و دلسوژ مایه وه و له دهس زۆلم و زۆری ریتیم ئاواره و په ربوه ی هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی له م ماوه دوور و درێژه ی لیقه وه مان و ده ربه ده ریدا چهن تال و سویری ژبانی چیشته وه، چهن دی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چهن دی په ند و گۆلمه ز به سه رها توه. چهن گه روه و ئازار دراوه، چهن هه وراز و نشیوی پیاوه و ئەم دیو ئه ودیوی پئێ كراه و بۆ په یاد كردنی پاروه نانیکی بئێ منه ت ناچار بووه به و دهسته وه ستانیی خۆبه وه، کاری چهن سه خت و گرانی به ده نی بكا و سه ر بۆ ناكه سان شوێ نه كاته وه.

مامۆستا له كۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له كل هاتۆته ده ر. له وه هه موو كۆپه وه ری و ده ربه ده ری و چه ره سه ربه یه، شت فه ر بووه، زانستی به ره و ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ر به ك ناوه، كۆمه لئێ خۆی باشتەر ناسیوه، هه ستی به ئیش و ئازاری كرده وه و ده رمانی بۆ دۆزبوه ته وه و بۆته فه یله سووفیكی پسپۆر و نووسه ریکي رنالیست و واقع بین.

پالئه وانانی چیرۆكه كانی قزلجی هه یچ كامیان بۆ خوینده ریکي كورد نه ناسیا و نین. هه موویانی له نیو چین و توێژه كانی كۆمه لئێ كورده واری هه لئێ ژاوه وه. كاره ساتی ژبانی ئه وان به كورديه کی ساكار، به و زمانه ی هه موو كورديه کی نه خوینده وار و ساویلکه لئێ حالی ده بی شی كرده وته وه. خوینده ری ورد تی ده گا مامۆستا قزلجی تا چ پاوه یه ك شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووحی پالئه وانه كان ناسیوه و چۆته ناخی ده روونیانه وه.

مامۆستا قزلجی كۆمه لئێ كورده واری زۆر باش ناسیوه. خوینده ر له م كورته چیرۆكه انه دا نمونه ی ژبانی ده ربه گه یكی چه كه ره ق، كۆنه به گه یكی بارگین توپیو، شیخه یكی ده سپر، ده رویتشیکي زهرك وه شین، جووتیاریکي زۆر لئێ كراه، باب نۆكه ریکي زمان لووس، كاره ده ستیکي به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریکي سووت خۆری ته ماعكار، جاسووسیکي نیشتمانی فرۆش ته نانه ت، ژنیکی چاره ره ش و بئێ به شی كورد ده بیینی.

خوینده ر پاش خوینده نه وه ی زۆریه ی چیرۆكه كان پئێكه نه بن ده یگرئ، به لام چ پئێكه نیینی؟ پئێكه نیینیکی تالتر له كه كه ره.

ئه وه ی بۆ كورديه کی دلسوژ جیی داخ و خه فه ته ئه مه یه: كه ده گه ل ئه وه شدا زیاتر رووداوه كانی نیوه رۆکی چیرۆكه كان ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیتشه كه چی ده بیینی ئیستاش ئالوگۆرێکی ئه وتۆ له وه زعی كۆمه لایه تی كوردا رووی نه داوه كه ئەم چیرۆكه انه تازه یی خۆیان له دهس بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنیکي نوێ ده چه وسینریتته وه و له به ر زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات دهس له زه و یوزاری خۆی هه لده گرئ و روو له شاران ده كا. ئیستاش تونی هه مام پرن له هه ژاره بئێ جیوپیه كان. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سفته باز، شیخی كۆنه په رست و ده سپر، ده رویتشی فریودراوی زه رگ وه شین له كورداستاندا كه م نین.

ئیستاش دایك و باوكی كورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه كانیان، دهس و دامیینی

ئامىنە خانى نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامىنە خانى بى بەش و چارە پەش ماون كە لە بەر
وەزى نالە بارى كۆمە لايەتى، ھەوەس ناچارىان دەكا بەفېل رەشىد فېركەن نووشتەيان
دەكۆشى باوى.

ئىستاش سەركار رەزايى پاسگاكانى كوردستان لە جەنابى سەرھەنگ ئىجارە دەگرى و
بۆ ئەستاندى بەرتىل و سازکردنى پەلپ و بىبانو حوسىن قولى ھەر بەدەستەو ەيە .

خويئەرانى بەرئىز؛ من لەو سەرھەتا كورئەدا ناتوانم مامۆستا قزىلجى بەئىو بەناسىم.
خوتان كىتەبەكەى بەسەرئىجەو بەخويئەنەو تا ئەم نووسەرە ھەلگەوتوو بەناسن و لەبىرى
بەرزى بەھرە وەرگرن.

با تىكرا فەرمايشەكەى پىشەوای نەمرمان دووپاتە بكەينەو و بلىين: «بريا زۆرى
وامان ھەبان» .

پىشەكى بۆ قەلای دەم

بەدرئىزايى مېژووى نەتەو ەي كورد ھەر كارەساتىكى گرنكى سىياسى و مېژووى، ھەر
روداوىكى كۆمە لايەتى بەرچا، ھەر چىرۆكىكى تال و شىرىنى دلدارى و ھەر شايى و
شىنئىكى گەورە لەھەر مەلئەندىكى كوردستان قەوماو، خۆوئ و خۆشخوانە كورە
نەخويئەوار و نەناسراو ەكان لەسەر كىشى برگەى خۆمانە بەزمانىكى ساكار، بەلام پوخت
و پارا و پەسەن و پەوان ھۆندووينا نەتەو و ئاھەنگىكى تايبەتى خويان بۆ داناو و پىيان
گوتوو بەيت.

شاھەر و بەيت بىژەكان ئەو بەيتانەيان لە كۆرى ديو ەخانى مەزان، لە لامىردانى گەورە
پىوان، لە گۆشەى مزگەوتى گوندان و لە چايخانە و كاروانسەراى شاران بۆ خەلگى تىنوو
و تامەزرۆ گوتوو. بەم جۆرە ھەم نەيانھىشتوو روداو و كارەساتەكان لە بىر بچنەو و
ھەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبى فۆلكلورى كوردىيان رۆژ بەرۆژ دەلەمەند و دەولەمەندتر
كردوو.

ئەم بەيتانە سنگ بەسنگ و پشت بە پشت پارىزان. ديارە بەپىتى جى و كات و
وەستايى و ناو ەستايى شاھەر كەم و زۆر گۆرانيان بەسەردا ھاتوو. زياد و كەم كراون
وشەى تازە و نوئ و باويان ھاتۆتە نىو و وشەى كۆن و سوايان لى دەراوئىزاو. بەلام
نپو ەركى مەبەست ھەر ەك خۆى ماو ەتەو.

لە سەردەمى ئىمەدا كە جىھان ئالوگۆرئىكى سەير و بەپەلەى بەسەردا ھاتوو. ئىنسان
شەپۆلى ھەوای خستۆتە ژىر ركىف و ئاوەزنگى خۆى و ئاتۆمى قەلشاندوو و لەسەر
مانگ دا بەزىو. ھەرچەند وەزى كوردستان گۆرانيكى ئەوتۆى بەسەردا نەھاتوو و
نەتەو ەي كورد ھەروا لە كاروانى شارستانىيەتى بەجىماو و تەمومى نەزانى و
نەخويئەواری لە ئاسمانى ولاتەكەمان نەپەيو. بەلام ئەگەر نوورى كارەبا كور دەواری
رەوناك نەكردۆتەو، رادىو و گرام و رېكۆردەر گەيشتۆتە كۆپرە دىبەكانى كوردستانىش
دەتوانىن بلىين تىشىكى زانست ناراستەو ەو. كوردستانىشى گرتۆتەو.

بەنامەى رادىوكان، ئىستوانەى گرامەكان و شىرتى رېكۆردەرەكان خەلگىيان لە بەيت و
باوى شاھەر و ھونەرمەندەكان بى نىياز كردوو. بۆيە مەترسىيە ئەو زۆرە شاكارە
بەنرخەكانى ئەدەبى فۆلكلورىيان وردە وردە لەبىر بچنەو و لەبىر چوونەو ەشيان زىانىكى
زۆر گەورە لە زمان و فەرھەنگ و مېژووى نەتەو ەكەمان دەدا. ھەرچەند زانايان و

پرووناکبیرانی کورد له هه‌موو لاره هه‌ستیان بهو مه‌ترسییه کردووه و ههر کهس به‌پیتی هیتز و توانا و ده‌رفه‌تی خۆی خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یانن. به‌لام به‌داخه‌وه ده‌رۆست نایه‌ن و پیتش‌گریبان بۆ ناکرێ.

یه‌کیک له کاره‌ساته هه‌ره گه‌وره و خۆیناوییه‌کانی میژووی نوێی کوردستان که پاش دابه‌شکردنی ئەم ولاته له‌نیوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه‌مارۆدان و گیرانی قه‌لای دمدم و شه‌هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین و هاوپه‌یمانان و دۆستانی ئەم سه‌رده‌ره مه‌زنه‌ی کورده.

ئەم کاره‌ساته ئەوه‌نده خۆیناوی و به‌سام بووه، شا عه‌بیاسی سه‌فه‌وی شای خۆینرێژ و پیاوکۆژی ئێران، ئەوه‌نده‌ی رق له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، ئەوه‌نده زالمانه و زۆرداران هه‌گه‌ل ئەم نه‌ته‌وه بی‌ ده‌ره‌تانه جوولاه‌ته‌وه. ئەوه‌نده‌ی خه‌لک کوشتووه و ولاتی خاپوور کردووه و ژن و مندالی به‌دیل بردووه. ئەمیر خانی‌ش ئەوه‌ند پیاوانه راپه‌ریوه و ئازایانه وه‌ده‌س هاتووه و سه‌ری بۆ شوێن نه‌کردۆته‌وه و به‌رگری کردووه و ئەوه‌نده مه‌ردانه شه‌هید کراوه که رابردنی زه‌مان نه‌یتوانیوه تۆزی فه‌رامۆشی له‌سه‌ر ئەم کاره‌ساته دابێژێ و له‌پیش چاوانی ون بکا.

شایه‌ر و خۆش‌خوانه‌کان ئەم کاره‌ساته‌یان به‌شێوه‌ی جوړبه‌جوړ کردۆته به‌یت، لک و پۆپیان لێ کردۆته‌وه و شاخ و بالیان لێناوه. له هه‌موویاندا دوو شت له‌ پیش چا و گیراوه: ئازایه‌تی و خۆراگری ئەمیرخان و دل‌ره‌قی و بی‌ به‌زیی شا عه‌بیاس.

له‌ نیو ئەم به‌یتانه‌ی من له‌م باره‌دا بیستوومن هه‌یچیان ناگه‌نه ئەم به‌یته‌ی که زانای گه‌وره‌ی ئالمانی «ئۆسکارمان» له‌ سه‌ره‌تای ئەم چه‌رخه‌دا له‌ په‌حمان به‌کری بیستووه و له‌ (۱۹۰۵) دا چاپی کردووه و ئیستا له‌ده‌س دایه. له هه‌موو به‌یتیکدا خه‌یالاتی شاعیرانه به‌سه‌ر واقعیاتی میژوویدا زال ده‌بی. له‌م به‌یته‌شدا ئەمه ده‌بیندرێ. به‌لام وا دیاره ئەم به‌یته زۆر پاش قه‌ومانی کاره‌ساته‌که نه‌گوترایی، چونکه ناوی هه‌یندیک که‌س له‌ کاربه‌ده‌ستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له‌م به‌یته‌دا وه‌ک خۆیان ماونه‌وه.

میژوونووسه‌کانی خۆمانه و بێگانه‌ش له‌سه‌ر ئەو کاره‌ساته‌یان نووسیوه و سه‌رچاوه‌ی هه‌موویان «عالم آرای عباسی» کتیبه به‌نرخه‌که‌ی ئەسکه‌نده‌ر به‌گی تورکمانه.

ئەسکه‌نده‌ر به‌گ هه‌رچه‌ند نۆکه‌ر و نه‌ک خورده‌ی شا عه‌بیاس و دوژمنی نه‌ته‌وه‌ی ئەمیرخان بووه و داوای په‌وای ئەو سه‌رده‌ره مه‌زنه‌ی کوردی به‌لاساری و سه‌ره‌په‌چی و ته‌ناهت نه‌ک به‌حه‌رامی و له‌رێ ده‌رچوون داناوه و به‌ناشکراییی جنیوی داوه و ده‌لێ: «ئهرکی سه‌رشانی شای ئیسلام په‌نایه ئاسه‌واریان لێ ببری» به‌لام پیاو هه‌ق بلێ

میژوونووسینکی یه‌کجار ورد و وربا بووه و رووداوه‌کانی میژووی سه‌رده‌می شا عه‌بیاسی زۆر به‌سه‌رنجه‌وه تۆمار کردوون. جگه له‌وه خۆی له‌ گه‌مارۆدانی قه‌لای دمدمدا به‌شداربووه و ناگای له هه‌موو که‌ین و به‌ینیک بووه.

پراسته ئەویش وه‌ک هه‌موو ده‌سوپیتوه‌ندی شایان ریا باز و درۆزن بووه و زۆری ته‌شی له‌به‌ر شا عه‌بیاس پرستووه و به‌به‌ژن و بالای ئەو شا به‌دغه‌ر و خۆینرێژه‌ی هه‌لکوتووه و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلێ ناسکی خاوه‌ن شکۆیان شکاندووه و هه‌قی خۆیان بووه قه‌تلوعام بکری و به‌وه‌ ده‌رده‌ بچن. به‌لام ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا زۆر زانیاری تێدایه و سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌که‌لکه بۆ ئەو که‌سانه‌ی بیانه‌وی له‌باره‌ی قه‌لای دمدم و سالی موکری قرانه‌که‌دا شت بنوسن.

کاره‌ساتی دمدم و موکریان که یه‌کیک له‌ به‌سامترین رووداوه‌کانی میژووی کوردستانه، که هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیی زانایانی کوردی جو‌شان‌دووه، خانی نه‌مر ئەم هه‌سته ناگرینه‌ی چل و چه‌ند سال پاش کاره‌ساته‌که ده‌رپه‌یه.

له‌م سالانه‌ی دواییدا زانای به‌ناوبانگ و نووسه‌ری مه‌زنی کورد «عه‌ره‌ب شه‌مۆ» چیرۆکیکی درێژی به‌ناوی قه‌لای دمدم له‌سه‌ر ئوسلوپیک نوێ و باوی رۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی له‌ میژوه‌ له‌ناو گه‌لانی جیهاندا جیتی خۆی کردۆته‌وه. به‌لام ئەمه یه‌که‌م چیرۆکی درێژه که من به‌زمانی کوردی له‌م باره‌دا خۆیندوو مه‌ته‌وه.

به‌داخه‌وه من نووسینه‌که‌ی ئەوم نه‌خۆیندۆته‌وه. چونکه سه‌رم له‌ خه‌تی رووسی ده‌رناچی و کتیبه‌که‌ش به‌خه‌تی رووسی چاپ کراوه. به‌لام مامۆستا شوکور مسته‌فا که ئەم چیرۆکی هه‌یناوه‌ته سه‌ر شێوه‌ی کرمانجی خواروو و خه‌تی په‌سندکراوی کۆری زانیاری ده‌لێ: «ده‌ستم له‌ نیوه‌رۆکی چیرۆکه‌که نه‌داوه و هه‌ر رواله‌تم گۆپه‌وه».

مامۆستا عه‌ره‌ب شه‌مۆ به‌خه‌یالی به‌رزی هونه‌رمه‌ندانه‌ی خۆی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره‌سات و هه‌ست بزویی خولقاندووه و خزمه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ی به‌ته‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی کردووه. سه‌رتاسه‌ری ئەم چیرۆکه به‌تامه‌ پر له‌ هه‌ستی پیرۆزی ئینسانی، نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌ل خۆشه‌ویستی.

چیرۆکی قه‌لای دمدم نمونه‌ی ئەده‌بیکه‌ی ریشالبستی په‌خه‌گرانه‌یه که له‌ ئەده‌بی کوردیدا ته‌گه‌ر بی وینه نه‌بی که‌م وینه‌یه. له‌ لایه‌لای دێره‌کانی ئەم چیرۆکه‌دا په‌رده له‌سه‌ر واقعی نه‌ته‌وه‌ی کورد، به‌لایه‌نی باش و خراپدا نیشان دراوه و بۆ ئەو بێگانانه‌ی کورد باش ناسن زۆر به‌که‌لکه.

پاله‌وانانی ئەم چیرۆکه هه‌یج کام بۆ کوردیک نه‌ناسیاو نین. «شه‌باب» لایکی کوردی

ئاسایی و په زاسووکه که هه موو پوژئی له پتیباز و کووچه و کولانان تووشی ده بین و قسه ی ده گه ل ده که یین. «دلبهر» کچه کوردیکی له بار و نه شمیلانه یه که له هه موو گوند و شاروکیکی کوردستاندا نمونه ی زوره و هیچ وی ناچخ خه یالی نووسه رتیک خولقاند بیته. زور «هه مزه چاوه شمان» دیون و دواندوون. زور وه ستای ئه رمه نی و ئاسوری نامرزی پیوستیبیان بو دروست کردوین. زور «ئه سکه نده ره پیره» چیرۆکی کۆبیان بو گپراوینه وه. که م لوی کورد هه یه له دلداریدا شه بابتیک نه بی. که م کیژی کورد هه یه بروای به پر و پوچ نه بو بی و په نای بو پر و پیریزنان نه برد بی و نوشته ی چه ور و شیرینی و دهمبه سی به مه لا نه کرد بی. چلدانه و شه مۆله ی نه گریته وه. بن پشک و خوشکی پچوکی وه ک (نه نی) مان زور دیون که دیاری و راسپارده ی کاکیان بو ده زگیرانه که ی بردووه.

به راستی ماموستا شاره زایی ته وای له واقیعی ژبانی نه ته وه که ی هه یه و زانیاریه که ی خوی زانایانه و وه ستایانه له لابه لای دیره کانی ئه م چیرۆکه شیرینه دا نهخت و پوخت گپراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لدار ی، هه ره وه ز و دهسته وا و، له بهر شانه دانیشتن، خوری پشکینه وه، ته شی رستن، لیک کۆبوونه وه ی کچان. ته ون هه لا وه سین، وینه ی مافوره گرتنه وه، مازوو چنن، رابواردن، داوهت و هه لپه رین. ژوان و دلدار ی، جووت و گا و کشتوکال و ئاشه وان ی، نوپژ و تاعهت، سواری و ته قلله و رمبازی و راو و شکار و نیچیره وان ی، نان بده یی و میوانداری، ژن زوره ییان و کچ فرۆشی و شیرایی و هرگرتن، نیشتمانپه روه ری و فیداکاری و گیانبازی، خه یانهت و بیگانه په رستی و رووره شی، هه موویان به زمانیکی شیرین و ساکار و له جیی خویاندا باس کراون و نرخی چیرۆکه که یان زیاتر کردووه. ماموستا نه له نیشاندانی کرداره باشه کاندا زیده پوچی کردووه و له راستی دووربوته وه و نه کرده وه دزیو و ناشیرینه کانی شارده ته وه. ماموستا له سه رتاسه ری ئه م چیرۆکه یدا تی کۆشاهه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه لی کورده واریدا بره و پی بدا. ده یه وی لوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه روه ر بن و دۆست و دوژمنی خویان بناسن. دۆستیان خۆش بووی و کۆمه ک و یارمه تیی بدن و باربووی لی وهرگرن و دوژمنیان ناخۆش بووی و رقیبان لی بی و له سه ره وه نه چن و فریوی نه خۆن هه ره به وه رانه وه ستاوه و ویستویه تی ئوسولی شه ری پارتیزانی فییری شوړشگپرانی کورد بکا و ته نانهت ئه وه نده له م باره دلسوژی نیشان داوه که ناچار بووه له واقیع دووربیته وه. بو ئه وه ی شوړشگپرانی کورد له شه ری شه ویدا فییری خۆشاردنه وه بکا. له شه ری شه مزیناندا رووداو تیک ده خولقی نی و هه مزه چاوه شی هیدی و هیمن و دلسوژ که نمونه ی

فه رمانده یه که ی هه ره باش و له سه ره خۆیه وا تووره ده کا که ناچار بی داگژیته سه ربازتیک و لیتی بدا. چونکه جگه ره ی داگیرساندووه!

بیگومان ماموستا لیره دا هیند به ته نگ فیترکرده وه بووه زه مان و مه کانی له بیروته وه. راسته له زه مانی شا عه بباسدا پتی ئه وروپاییه کان بو ئیران کراوه ته وه و ته نانهت ئه و پادشایه برایی «شیرلی» وه ک راویژکه ری سوپایی هیناوه ته ئیران و بالیوژی ناردونه ئه وروپا. دوور نییه تووتن که له ئه مریکا وه هاوتوته ئه وروپا گه بییته ئیرانیس. به لام تو بلتی له کوردستان له و سه رده مه دا قه ننه کیش هه بووبن؟ گریمان تووتنیش بووب و قه ننه کیش هه بووبن. خۆ ره نگیی ماموستاش وه ک من له بیری بی تا ئه م دواییانه کورد به به رد و ئه ستی ناگری هه لده کرد و سه بیله و قه ننه یان ده کیشا و جگه ره هه ره نه بوو. جگه ره کیشان و ناگر هه لکردن بو پارتیزان زه ره ری هه یه و ماموستای مه زن ده یه وی ئه م ئه زمونه به نرخه مان فیتر بکا بویه تووشی ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چیرۆکه به نرخه هه له ی وای تیدا هه ن. که به هیچ باری ناکری چاویان لی پپوشری.

چیرۆکی میژوویی ئه سلتکی هه یه و هه مووی زاده ی خه یالی نووسه ر نییه به لام نووسه ر شاخ و بالی لی دهنی و لک و پوی لی ده کاته وه. له چیرۆکه سه رکه و تووه کاندا هه میسه ناوی قاره مانه کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده پاریزرین. ئه و که سه ی چیرۆکی میژوویی ده نووسی. ده بی شاره زایی ته وای له میژوو و جوغرافیادا هه بی تا به هه له نه چی بو به لگه ئیشاره به چیرۆکی «شه ر و ناشتی» تۆلستوی ده که یین. بیگومان ماموستا له من باشته ئه م چیرۆکه ده زانی. چونکه به زمانی رووسی خویندوته وه. ره نگیی چیرۆکی «ئه وه نده قاره مان» زور که م بن. به لام چونکه تۆلستوی مه زن ناگای له میژوو هه بووه و جوغرافیای ولاته که ی باش زانیوه سالی قه ومانی شه ران و ناوی قاره مانه ده رجه یه که کانی و شوینی شه رگه کانی نه گۆریوه و پاراستوونی بویه خوینه ر قاره مانه کانی تریش به قاره مانه ی خه یالی نازانی و رووداوه پچوکه کانی نیو کاره سات که به زاده ی خه یالی نووسه ر نازانی، جیی داخه ماموستای خۆشه ویستی ئیمه زور که می شاره زایی له میژوو و جوغرافیای کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانه ری چیرۆکه که ی له سه ر خه یالی خوی دارشتووه بویه هه له ی زور زهق و به رچاوی له نووسینه که دا هه یه.

که سیک بیه وی له سه ر قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه بباس ئیسفه هان بووه نه ک تاران، شا عه بباسیکی له سه رده می ده سه لاتی رهش و زوردارانه ی خۆیدا زور شاری سووتاندن، زور قه لای رووخاندن، زور په وه ی رفاندن، زور ولاتی

خاپوورکردن، ئیسفه‌هانی وا پازانده‌وه، وا ئاوه‌دان کرده‌وه، که پیتیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبه‌ره و مزگه‌وت و باغانه‌ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناون، جیهانگه‌ران بۆ ئیسفه‌هان راده‌کیشن.

مامۆستا پیتش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئیرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عه‌بباسه‌ی ئەو باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خویندۆته‌وه؟ ئەگه‌ر به‌په‌له‌ چاویکی هه‌ر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبه‌تی شا عه‌بباس نووسیبویه‌تی، ده‌یزانی ئەو زۆرداره‌ پیاوکوژه‌ نیرینه‌ی له‌ مه‌لبه‌ندی موکریان، له‌ به‌شیکه‌کی گه‌وره‌ی نیشتمان‌که‌مان برپوه و میبینه‌ ورده‌ی به‌دیل برده‌وه.

پیت وایه‌ ئەگه‌ر ده‌یزانی که شا عه‌بباس ئەوه‌نده‌ زۆردار بووه‌ که نه‌ته‌نهما هه‌زاران که‌سی کوشتروه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خووشی وه‌جای کویر کردووه و له‌ سی کوره‌کانی خو‌ی دووی چاو ده‌رتناون و یه‌کی سه‌ربرپوه. تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و په‌شتر و نائینسانی تری له‌ شا عه‌بباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ئاگای له‌ میژووی ئیران نه‌بووه‌ به‌لکه‌ گوئی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خووشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمانی» زۆر پاش کارساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خو‌م ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیسستوه‌ که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی وان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌یبوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیه‌وه، چونکه‌ بۆ خو‌مان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ نازه‌ربایجان خو‌ش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمیه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئەمیرخان ده‌ستیکه‌ی له‌ ئانیسه‌که‌وه‌ په‌ری. ناویانگی به‌ئهمیرخانی چولاچ رۆشیت. له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشائی له‌ نازه‌ربایجان ده‌سه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه‌ به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیره‌وان ده‌باژوا. ناوبراو هاته‌ به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خو‌ی به‌ شاپه‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاوری په‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رزکردوه‌وه. مه‌لبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌نازه‌ربایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ پازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لیکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئەویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دل‌سۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه‌ سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خو‌ی تی په‌راند. چه‌ند ناوچه و مه‌لبه‌ندی له‌ ئەمیره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئەمیرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئەویان ره‌چاوکرد. هێنده‌ پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆیانی بوو...»

میژوونووسیک که ئەمیرخانی به‌چاوی خو‌ی دیوه و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعتراف به‌نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئهمیرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکه‌ی په‌رپوه و شا عه‌بباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کردووه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌وه پیتیان گوتوه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه‌ به‌پیتووستم زانی ئەم کورته‌ باسه‌ی ئەسه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیه‌وه، لێره‌دا بینه‌وه‌ که ده‌لێ: «له‌پیتش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌) دا هه‌ر له‌و شوئینه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه‌ که پیتی گوتراوه (دمدم) و ده‌سدزێری رۆژگار خاپووری کردووه».

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لاکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کیشی:

«ئهم قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کیتوکی یه‌کجار به‌رز دروستکراوه‌ که یه‌کپارچه‌ به‌ردیکه‌ی درێژووه‌ و ته‌سکه‌ و وه‌ک پشتی گا هه‌لکه‌وتوه‌وه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بچی، له‌به‌ر به‌رزی پیتووستی به‌شووهر نییه‌ و شووریه‌یان بۆ نه‌کیشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووریه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه. بورجی زۆر بلیندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریتسه‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه‌ بۆ عه‌رزی رێگایه‌ک به‌نیو به‌ریدیا هه‌یه‌ که ئەوه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تیه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌نپیتش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه‌ نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌اوپیتکی بۆ ده‌رکی قه‌لای بمبیتی یه‌کپارچه‌ به‌ردی سه‌خت و په‌قه. له‌بنه‌وه‌ بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که‌

پراوه بورجیکی زۆر بهرز و قائیمیان لێ دروست کردوو که بۆ خۆی قه‌لایچه‌یه‌که . تا ئه‌و بورجه به‌رده‌س نه‌کری سەنگەر بردنه بن قه‌لا محاله . ئاوی قه‌لا له‌ حه‌وزیکی گه‌وره‌را دابین ده‌کری که به‌باران پڕ ده‌بێ . به‌لام له‌ لای شیمال له‌ نیو گه‌لیدا نیزیکی قه‌لا ، کانیه‌ک هه‌یه . ئاوی زۆر که‌مه‌ ئه‌میرخان جوگه‌ی بۆ کیشاوه و پتی بۆ کردۆته‌وه و ده‌حه‌وزه‌که‌ی کردوو . ئاوی ئه‌م کانیه‌ی له‌ ئیواره‌وه هه‌تا به‌ر به‌یان ، حه‌وزه‌که‌ پڕ ده‌کا . ئاوه‌که‌ی به‌شی پوژتیکی قه‌لانشینه‌کان ده‌کا . گومبه‌زیکیان له‌ ریکی عه‌رز له‌سه‌ر حه‌وزه‌که هه‌لخستوو که له‌پیش چاوان ون بێ . پتی ده‌لین (سولق) ، بۆ پاراستنی حه‌وزخانه‌که بورجیکیان به‌پال قه‌لاکه‌وه هه‌لچنیوه . له‌ لای جنوبه‌وه سه‌هۆلدا نیکیان سازکردوو که به‌به‌فر و سه‌هۆل ده‌ئاخدری . له‌ ته‌نیش وئ حه‌وزیک هه‌یه تا ئه‌و به‌فر و سه‌هۆله‌ی له‌ هاویندا ده‌توتیه‌وه و ده‌بیتته ئا و به‌فیرو نه‌روا و له‌ویدا کویتته‌وه و له‌ کاتی که‌م ئاویدا به‌کار بێ ئه‌و سه‌هۆلدا نه‌ش قه‌لایچه‌یه‌کی له‌سه‌ر دروست کراوه و پاسه‌وان و تفه‌نگچی له‌سه‌ر دانراوه . به‌ویش ده‌لین : (بوزلق) یا (قارلق) ، ریکی ویش وه‌ک ریکی (سولق) له‌ ده‌ره‌وه‌را ونه .

به‌کورتی ئه‌م قه‌لایه له‌ پینچ قه‌لا پینک هاتوو . یه‌کیان ئه‌سلای قه‌لاکه ، یه‌ک قه‌لای خواری ، یه‌ک قه‌لای سولق و یه‌ک بوزلق و ئه‌وی دیکه‌یان بورجی گه‌وره‌ی ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای پوژه‌ه‌لات که له‌پیشدا باسما‌ن کرد . هه‌ر پینچ ئه‌وه‌نده به‌رز و قائیم که په‌یکی تیژپه‌وی بیه‌ر و میرووله‌ی خه‌یال رییان تی نایا و وێیان هه‌لناگه‌ری .

پین وایه ئه‌گه‌ر مامۆستا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ وه‌ک دوژمنیک له‌سه‌ر قه‌لای دمدم نووسیویه‌تی ده‌خوتنده‌وه ، جا واقیعییه‌تی میژوویی به‌و خه‌یاله به‌رز و ناسکه‌ی خۆی ده‌رازانده‌وه . چیرۆکه‌ جوانه‌که‌ی ده‌گه‌یشته‌ ریزی شاکاره‌کانی ئه‌ده‌بی به‌زی نووسه‌ره به‌ناوبانگه‌کانی جیهان .

له‌ عالم آرادا ئاوی هه‌موو سه‌رکرده‌کانی قزلباش و زۆر له‌ پالنه‌وانانی کورد هاتوون . چهند خۆش بوو مامۆستا قاره‌مانی ده‌ره‌جه یه‌کی خه‌یالی نه‌خولقاندبان و قاره‌مانه ئه‌سلایه‌کانی ناوبردان . جا که‌یفی خۆی بوو بازرگانی عه‌ره‌بی ناو دنا (ئیه‌ن به‌توته) یا نا . چونکه‌ ده‌توانین ته‌ئویلیک بۆ ئه‌وه به‌یتینه‌وه که ئه‌و بازرگانه به‌ناوی جیهانگه‌ری به‌ناوبانگ کراوه و مه‌به‌ستی مامۆستا ئه‌و جیهانگه‌ره نییه .

نامه‌وی باسی ئه‌وه‌ی بکه‌م که‌وا دیاره مامۆستا له‌ دوایی چیرۆکه‌که‌یدا ماندوو بووه و پشوو وه‌ک پشوو درێژ و له‌سه‌ره‌خۆ نییه . چاره‌نووسی به‌شی زۆری پالنه‌وانه‌کانی نادیاره . چونکه‌ ئه‌م شیوه‌م له‌ زۆر داستانه‌کانی رووس به‌تایبه‌تی شاکاره‌کانی تۆلستوی

مه‌زندا دیوه و مامۆستاش که‌م و زۆر له‌ژێر تاوی ئه‌واندایه بۆیه هیچ له‌م باره‌دا نایم . به‌لام ده‌وێرم بلتیم باسی گه‌مارۆدانی قه‌لا و قه‌لاداری ئه‌میرخان و خۆراگری کوردان و بێ به‌زیی ده‌ژمنی کورت بریوه‌ته‌وه . چونکه‌ به‌شی هه‌ره‌ گرنگی کاره‌ساته‌که که سه‌رنجی خۆمانه و بێگانه‌ی راکیشاوه و ناوی ئه‌میرخانی له‌ میژوویی کوردستاندا به‌نه‌میری هه‌یشتۆته‌وه ئه‌م به‌شه‌پانه .

له‌نیو کورده‌وه‌رایدا باوه ده‌لین ژنی قه‌لانشینه‌کان به‌تایبه‌تی ژنه‌کانی ئه‌میرخان له‌ قه‌لاداریدا به‌شداربوون و له‌ به‌یته‌که‌شدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه . وه‌ک ده‌لێ :

«کێ بوو له‌ خاتوون په‌روه‌ری

گوته‌ی : کاک ئالی ئه‌تۆ ماوی ئه‌تۆش هه‌لی»

هه‌روه‌ها مه‌شه‌هوره ده‌لین ژنه‌کانی ئه‌میرخان و گه‌وره گه‌وره‌کان پاش گیرانی قه‌لا و کوژرانی پیاوه‌کانی ، خۆیان له‌ قه‌لا هه‌لداشته‌وه تا نه‌بنه‌ دیلی ده‌ستی ده‌ژمنی بێ شه‌رم . له‌ به‌یته‌که‌ گوتراوه :

«کێ بوو ؟ له‌ خاتوونی خانی

قبوول ناکه‌ن کافرستانی

خۆمان هه‌لده‌دیرین له‌ چل که‌وانی»

مامۆستاش ویستویه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له‌ خه‌باتی رزگاربخاویدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه . ئه‌ویش زۆر جوان باسی ئه‌وه‌ی کردوو که ژنه‌کان خۆیان کوشتوو . بۆیه داخه‌ ناچی نه‌یزانیوه که یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی ئه‌میرخان که ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک بیزی نایه ناوی به‌ری به‌لکو قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لی ، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌لا سه‌رله‌نوێ قه‌لا ده‌گریتته‌وه . دلنیام ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌وه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو . چونکه‌ ئازایه‌تی و فیداکاری ئه‌م ژنه کورده به‌شه‌ره‌فه خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌لده‌گری .

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئیستا له‌ ده‌وره‌به‌ری قه‌لای دمدم ده‌ژین ، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هیچ ناویان نییه . که‌چی باسی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌ناوبانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌باسیان داوه و به‌شی زۆریان له‌نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردوو .

مامۆستا ویستویه‌تی به‌ئه‌نقه‌ست بلتی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه به‌لام له

راستیدا ئەمیرخان تۆپ و تەفەنگیشی بوو، لەباری چەك و قۆرخانەوه تەنگا و نەبوو. هەر بێ ئاوی و تینوایەتی شپرزەیی کردوو و وای لێ کردوو لە قەلا بێتەدەر و شەهید بکری.

لە پێشدا گۆتم من لە خۆیندەوهی خەتی ڕووسیدا کۆلم و چیرۆکەکی مامۆستا عەرەب شەمۆم نەخۆیندۆتەوه. جا بۆیە ناتوانم لەسەر شیتووی نووسینی ئەو چ قسان بکەم. بەلام ئەوەکی مامۆستا شوکور مستەفام چەند جار خۆیندۆتەوه و بەراستی چێژم لێ وەرگرتوو. عەیبی کار لەوهی دایە ئیمە تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییە کە کەس نەتوانی لێی لادا. هەرەوا بەهاسانیش ناتوانین ئەم زمانە پێک بینین و خۆمان لە پاشاگەردانی رزگار بکەین. ماوەیەکی هیندیک لە نووسەرە زاناکانمان بەکردهوه بۆ ئەم کارە بەنرخە تێ دەکۆشن.

دوێرم بۆ مامۆستا شوکور مستەفا یەکیک لە ئالا هەلگرانی ئەم خەباتەیه و لەریزی پێشەوه دایە، مامۆستا وەک پیاویکی زانا دەستی لە تەعەسویی ناوچەگەری هەلگر تۆوه و لە نووسینەکانی خۆیدا هەول دەدا لە هەموو شێوەکانی زمانی کوردی کەلک وەرگیری و بەپروای من لەم کارە پر سوودەشدا سەرکەوتوو.

مامۆستا تێ دەکۆشێ کام وشە پەسەن و سووک و پەوانە و کام کینایە لەسەر زاران خۆشە بەکاری بێت. لە بەرکارهینانی وشە داتاشاراوی نارەسەن و دزیو و ناشیرین خۆ دەپاریزی. زۆر شارەزای پێزمانی کوردییە و لەژێر تەئسیری زمانی بێگانەدا نانوسی.

مامۆستا خۆیندەوار و ڕووناکیبەر، زۆر گەراوه، گەلیکی خۆیندەتەوه. زەحمەت و کۆپەرەوهری کیشاوه و ئەزمونیکی تەواوی وەسەرەک ناوه. لە سایە ئێم ئەزمونەدا گەیبووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شێوەیهکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پر وشەبێ بەتەنێ ناتوانی بێ بەزمانی ئەدەبی نەتەوهکەمان. جا بۆیە ئەم رێبازە گرتۆتە پێش کە لە پێکەینانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداریی. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لەخۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشوورەیی نازانی راویزی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوەش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەیهنیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمێژە بەنووسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوه. بەلام بەپروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیاندوووتە تروپکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لەپێشدا گۆتم ئەم چیرۆکە لەچاوی نیوهرۆکەوه لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وینە نەبێ کەم وینەیه. ئیستاش لە خۆم ڕادەبینم بۆ ئەم لەچاوی ڕوالت و فۆرمیشەوه هەر وایە.

وتەیهک لە پێشەکیی شەرفنامەدا

هەزار و شەرفنامە

تەپەسالی وام نەدیوو، هەوری رەش و چلکن بەریبەنگی عاسمانیان بەرنەدەدا، تەم لە سەران نەدەرەوی، باران هەلی نەدەبرینگاند. رۆژ نەبوو چەند رەهیلەتی توند نەهینێ و شەو نەبوو چەند رێژەیی بەخوێرەم نەباری، شریخ و هۆری هەوران نەدەپساوه بەبێ نیتوپر... بریسکەیی دەدان...

لەنگێزە و باسریشک و قوروقچلپاو و جلیتاو برستیان لەکەل دەپری، کەویە بەفر و ڕونوو هەرەسیان دەهینا، زەوی دەجمی و رێویان جملگەیان دەدا.

لەو بەهەرە تەپ و تووشەدا و لەو رۆژە گرژ و مۆنانەدا، لە بناری کیتو سەر بەرزەکانی کوردستان، لە بێکەیهکی پێشمەرگە تووشی یەک هاتینەوه.

من و هەزار لە مندالییەوه، هاوال بووین، ویکرا پەرەوازه و گەرە بێوین، هەرەتی لاوه تیمان پێکەوه لەناو چوار دیواری قورماوی پر لە جۆلاتەنەیی حوجرەیی کۆنە مزگەوتاندا رابواردبوو... ئیستاش وا بەسەری پیری، پاش بیست و ئەوەندە سال لێک دووری و هەلبێران و تامەزۆویی یەکترمان دەدیتەوه... نەهاتی و لێقەومان هەردووکانی کەنەفت و کەلەلا و پیر و زورەمان کردبوو. ئەو ئەستور بێو من لاواز، ئەو لەبەر ورگ و گەد و گیپالی پشوری لێ پرابوو، من لەبەر کزی و بێ هیزی هەر لاکەیی سەرم دەهات... دیسان سەرمان گەیشتەوه یەک و بووینەوه: یەکمال. مالی چی؟ دوو لێفە شێ و پەتوور، سەر سەری پەرپلاو و هەلۆشاو، هەریەکە تەختە شکاویک و بەهەردوو کمان چرایەک و چادانیک و دوو پیاڵەیی ڕووکیش و ئاوخۆرەوهیهکی گلینە و ئاوی بێنە و دەستان بشۆ.

ژووهرە کەمان بەوشکە بەرد داندراوو. دیوارەکانی خوار و خێچ بوون، لە هەموو لایە کەوه زگیان داوو.

هیچ دیویکی سواغ نەکرابوو، باگیڕەوهی نەبوو، ئالوودارەکانی کەرەواوی بوون و چەکەرەیان دەرکردبوو.

هەلاشە کەیی داچورا بوو، بۆساردیکی پیسی لێ دەهات... هیندە تەنگ و تەسک بوو بەچیرەچیر جێمان دەبوو. هیند تاریک بوو بەنیوهرۆ چرای دەویست. هیند نەوی بوو، تێیدا هەلنەدەهاتینەوه...

قەسەیی خۆمان بێ زۆریش تێر و پر نەبووین. دەگەل پێشمەرگە جوان و جەیلەکان لەسەر

خوانیك كو دهبوینهوه و ژهمه نانمان یهك بوو، زیده پارووی چهور و نهرمی پیری چلیس و گرده نشینمان بو دیاری نه کرابوو... گوزهر انمان پیکهوه میخوش بوو: ترش و شیرن تیکه لالو بوو، یادی رۆژانی رابردوومان ده کردهوه و دوارۆژمان بهراورد ده کرد... نه وندهمان خووشی و ناخووشی به سهر دل و میشکدا تی ده پیری که وهک دهرویشه کانی چیرۆکی کۆن ده گریبان و پی ده که نین، گریبانمان به پیکه نین سواغ ده دا. یاخود بلتین زۆر زۆر پی ده که نین و قاقا ده گریبان. شه وگار شهق ده بوو، له بیداری بیتزار ده بووم باویشک ده میان گه زیک پیتدا ده چه قاندم به و نه وز و ورده و پیژینگانه وه ده بیره خه و راده چووم و ده لیفه شه که م ده خزام و ده مه ویست سهر خه و پیک بشکینم و شه که تی و کفتیم نه میتنی. نه و تازه وه خو ده کهوت: چوار میترده کی له سهر ته خته بی به خته که ی به پانه وه داده نیشته، کاغز و قه له می له سهر کووشی داده نا، که وله تیسکنه که ی به خوئی داده دا. ملی خوار و سهری زل و شان و که ولی که سیبهریان ده خسته سهر دیوار، نه و شه وله بان و غوولی بیابانه ی وه بیر دینامه وه که دایکم به ساوایی لیبی ترساند بووم.

دیاره من لیم نه ده پرسی چ ده که ی؟ نه ویش نه یده گوت چ ده که م به لام ده مدی: شه ره فننامه ی فارسی و عه ره بی له ده وری خوئی داده نان و له بهر یه کی راده نان و به تیرپانمان چاوه کانی بن چاویلکه ی بازبازینیان به سهر دا ده کردن. ههر له بن لیوانیشه وه پرته و بۆله ی ده هات و ورته ورتی بوو. جار له دوای جاریش جیره ی قه له مه بوئی ده هات... به وه دا ده مزانی خهریکی وهرگیرانی شه ره فننامه یه... که وه ختی خوئی به فارسی له سهر میژووی کورد نووسراوه و به چند زمانه پیکیش ته رجومه کراوه. به لام وا دیاره هبچ کوردیک به پیوستی نه زانیوه - یان ده خوئی رانه دیوه - بیکاته کوردی...؟ چونکه:

شه ره فننامه ی فارسی یان بلتین فارسی شه ره فننامه زۆر سهخت و گرانه و نه مری له ناو فارسی زمانانیشدا هه موو خوتنده وارپیک تیبی ناگا... بو نه وه ی نه م راستییه روون که ی نه وه ده بی توژیک به ره و پاش وه گه ریبین و سوکه ناو رپیک له تیرانی زهمانی سه فه وی بده ی نه وه.

سه فه و بیسه کان زۆله کوردی تازه ترکی له ری ده رچووی دووره گ بوون و به ملهووری و گه لۆری ده ژیان، له ژیر په رده ی نایین و به ناوی وسین و هه باسه وه شه ریان به خه لک ده فرۆشت و له کوشتار و تالان و برۆ به و لاوه نه یان ده زانی دنیا چ باسه... گولله توپیکیان به سه د کتیبی باش نه ده گوپی به وه، هونه ری جوان و شیعی ری پر مانا و ره وان له لای نه وان شیر و مه تال و تیروکه وان بوو، نه گه ر کاریان بکه و تبا نووسینیش، نووسه ریکی وایان ده ویست که به پاروه به مراویک و چنگه دراویک کلکه سوته یان له بهر بکا و کیتچیان بو بکاته گا و به کهر بلتی شیر و کوپر به چاوتیژ دانی و دز و بی ویتدانان به خدری زبنده قه له مداد بکا...

نووسه ری هونه رمه ند و کارامه و بروا به خو شه رمیان له خو یان ده کرد و پییان زۆر شوهری بوو ناو روویان به ناوهرۆ داکه ن و ویتدان به گیرفان به فرۆشن... به ناچار ی خزینه گوشه و که نارانه وه و هه لوه دای شاران بوون و هیندیک له هیند سهری هه لدا یه وه و گه لیکیش بی ناوونیشان توایه وه...

خویری و توپیش که بیسونه گوشتی سهر چه په ر، به بلویری خاوه ن زپ و زۆران که و تنه سه ما و سهر و گوئیلاکی نه ده بی فارسییان له بهر پیتدا پلشیاوه و خمی لی شیواو له بهر یه ک هه لوه شا و ره تینرا و نسکوئی برد و نه گه ر سه فه وی گوپیان گوم نه بووبا... له مردن نه ده گه راپیه وه. له پاش نه وانیش هه تا درهنگ ههر خوئی به سهر پیوه نه گرتیه وه...

شه ره فخان له و رۆژگاره نه نگوست له چاوه دا چاوی کردۆته وه و له ناو ته پ و توژ و گیتزه لووکه ی سه فه ویدا به خو دا هاتوه، له مالی شادا نه و فارسییه دزیو و بن شه ری پی خویندراوه! به لام نه و کابرا بلیمهت و هه لکه و تووه زۆر به ده خو رادیوی باسکی لی هه لمالیوه و له و گیتزاوه خوئی په راندۆته وه و هیناویه نه ده بیاته بی زله ته که ی نه و رۆژه ی به با کردوه و له که وی داوه و به ردبژیری کردوه و به دانسته سپی کردوه و توپیکلی فری داوه و کاکلیکی پاک و خاوین و تیرگوشتی لی هه لبژاردوه و له سهر په ری شه ره فننامه ی داناوه و به نمونه ی ره وان ی و جوانی پیتشکه ش به فارسی دۆستانی نه و زهمانه ی کردوه. به لام له راستیدا نه و کاکله جوان و به رچاوه ش چونکه به ری داری نه و دیمه کاریه، هینده ره ق و چیره ددان ده شکینتی... جا من هه رچه نده ده مزانی هه ژار فارسی ده زانی و زۆر باشیشی ده زانی... به لام له دلی خو مدا پیم وا نه بوو ده توانی نه و گابه رده له سهر شان دانی و له و که ل و به نده نه رژد و کوره سهر که وی!!

وه رگیرانی نه و کتیبه ره ق و زله پشووی درپژ و جیکلدانه ی گوشاد و له کارنه وه ستان و ره نجی فه ره دای ده وی... پیساوی ده وی به درپژایی سال و مانگ سی سهره ی له سهر هه لهنه گری و هه تا نه و که لاوه هه راوه له هه موو لاوه سهر نه گری کاری به کاری که س نه دابی... هه ژاری وا شل و شه ویق و په رژوبلاو، له لایه که وه به بنکه رابگا و له لایه که وه ده سته چیه ی گری شوپش بو ئیژگه کو بکاته وه و له لایه کی تریشه وه که رسته ی رۆژنامه و شه و نامه نامه بکا... سهره رای هه مووانیش وهرگیرانی شه ره فننامه ی شه ره فخانیش سهر یار بی و نه ویش راپه رینتی؟ هه بیهو!! چی به سهر چیه وه؟ بروام وا بوو هه وایه که له که لله ی داوه و کرمیکه له سهریدا ده جوولیتیه وه ههر سه ریکه و لیبی وهره ز ده بی و وازی لی دینتی.

به هار پیر بوو، باران وه ستانه وه، هه ور ره وین، تاو خوئی نواند، ته م و مژ بوونه هالاو و ده گه ل به فری پار چونه وه، گزوگومبهت گه رما شالاوی هینا و جروجانه وهر، ژبانه وه و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژه‌نگه‌سوره هاروژوان و ده سه‌روچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌بهر گره‌گری فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و ته‌ق و تۆق و شه‌وانه له‌بهر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆراوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژوووه‌که‌ماندا ده‌کرد... تۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هیلانه‌که‌ی ته‌ره‌ بوو...

بهر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوئ گه‌یشت، چاری ناچار لێک هه‌لپه‌راپین و هه‌ریه‌که‌ بۆ لایه‌ک بازه‌به‌بوین و وێرایی که‌وه‌دری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزیکی دره‌نگ بوو، سیخوار له‌بهر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ ده‌وری ئاورگی پر له‌ پۆلوی داریه‌روو دیسان ژبانی دوویراله‌ ده‌قی جارانی گرتوه...

ئیمه‌ی و سۆپه‌ر قسه‌ هه‌یشتا له‌ چه‌نه‌چه‌نی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه‌ له‌ کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ نامبێزمه‌وه‌ و گوتی: ده‌ها بیخوینه‌وه... به‌لام گه‌ردنت نازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر ره‌خه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیوشی و پێم نه‌لیتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گریه‌نه‌ و نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌به‌ر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌ مندالت نه‌یه. منیش به‌بێ فوو له‌ دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خۆتینه‌وه‌ و ده‌گه‌ل ماکه‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گێرمه‌وه:

پیاو هه‌ق بلێ ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دل نیازی لێ گرتوه‌ و ده‌ستی بۆ بردوه‌ خسته‌ویه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سیر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سپاکی راگوێزراوه‌ و به‌رگه‌ عه‌جه‌میبه‌که‌ی لێ دارناوه‌ و جوان و قازاخ شو‌راوه‌ و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه‌ و به‌خشل و زێر و سسله‌وپه‌له‌ و خه‌رنکه‌ و ئۆیه‌ی کوردانه‌ پاراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر ده‌ببینی هه‌زار قورعان ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتیبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه‌ سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردییه‌ و به‌کوردی رسکاوه‌.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌ژار له‌ هونه‌رده‌دا دوانه‌که‌وتوه‌ و بگره‌ زۆریش له‌سه‌ره‌...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ده‌خوینه‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یری که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردییه‌ چۆن فیر بووه‌؟ به‌لام بۆ من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکانه‌وه‌ ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم چۆن ژباوه‌ له‌ کوئ ژباوه‌ و له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ی هه‌لینجاوه‌... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه‌ باری خۆبه‌تی:

به‌پروای هه‌موو کوردی زانیکی له‌ راستی نزیک و له‌ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌پروای زۆریه‌ی رۆژنه‌لات ناسانی رۆژئاوا و یه‌ش له‌ناو زاراوه‌ی سو‌رانییدا شیوه‌ی موکریان له‌ هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه‌ و وشه‌ و راویژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی خزاوه‌. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه‌ سه‌رتۆپه‌... هه‌ژار، موکریانیه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه‌ و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌یشتا سه‌ریان له‌ هه‌یله‌که‌ نه‌جوولاوته‌وه‌ له‌ کوردیدا بلبان و زمانیان هه‌تا بلێی په‌وانه‌...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌راپوو، کرمانجی و سو‌رانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باه‌ه‌ زمانی گرتوه‌ و قسه‌ی خۆش فیر بووه‌ و دل و مینشی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی راهاتوه‌...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه‌، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردییه‌ بێ گه‌رد و ساکاره‌ داوه‌، ده‌گه‌ل کیژۆلاندا له‌وبه‌ر له‌وبه‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ یه‌که‌تر هه‌لداوه‌... شه‌ره‌جنیو و فیر پیکدادان و ته‌وس و پلار و توانجی پیرێزانی بیسته‌وه‌... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریانی ده‌خه‌و راچوو، به‌یانی به‌وهرینگه‌ وهرینگه‌ دلته‌زینی کیژه‌ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌تاگا هاتوه‌... له‌ مزگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه‌ و ئازیزه‌ و پایزه‌ و سوارۆ، گوێچکه‌یان ئاو داوه‌...

به‌میرمندی له‌ خانه‌قای شیخی بوهرانی خۆتینه‌وه‌ که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه‌ و هه‌موو توخم و تووکیکی لێ کوئبووه‌. هه‌ر شیوه‌ و زاراوه‌یه‌کت بوسته‌تایه‌ ده‌به‌رده‌ست داوو... له‌ په‌ریز و خه‌یروکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محمه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کردوه‌ و گولی هه‌لگرتونه‌وه‌... که‌ پێش گه‌یشتوه‌ دۆست و هاوونشینی شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا ماری و خاله‌مین و قزلبجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موهته‌دی بووه‌ که‌ له‌و باوخواشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دیری پێشه‌وا، «قازی محمه‌د»ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیبه‌ په‌ره‌ردا فیری رۆژنامه‌نووسی بووه‌ و شیعری به‌کۆماری کوردستان و شو‌رشه‌که‌ی هه‌لگوتوه‌ نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه‌...

له‌ ژبانی ئاواره‌بیشدا به‌دردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فیری شیوه‌ لیک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه‌. له‌ ژبانی پێشمه‌رگه‌بیدا شاره‌زای شاره‌زور و شارباژێر و

گهرمیان و بیتوتین و ههولتیر و کو و خوشناو و سورچی و بالهکایهتی و ناودهشت و گهلیک شوینی تریش بووه و هه پیرتیکی کوردی زان و زیندووی دهست کهوتووه زۆر بهوردی دۆزبویه و هه رچی له دهمیانهوه ده رچووه قۆزبویه تهوه ئه وه هه مووهی کو کردۆ تهوه به کاهه خو له بیژینگه داوون و بنزلی جو دا کردۆ تهوه و ساغ و پتهوی هه لێژاردووه و به میشک و دلێ خو سپاردووه... ئیدی بو سهیره که هه ژار کوردی زانیکی هه لێژارده بی؟

هه ژار بو تهونی ئه و کره له بار و سفتهی خو، شیوهی موکریانی کردۆ ته تهخت و بو خهش و وینهکانی وشه ی رهنگین و خو پهنهنگ و جوانی هه موو زاراوهکانی تپوه داوه و تا بو کراره خو له رایه ل و پۆی وشه ی نامۆ و بیگانه و کوردی داتا شراری ناقولا و نارسه نی تازه پیداکه وتوو پاراستوو.

سهیر له وه دایه ده لیبی شه ره فخان و هه ژار لیکیان گپراوه ته وه. له رۆژگارێکدا که هه ژار شه ره فنا مه ی کردوو به کوردی؟ زمان و ئه ده بی کوردی له بهر بی سه رو به ره بی و به ره لایبی خه ربکه به مه ره دی زمان و ئه ده بی فارسی، زه مانی سه فه وه ی بچی... له سایه ی نه زانانی خو په سنده وه ئالۆزی و شیواوییه کی زۆری تی که وتوو و مه ترسییه کی گه وره هه ره شه ی لی ده کا!

بیگومان هه ژاریش ههستی به و مه ترسییه کردوو و لام وایه مه بهستی هه ره گه وره ی له وه رگی پانی شه ره فنا مه بوو ژانده وه ی زمانی کوردی بووه و ده یه وێ له مردنی بیاری پێزی... جا چونکه مه ی دانیکی فرت و فره وان و پان و به رینیشی بو هه لکه وتوو و توانیویه به که یفی خو قه له می تیدا با ژو و خزمه تیکه هیژا به زمان و ئه ده بی کوردی بکا... هیچ به دو وریشی نازانم که هیندی که له و که سانه ی چهنده ساله ده گه ل ئه و خم لی شیوانه ی زمانه که دا راهاتوون نووسینی هه ژاریان به دل نه بی... ئه وانه ی له ده باغخانه دا کار ده کن به بو نی گولا و ده پشمن و سه ره گیتزه ده گرن و تا فیر ده بن ماوه یه کی ده وێ.

من له و بروایه دام که شه ره فنا مه ی هه ژار ده بی بکریته به ردی بناغه بو کوردی ئه ده بی و زمانی یه کگرتوومان. هیوادارم هه موو کوردیکی، کوردیخواز و دلسو ز که لکی لی وه رگری و هه ژاریش هه ره به و نه ده وه نه وه ستی و درێژه به خزمه تکردنی زمانه که مان بدا و درێخی نه کا...

۱۹۷۱

پیشه کسپه ک بو دیوانی نالی

هه موو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلسو ز و ئه ده بدوست، ئه گه ره به دل و گیان خو ی به منه تبار و قه رزدارای ماموستای هیژا و زانای کورد مه لا عه بدولکه ری می موده ریس نه زانی ناهه قی ده کا. چونکه ماموستا و کورپه کارامه و لێزانه کانی به هه موو هیژ و توانای خو یانه وه به هیچ باریک له خزمه تی کوردی چاره ره شی، دووره به شی هه ژار درێخیان نه کردوو.

به راستی ئه م خزمه ته به نرخانه ی ئه م بنه ماله چاکه، به دین به فه ره نگ، به زمان، به ئه ده ب و ئاکاری کوردییان کردوو شایانی ئه و په ری پێژ و سوپاسه. یاخوا له م لایه له به لای لابه لا دوورین. به ردی سارد و گه رمیانه وه به ره پی نه یه و له ولاش وه به ر ئالای پیغه مبه ره که ون و حه شریان ده گه ل حه شری پیوا چاکان بی. پیماویه خزمه ت به کوردی زۆر لیکراو چاکه یه که که له پێش چاوی بینانی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامه تی ده بی.

گه ری ده بی و ده ره ده ری ئه م سووده ی بو من هه بوو که له نیژی که وه به خزمه ت ماموستا بگه م و دهستی موباره کی ماچ بکه م و بزانه کۆگای نور و ده ریای بی سنوو ره.

جاریک ده گه ل چهنده ماموستای گه وره و ماقوول له باره گای حه زره تی غه وس له حوجره ته نگ و چکۆله که یدا له خزمه تی ماموستا دانیشتبووین، من ئه و بی ره م به میشکدا ده هات ئه گه ره هه موو نووسینه به نرخه کانی ئه م ماموستا کورته بالا، ره زاسووکه، خوین شیرین و قسه خو شه بینی و له تابه کی ته رازووی باو و جهسته ی لاوازی خو شی له تابه کی دیکه بخه ی ئایا سه ری وه میچی حوجره که ی ناکه وێ؟

دیاره ئه وینیکی پر سو ز، ئیمانیکی پیرو ز و ئیراده یه کی قه وی و پته و ئه م پی ره خا وینه و ئه م زانا که م وینه ی هان داوه که له و ته مه نه دا له خزمه ت به زانست، به ئه ده ب، به ئیسلامییه ت و ئینسانییه ت خافل و بی ئاگا و شه که ت و ماندوو نه بی.

باسی یه که یه کی نوو سراوه کانی ماموستا وه که ته فسیری قورئانی پیرو ز و شه ریعه تی ئیسلام... نه به منی بی ده سه لات ده کری و نه له و کورته باسه دا ده گونجی، ئه م ئه رکه له ئه ستۆی ماموستایانی ئایینی و شاره زایانی ئه ده ب و پسپۆزانی زانسته که هیوادارم که مه ترخه می نه کن و شوپنه واره به که لک و باشه کانی ماموستا پتر به خه لک بناسین. له باره ی شه ریعه تی ئیسلامیدا رای ماموستایه کی شاره زام پرسی، فه رمووی هه ره که سه بو

خۆی بۆچوونیتیکی ههیه، من بهراشکاوای دهلیم تا ئیستا کتیبی وا تهواو له بارهی فیهقی شافیعیدا نه نووسراوه.

من لیتره دا دههوهی به کورتی له بارهی ئەم دیوانه شتیکی بنووسم. به پروای شاره زایانی شیعر و ئەدهب نالی یه کیکه له گهشتین و پرشنگدارترین ئەستیره بهرزهکانی ئاسمانی ئەدهبی کوردی. ته نیا رهخه یا به ئەدهبتر بلیم دهردی دلکی له شیعی نالییان بوو ئەوه بوو که تیگه بشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و رهوانهکانی زۆر هاسان نه بوو، پیوستی به شیکردنهوه، لیتوتیزینهوه و وردبوونهوهی تهواو بوو. که سیک سی زمانی عه ره بی، فارسی و کوردی نه زانیایه چاک له شیعی نالی نه ده گهشت. مامۆستای مهزن ههستی بهو کهم و کورپییه کردوه بۆ بهخۆی و به کورانییهوه، ههستاون، تیکۆشاون رهنجیان کیشاوه و به ههزاران زهحمهت نوسخه دیستونوسیان پهیدا کردوون له بهر یهکیان راناون و ئەم دیوانه به نرخه یان شهرح کردوه. له ههوه له وه پیتشه کییهکی زانیایه یان بۆ نووسیوه که خۆی کتیبیتیکی سه ره خۆیه و خۆتندنه وهی بۆ هه مو ئەم که سانه ی سه ریان له شیعر و ئەدهب ده خورئ پیوسته. له دوایه شیعره کانیان راست کردۆته وه. مانا کانیان لیدا وه ته وه، هه لسه نگاندوه و له پیتش خۆتنه ریان داناوه.

تا ئیستا کاری وا له نیو کورداندا نه کراوه. زۆر کهس له سه ر نالییان نووسیوه، به لام کهس نه وه نده ی خۆ پیوه ماندوو نه کردوه. ئەوانی باش بوون، ناته واو بوون ئەوانه ی نه زانانه نووسرا بوون هه ر نه بان باشتر بوو. هه یچ کاریک نه ویش کاری وا ئەسته م و گران بی که موکووری نابئ، رهنگه ئەو کاره گه وره ش نه خته نه قسیتیکی هه بی، به لام بیگومان هاوتا و وینه ی نییه.

من بۆ خۆم پتر له نیو چهرخه سه ر و کارم ده گه ل شیعی نالییدا هه یه ئەو سه رده مه که وهک سوخته یه کی نه زان له خانه قای شیخی بورهان بووم ده مدی مه لا زاناکان و موسته عیده باشه کان له سه ر شیعی نالی ده رۆن، ئەگه ر نیوه خۆتنده واری وهک منیان بۆ حاله ی نه بوویان، هه یچ نه بی سه رنجیان بۆ لای مه له، له و ده ریا مه ند و بی به ستینه راده کیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و سه ریوانی وه ده رو پکی بۆ کردمه وه ئەگه رچی ئەم دیوانه نازداره، بی تازاره دیو و دوژمنی پۆلیسی ده ورانی ره شی پاشایه تی ره زاخان بوو به دهس هه ر که سه وه گه رابایه هاواری سه ر و مالی بوو، به لام من په بیدام کردبوو به دزییه وه ده مخۆتنده وه. موقبیل به چاپکردنه وهی دیوانی نالی سه ره رای ئەم که موکووریانه ی له کاریدا هه بوو پتری به ره و تیگه بشتنی شیعی نالی بردم. نیو و نرکه و هه ترشی گه یو له نالی نه تۆراندم ته نانه ت چاپه که ی مووه فه قیشم نه ک جارێک ده یان جار

خۆتنده وه. خوالیخۆشبوو حاجی مه حمودی وه ته میشیم که بازرگان و ملکدارێکی پیر و خۆشه وق بوو، باش ده ناسی و به و حاله وه دیتنی بۆ من هاسان نه بوو چونکه ئەو هاوین و به هار له دی بوو، منیش هه ر لادیی بووم و که متر ده چومه شار که زستانان به خزمه تی بگه م زۆرم که لک له شیعر ناسیی ئەو پیاوه گه وره وه رگرت که رهنگی کهم کهس مابن له بیریان بی ئەدی بیکی چه ند به ئینساف و پیره پیاویکی چه ند قسه خۆش بوو. ئیستا بۆم روون نه بوته وه ئەو بازرگانه زرینگه که سه روکاری ده گه ل گه ز و جاو و که تیره و مازوو و خوری و مافوره بوو چۆن ئەو هه موو شیعره کوردییه جوانانه ی له به ریون. نایا به یاز و ده ستنوسی باشی بوون و ده ری نه ده خست یا حافیزه ی وا به هیز و قه وی بوو که چی له بیر نه ده چۆوه. به ره حمه تی خوادای شاد بی. ئاخ و داخ چه ن گه وره پیاومان بوون و حاجی قادر گوته نی: «له بهر بی ده فته ری گوم بوون و فانی».

شه قی رۆژگار هه لی داشته مه کوردستانی عیراق له وی زۆر نالی ناسم دیتن و باشترم نالی ناسی تا سه رم له به عدا هه نا ده ر و به خزمه ت مامۆستا مه سعود مه مه د گه یشتم. تا ئیستا که سم نه دیوه وا له شیعی نالی بگا. گه فتولفتیکی خۆشی بوو که به به یانی سیه راوی خۆیه وه ده هاته شه یکردنه وهی شیعی نالی خۆی مه ست و سه رخۆش ده بوو و گوێگری وه جۆش ده هه نا. داخ ناچی ئەم مامۆستایه ئەوه نده ی له سه ر شیعی نالی ده دا ئەوه نده ی نه ده نووسی تا کۆمه ل پتری که لک لی وه رگری. له بیرمه له دانیشتنیکدا که مامۆستا به عاده تی خۆی شیعی نالی شی ده کرده وه، یه کتیک له دانیشتون له منی پرسی به پروای تۆ مامۆستا له باره ی نالییدا زۆر زیده ره وی ناکا؟ گوتم: من له ته نیشته مه ها باده وه له لایه که وه تا سه رچاوه ی (زه لم) و له لای دیکه تا هاوینه هه واری سه ره سه نگ گه راوم و ده گه ل زۆر مامۆستای گه وره دانیشتونم که سم نه دیوه ئەوه نده شاره زای شیعی نالی بی. که چی ده ویرم بلیم ئەو گه وره پیاوه ش به ته واوی له شیعی نالی نه گه بیوه. مامۆستا مه سعود فه رمووی به خوا راست ده که ی. من ئەو مه له وانه نیم بینم ئەوه نده درێژی که بتوانم له ده ریای بی بنی شیعی نالی ئەو هه موو دوپ و مروارییه بیتمه ده ره روا په له قاره یه کی ناشیانه یه ده یکه م. به لکو شتییکم وه بهر ده سه که وی. زۆری پی نه چوو رۆژیک له خزمه ت مامۆستا مه سعود له کۆری زانیاری کوردا خه ربکی کاربووم. کاکه حه مه ی مه لا که ریم هاته ژوو و گوته: «ئیمه مانای وشه ی (نه ی سه وار) مان له و شیعه ردا نه زانیوه ئیوه چۆنی بۆ ده جن» زۆرمان بیر لی کرده وه و نه مانزانی. بی ئەده بیم کرد و گوتم: «مامۆستا ئەو کاته من گوتم جه نابیشته دیوانی نالیته به ته واوی بۆ ساغ نه بووه ته وه و تۆ گوته راست ده که ی من پیم وا بوو ته وا زوع ده فه رمووی به لام قسه که م

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نه شیوی کئی سهردهدر لهو هه موو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویه تهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیبیه؟» ئیجازهه لئ وهرگرت و چوومه ژووری کاکه هه مه، هه رچی فه رههنگی فارسی و کوردی له کۆردا هه بوون سهنگ و سووژمان دان و سه رهوینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشه مان نه دۆزیه وه. دیاره پاش ناھومی دبوون له پهراویزی لاپه ره ۳۳۴ دا گوتوویانه دوور نیبیه نیزه دار بی که له شیعه ره که دا بی مانا نیبیه. ئەو پرۆژهی من گوتم کاکه هه مه حه یف فه رههنگی دهوله مهندی دوکتۆر (موعین) مان به تهواوی له ده سدا نیبیه. ویده چچ ئەو ئەم وشه ی گرتبی. ئیستا که ئەم دیرانه ده نووسم فه رههنگی دوکتۆر موعینم له به ره ده سدا یه. ئەو فه رههنگه گه ورهش ئەم وشه ی نه گرتوه. به لام وشه یه کی تیدایه که پیاو ده خاته گومانه وه که مه به ستنی نالی رهنگبی ئەم وشه بی و ئەوانه ی دیوانی نالییان نووسیوه ته وه به هه له یان تۆمار کردبی. فه رههنگی موعین وشه ی «نیساری» گرتوه به مانا سوپاهی و له شکری و ده لئ. فیردهوسی له باره ی ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی جه مشیددا ده لئ:

صفی بر دگردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و ههروهه زیادی دهکا و ده لئ وشه ی (نیساریان) له زمانه کانی ئیرانیدا ساببقه ی نیبیه و بی شک موحه ره فی (artistar) ی په هله وی (ئوستایی raeslara) به مانای (شه رکه ر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه یه له فارسیدا بووه ته (ارتیشدار).

دۆزبهنه ی ئەم وشه منی خسته سه ر ئەم باوه ره که (نه ی سهوار) (نه ی سیار) بی، به غه له ت نووسرا بیته وه چونکه زۆر روونه و به هاسانی له شیعه ره کانی دهرده که وئ که نالی زۆر ئەهلی خویندنه وه و موتالا بووه. ده سه لاتیکی زۆری به سه ر ئەده بیاتی عه ره بی و فارسیدا هه بووه. وهک به ئیشتبا له سه ریان نووسیوه گه پریده بووه و به کوردستاندا گه راوه. ئەگه ر واش نه بی ئاشنایه تی ئەو ده گه ل بابانه کاندای حاشای لئ ناکری. ئەوانیش کتیبخانه ی ئەمیرانه یان بووه که نالی که لکی لئ وهرگرتوه. ته ماشای ئەو چه ند شیعه ره بکه ن تا بزائن من بی به لگه و نالیئم.

نالییا ئەم غه زه له تازه که تازه ت گوتوه

به دووسه د مه سنه وی لویی لویابی نادهم

نیبیه ده خلم له شانامه و مه سافی غه یری ئەم نوکته که کوشته ی بهندی تۆیه هه ره که سی ئازاد و ئازابن

که دیتم رهنگی سه د رهنگی، گوتم بابایی عه بیاره که بیستم له فظی بیدهنگی گوتم شیپووری شاپوره

به لئ به م شیعه رانه را که ئەگه ر پریم کردبان زۆر پتریان جئ ده گرت دیاره که نالی هه موو جو ره کتیبیک که ده خلی به مه لایه تیبه وهش نه بووبی خویندوه ته وه. که سیکی ئەسه که نده رنامه ی ئەفسانه یی خویند بیته وه و نه سیمی عه بیار و شاپووری عه بیار بناسی، ئاشکرایه که شانامه ی فیردهوسی زۆر جار سه ره بوین کردوه و ئەم وشه ی له شانامه وهرگرتوه و ئەگه ر ئەوه ی زانیبی که نه ی سیاری به ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی زهمانی جه مشید گوتراوه ئەوه ده بی شیعه ره که له ئەسلدا ناو بووبی.

دیده نیگه بانی یار، ناله ی دل نه ی سیار

تیپی سریشکم هه زار ئاهه عه له مداری من

یانی چوار ته به قه ی زهمانی جه مشیدی ریزکردن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان که له مه غولیبیه وه وهرگیرون، (ئون) (یوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان له وه دا نیبیه که هه زار پر به پیستی (تومان) ی مه غولیبیه. ئایا تا قمه مومتازه که ی ئەحمه د پاشای دۆستی و ته به قه بهندی نه کردوه و ئەو شیعه ره پر ره مزه ی پاش نهمانی تا قمه که نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لام ده غده غه ی له دلندا په یدا کردوه.

ماوه شتییک له باره ی نالییدا باس بکه م که تا ئیستا کهس لهو باره دا نه داوه. ئەویش ئەوه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه ی تانی زمانی یه کگرتوی کوردی بووه، شۆرشى ئەده بیشی کردوه. ئەم ره سمه ناله باره ی له دیوانی شاعیره کانی پیتشودا هه بووه که له ئەلفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانی نالییدا نیبیه. کوا قافیه ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له دیوانه که یدا؟ که دیوانی شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی ئەوانه شیعی و اهه یه که پیته تایبه تیبه کانی کوردی بو کردوه وه قافیه وهک (ئ). «ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نوئ» نالی به پیچه وانه ی بوچوونی هیندییک شیعه نه ناس که گوتوویانه هه ره خه ریکی دوو کار، شیعه ر و وشه ئارایی بووه و گوئی نه داوه ته نیوه رۆک، شاعیری به ته واوی مه عنای که لیمه بووه. شیعی ته نیا بو دهر پرینی ئی حساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له چه ند پارچه ی وهک وه سفی حوجره و گویدر یژه که ی و وه سفی

تهببعهت که ئەوانیش له ئیحساسی شاعیرانه بێ بهش نین. شیعرهکانی دیکه پرن له سوژی ئاشقانه و کۆلۆکۆی دەررونی خۆی. بۆیه گۆتی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولە ی که زانستی عەرۆز شاعیری ناچار کردوه رەچاوی بکا. یانی غەزەل له حەوت شیعر که مەتر نه بێ و حەقەن دەبێ تا ق بێ. باشترین غەزەلی نالی ئەو غەزەلانەن که له حەوت شیعر که مەترن یا جوتن. یانی نالی له هەر جیگایه ک کۆلۆکۆی دامرکاوه قەلەمی رۆناوه و تا ئیحساساتی دانه مرکاوه قەلەمی تا و داوه. ئەگەر له پارچه شیعره که ی مەستووره وردبینهوه، تی دهگەن ئەو نالییهی که وهستای قافییه بووه. لێره دا ریعایه تی قافییه شی له چەند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو که سانه یه که دهزانن رەدیف قافییه چن؟ به رەحمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحساسی شاعیرانه له شیعری نالیدا نییه یا که مه، توخودا خۆتەری خۆشه و یستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چەند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سألحی حەریقه وه له کوردستانی ئێران به تاییه تی له موکریاندا برهوی په یدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا و بۆته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلۆماته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلاخدا تیه ریه وه و چەند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسیوه که سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه که له باره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیوه راسته کانی چه رخی رابردو دا شاعیریک له نیو کورداندا هه لکه وت که ناویانگی له چوار چیوه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر و یوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئەمرۆ شیعره کانی له دوورترین خړ و شیو و دۆله کاندا و یردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلاخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئیمه ی وه رگێران.

دیاره ناویانگی نالی هه شتا پتره گه یوه ته سابلاخ که موفتی وای به سه فیر ناساندوه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگێران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شو ر و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعری نالییان پتیه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئارایییه وه خه ریک بووه تا نیوه رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا که خوشک و برای

عه ره بیهی لی بوون گوتم توخوا ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه که فرچکیان به خورما گرتوه بکه نه عه ره بی بزاین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندوه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیلی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نهرم و دلرەق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعری وا له تیفمان له عه ره بیدا له و بابه ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردا جوانی شیوه و شکل له ده س ده دا.

له پیتیدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ که موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چەند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ته یوی له چاپ کردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی که م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسی بووی هه ر مالتیکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیوسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژتیر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

راوه تازی

سال درهنگ بو، پایز داهات، زهوی رهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درپژ و درپژتر بوون، ههوا فینک بوو، ریز پندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دهرچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سهراچوه، قهوزهیان گرت، بناوان ههلهدیران، دهر او بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسهوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوئه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهنده پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوژه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاقای زستان داخرا، دیم کیل بههسوای بارانی رهحمهت و ههقهپهلهی پایز، دیمه کار و ئیشکه کهندیان داچاند، جارچار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپین، چهنده پریشکی بلاویان وهرانده، دلای شکارته کهیلای بی زهویان داخوریانده و ترسان نهوه که نهوه دندووکه دهغلهی ناو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قوت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خه زهلیان دا، میرگ و چیمه بی دیمه بوون، لاپالی بژوین بوونه رپچکه، نوالهی زهنویر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریبواری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهیران، گیابه رزه بوونه ئیشکه، دروو بوونه نهشته، تیکان بوونه پهیکان، پینکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گاله وه پینی پیخواس ههلهچوون و گرده نشینیان کرد، بابردهله وهک لهشکری بهزیو و شکاو رتیترا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسه نوک و دووره په ریزان خوئیان له خواره بایان گرت، له نه دیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپه سیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و له بن میچی قورماوی نران، دۆدانه و شیر مهشک له خه راره کۆنان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ دا کران، نیره ی بی خیر ههلاوه سران، گوربس و په تک ههلهویرنران، شهنگه بیتری قولچاغهیان دارنی، بووه له و بهرینکه یان شانوشان کرد، جامی مهردوش و گادوشکه یان له بن پیترک و ههرزالان ناخنی، بیترینگ و دهستاریان وه کار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درپژ گیشه بکهن، ساوار بهارن، پرویش بهبا کهن، بو دراو لی بکهن. کاکای شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهری له چرگه نه ده چقاوه و ده می دهله وهری پر و تهر و ناسک دهن و یهکی له یهکی دهرنه دهچوو، بو خوئی له سه رهردیک داده نیشت و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیی ددها لیی نهده داوه و پاشای بهسه پانی خوئی نهده گرت، ئیستا بلویری له مال داناوه، چونکه مهری کویتستان که لهنگ و لور و دهغه زداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمیره و ساکه تهی دووگی دهلیی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لی براوه. کوا له نارانی قاقیر و کراپ داده مزرئی و دهچه قیتهوه؟ له دهشتی کاکای به کاکیدا په رهله داوی، په رهم په رهم ده بی، ههر کرتکه ی روو له لایهک دهکا، شوان نهگه رهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهری قهلهو و ساغ له نارانی بی له وه ره چون چیشتاوان مؤل دهخوا، پالینان کویر ده بهستی، شیوه خویران راده وهستی و شهوینان له ههوشه دا گیر ده بی؟ شوان ده بی چاویکی بیسته چوار چاو و خهو و خواردن له خو حهرام بکا، گورگی فیلبار و دز هه میسه له کهلیندایه شوان بخافلینتی، سهگ بخیحینتی، تا که لاک بستینتی، کام مهری شاز و قهلهوه برپینتی و نهگه ره خودای نه خواسته شوان له خهو میتی و ده زینتی نه گرتی میگل رابدا و یهکی نه هیلتی و هه مووی بخنکینتی، جا له و حالدها شوان کوا مه جالی هه یه له بلویر بتوورینتی و عاله میتک و ده جوش بینی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دپهات کهم ده بوو، سواغ و پینه و په رۆی بان و دهرک و دیواران ته واو ده بوو و ناوردوو داده خرا، جهنگه ی راوه تازی دههات. راوه تازی له میژه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووه می نه م چهره زور به داب و دهستوور دهکرا، ههرچه ند ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام به رهو نه مان دهچی. دیاره ههر رپوشوینتیک به سه ره چوو، نه م وشه و زاراوه و نامرزانه ی په یوه نندیان بهم رپوشوینتهوه هه یه، له سه ره زار و زمانان نامیتن و ورده ورده له بیر ده چنه وه، ته نیسا له بهیت و باواندا ده میتنه وه که تیکه یشتنیان بو به ره ی داهاتوو دژوار و نهسته م و گرانه، خو به ناشکوری نالیم فه رهنگ نووسیکی نهوتومان نه بووه و قامووسیکی و امان نیبه نه م وشه و زاراوانه ی تو مار کردی و له نه مان ی پاراستی، نه م رۆژانه بو نووسی نی نه م وتاره په نام بو فه رهنگی تاقانه ی کوردی بو کوردی «خال» برد، له ژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی وای نووسیوو کابرا گوته نی: «نه زی تیدا شه ره مزار بوومه وه». بو یه ویستم نهوی له بیرم ماوه و لیی ده زانم له و باردها بنووسم تا قامووس نووسی دوار ژمان که لکی لی وهر بگرن و نه و لاوانه ی که وهک من نه ده بی فولکلوریکی کوردی به خه زینه ی زمان ده زانن سوودی لی وهر بگرن.

تازی یا تانجی و تاجی توره مه سه گیتی درپژ، ناسک، شووش و له سه ره لینگه. پیستی تهنک و نامال رووته یه، جوان و ژیکه له یه، گوتوویانه: «تازی نازاده ی سه گانه» توند و تۆله، باش لینگ ددها و به ده و امه و به که لکی راو دی، تازی تا زهنگه ی بهر زتر، تهنگه ی گورجتر، که فه لی بلیندتر، پشتی راکشاوتر و نامال کوورتر، په نجی شووشتر، سه ره و

کهله و دهم و له مېوزی باربکتر و په قتر و درېتر بې په سندتره.

وهک هموو توره مه سه گیک به نیری ده لاین گول و به مېی ده گوتری دېل، گول هم همیشه بو جووتبون ناماده، به لام دېل جارېک یا دوو جار و با دې، زور پيشتر نيشانه ی و با هاتنی دیاری ددها، جا نه گهر خاوه نه که ی بخوازی زووتر با بگری باشتی تیر ده کا تا قهله و بې و نه گهر به پيچه وانه نه یه و ی ناوس بې نه وه له ژوورېکی تاریکدا ده بیه ستیته وه تا له ر و لاواز بې و له با بچیتته وه. جووتبونی تاژیش وهک هموو جسنه سه گیک «پتوهروانی» پې ده لاین، دېل و گول پیکه وه ده نو سین و تا ماوه یه ک لیک جوئی نابنه وه، ته نانه ت نه گهر له زمانی کوردیدا به زایینی هموو نینو کدار و گوانداریک «جگه له مالوس که سمداره» ده لاین تره کین - له شیر هوه تا مشک - په نگه بویه بې که زوریان بیچوو ده بې. تاژیش و سه گیش له وان ه لئاویرن، ده لاین دېله تاژي به حه فتا شه و و رۆژ ده تره کتی. به و نه ده توتکه ی به زگیک ده بې ده لاین کوخیک، دېلنیک له سیوه تا یازده توتک ده ینی، دېله تاژي هشت گوانی هم بهر نه و بهری هیه، توتکه تاژي له پيشدا چاوی نو ساه و نایینی، پاش چند رۆژ چاوی ده پشکوئی، به قسه ی کونه راوکه ران هه و ل توتک و ناخر توتکی کوخیک له وانی دیکه باشت درده چن، توتکه تاژي زو فیری تیکوشین خوارن ده بې و ئیتر نیازی به شیر ی دایک نامین، دېله تاژي تره کیو پتویسته زور باش به ختو بکری و تیر بې، دنا زبانی خور و مالانگه ر ده بې و په کی راوکردنی ده که و ی، توتک که ژبه له بو، گوجوکی پې ده لاین و له خو به وه فیری راو پچکه ده بې، راو پچکه کردن ته مرینی ریکه وتن و راو فیربونه. گوجوکیک بو نه وانی دیکه ه لئد ی و نه و ی تربش رپی ده که ون. راوکه ری کون ده لاین هه ر گوجوکیک ه لئد دیاره... له خو ی پاده بینی و به گه وره بییش له وانی دیکه چیتر و خیرا تر و به کار تر ده بې، گوجوکیک به ساله وه ختیک سونو یا سونو دیتته وه و پتی ده لاین شهک، نيشانه ی سون هاتنه وه نه ویه که گول له کاتی میزکردندا لاقی ه لئدین، پاش سالنیک ده بیتته خه رت و نه مجاره ته مه نی به خه رت حیساب ده کری. خیرایی و خو پریا به تیبی تاژي تا نه بیتته خه رت دیاری ناکا، وا ده بې شهک نوره ش ناکا و که چی به خه رتی زور چن ده بې و به پيچه وانه شه کی خیرا خو پری درده چن.

په نگه کانی تاژي:

تاژي په نگی جوړ به جوړی هیه، سپی، رهش، سوور، نه باتی، شی، خه زال، بوړ، تاله، شله، خورمایي، خه نه بی، گورگی، پلینگی، قه زوانی، بازو، بوژقاجی و به لهک، په شبه لهک، سوور به لهک و شین به لهک.

ده نگه کانی تاژي نه مانه ن:

لوورانن، نوورانن، قرووسکانن، نووزانن، مرانن و ناسکانن. سیفه ته کانی تاژي:

چی، خیرا، تیز، پهل، په شکوژ، خو شپست، به درست، هه رزه، قرخه مه رس، ده مسارد، ده مگه رم، به هه لم و به ده وام.

تاژي به کاری راوی ناسک و کتوی و که رویشک دې، چیترین و باشتین و به کارترین، تاژي ناسک کوژه، من کویتستانیم و ناسکیش له دهشت و گه رمیان ده ژي و له راوه ناسک شاره زانیم. ماموستا عه لای په حه تی له کتیبی «کوردواری» باسی راوه ناسک ده کا من به نه زانی خو مه وه به دل م نه بوو، پیم و ابو هه له ی تیدایه، نه ما پیره به گیک جاف جارېک باسی راوه ناسکی بو کردووم نه وه بو تان ده گتیره وه، راست و دروی و به بال به ستوی خو ی ده یگوت: زه مانى ده سلا ت و باوی به گ و پاشاکانی جاف که کوچه ر و په و نه بوون باشتین تاژي و په سه نترین نه سپ له نیو جافاندا هه بوو، له موکریانیش ناویانگی نه سپی جافان بووه - په نگی راست بې چونکه له عه ربه بان نیزیکن و جسنه نه سپی عه ره بییش له دنیا دا مه شه و ره - ده یگوت: «پاشاکان تیبه سواریکی باشیان هه لده بژارد، تاژیه کانیان وا فیرکردبوو که راویان داده به ست و رسته یان هه لده کیشا و تاژي خو ی داوینته پيشکو ی سوور و مات ده بوو، که ناسک هه لده هات سووران به و نه سپه خو شبه ز و به کارانه وه دیان په تاند تا ده یانزانی شه که ت بوون نه مجار تاژیه کانیان به رده دایه تا له خو لی ده گه وزاند، هه موو راوکه ریک خه نجه ری ده به ردا بوو و، کیردی ده بان و تیز ی له دیوی ژووری خه نجه ردا له کالان چه قانده بوو به و کیرده سه ری ناسکیان ده بری و رفیسکه یان کون ده کرد و له به ن سامورته که یان هه لده کیشا و به ته ریزه ی نه سپه وه ه لئاندا وه سی.

کورد به هه موو گیاندارتکی گواندار و سمدار که که و ی و رام نه بې ده لئ کتوی، له کتوه سه رکه ش و شاخه سه خت و رژد و هه لده مووت و زهرد و ماهه کانی کوردستاندا کتوی ده ژین، که له کتوی، گاکتوی، شور، یه کجار که م بوون و له وانه یه په گه زیان له م حاله دا له مه ترسیدا بې و هه ر نه مین و نه مبیستوه نه وانه به تاژي راو بکرتین، بیستوتانه که کتوی به تاییه تی رۆژانه له شاخی هه ره سه خت و په وزی نه ستم نایسته وه، ده لاین هه ر جیگایه کی شاخ بارانی وی بکه و ی کتویش ده توانی پیدایه پروا، دیاره تاژي له جیگای وا کار ناکا.

بو راوه کتوی به تاژي به رده گه ده نینه وه. کتوی که له م شاخه وه بچیتته شاخیک تر تیره گ به رندا، یانی به جیگایه کدا ده روا که هه ر دوک دیوی کتوی لی دیار بې، جا راوکه ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگه‌ی لی دروست ده‌کهن، نه‌گهر گوینی و گیا به‌رزی لی هه‌ب، کۆخته‌یه‌کی دوو میتری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خویان و تاژییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس ده‌دن، نه‌گهر نه‌وهران بۆ نه‌لوا و ارشی به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هرا و هوریا و تهق و رهق و چه‌قه چه‌ق ده‌ته‌قینن تا چه‌یوان بترسی و، به‌تیره‌گدا به‌پرته‌وه شاخی نه‌وهر و له‌وهره‌گه هه‌له‌نگوی، نه‌گهر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له دوو جیگاوه به‌ره‌گه‌ی بۆ ده‌گرن. تا نه‌گهر تاژی پیشه‌وه راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گه‌ی دووهدما بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تاژی قایم و به‌هه‌لم و فیلاوی نه‌بی نه‌ ده‌گاته کیتی و نه ده‌ویزی خوی لیدا، به‌ران و نیتری قه‌یره ده‌س ده‌که‌نه‌وه و به‌گژ تاژیدا دینه‌وه و به‌شه‌قۆن تیی هه‌لده‌دن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بی ده‌شیتۆپین. به‌لام تاژی که‌ فیلاوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دۆ و که‌ بۆ هه‌لکه‌وت، باتووی ده‌گری و پرستی ده‌بری، راوکه‌ر ده‌لین هۆی نه‌وه‌ی تاژی ده‌گاته کیتی، نه‌وهره‌ کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ناوران ده‌داته‌وه و مه‌حتهل ده‌بی، ده‌نا زۆر به‌باز و بردتره، کیتی به‌ته‌له و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیی باس نییه.

نه‌خۆشییه‌کانی تاژی:

سه‌گ بایی، شانهره‌قه، شه‌کگه، سه‌بنیسی، هاری، سووزنه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌نازی:

که‌رویشک گوانداریکه که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره، کلکی زۆر قوله‌یه، تووکی نه‌رمه، درێژی له‌ به‌رزایی پتره، پیشووی له‌ پاشووی کورترین، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوپی زۆر درێژ، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زهق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندرته‌وه، ده‌لین مییه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زووی زۆره، له‌ جیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژۆپترین کۆپستانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌بستاندا ده‌ژی، به‌بیچووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پێ ده‌گوتری، به‌روالته‌ به‌کجار به‌سته‌زمان و بی ده‌سه‌لات و ترسنۆکه و له‌به‌ر هه‌یچ گیاندارای چوارپێ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه، که‌چی دۆژمنی وهرزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دا بنی به‌زهر و به‌دغه‌ره، به‌رۆژ له‌ لاندای خۆی مه‌لاس ده‌دا و به‌شه‌وه ده‌گه‌ری و ده‌له‌وه‌ری، هه‌یچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناورد و، ره‌پسته‌ ته‌نانه‌ت خویان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه. بۆیه وهرزیر و باغه‌وان رقیان لییه و به‌ته‌پکه و ته‌له و خورده و داو ده‌بگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره که‌ هه‌ر ساله‌ کونیتی له‌بن کلک ده‌بی.

نیزیکه‌ی سی، چل سال له‌وه‌ی پیش که‌م ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌که‌رویشک نه‌بی، دیاره ئه‌م کاره‌ش به‌سته‌ به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ناو‌ریشمی ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌هۆنییه‌وه و گولینگی سیم پیتی جوانیان وئ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له‌ باسکی راسته‌ یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ناو‌ریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده‌ هه‌لده‌کیشا. ئاغای دۆ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه ده‌چووه راو، له‌و جیگایه‌ی زانیسیان که‌رویشکگره‌ راویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تاژییه‌کی کارامه‌وه سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پیش سواراندا بی و چاوی له‌لای خورای بی تا نه‌گهر که‌رویشکیان له‌ داوینی تیه‌به‌ردا وریا بی و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، نه‌و ده‌بوو راسته‌ و راست له‌ پیشدا بی، نه‌گهر تاژی خواره‌وه نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته‌ سه‌رراو نه‌و تاژییه‌که‌ی خۆی به‌رداتی، ده‌بوو تاژی سه‌ره‌ره‌وژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستی تا که‌رویشک که‌میکی لی رته‌ ده‌بی، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تاژی بی و که‌میکی له‌ دوا‌ی سوارانده‌وه بی تا نه‌گهر که‌رویشک پاش راو بکا، تاژی خۆی تیه‌به‌ردا، سواره‌کانی دیکه که‌ نیوانیان پینج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تاژییان پێ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانی و هه‌ول بدا هه‌یچ بنچک و به‌ردیک نه‌بویری، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواران که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه و کویره و لانی شه‌وی دینی نیشانه‌ی نه‌وه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌وره‌به‌ره‌یه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سوار خورترین، ورد پروانن و نه‌یویرن. که‌م وایه که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکویتی و سواری ئارام، بویری را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس ده‌دا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌ییینته‌وه.

نه‌و سه‌رده‌می داب بوو نه‌گهر نۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه ده‌بگوت: «نۆکه‌ری ئاغای خۆم و راوکه‌رانم پێ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌!» عاده‌ت و ابوو ئاغا و خزمه‌کانی ته‌مالانه‌ بدن به‌و راوکه‌ره و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له‌ ده‌ره‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیه، گولگی گولگی، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سن ته‌پلشیان له‌سه‌ر لی ده‌دا، نه‌گهر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره بۆ سه‌یر ده‌چوونه‌ راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه

ئەسپيان وەسەر دەپەراند كە هەلئى و تازىبى تى بەردەن، دوو يا سى تازىيان تى بەردەدا، ئى وابوو چى و دەمگەرم بوو گوربىستىكى نەدەبرد و لە سەفى سوارانى دەرنەدەكرد و هەلئى دەگرت و ئى وابوو خىرا و پەل و دەمسارد بوو، چەند جارى دەگىپراو، لىتى دەدا، تىبى رۆدەهات تا هەر خۆى يا تازىبەكانى دىكە دەگەينە نۆرە و هەلىيان دەگرت، تازىبى رەسەن كە كەرويشكى هەلدەگرت نەيدەشەمزاندا يا بەدەمىبەو دەگرت يا چەمۆلەى لەسەر دادەدا، سوارىك دادەبەزى و سەرى دەبرى و وەبەن سامورپەى دەخست، ئەگەر تازى خوتىرى بايە نەيدەشكاندەو و خوارەى پى نەدەكرد و كەرويشكى رزگار دەبوو، ئەگەر باشتر بايە راستى دەكرد و دەيگەياندە سەر راو يا لە كونى دەكرد، كەرويشكى هەمىيشە بۆ لىقەومان كونىك رەچاو دەكا، بەلام تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە كونەو. سەرراوى شارەزا لای كونىيان لى دەگرت وا دەبوو لە زاركى كوندا دادەنىشتن و ئەویش خۆى لە باوہش داویشتن. ئەگەر چوو لە كونىشەو بەپىچەك دەريان دەهتينا، لە هيتىدىك مەلەبەند بەتەمال دەلئىن «دپاردى».

خۆشترىن كاتى راو كەرويشكى پاش بارانە. چونكە كوتىرە و لانى تازە لە دوورەو دەيارە. وا دەبى كەرويشكى لەو كاتەدا كۆنەلان دەكاتەو كە ئەویش دۆزىنەو بۆ راوكەرى شارەزا هاسانە، جگە لەو بەر پىبى تازى كە رووت و بلە، نەرم دەپىتەو و ترسى كالتە درانى نامىتى، بەرپىبى كەرويشكى كۆلكنە و قور دەگرى و باشىش ناتوانى رابكا و پىبى دەلئىن كەلاشە كردن، ئەو سەردەمە زۆرى پى ناچى و وەختى نىنۆك شكىن دى. كە وشكەبەند پەيدا بوو و كەرويشكى لان بەرەژىرى كردهو و رەپستە و باغى پاوانى داو بەر پەلامار هيتند قەلەو دەبى كە دەلئىن گورچىلەى دەبەزىدا ون بوو، ئەمجار بەسەر زەوى بەستراو و رەقدا وا هەلدەى هەر وىزەى لەبەر پىبى دى، تازى لە ترسى هەلخلىسكان و نىنۆك شكان ناوئىرى توند رابكا، هەر تازىبەكى لەكاتى نىنۆك شكىن و سىخوار لە پشتدا بگاتى نايابە. كە نوابەفرى هەوەل كەوت و بارنى نەكرد باسى سەرى كەرويشكە، چونكە شوئى دەگەرى و بەپىشوو كورتهو هەر دەرنەچى. ئەو گياندارە بەرپالەت گىل و گىزە كە زانى شوئى دەگەرى زۆر فیلەزان دەبى، شوئى جووتەيە، پاشوو بەجووت وەپىش پىشوو دەخا، راوكەر كە تووشى راستە شوئى هات دەزانى كەرويشكى يا چۆتە شەوگەر يا گەرپراو تەو و بەپەلە دەيگىرى تا دەگاتە «دوولایى»، دوولایى ئەوئەيە كەرويشكى بەسەر شوئى خۆيدا دەگەرىتەو، لە جىگايەكى بازىكى بلئىن داوى و لەسەر كەلەكىك يا قەدى رەوئىك دەكەوى، دەبى راوكەر بەقەرەغ دوولایىدا پروا و نەيشىلئى تا بزائى كەرويشكى لەكوئى بازى داو و وريا بى پاش راو نەكا و بازە نەبى، «هەزارە» هەر وەك دوولایى وايە، بەلام كەرويشكى چەندىن جار بەشوئى خۆيدا هاتوچۆ دەكا، وا دەبى

هەر لەنىو هەزارەدا دەكەوى، وا دەبى ديسان بازىكى دوور داوى و لەهەر جىگايەك كەوت مات دەبى. شوئىگىرى باش لە فیل و هەزارە و دوولایى كەرويشكى دەگا و دەيدۆزىتەو. «كورتە» ئەوئەيە كە كەرويشكى داوى هەزارە و دوولایى بەقەد جى جىخوئىك بەدەورە دەگەرى و ئەوئەدى پىندا دى و دەچى كە كەس سەردەر لە شوئى ناك، راوكەرى شوئىگىرى دەبى زۆر بەسەرئەو دەورەى كوتە بدا، كە نەرىبىبو ئەو ديارە لەنىو كوتەدایە ئەو دەم دەبى وەنىو كوتە بكەوى، تا يا بیدۆزىتەو يا ناچارى بكا هەلئى. كە بەفر زۆر بوو و بەفر بەسەرىش نەبوو كەرويشكى رونوو بەفر دەكۆلئى و دەچىتە نىو بەفرەو، بەو دەلئىن «خوزە»، كەرويشكى لە خوزەدا بەو ديارە كە جىبى هەناسە هەلگىشانى زەرد دەبى و ديارە لىرەدا فیلئىك دەكا بەبەن بەفردا رەهەندىك دەكۆلئى و لە چەند جىگا خوزە ديارى دەدا. بۆ ئەوئەى ئەو فیلەشى لى بېرن، يەكىك بەتازىبەو لە نىوئەراست رادەوستى و ئەوانى دىكە خوزەكان دەشىلن، كەرويشكى خوزە زياتر ناوئىرى رابكا و بەدەستى دەگىرى. لە پىشدا گوتم كەرويشكى تا زۆرى بۆ نەيە ناچىتە نىو كون كە چوو نىو كون و دياربوو و دەستى نەگەيشتى، دارىكى نەرم و درىژ دىن سەرى لە دەكەن و لە تووكى كەرويشكى بادەن و بەم دارە دەلئىن «پىچەك». ئەگەر بەوہش نەهاتە دەر، ئەمجار تەلەى لى دادەنئەو و دەيگرن، لە مانگى رەشەمەدا راو كەرويشكى داوى دى، هەم لاواز دەبى و بۆ خواردن نابى هەم با دەگرى، بەناوبانگترىن چىشتىكى لە گۆشتى كەرويشكى دروست دەكەن «سەنگەسىرە»، لە كابانان پىرسن چۆن ساز دەكرى!!!

راو رىوى بەتازى

كام مندالى كورده ناوى رىوى نەبىستى، سەدان ئەفسانە لەسەر رىوى لە فۆلكلۆرى كوردیدا هەيە، خۆ لە پەندى پىشنىيانىشدا ئەوئەندە باسى رىوى كراو هەر مەپرسە وەك: رىوى خۆى لە كونەو نەدەچوو قانگەلاشى بەكلكىهەو دەبردە ژوور، رىوى دەمى نەدەگەيشتە ترى دەبگوت ترشە، رىوى كىچى دە كەولى كەوتوو، رىوى خۆى لە ناوى خور نادا، راوى رىوى بۆ كەولىبە و سەبرى لە راو رىوى خۆشترە، وەك رىوى سىرمە خۆرە...

رىوى بەراستى جانەوئەرىكى فیللوى و مەكربازە، نەوسن و بەزەرە، هەموو شت دەخوا ميوه و گۆشت و شتى وا، دوزمنى كەرويشكى و مشك و بالندەيە بەتايبەتى بالندەى پىرۆيە. ئەوئەدى كەرويشكى بۆ باغەوان و وەرژىر خراپە ئەویش ئەوئەندە بۆ ئەوانەى بالندەى كەوى و مالى رادەگرن جىگای مەترسىيە، تووشى رەو قەلەموونىك بى تاقتى لى دەبرى، مرىشك و جووچك هەر ناھىلئى، لە كىتوبىش هەمىيشە لە كەو و سوئسكە و

ئەگەر ئەویش بۆى نەھاتە دەر تەلەى لى دادەنیمەوہ ئاخرى پىتوہ دەبى.
رېبوار گوتى:
- كەوابوو، بۆ رېتوى خودا ماوہ و بەس!

زىرەكەو و ھەوپردە لە كەمىنداىە، تەنیا كارى چاكى خواردى مشكى كىوى و بەچە كەروپشكە، بەلام ئىنسان فىلى لەویش دەپرى، بەراستى راوہ رېتوى سەبرى خوشە، رېتوى لە كوردستاندا زۆرە، وەك دەلین راوى بۆ كەولییە، دەنا گۆشتى ئەگەرچى دەبخۆن، زۆر دزىو و ناشىرىنە، دەلین وەك گۆشتى ژووشك بۆ بادارى دەرمانە.

بەراستى ھەقىانە ئەو كەسانەى دەلین «سەبرى لە راوہ رېتوى خوشترە» راوہ رېتوى زىاتر بەپىادە دەكرى، رېویش وەك كىوى كە ترسا ھەمىشە تىرەگى كىو دەگرى و بۆ كىوتىكى دىكە دەپەرپتەوہ. ديارە لە كىو و شاخى ئەستەمدا ناژى. لە ھەموو جىگايەك تەنانەت لە دەشتى نەرمانىش ھەبە، دوو دەستە كىومال كىوتىك دەتەقېن و ھەرا و ھۆربايەكى زۆر دەكەن تا رېتوى بترسى، راوكەرىك لە حاشارگەدا بەرەگەى لى دەگرى تا كىومالەكان رېتوى وا دەتەقېن بەسەر بەرەگەدا بكەوئ، ئەودەم بەرەگەگر تاژى تىبەردەدا. تاژى دەرناچى، بەلام دەستى دەگەل دەكاتەوہ، گازى لى دەگرى، بەنىنۆك دەپرنى، تاژى كارامە ھەول دەدا لە پشت ئەستوى رۆبى و رايوھىتى تا لە كارى دەخا يا لە قەفەزى پشتى رۆبى و ھەلبدىرى تا برستى لى دەپرى. بۆ راوہ رېتوى پىويست ناكا تاژى خىراپى، ئەسلەن تاژى پەشكوژ و چى لە رېتوى بەرنا دەن تاژى رېتوى كوژ ئازا و قايم بى باشتەر نەك تىژ و گورج.

دورە يا «دوورەگ» بۆ راوہ رېتوى باشتەر. دوورەگ وەك لە ناوہكەبەوہ ديارە جسەنە سەگىكە لە جووتىونى سەگ و تاژى پەيدا بووئ، جا فەرق ناكا گۆل، سەگ بى يا تاژى، ھەرچەند ئەگەر گۆل تاژى بى دوورەگ جوانترە. دوورەگ لە باسكە سەگ پرووتەر و بەرزەلینگتر و لە پاش تاژى لە ھەموو جسەنە سەگىك توندتر رادەكا، ئى زۆر خىرايان لى ھەلدەكەوئ كە بۆ راوہ كىوى و كەروپشك تەنانەت گورگىش بەكاردى، تۆرەمەى دوورەگ و تاژى، پى دەگوترى «قەدەم».

خوتنەرى خوشەويست! بەم باسە دوور و درىژە ماندووم كردى با نەقلتىكى خوشت بۆ بگىرمەوہ، كەمىك بىبەوہ سەرەخۆ، دەلین رۆژتىك رېبوارىك تووشى راوكەرىك ھات، تاژىبەك و تولەبەكى كونى و دارىكى درىژ و تەلەبەكى پى بوو، گوتى: كاكە ئوغر بى، چ دەكەى؟

- دەچمە راوہ رېتوى.

- ئەوانە چن پىتن؟

- كاكە ئەگەر رېتوى لەبەرم ھەلات، ئەوہ تاژىبەكەى تى بەردەدەم، ئەگەر كوشتى باشە، دەنا لە كونى دەكا، كە كۆنەكە زۆر قوول نەبوو ئەم دارەى لى پىچەك دەدەم، دەبەتەنمە دەر، ئەگەر زۆر قوول بوو، تولەكەى لەبال دەكەم.

نەورۆز

لەبارەى نەورۆزى پېرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. مېژوونوسان دەلێن ئەو رۆژە کە ئاور دۆزراوه خەلک کردیه جیژن و ناوی نا نەورۆز، یا دەنوسن ئەو رۆژە کە کاوهى ئاسنگەر لە زەحاکى خوینخۆز و زۆردار راپەرى و دواى بە دەسته لاتى زۆردارانەى هینا، کرا بە نەورۆز.

تەنانەت لە هیندیك برادەرى شیعەم بیستوهه کە حەزرتى عەلى سلاوى خواى لى بى ئەو رۆژەدا لەداىک بووه. هېچ کام لەم بۆچوونانە بۆ رەتکردنەوه نابن. دۆزینەوهى ئاگر ئەو نیعمەتە گەورەى خودا، راپەرىنى کاوه و لەناخ رۆکردنى زەحاکى زۆردار و لەداىکبوونى حەزرتى عەلى ئەو سەردارە بەناوبانگەى ئیسلام هەموو بۆیه دەبن جیژنیان بۆ بکەى، بەلام بۆچوونى من لەبارەى نەورۆزدا بۆچوونىكى لادىيانە و کرمانجانەیه. لەوهش ناترسم مېژووزانەکانى شارستانى پېم بلێن کەرە کرمانجى مېژوونەزان و نەخویندەوار ئەوت لە کوى هیناوه.

من پېم وایه ئەم رۆژە پېرۆزە و ئەم جیژنە گەورەى زۆرەى گەلانى رۆژەلات پێوهندیى بە ئابوریبەوه هەیه.

جا ئیجازە بدن بە کورتى لەو بارەوه بدویم. تا بزائن منى کەرە کرمانج کەنگى و لە کۆیم دەرسى ئیقتساد خویندوه تا قسەى وا زل بکەم.

بابە با نەخویندەواریش بم! خو ئەوهندەم لە خویندەواران بیستوهه کە ئەو گەلانى بە زمان گەلى ئیرانى دەدوین لە رۆژگارێکدا کە نە من دەزانم کەنگیبه و نە ئەو کەسانەى خویان بە مېژووزان و مېژووناس دەژمیرن بۆیان ساغ نەبۆتەوه چەند هەزار سال دەبى لە قەفقاژهوه سەرەوژیر بوونەوه و هەر یەک بۆ لایەک رۆیشتن.

ئەم گەلانى هەموویان شوانەویله و مەردار بوون و ژيانیان بە پېست و گوانى ئەم گیانلەبەرە خوین شیرین و بەستەزمانە کە زۆر زوو دەسته مۆ بووه، دابین کردوه.

پروونتەر بلێم خۆراکیان لە شیر و پۆشاکیان لە خوربى ئەو حیوانە بووه. جا بۆیه خۆشیان و بیستوهه و گەرمین و کویتستانیان دەگەل کردوه و بەدواى هەوار و لەوه رگەدا و یل بوون و گەراون. نە زۆر شارەزای نووسینەکانى «هیرۆدۆت»، «تەبەرى»، «گزنفۆن»، «فردۆسى»، «مېنۆرسکى» و «زېرنۆف» و ئەوانەم کە بنەچەکەى کورد بەرمهوه سەر کاردۆخ و ماد و نازانم کى و کى؟...

بەلام دەزانم کوردیش یەکیک لەو گەلانىه لە پێشدا شوانەویله بووه ئیستاش ئەگەر کارەساتى رۆژگار لینگەرێ کەیفى لە شوانەتیبیه و ولاتەکەشى بۆ ئاژەلدارى یا بەزمانى ئیمپۆ دامدارى و دامپەرورەى دەنالى.

ئىستاش هەرچەند مەردارى لە کوردستاندا بەداخهوه زۆر کەم بووه و دامپەرورەکان کاتى بەران تیبەردانیا گۆریوه، بەلام ئەو دابە هەر نەگۆراوه، هەر کەس کەرتکە مەرتکى بى ئەو رۆژە بەران دەمەرى دەکا، میواندارى لە جیرانان دەکا، مېژ و خورما و شیرینی دەدا بە مندالان و ئەگەر خەلاتیکى زۆر باش بۆ شوان لە ئەستۆى بەران نەکا، کاکى شوان نایەلێ بەرانى رەنگاو بچیتە نیو مېگەل.

بەلام زۆر دوور نیبه هەر بەبیرى من مەردار لە ئاخر و ئۆخرى مانگی میهر بەرانیا دە مەر کردوه و جیژنى میهرەگانیا بۆ کردوه. دیارە ئەو جیژنە ئەوهندە، گەورە بووه کە عەرەب وەریان گرتوه و کردوویانە بە میهرەجان و بەهەموو رۆژى خۆش دەلێن میهرەجان.

مەر بە پینج مانگ دەزى پێشینیان دەلێن بەرخ پاش سەد رۆژ رووحى وەبەر دى و مەترسى بەر ئاویتن کەم دەپیتەوه. جیژنى سەدە کە ئیستاش لە زۆر شوینی کوردستان دەیکەن و پتی دەلێن «بیلان دانا» پێوهندی دەگەل ئەم باسە هەیه. دوو مانگ پایز و سى مانگ زستان دەکاتە پینج مانگ و لە شەوى ئەوهلى بەهاردا زەوى مەر دى و جیژنى هەرە گەورەى مەردارە.

پیم وانیبه پتوبىستى بەروونکردنەوه بى بەرخى مەسته شیر پاشى سیتزده رۆژ دەبى لە کۆز دەرکرى و بەزاوهماک ببیهه لهوهر. ئەوهش سیتزده بەدەرەکەمان.

ئەوهیه بۆچوونى منى کەرە کرمانج کە لە ژيانى باوکم بەسەر مەر رادهگەیشتم و گەرمین و کویتستانم دەکرد و بە پىسپۆرى ناوبانگم هەبوو. بەلێ ماوهیهکی زۆر وێراى شوانى شەوگەر و شەنگەبیری توند و تۆل لە کویتستانە جوانەکانى کوردستانى رەنگین ژيانم راپاردوه.

زۆر پالینیا لە مندارە مانگدا بۆ ئەوهى شوانەکامان نیوهرۆ، خەوى بۆ بکەن و شەوانە مەر برهتین بۆ خۆم دەستم داوه تە گۆچان و چوومه بەر مەر و لەو وەختانەدا بووه شیعرم بەتەبیعت و خۆرسک و ژيانى کوردهوارى هەلگوتوه.

جوانترین دیمهن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، نه‌گه‌ر هه‌لئی به‌رزه‌فری نه‌بم بازی چاو دوورایش نیم، نه‌گه‌ر شیری خه‌وتوو نه‌بم خو‌رئوی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌ده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیده‌م. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیوم بریوه، دهشت و بیروونم پیواوه، به‌رکه و رژد و تهرت و ته‌لانی نه‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی په‌ریوم، له‌گه‌وه و کویره‌ئی و لاپالان هه‌لاوم.

له‌کیوی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار تاره‌قی ماندویی و شه‌که‌تیم نه‌ستریوه. له‌زیی خو‌ر و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ده‌روو و گه‌رو و گایان ناوابووم.

له‌بناری کیویکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌دایک بووم، به‌ژه‌کی شیره‌ژنیتیکی کورد رۆژووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌فیلی تال و شه‌وه پاریزراوم، گوژه‌بانم بو‌کراوه و له‌لانک نراوم، سه‌ر سینگم پی‌دادراوه و به‌ده‌سرازه پیچراوم، لایه‌ لایه‌ی کوردیم بو‌کراوه و گولزاری موت و مووروو و کووژه‌که و گوئی ماسیلهم بو‌ هه‌لاوه‌سراوه، داره‌ داره‌م کردوه، به‌په‌وپه‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توئی شیر و په‌نبر و مه‌یله و لۆرک و شیریز و رۆن به‌خپو کراوم، ناوی سارد و زولال و پروون و بی‌خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوله‌ و په‌ه‌وازه بووم، له‌نیو باخ و باخچه‌ تالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، تری، بادام و سنجووم رنیوه، له‌بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته‌ بۆرم خواردوه.

له‌داره‌ گوژان جو‌لانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خوشاردنیککی و هه‌یجۆبه‌نم کردوه.

به‌رۆژ هه‌لووکین، توپه‌راکردنی و هه‌مزله‌م کردوه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشین و جگین و نه‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی دریی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کرپوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌بیومه‌ ته‌مه‌نی می‌مندالی، فیری سواری و راو بووم، ریمبازی و شه‌پانخویی و ته‌راتم کردوه ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پی‌دادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام نه‌سپم له‌سه‌ر گولی مافوره‌ گنپه‌راوه‌ته‌وه، شوینم گنپه‌راوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندوه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌ره‌ش و می‌رۆژان چوومه‌ راوه‌که‌و و داوم چه‌قاندوه و تفه‌نگم ته‌قاندوه. له‌نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌رای نه‌و وه‌رزیش و یاریبانه‌ی لادیبانه‌ خه‌ریکی کار و کاسی بووم، ناوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گنپه‌راوه، گنپه‌رم لی خو‌ریوه، خوینام هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فینک شه‌نم کردوه، مالووسکم زرینگاندۆته‌وه، باله‌که‌وم کردوه و، خه‌رمانم هه‌لگرتوه.

ناژه‌لداریم کردوه، له‌ته‌ر و قوری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و بله‌رز» دا چوومه‌ هه‌واری زه‌نویر و سازگار و چادر و په‌شمالم له‌سه‌ر کانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتوه و زۆر جاریش خو‌م له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بو‌شه‌نگه‌بیریان گرتوه، هاویرم کردوه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتوه و به‌رخ‌ی می‌چکه‌م می‌ژاندوه.

پالینان مه‌رم له‌به‌نده‌نی فینک هه‌لکردوه، مه‌رم له‌وه‌راندوه و به‌رخ‌م چه‌لاندوه و له‌به‌ر خو‌مه‌وه به‌یت و لاوک و هه‌یرانم گوتوه، له‌نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌هه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گردا رام گرتوه و ده‌زینم گرتوه و سه‌گم له‌ ورگی دز و چنۆک و درنده‌ به‌رداوه و گیانی ناژه‌لی ترسه‌نۆکی بی‌تازاری فه‌قیرم پاراستوه.

شه‌ویتان به‌پرووتنی مه‌ری ده‌سبیتی راپه‌ریوم و به‌وربایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردوه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژتیکی کاتۆر هه‌لکردوه و چیشتاوی له‌ده‌راویکی خاوتین چیشتانگاوم داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژتیکی باگر بو‌ نووسن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندوه. پاش نه‌وه‌ی می‌گه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌و تاو‌ل نیری کیشم کردوه.

نه‌وه‌ ژبانی من بوو له‌کوردوه‌واری. به‌پرواله‌ت ژبانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دغه‌ر، پیاوکوژی سه‌رده‌می تاغوتیان تی به‌رده‌دام و نه‌وی خواردبووم له‌بن ددانیان ده‌ردینام. تاخری ده‌ریان په‌راندیم و هیلانه‌یان لی شیواندم، په‌نام برده‌ به‌ر نه‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س دانابوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

زۆرم ناپالم و راکیت به سهر سهریدا باری، زۆرم خانووی رووخوا و گوندی سووتاو دین. گه لیکم تهرمی شه لالی خوینی شه هیدان دیت و کرووزهی هه تیوی بی دایک و باب و شینی دایکی رۆله کوژراو و هه ناسهی هه ژاری لیتقه و ماو بیست، گرمهی تۆپ دایانچله کاندیم، ویزهی گولله له په سیوانی خزاندم.

له و ماوه دا وهک حه ریق ده لئ: «گوند و شاری کوردستانی ئه و دیو نه بوو نه یگه پریم جا نازانم سهرم به هه موو مالتیکدا کردوو یا نا» له سوونئ را تا قه لادزی راپه ریوم و تی هه لئوو مه وه بو به رزاییبه کانی پشت هترو و داگه راومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکابه تی. له سه رچاوه ی زه لم تاوم خواردۆته وه... (وا دیاره ئه م وتاره ناته واوه).

بووکی به کشه وه

هه ستا چوو ه دیوه تاییه تیبه که ی خۆی، زوو جله کوردیبه جوانه که ی داکنه د و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بچیته بیمارستان. دایکی خه ربکی هه لئو ژاردنی دیوی بهر ده ستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوئی:

- ئه یرو پهری به و جلانه وه ده لئتی بارۆکه ی کلک کیشراوی!

پهری وه لامی دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشتتر ده توانم هه لئسووریم، ده نا لیباس نازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م ئه گه ر ئیوارئ دره نگ ها تمه وه نیگه ران مه به و دنیا ت لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هاری له وی ده خۆم و پاش نیوه رۆ دیمه وه. ره نگه با پیریش بیته وه. دوینئ ته له بفوونی لئ کردم و گوئی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوئی:

- رۆله گیان! برۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاو چاکانم ئه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچیبه. به خوی تا ده گه رپیبه وه هه موو رۆژی دلم له مستیدایه. ئه ما رۆله تۆقه بریکی بابت تیی چوو ه هینده نیرگس عه زیه ت مه ده، زۆرم خۆش ده وی، ژنیکه سه نگین و له سه ره خۆ و بیده نگ و به سته زمانه. سه ری ماویژه سه ر، فه قیره، به خۆیدا ده شکیته وه و دلئ دیشئ، گوناخت ده گاتی.

- دایه گیان ئه تۆ ئه و گیتله ده بنه وه به رت نه ناسیوه. به قه سستی له مه جلیسان خۆی وا نیشان ده دا، ده نا وهک ماری سووجه به گژ ئیمه دا دیته وه و گه زاره ی نیو گه ز ده رده کیشئ و شورت و شۆمان ده ردینئ و کاریکمان پئ ده کا با به ده واری شری ناکا. نازانی کاک شه هابی هه ژاری چۆن کونده جه رگ کردوو ه؟

- کچی ده مه یرپسه ئه و ژنه فه قیره میشی له بهر ده می نافری چۆن به ری نیو نرکه و ته وس و لاتاوی دیل بیلان و چه ختی وهک تۆ ده گری؟

- دایه گیان بو خۆت ده زانی له مندالیبه وه ده گه ل نیرگسی ده سته خوشکم قه مان دل له یه کتر نه یه شاوه. ده زانی قسه کانی من هه مووی گالته ی دۆستانه ی نیو خۆمانه ده نا راست

دهكەى نيزگس به راستى ژنيكى چاك و دلپاكه.

ئەو دەى گوت و خودا حافىزى له داىكى كرد و رۆيشت. تا گەيشته دەركى حەوشە داىكى له پەنجەرەو تىبى دەفكرى و دەىگوت:

«دەك داىكت به قوربانى ئەم گەفتولفته خۆشە، ئەم بەژن و بالا بەرزە و ئەم رەوت و لەنجە جوانە بى. يارەبى رۆلە ئەوئەندەى منت لى رازىبە خوداش ئەوئەندەى لى رازى بى. يا خودا رووسوورى دنيا و قىامەت بى. به بهختى چاك بى، داىكت مەرگت نه بىنى. خودايە شوكرانه بژيرم ئەگەر سوارەت وا زوو لى ئەستاندمەو، ئەم جووتە گولە، ئەم كچ و كورە باشەت داومى.

كاك سوارەى مېردى دىد ئەستى و باوكى پەرى و باپير، پياويكى باش، خېرەومەند، قسە خۆش و تىگەيشتوو بوو. ئەگەرچى نه خوئىندەوار بوو، بەلام بەقەد حەوت مەلايانى دەزانى. چونكە بۆ خۆى زۆر زرينگ و وريا بوو و هەميشەش وەختى بىكارى خۆى له حوجرەى فەقتىبان يا له خزمەت مەلايان رابواردبوو، تا له دى بوو، زستانان هەر ئەو بانگى دەدا و قامەتى دەکرد. شەوانەش بى شەبووئەر دەچۆو حوجرەى فەقتىبان و بەو دەنگە خۆش و زولالەو لاک و حەيران و بەيت و باوى كۆنى بۆ دەگوتن و شت لەوان فېر دەبوو. بەيانان پېش مجيئور دەچۆو مزگەوت، چراى هەلەدەکرد. كورەى پېو دەنا و بەرمالى رادەخست و كە نوئز دەبوو بانگى دەدا. كە جەماعەت سەفى دەبەست ئەوئيش قامەتى دەکرد.

كاك سوار دەولە مەندترين ئامپاي ئاودانى بوو، بەلام چلكن دەولە مەند نه بوو، سەخى و بەدل و دەس بلاو بوو، حەوتوو جاريك ماموستا و فەقتىبانى بانگەيشتن دەکرد. له هەموو كاريكى خېردا پېشەنگ و پېشەدەم بوو، كە بخودايەكى باش بوو، خەلك رېزبان لى دەگرت و قسەيان قەبوول دەکرد، كېشە و نېوان ناخۆشى ئاومالانى عادلانە جىبەجى دەکرد. ئېرەبى بەكەس نه دەبرد.

كاك سوار هەميشە خاويئترين و باشترين كەوا و پانتۆلى دەبەر دەکرد. مام وسووى براى بەسەر كشتوكال و مەر و پاتال رادەگەيشت و كاكە سوار كاري زۆر سووكى وەك پاراو و شتى وا نەبا چى نه دەکرد.

كاكە سوار پياويكى كەلەگەت، بەشان و باهۆ و سوارچاك بوو. هەميشە ئەسپ و ماينى زۆر رەسەن و باشى رادەگرت و له جليت و رىمبازى و شەرانخىويدا كەس نه يەدەگە ياندئ. كە مەدرەسەيان له گونەكەيان دانا كور و كچەكەى خۆى نارده فېرگە. موديرى هان دەدا كە دەرس باش بلئ و هيندەى ئيحترام دەگرت و چاكەى دەگەل دەکرد كە

مودير شەرمى دەکرد بەقسەى نەكا. مندالەكانى زۆر زېرەك و هوشيار بوون و چاكبان دەخوئىند. سالى ۱۳۴۷ كە «ئووهيسى» كوشتارگاي له جلدبان دانا و مام وسووى بەستەزمانى به تاوانى ئەوئەى كە دەستەيهك چەكدارى شەويك له تاولئ پراگرتبوو گرت و پاش چەند رۆژ تيرەبارانى كرد، كاكە سواريش مەر و پاتال و ئەسپ و ماينەكانى فرۆشت و دەستى له جووت و ئازەلدارى هەلگرت و لەنېو شار خانوويهكى گەرە و خۆشى دروست كرد و دووكانىكى بهققالى دانا. لەوئيش له خېر و چاكە و هاتوچۆى مەلا و فەقتىبان كەمى نه كەردەو. هەر پېنج فەرزەى به جەماعەت دەكرد. بەلام دەستى له گوتن هەلگرت. دووكانەكەى بوو به مەكۆى ئەدەبدۆستانى شار. ئەو كەسانەى ئاشقە ئەدەب بوون، ئىواران له دووكانى كاكە سوار كۆ دەبوونەو، ئەو نوكتەى شيرين و قسەى خۆشى بۆ دەگېرەنەو و بەيت و لاوك و گەلو و حەيرانى فېر دەكردن ئەوانئيش شىعەرى شاعيرەكانى كوردبان بۆ دەخوئىندەو. سەير ئەو بوو، ئەو پياوئە خوئىندەوارە ماناى زۆر بەرئوچىبى له شىعەرە جوانەكان دەداو و رەخنەى زانايانەى له شىعەرى هينديك شاعير دەگرت كە بەراستى جىبى سەرسورمان بوو.

كاك سوار تانويۆى له سەرورپيش كەوتبوو. بەلام هېچ شوئىنەوارى پيرى پېو ديار نه بوو. دووكانەكەى زۆر بەرئىن بوو چونكە هەموو كەس تى گەبىبوو كە راست و دروست و بى فروفيل و هەرزان فرۆش و دەس خاويئە. هەموو خەلكى ديھاتى دەرووبەر و رووناكبيرى شارەكەمان سەودايان هەر لەوئى دەكرد. كاكە سوار دەىگوت راستە ئىعدامى مام وسووى پشتى شكاندم، ئەوئەى ئەو له كشتوكال و مەردارى دەيزانى من نەمدەزانى، بەلام هۆى دەس له جووت و گا و ئازەلدارى هەلگرتەم ئەوئەبوو كە بتوانم بەمندالەكانم بخوئىنم تا پى بگەن و تى بگەن.

خا هەلناگرى كچ و كورەكەشى جگە لەوئەى ئىستىعدادى باشيان هەبوو چاكيشيان دەخوئىند. تا ئىنقلابى پيرۆزى ئيران دەستى پى كرد. هېچيان زۆر ناسراو نه بوون، بەلام له سەروبهندى ئىنقلابدا خويان دەرخت. بەتايبەتى پەرى كە هەزاران شىعەرى حەماسى كوردبى لەبەر بوو. هەميشە له رېزى پېشەوئەى خويشاننداندا بوو و بەخوئىندەوئەى شىعەرى شاعيرە شوئرپشگيرەكانمان خەلكى هان دەدا. دەنگخۆشى و زمان پاراوى له باوكى بەميرات گرتبوو. تۆلەى ماميشى لەو رېژيمە بۆگەنە لەبىر نه چووبۆو.

پاش ئىنقلاب بۆ درېژەدان بەخوئىندن چووه تاران و بوو بەنيرس و گەراوه بۆ شارەكەمان كە ژبان لېرەدا بى مەترسېش نه بوو. بەلام پەرى خزمەتى خەلكى بى دەرەتان و هەژارى بەلاو گرېنگ بوو. له بيمارستان كەس نه بوو دوعاى بەخېرى بۆ نەكا و خۆشى نوئى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هموو که‌سه‌وه بوو.

باپیر سالیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بیسته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بومبارانی شاره‌که‌ماندا له‌به‌دهرکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خوی تازه‌دار و ماته‌مبار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته بیمارستان، حه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خوش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کیک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌به‌ر ده‌رکی بیمارستان دان‌راوه، سلاوتیکی کرد و پرسى:

- ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاویکی قه‌یره‌لاو هاته پیش و گوتی:

- بیلامانی ئه‌وه خیزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدیراوه و هموو له‌شی هار‌دراوه و بی‌حاله.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لێو نه‌ما و به‌کابرای گوت بیه‌ینه ژوور بزانه چی لێ قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره مه‌یته‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆپی دوکتۆر. لێفه و سپیاله‌کانیان لێ کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حال ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوووی دئ. له‌می‌رده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتووه؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارێ به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌میک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌رهات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجیکی بکه. سێ مندالی سه‌ر و پینچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه چاوه‌دیربیا بکا.

پهری لێوی خوی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌وه‌حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاویکی له‌برینداره نیوه گیانه‌که کرد و گوتی:

- زوو بیه‌نه دیوی عمه‌ل.

پهری هاته‌وه نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

- شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیتوبستی به‌موعایه‌ی دوکتۆره‌ی رای ده‌گرئ و ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رمان کرا ده‌رمانی ده‌کا، ده‌بی بیوورن ئه‌و ژنه‌حالی باش نییه و په‌نگ بۆ عمه‌لی بوئ و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرئ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرنی له‌سه‌ر لیوان بوو، می‌ردی ژنه برینداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌مردن رزگاری هات و په‌نگی پاش ده‌رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالتی. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌و ده‌می که له‌ژیانی ژنه‌که‌ت دل‌تیا نه‌بووم دل‌م نه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کیتلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیرکه‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌و ته‌ماعه هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه مه‌ترسیبه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ پهری کرد و به‌لێنی دا که له‌وه‌دوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سێ له‌بیمارستان نه‌جاتیان هات و وپکرا به‌ره‌و مالتی کاک شه‌هاب که زۆر له‌بیمارستان دوور بوو وه‌رئ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشویه‌که‌ی له‌خوی وه‌رگرتبوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئه‌م شیعره‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز خوینده‌وه:

هیند مونت‌زیری تۆ بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نیرگس که له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده چه‌قیبوو

ئه‌م شیعره ئه‌وه‌نده جوان و به‌جی بوو که هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوو‌یه‌تی و برسیایه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌پهری نا و گوتی:

- جه‌رگت په‌ش بێ کچه‌تیوه‌ ده‌م هه‌راشه هه‌ر ده‌قه‌سه‌ی زه‌لامت کردووه. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه... پهری پیکه‌نی و گوتی:

- به‌سی برتسه، وه‌ره پاروویه‌کمان نان بده‌یه هه‌موو له‌برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردووه. په‌نگه ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بێ بۆ خۆت لرفت دا‌بێ. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌و شه‌ره دندووکه که چوونه ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌سال بێ یه‌کتریان نه‌دیبه‌ که‌وتنه رامووسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌پهری کرد:

- باجه پهری توخوا ئه‌م شیعره جوانه ئی کام شاعیره؟... پیکه‌نی و گوتی:

- ئه‌گه‌ر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌میک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئه‌م شیعره جوانه ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده.

تا نه‌هاربان کرد و پیکه‌وه بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعری کوردی دوان، هه‌موویان له‌شاره‌زایی و شیعرناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئه‌م کچه سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حال

لهسه ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شههاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی بهنیرگس دهکرد و ئهویش جوابه جهنگی دهکرد بهپیکه نین لیک جوئی بوونهوه.

پهری که گهیشته بهردهرکی خویان و شوپنی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئهوه ماشینی خوازینیکه رانه که موهه نندیس پیرانی ناردوونیه سهر پهری. دوو مانگ له وهی پیتش موهه نندیس کاغه زیکه بهئه دهه و جوانی بو پهری نویسیوو و داوای لی کردبوو ئه گهر پیتی خوش بی ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهه نندیس نه دیوو له ولامدانه وه په له ی نه کردبوو و کاغه زه که ی به کاک شههاب که دهیزانی دۆستتیکه باش و بهئه زمونیته تی نیشان دابوو. کاک شههاب بی ئه وهی ئه م رازه له کن که س بدرکتینی ته حقیقی ته وای لهسه ره موهه نندیس کردبوو و بۆی ده رکه وتبوو که موهه نندیسیش وه ک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆبه وه بوته موهه نندیس کشتوکال و مائی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وه ک خویان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسه ری کچیکی وه ک پهرییه و چند رۆژ پیتشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه وه له جیگایه ک په کتر ببین و قسه ی خویان رووبه روو ته و او بکه ن و هه ردووک په کتریان په سه ند کردبوو و قه راریان دانا بوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهه نندیس بچنه خوازینینی و تامی زاری دیدنه سستی و موهه نندیس باپیر بزائن. کاک شههاب ئه وه میوانییه ی به و مه به سه ته کردبوو که پهری ئه و رۆژه له مال نه بی.

بهئه سپایی ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی به رده ستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سه ره دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژووور که وت هه رسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوتی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی و اشت له بن سه ریدان؟

پهری شه رمیکی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سه ری داخست و په کسه ره چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه وه له دیوه که ی خۆی وه در نه که وی. به لام زۆری پی نه چوو دایکی هه رای کرد:

- پهری گیان! مائی بابم له وی به ته نی چ ده که ی وه ره ئیره.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی به رده ستان و بهئه دهه دانیشت. دایکی گوتی:

- رۆله گیان ده تزانی ئه مرۆ خوازینیکه هاتبوونه سه رت؟

- به لئی دایه گیان ئاگام لی بوو.

- وه لالا کچم دایکی ژنیکه ویچوو و که یخودا ژنه، بو خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازنم بو خۆت ده لئی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بدهینه وه. باپیر هه لئی دایه و گوتی:

- خوشکتی گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیکه زۆر بهئه دهه و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دللی خۆت ده زانی.

پهری له بن لیوان گوتی:

- بو خۆتان ده زائن.

دایکی گوتی:

- ئه وه بو ده لئی مانگی شه رمیته. له که نگیته وا شه رمیون بووی ره پ و راست بلتی میردی پی ده که م و پرگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه و مه وزووعه یان نه کرده وه. چند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قی و پیره پیاویتی خاوتین و ره زا سووکی دتهاتی وه ژووورکه وتن، په کتیک له دوو فه قیه کان ده فته رتیکه گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له به ریان هه ستان، وه لای سه روویان خستن و له سه ره چۆکان دانیشتن. مامۆستا سیغارپیکه داکیرساند و رووی له موهه نندیس باپیر کرد و گوتی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟

باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیمه له ئیوه هه ره خزمایه تی گه رمان ده وی و ئیحترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورتی بپینه وه، ئه وی رۆژی په ربیان له موهه نندیس پیرانی ماره کرد. چند رۆژ پاشان خه نه به ندانیتیکه خۆش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وه ک که وی شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه بهر هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سستی له بهر نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مائی بووکی بوون. نیرگس وه ک خوخله هه لده سوورا و په زیریایی له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکتیکه به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لی ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سه ره پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به دادب و ده ستوورپیکه کوردانه و موخته ره مانه

ئىواره‌ى جومعه بوو و ئيداره نه بوو. له مالى دانىشتبووم و ته ماشاي ته له ويزيونم ده كرد. له پر گرم و هوپ پيدا بوو و تووز و خوئل بهرى ئاسمانى گرت. هه واپه ياكاني به عسى شاره خونچيلانه كه يان دا بهر راكيت و بومب. ئيمه به په له خويمان له ژيرزه مين هاويشت. هاره و زرمه‌ى فرۆكه‌ى دوژمن و ته قه‌ى دهرى دژى هه واپه خويمان زراوى ده توقاند و گوپى كه ده كرد. وهك رۆژى قهره وهيس باب ئاگاي له كورپ نه بوو. پاش نيو سه عات كه هاتمه دهر دوو كه له شينكه له هه موو لايه كى شار هه لدهستا و له بهر بوئى بارووت و تووز و خوئل پشوو هه لده كيشرا. به تالووكه خوئم گه يانده مالى كاكه سوار. ديار بوو سه ده مه‌ى نه ديوو. به لام دهركى داخرا بوو، كهس له مال نه بوو. به نيو خه لكى سه رليشيواو و چاو به گرياندا به غاردان چوممه ماله موه نديس پيرانى. به داخه وه خانووه تازه و جوانه كه‌ى ئادارى به سه ر پاداره وه نه ما بوو. كاك شهاب و نيرگس و ديد ته ستى و باپير، له حالتيكدا بانگ له سه ر بانگيان لى ددها، خه ريكى لابردينى خشت و بهرد و گل بوون، منيش وهك ئه وان له گابورم دا و خه ريكى كار بووم. ورده ورده خه لك هاته يارمه تيمان. له لاي نيوه شه ودا جه نازه‌ى زاواى تازه و بووكى به كشه وه يان له بن خاك و خوئل دهرينا.

هه وارى خالى

شه و راشكابوو، موسه جه له كه مان كارى ده كرد، شريته كه ئارام ئارام هه لده ويزندرا. گورانييه كوردييه خو شه كانمان يهك له دواى يهك ده بيستن. هه ر من و ئه و بووين. كهسى ديكه مان به ده وه نه بوو. پيره مات و بيده ننگ بوو، چاو له ليل و سيسه كانى ليك نابوون، جگه ره له نيو ته نگوسته رهق و ته قه كانيدا دوو كه لى ده كرد و به خو پرايى ده سووتا. دهنگى حه سه ن زبرهك و خاله قى و مه لا حوسينمان گوئ لى بوو.

شريت گه يشته سه ر دهنگى «ماملي» كه ده مزانى زورى پى خو شه. كه چى له پر وهك گوزنيكيان ئاوى سارد پيدا كردي. تيكر بوو، داچله كى چاوى هه لپرى، ده ورو به رى خوئى به سه ركرده وه و به ده نكيكى نووساو و له رزوك كه ده تگوت له بنه بانى ته شكه وته وه دى گوتى.

«كاكه به سه تو خوا بيده نكي بكه».

ده سه جه نه نگوستم له سه ر دوگمه‌ى موسه جه له كه داگرت. به لام سه رم سوپما و له دلى خوئما گوتم:

«يانى چى؟ بو واي به سه رهات؟ بو رهنكى بزركا؟ بو په شوكا؟ بو تكاي لى كردم موسه جه له كه بكورنيمه وه؟ خو ئه و دوستى نيزيكى ماملية، ماملية زور خوش ده وى و گورانييه كانى گه ليك پى خوشن. جارن كه گورانييه كانى مامليمان لى ددها سه رتاپاي ده بوو به گوئ و مووى لى نه ده بزووت، ده بوو ئيمه ش ورته مان له بهر نه يه ته دهر، دهن ليمان تووره ده بوو، ده يگوت: دهنگى زولال و ئاسمانى ئه م هونه رمه نده خه مم دهره وينى، كول و كوم داده مركينى ئوخزنم ده خاته نيو دل و ده روون».

ئه دى چونه ته مشه و گوپاره؟ بو نايه وئى گوپى له دهنگى ئه م خوشخانه مه زنه بى؟

دوو مژى توندى له جگه ره كه دا دوو كه لى به زار و تفنكدا هاته دهر، به تووره بى له ژير جگه ره كه يدا كوژانديه وه و هه لى پرواند. ديسان مات بووه، هه ناسه يه كى سارد و دريژى هه لكيشا، لىوى كرؤشت، ده ستى وه بهر چه نه‌ى دا و چاوى بى ترووكان له سووچيتكى ژوره كه برى خه ميكي قول، ئازار يكي بى نامان و دهرديكى گراني له سيمادا به دى ده كرا. وهك پيره هه لويه كى بال و هريوى چه ننگ شكاوى له راو كه تووم ده هاته پيش چاو. وئ ده جوو بىر له رۆژانى خوئى و هه ره تى لاهه تى خوئى بكاته وه كه تازه به هبوا نيه به گه رپته وه. له ميژ بوو هاو دهم و هاو دهنگ بووين، باشم ده ناسى و ده مزانى ئه و كاته‌ى

کۆنه برینه کانی ده کولینه وه و ناسۆره کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونیدا پهنگ ده خواته وه، تووشی ئەم حاله ده بێ و پیتی خوش نییه بیدوین.

جاری وا به جیم ده هیتشت، لیتی ده گه رام به ته نه له نیو خه مه کانیدا بتلیته وه و خۆی ده رمانییک بۆ ده رده که ی بدۆزیته وه. به لām ئەمجاره لیم بوو به وه سوه سه نه مده زانی بۆ وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بێ له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بۆ داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیتوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئەم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئەوه بۆ له ماملی زیز بووی، خۆ تۆ جار ان ماملیت به هونه رمه ندیتی گه و ره ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پێ خوش بوون».

که مییک به تووره بییه وه گوتی:

«من له ماملی زیز بووم؟ نا ئەم تاقه گۆرانییه م پێ خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نا ره سه ن بێ».

- له بیرم بوو ده گه ل ئەو هه موو ریزه ی بۆ ماملیتی داده نی په خه شه ی لێ ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نا ره سه ن ده لێ که مایه ی موسیقای بیگانه یان پیتوه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملی خوشخوانیکی گه و ره و به ناوبانگه و دهنگی داخوازی زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له وه که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئەم کاره ی ده که ن، به لām خه لک پیشوازیان نا کا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ده دا.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نا ره سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پێ خوشه، به لām ته عبیرییک له شیعری سه ره نه ندی گۆرانییه که دا هه یه که تازارم ده دا و گه لیکم تازار ده دا».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به وردبوونه وه له ته عبیره که رازه که بدۆزمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه بییه هه واری خالی. «ئەم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالیم دینیته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیوه ژێله مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا.

هه ودا که م هینده ی دیکه لێ تالۆز بوو، دلیم هینده ی دیکه که وه ته خرت و پرت خوایه! ده بێ ئەم چه ند وشه ساکارانه چ بیره وه ره یه ک بخه نه وه یاد ی ئەم پیره، زورهانه، ره نه چه رۆیه؟ که له ژبانی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه و ره و

گران و رووداوی فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کۆتیره وه ری و ئاواره یی و ده ره ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوو و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیناوی ژباندا زۆر جار تا لیواری گۆر ریشته وه. نه مده ویترا بیهارو و ژینم، له خۆم رانه ده دی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم وه لām ده داده وه، که م وا بوو پر تیسکه ی دلێ بۆ که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدرکیتی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیاوانه و پیرانه ی بری، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ده دا و کووره ی له جۆشی هه ناوی ئاورینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیده نگ شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کولمه سیس و چرچ و بێ ره نگه کانیدا په یدا بوو. به تاسه وه گوتی بۆ گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تۆ ئەوه م بۆ لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو بریا به روو هه لملالوی پیشم لێ گرت و گوتم: «پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیره وه ره یه کت ده خاته وه یاد و ئەوه نده ت تازار ده دا؟».

چرزا، لیتی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به ربینه دا هه موو که س هیندیکی رازی ئەوتۆ له سینه دا هه ن که بۆ نیزی کترین که سیان ناگپیتنه وه و ده گه ل خۆیان ده با ته ژیر گل. ئەم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستوم. تۆش بیزانی چ قازانجت پێ ناگا و نه یزانی چ زیانت لێ نا که وی».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوه نده م پێ خوشه له و رازه بگه م، به لām ئەگه ر درکاندن ی زانی بۆ تۆ هه بێ گرنه ت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز نا هیتی، له کۆلم نا بیسته وه، ده و ره بۆت بگپیمه وه: ئەو سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیتشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئەو هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه هاتبوو، ژبان زۆر ساکارتر بوو به تابه تی و لا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تووتر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیتشتا له دپهات چرای رۆن گه رچه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئەستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل به رتگا ناخۆش و ناهه مواره کانیدا راده بردن. به لām هیتشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازدە، حەقەدە ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن هەلگرت و چوومەو دەستی. باوکم ئەسپتکی زۆر جوان و باش و تفهنگیکی راوییی دامی، وەک هەموو دنیام هەبێت و باو، زۆرم شاییی بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزرادا دەگەڕام، پاش نیوەرۆیانیش دەستم دەداپە تفهنگ و دەچوومە راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمیی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژتیک پیرە راو کەرتیک پیتی گۆتم کەو رەو دەستی پێ کردوو، کەویتیکی زۆری تەرە کەمە لە فلان کیتو کۆبوونەو کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لێیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمیی دەرۆن و لە کبیس دەچن. بەیانی دەستم دا تفهنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانە چیا. راستی دەکرد وەک خیز و خۆلی کەو لێ بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشت. ئیوارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومەو یەکەم جار بوو توورە کە ی راویم ئەو نەدی نیچیر تیدابێ، لام دا سەر کانیاییک کەمیتک بەحەسێمەو. تەماشام کرد رەشمالتیک گەورە لەسەر چاوە کانیە کە هەلداو. رینگام بەبەر دەرکی تاوڵە کەدا بوو، دیتم کیتیک بالابەری، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راو هەستاو و تەشی دەرپێسی. لیتی نیزیکی بوومەو، بەراستی حەپەسام و پێم لە بەند چوون، بەشەرمەو سلاوم لێ کرد. لام وابوو جوابم نادا تەو و خۆی لە ژووری داوی. کەچی بەروو خۆشی جوابی دامەو، بەگەرمی بەخێر هاتنی کردم و گوتی: فەرموو لادە چامان سازه پیاڵە یەک چا بخۆو. گۆتم: رۆژم لێ درەنگە، ناگەمەو، بەزباید بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پێ خۆش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاوێک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کیتە ناسک و نازدار و شۆخ و لەبارە بفرم، کە هەر ئەمجار چاوم پێ کەوتوو و نازانم خەلکی کۆتییە و کچی کیتیە؟ خەریک بووم برۆم و تێپەر دەستی بەسویندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومە ژوور لە لامیردانی، لێفە یەک خاوینی بۆ لەسەر لبادان راخستم. چووە کولێنی هێندە فووی لە قەننە یەک کەو لێک نان و جامتیک شیرتێژ و رۆن و تاستیک دۆی ترشی ساردی لەپێش دانام. بۆ خۆشی شانی وە دیرەگی تاو لێ دا و راو هستا. تا پتری تێ دەفکریم زیاترم پێ جوان بوو نەمدە توانی چاوی لێ بتروو کینم. ئەویش چاوی لە من نەدەتروو کاند، گۆتم بۆ راو هستاوی دانیشە. بێ پەر وایانە زۆر لە نیزیکم دانیشت، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو ساڵ لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەورە کچ بوو و من مێرمنداڵ، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزموونی زیاترە. وردە وردە، شەرمم شکا و لێم پرسی: ناوت چییە؟ کچی کیتی؟ بەراشکاوی و بەدەنگیکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیاویکی مەرداری دەوڵەمەند بوو مالیان رینگای چوار رۆژی کاروانی لێرەو دەوور بوو بەدوای لەو دەرگەدا گەییوونە ئیرە. گوتی: چوار بیرییم دەگەلن ناروومە ناوردووان. خۆم پێ رانگێرا و گۆتم: خۆش دەویی. بەنازەو پیکەنی و گوتی ئەبەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە وێلداش). کورتی بپرمەو لە ماو یەکی کورتدا نامۆبیمان لە نیواندا نەما.

بەلێنی پیدام هەموو رۆژی پالینی بۆم بیتە بن بەردێک کە لەو دیوی چادرە کە بیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوێر بەبیانوی راو دەچووم یا باشتر بلیم دەفریم بۆ ژوانگە کەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەویندەرێ چاوەنوارم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خۆشی و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرمەو کە پیکەو رمانبوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بوو. رۆژتیکیان بەعادی رۆژان دەستم دا تفهنگ و لە بەندەن هەلبووم. هەواراز و سەربەرە ژیرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمەویست زووتر بگەمە جێ ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەوێتەو، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورپە کە ی لە نامیژ بگرم. چاوی لە چاوە جوانەکانی بپرم. لیتو، ناسک و ئالەکانی بژم. مەمکە تورت و خڕەکانی بگوشم. دەمەویست گۆتم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەوینە کە ی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم هەرچەن رینگاکەم زۆر نیزیکی نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیانە. پشوووم سواربوو هەناسە بکەم گەیشتی. چوومە بن بەردە کە سی لێ نەبوو دلم داخووریا، بۆ نەهاتوو؟ بۆ دیار نییە؟ لێم نەتۆرابی؟ نانا دوینتی بەخۆشی لێک جووی بووینەو. ئاگام لێ بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانە ی لێ دامەو. باوکی بەکەین و بەینە کە ی نەزانیی؟ ئەو پرسسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامتیکم بۆ نەدەدۆزرایەو، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتووم، حەجمینم لێ هەلگێرا، ئۆقرەم لێ برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابوو، ئەو دەمی زانیم چم لێ قەوماو؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەما بوو داگەرام بۆ جێ هەوارە کە ی، لەوی دانیشتم. لیت ناشارمەو تیر و پر گریام و شینیکی باشم گێرا، قەت هەمین نەدیتەو. نازانم ماو ی مردوو؟ ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش وەک من پیر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرامۆشم نەکردوو و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچە جوانە کە ی ئەو دەم دەیتە پێش چاوی. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پیربوو و پیری دزیو و ناشیرینی کردوو. سی ساڵ بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردوو. منیش دنیام زۆر قوونە کەو کردوو و لە تالی و ناخۆشییان راها تووم و رۆژگار خاړاندوومی. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خاڵیدا کەوتوو بەخۆم نەبوو

گريابوم». مامه پيره ههستا بروا له حالتيكدا كه گرياني له نهوكي گيرابوو و فرميسكي له چاواندا قه تيسما بوون، چهند ههنگاوئيك رويشت و ئاورتيكي لي دامهوه و گوتي: «بويه گوتم ئەم گۆرانبييه لي مهده!»

هههاباد

لهوهتي تووشي ئاوارهيي بووم، لهوهتي ولاتي خوشهويستي خوم بهجي هيشتووه، لهوهتي له يار و ديار و كهسوكاري خوم ههلبراوم. ههموو ئيوارهيهك بي نيويپر خه ميتيكي گران، ئاوازيكي بي تامان و ژان و بركيكي بي دهرمان، روو له دل و دهرروونم دهكا، ئوقرهه لي ههلههگرئ، ئارامم بي ناهيئي و پرستم لي دهپري.

ناتوانم له ژوورئ دانيشم، پيم خوش نيبه كهس بهدهوره مهوه بي، ههز به ته نيابي دهكهم، بيدهنگيم بي خوشه، پيم خوشه ماوهيهك دهگهه خوم، دهگهه ههستي خوم رايبووتم. ههور بي يا سامال، گهرم بي يا سارد، خوش بي يا ناخوش وهدهردهكهوم. كه ميئك به پييان دهگهريم و بيردهكه مهوه. خو نه گهر بتوانم له ئاوه داني وهدهر بكهوم، كه له گوتي كهدالتيك، له دم رووبارتيك، له سهه بهردتيك، له بن دارتيك دانيشم و له ئاسو راميتم، زور زوو سووك ده بم و دلم دهكرتتهوه و جاري وايه ههست به شاديش دهكهم.

لهم رۆژانه دا وهك هه موو رۆژتيك په ژاره سواري شانم بوو، خهفهت دا يگرتم، نازار هيرشي بو هينام، جه جمينم لي هه لگيرا و ناچار بووم وهدهر كه وتم. ههوا نهرم و خوش بوو، له ئاسماني ساوي زستانيدا په له هه ور تيكي پچووكيش به دي نه دهكرا. هه تاوي بي تيشك و تين وهك ته شتتيكي پر له خوين له ئاسويهكي دووره دهست به رهو ئاوبوون دهچوو. كي دهزاني ئه مرۆ لهو دنيا پر شه ر و كيشه دا خويني رژاوي چهند كه سي بي تاواني ديوه و ناله ي چهند برينداری به جيماي بيستووه؟

جگه رهيه كم دا گيرساند. به جاده دا رويشتم. ئه وهنده ي با نه دههات دوو كه لي سيغاره كه م دارفيني و گه لاي داره كاني ئه م بهر و ئه ويهري جاده كه بيزويني. لام دا كو لا تيكي كه له جاده كه راستتر و ئارامتر و بيدهنگتر بوو. چهن ژن به جلي ماليئوه له بهر دهركتيك ليك هالا بوون، هه ژدهر هه ژدهر قسه يان ده كرد، قاقا بي ده كه نين. به كي؟ به جي؟ به جي؟ نازانم - به لام خو هه موو كهس وهك من ئيواران خه مبار نيبه. تا پتر هه لده كشام بيدهنگي زياتر ده بوو.

سه گيكي گه روكي، وريا و قووت و ره وهك كلكي له گه لوزي گرتبوو، مل و مزي ده كرد. قه په گو ليكي گه و ره له ولاتر له سهه ر چينچه كان هه لئرووشكا بوو، گوتي خشت برابوون پير و كه نه فت بوو، له بهر لاوازي هه موو په راسووي ده بژيران، له مبووزي بوزي و بناگوي و نيوجاواني شويني كه لپ و كو نه بريناني پيوه بوو، دياربوو رۆژگارتيك در و شه راني بووه.

دیله به بای له گه مالان بریوه توه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه و رۆن و کولیچهی نه خواردوه و خوشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که له ره و که وتوه و که لاکي داوه، ئینسان، ئینسانی بی و هفا، به ره لای کردوه!

چاوه پرووشکه کانی له سه ره یهک دانابون، ده تگوت بیر له سه رده می گوجوکی و جحیلی و خوشه ویستی و به ده سه لاتی خوی ده کاته وه. تیی رامام، زگم پیی سووتا، خه می نه ویش بوو به سه ر باری خه مانم. ژنیک له پیچی کوچه یهک و ده درکه وت، ژنیکي شوخ و شهنگ و جوان و چه له نگ و کوک و پوخته، قژ زهرد و چاوکال و سوور و سپی و پرومه ت پان، بالا بهرز و به ژن باریک، مه مه که خه کانی، بلووزه تهنگ و ته نه که که ی هه لدا بوو، به له نجسه ولار ده رۆیشته نه و هیچ ناوری وه من نه ده دا. به لام من چاوکی کربارانم به سه رتاپای داگتیرا، هیچ نه ندای له شیم نه بوارد. ده لین «به نده ی بی عه یب نییه» به لام من نه متوانی هیچ عه یبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تیی فکر، من له رۆیندا په له ناکم، ده گه ل نه وه شدا نه و نه یده توانی جیم بیتلی. چونکه دهستی کچیکي پچوکی زۆر رهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سه ته وه بوو و پی به پیی نه و ده رۆیشته.

پشیله یه کی سووره له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته ده ر. دیاربوو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه راهه ستا لوتی بهرز کرده وه. له پر کچه که دهستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نهرم و نوله کانی نه م کیژه نازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکي زۆر ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی نه وه نده خوش و پیرۆز یا هیچ نه بی به لای منه وه، خوش و پیرۆزی به زار داهات که وه ک پرووسکه لیم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به چاو ترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژیانم، ژیان ی پر تالی و سویری، پر له رهنج و کویره وه ری، پر هه وراز و نشیوی خۆم وه بیرهاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) نه مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به لام شوژه ژنه که نه به ییشته چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد رۆله مه چۆ ده ترنی!» ئیتر خۆم پی رانه گیرا، وه ک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو نه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یه وه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زه رده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیکی بووه باوه شی بو کچه که کرده وه، پیی گوت: «شه یتان!» نه مجار به زمانی خه لکی شارکه سوپاسی منی کرد، به کوردی گوت: «من سوپاسی تو ده که که ناوی و اشیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر نه و پیاوه پیره هه وه سبازی چه ن ده قیقه له وه ی پیش نه بووم، بوومه وه نه و لاوه تازه

پینگه یشتووه ی سی سال پیش که سو فیکه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه وهس ته ماشای نه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وه ک خوشکی خۆم ده هاته پیش چاو. حه یف نه و نه به ییشته زۆر به پاکي بمینمه وه وه ک هه موو ژنیکي به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کویتی» به درۆ جوابم داوه. درۆ که م هیچ زبانی بو نه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیم خۆش نه بوو له م ده مه دا درۆم به زار دابی و پاکیه که م گه ردی لی بنیشی، چه ن هه نگاوی تر پیکه وه رۆیشته ین ده رکیکي کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ناوه دان بی.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

نه و چۆه ژووری، منیش ریتی خۆم گرت چوومه بن نه و تاقه داره ی که زۆر ئیواره ی تریش له بنی دانیشتموم. نه م داره ی له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زۆر جار پریسه کی دلیم له بن کردۆته وه. نه م دۆسته بی زمانه ی ناگای له زۆر راز و نه یینی ژیان ی ناواره یی من هه یه و دلنیام که که س لیتی ناییسی.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکي توندم لیتدا و که و تمه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکولانه که ی ده می دیم وه بیرهاته وه، خه یالیم زۆر به نه و نه گیرساوه. چووه بو لای شاری مه هاباد. نه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمانیه ره رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده که ن. نه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له و و له ده وروبه ری رابواردوه، نه و شاره ی شاره زای هه موو کوچه و سیله و په سبویکی ویم. نه و شاره ی که زۆر رۆژی خۆشم تیتدا کرده وه به شه و زۆر شه وی تالم تیتدا کرده وه به رۆژ.

سه رم به ماله هه موو خزمه کاغدا کرد. سه ری هه موو دۆست و تاشناکانم دا، هه موو شوینه به ناو بانگه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی تاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سی تاشانم وه ک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن نه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حموود کانی نیشتمه وه. له پر شتیکم وه بیرهاته وه که له میژ سه له نه لیتی ده ترسم و نه بییری لی ده که مه وه. «مردن!» نه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ناره زووم کرد پاش مردن له بن نه م داره بنیژریم.

هه و دای خه یالتم پسا، هاتمه وه سه ره خو، به خو مدام شکامه وه، ره خنهم له خو م گرت و گوتم: «ئهمه چ ئاواتیکه مه گهر ئه تو نه بووی ده تگوت پاش مردن پیاو ههر چو نیک بنیترئ و له ههر جیگایه ک بشارد ریته وه فه رق ناکا. ته نانه ت ده تگوت هه ق نییه مردوو زه وی له زیندوو ان داگیر بکا. ئه گهر له باتی ههر مردوو ییک نه مامیک بنیترئ و که لاکمی مردوو که بسوو تیترئ و خو له میشه که له بن نه مامه که بکرئ تا پیتی به قه وه ت بی خزمه تی مرو قایه تی زیاتر تی دایه.»

جوابی خو م داوه:

«راسته من وام گوتوو و ئیستاش پاش ئه وهی به لیره واره کانی کوردستاندا گه راوم و ئه م راستییهم بو روون بو ته وه که به داخه وه مردوو هکان له زیندوو هکان باشتر دارستانه کافمان بو ده پارێزن، دیسان له سه ر پروای خو م ههر ماوم. به لام ئه م ئاواته شم هه یه. پاش مردن خو له میشی من ده بن داری مه محمود کانی بکرئ تا به خو له میشی من ئه م داره به قه وه ت بی که کهس نازانی چهن ساله به قه دی کتیه رووتنه کهی خه زاییوه دیاره؟»

له رۆژیکی پایزیدا

بو ماموستا شلماشی

پایزه سارده، ره شه بای پایزه وه که ده ییان گوتوو یانه چ به سه ر ده واری شر دینی! وه که هه میشه باری سه فه ر ده به ستم، تووره که یه که پر له کاغه ز و قه له م و دوو سی نان... کورگه ل پیتم ده لێن نه وسن، وه که پیره میترد که لیتی ده گێرنه وه هه میشه بابو له ی نان و که بابی له گیرفاندا بووه. منیش له ده ره وه بابو له ی نان و په نیرم له گه لدا یه گه رچی ده زانم هیندییک دوورتر، له لادی، ده رگای ههر مالتیک بکه یه وه پیتلاوت له سه ر چاوی خاوه ن ماله. نانی گهرم و په نیر، یان ماست و ههر خوارده مه نییکی دی که شک به رن له میوان شار دراوه نییه.

خه لکی ئیمه ده لێن میوان هه بییی خویه و ته نانه ت هیندییکیش له سه ر ئه و پروایه ن ئیستا میوان دانه به زیوه، رۆزی ئه و له لایه ن په روهر دگاره وه هاتو ته ماله که وه. دوا ی هیندییک ری رۆشتن، چهن لاپه سیو و هه وراز و نشیویک و دینتی روانگه ی سروشت و دیمه نی جوانی ئا و هه وه لێن قو ناعم گوندییکه که خو م ناوم ناوه مه لبه ندی ئازایان. (شلماش) به لئی شلماش. له داوینی زنجیره چپای هومل چهن ده شمال له په نا یه که دان و هیندییکیش جیا له یه که، وینه ی گونده کانی لیک بلاوی هو له ند و دانمارک و بیروت. له گه ل خه لکیکی ئازا و نه به زیو و هه ولده ر، سال دوانزه ی مانگ له هه ول و تیکۆشان دان. له هو له ند و پاریس و لبنان و وارشه و، هه رچی شوینی جوان و به دیمه نه بو م مه لێن! که دلگیر ده بم، چونکه شلماش له سه رووی هه مووانه و له هه مووی ئه وانه جوان و رازا وه تر و به دیمه نتره.

له وانه یه هیندییک کهس به وه تاوانبارم ده که ن که له نووسین زیاده ره ویم کردوو و وه که ده لێن قه له م له ده سستی دوژمندا یه، به لام من بو ئیستپاتی ئه و داوا یه م چهن شاهیدیکم هه ن، که یه کتیک له وانه بولبولیکی مه هجوره و به داخه وه ئیستا ده ستم پی ناگا ئه و ئیستا له گه ل هیندییک له یاران له ولاتی غوریه ت دایه... چاوه پروانی رۆژیکه ئه و سه رماوسو ل و ره شه بایه له عنه تییه له ولات بارکا و سر و سیپالی تیک نئ و بو ته به د له و ولاته گۆری گوم بی، ئاخو ئه و په روهر ده ی ئه و خا که جوانه یه.

ئه و بولبوله ده نگ خو شه له (سه ربانه و سابنی و هو مه ره و دارنیشان و چوم په مو) له گه ل گولاندا هاو ئامیز و ده س له مل بووه و ئه غیار وه که گورگی چا و برسی به غیلیان پی

بردووه، وهك بۇ خۆى پىتى لى ناوه له (سهربانه) زۆر خۆشى رابواردووه.

لهو بولبوله دوور ولاته كه بگوزهرپىن، ئەو بالئدانه كه له كاتى گه رانهوه بۇ گهرمىن بهسهر شلماشدا تى دهپهرن شاهيدن. سهرقافلّه كه بيان وچانىك دهگرى و هاوارى هاواله كانى دهكا و دهلى: نيوهى ژبانى ئىمه له سياكيو بهفيرۆ چووه، هاوالان دهلىن بوچى، سهرقافلّه دهلىن سهردانه وپىن و ته ماشايىتىكى خوارهوه كهن و ئەو ديمه نه جوان و پاراوه بيىنن. وا چاكه بچينه خوارهوه و پشوويك بدهين. بهلام به داخه وه و ديسانىش به داخه وه، كاتىك دپنه خوار و نزيكى زهوى دهبنه وه بۇيان دهرده كه وئى كه سهرما و سۆلكى چۆن بهسهر ئەو مه لبه نه ددا زال بووه و له وهش خراپتر ئەو راوچييه بى به زه بيىانه كه دهستيان لهسهر ماشهى تفهنگه و ها ئىستا گرمه لى بپن ها تا وپكى دى، ئەوه به كه به گورجى تى دهپهرن و له چاو گوم دهن و به رهو گهرمىن دهپۆن و دهپۆن...

بهلام به هيواي رۆژتىكن كه له گه رانه وه دا دوور له چاوى راوچى و سهرما و سۆلك و رهشبا تا وپك لهو مه لبه نه دده وچانىك بدهن. بهلام ئىستا رۆژ به رۆژ تووشتر دهبى و دهره تانى ئەوه نييه.

بهلام به هار... رۆژى مه وعود... رۆژى ديدارى ياران، رۆژى يه كتر دۆزبنه وه و چاو ليكه وتنى هاوالان، رۆژتىك كه سهرما و زمههربرى زستان دهرپوا و گۆرى گوم دهكا، خۆزگه بۇ نه به د بايه! گولّه كان سهرله نوئى سهر له زهوى دپننه دهرى، له جارارن چاتر و زۆرتىر و بۆن خۆشتر، رپواس و مه ندۆك و بيزا و كه ما و گولّه ميتلاقه و وه نه وشه... ههريهك له لايهك. ئەو كاته شلماشيش وهك هه مو مه لبه نه دپتىكى كوردستان ده بپته وه مه كوئى ياران، بولبولى دوور ولا تيش دپته وه مال و سهرله نوئى به ديدارى گول شاد ده بپته وه.

دهر وانه دهر و بهرم له ژئير چناره گه وهرى سهرچاوى له پيشه وهم هينديك به ولاره تر گۆرى پيرۆزى خوالىخوشبوويك ده بپنم كه بى شك ئەهلى ئيمانه. مورشىدى گه وه ره مه لا حه مه ده ميني هه مه وهند، هه زاران فاتحه و ره حه مت پيشكه ش به رۆحى پيرۆزى و هه زاران هيندهش له كوره قاره مان و نه به زه كهى، ده مه وئى قه له مه كه م بشارمه وه ... چى دى نه نووسم تا ئەو رۆژه... به هار... به لام له گه ل ئە وه شدا و به شار دنه وهى قه له ميش سيتلاوى ئەسرينم بۇ ناشارد رپته وه. چونكه ده لپن كاسه كه پر بوو له سه ره به وه دهرپۆن، سه رم داده نوپنم و به دزيه وه فرمىسكه كانم پاك ده كه مه وه، هه تا ئە غيار له رازى دهر وونم تى نه گهن و به تر سنۆك و بى وره دانه نپن. نا ئە من... هه رگيز تر سنۆك و بى ئيراده نيم وهك ئەو كيوه پشتم پۆلايىن و سه ركه شم. به لام ئىستا لپم گه رپن به و فرمىسكانه كه له نووكى خامه دهرپۆنه سه ر كاغه ز، به فرمىسكى چاوم بلپسه لى تاگرى دهر وونم بۇ ما وه به ك

خامۆش كه م و وهك تاگرىك له ژئير خۆله ميشدا له كورهى دلّم راى گرم، چونكه ده زانم به كزه بايهك ديسان ئەو تاگره بلپسه لى دپته وه و سه رله نوئى گر ده گرپته وه.

هه تا به هارى مه وعود، كه زۆر جوان و به ديمه نه و دلرپين، هه تا ئەو رۆژه خواتان له گه ل. ره فيقان هپچم لى به جى نه ماوه و تووره كه كه م ههر له شاندايه و كاغه ز و قه له م و بابۆله نانه كه. دهر وپشم و ده لپن دهر وپش له هه ر جىگايهك شه وى به سه ردابى، لپى ده نوئى. به لام له خه ويشدا ههر له ببرى هاتنى به هار و دپتنى هاوالانم... و بى دهر پيم و ده لپن بى دهر پى هه ر دوو گه زى جاو له خه وئى دى...

۱۳۵۶/۸/۳.

* ئەم نووسينه ي هپمن موكرىانى له بنه رپه تدا نامه به كه له ۲۰ى خه زه لوه رى ۱۳۵۶ى هه تاوى (۹ى تشرىنى دووه مى ۱۹۷۸) بۆ مه لا محه مه دى شلماشى بى نار دووه. بروانه: سديق صالح، گۆقارى ئىستا، ژماره ۱۲، ئيارى ۱۹۹۸

شیری به دههستیگهوه بوو ههتاوی به دههستی دیکهوه

نووسینی: دوکتور سادق جه لالی

چیرۆک له مالتیکهوه له کۆلانی (دو دختران) له بن پیره چناریکدا که گه لیک مۆمی سووتاوی له دهوره که وتیبون دەس پێ دهکا.

(هۆمیرۆس) ته نیا هه ر حه ماسه بیژیک بوو، به لām فیردهوسی حه ماسه بیژی فه لسه فه، مرۆفایه تی و میژووی گه لیک بوو، حه ماسه بیژی بیری پاکی ئینسانان: پالنه وانه کانی میترخاس بوون له سه رانسه ری ئیلیادیدا هه رگیز تووشی قسه به کی ئه وه نده ئینسانانه نابین:

شهرابی ئال بخۆزه خوینی خه لک مه ریژه
تۆ خاکی، وه ک ئاگر توند و تیژ مه به
ئه م ئاوه ره نگینه ی بخۆیه وه باشتره
له وه ی پیـــــریتن تووکت لی بکا
نه زه ری (برتراند راسیل) له هه لسه نگاندنی شانامه و ئیلیاده دا.

ناوی مه نسوور کونیه ی ئه بولقاسم فیردهوسی بووه: له هه ره تی لاهه تبه وه دوو هه تاو له دلیدا به جووت تیشکیان داویشته. خۆشه ویستی نیشتمان و ئه وینی کتایونی. ئییرانی ده په رست که نیشتمانی له میژینه ی بوو، کتایونی خۆشه ویست که وه ک گورد ئافه رینی پۆسته م نه شمیل و شیر دل بوو.

زه رده په ری، پۆژتیکی به هاریبو له به ستینی پروباری (باژ) له سه ر گابه ردیک دانیشته بوو. هه تاوی جه نگی ه ی زه رده په ری ته ماشا ده کرد. خوینی خو پ ده رژه یه نیو پروباره وه. لای خوراسانی له بن لیواندا ده پیرتاند:

– ده لپی خوینی سیاوه شه له ته شتی زی پیندا.

ئه م جار له ریگایه کی چۆل و پیچاوپیچ که به کیوه که وه دیار بوو راما، نه سواریک راده برد، نه ههستی پیی ریواریک دههات. ریگا چۆل و به تال بوو، لاوکۆله ی خوراسانی که میزه ریکی سپی به سه ره وه بوو و لفکه کانی به نیو شاناندا به ردا بووه، له به رخۆبه وه گوتی:

– ئه دی بو میترخاسان و شوژه سواران به و ریگایه دا به پرتاو لی ناخوړن؟ بو کورژنی ئه سپان له و شیو و وه رد و لانه دا ده نگ ناداته وه؟ بو هه را هه رایان کچه؟ پرسیاره کانی بی وه لām مانه وه، له باتی وه لām ده نگیتیکی ناسک و ژنانه گویتی زرینگانده وه:

– ئیتر میترخاس و شوژه سواران نابینی، پالنه وانان له شیرینی خه ودان، هه ره تی لاهه تی به فیرۆ مه ده شیعرت پیشکه شی به ژن و بالای من بکه.

فیردهوسی رووی وه رگیترا کیژیک به کۆمه ی ئاله وه، به برۆی که وانیه وه، به چاوی ره شی وه ک چاوی کارمازمه کانی (ده شتی ئاهوان) به ره ورووی پی ده که نی، دلئ گه شایه وه:

– ئیتر میترخاسیک نه ماوه.

– کتایون چه ند ته نیا بووم!

کتایون دهستی له ژیر چارشیتو ده رهیتا، ده سه بندیکی زیتر له مه چه که سپی و قه له و و پره کانیدا ده بریسکایه وه:

– ها مه نسوور ئه مه ئه و کتیبه یه که ده تووست.

فیردهوسی لاهه په له کتیبه که ی له دهستی رفاند، به رگیکی چه رمی کۆنی تی گیرابوو، له به ر پرشنگی مانگ که تازه سه ری له که ل ده رهیتا بوو و دارستانی چر و پر و چیا ی به رز و سه وزی ده نگاوت. چاوتیکی به لاپه ره زه رده کانیدا خشانده، به زه حمه ت چه ند دیری بوو خوتندرایه وه:

«کاتیک بیژه نیان له چالاه و هاویشته،

مه نیژه ی کچی ئه فراسیایی پییر،

ئاگادار بوو – و...

به خه م و ئه سرینه وه هاته سه ر چالاه و، شه و تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

ئه فراسیایی پادشای تووران له غورابی خه ودا بوو.»

کتایون گویتی هه لخشته بوو، ده په ویست بزانی پاش ئه وه ی مه نیژه چوه سه ر چالاه و چ رووی دا؟ له سه ره خۆ گوتی:

ئه م کتیبه چیروکی چه ند خۆشی تیدا هه ن.

فیردهوسی له چاوه پرشنگ تی چه قیوه کانی کچه که راما:

– چاوپه شی خۆم! ئه م کتیبه چیروکی ژیان و نازایه تی و تیکۆشانی که سانیکه که له سه ره ئه م خاکه ژیاون. تۆ نازانی زوو ئه م خاکه هه لاله و شلیتر و سویتسن و به بیوونی لی

ده پروا، رۆسته م له سیستانه وه به ره مازنده ران ئه سپی راده دا ئاره ش له سه ر ترۆپکی ئه لبورز زبئی که وانی ده کیشا ئاگری ئاورگه کان نیله یان ده هات و...

کتایون به پال لای سه ودا سه ری خوراسانیه وه روونیشت:

- ده زانی ئه مۆرۆ خه لک چیان ده گوت؟

فیرده ووسی ده سته نه مره کانی له نیو ده سته خۆی گرت و گوتی:

- ئاسکۆله ی ده سته مۆی من ده بلتی! بزانه خه لک چیان ده گوت؟

- ده یانگوت باوکت له خه ودا دیتوو به ته تی تو له سه ربانیکی بلند هاوار ده که ی و ده نگت ده گاته هه ر چوار لای جیهان.

فیرده ووسی ده سته به ره و ئاسمان هه لئینا و گوتی:

- سه یره، ده ی چی دیکه ش؟

- تو پروا ناکه ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وره ته عبیری خه ونه که ی له (نجیب الدین) پرسیده ته وه، ئه ویش وه لامي داوه ته وه و گوتوو به:

«ئه بولقاسمی تو ناویانگ ده رده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو رۆژگارێکدا». لاوه که گوتی له و قسانه گرت و که وته بیه کردنه وه.

له و رۆژه وه که ده چوو بۆ فیرگه ئاگریک له ده روونیدا بلتسه ی ئه ستانده بوو، ئه م ئاگره ده یسووتاند، ده بیه ژاند، ده یکرده ژیله مۆ، ئه م ئاگره ئه ستیره بارانی ده کرد، ئه ستیره و ئه ستیره...

فیرده ووسی خۆی ده خوارده وه، ره نجی ده کیشا، هه سته ئاگرینی ده میتک دانه ده مرکا. لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشمانپه روه ر بوو، زانا و به رزه فر بوو.

ئه گه ره له نیو شاعیره کانی ئیبراندا بگه رپین، که س له فیرده ووسی مه زنتر نادۆزینه وه. هه ماسه بیه تیک بوو که تابلۆی دلپاکان و میه رخاسانی ده کیشا. شیریه به ده ستیکه وه بوو و هه تاوی به ده سته دیکه وه. شیریه که ی جه رگی ناپاکانی ده نجنی و هه تاوی ده روونی پاکانی رووناکتر ده کرده وه.

وه نییه هه ر من و تو بیناسین، کتیه به نه مره که ی فیرده ووسی له سه رانه ری جیهاندا ناسراوه. لیره دا که برتراند راسیل، پاش له به ر یه ک رانانی هه ماسه کانی فیرده ووسی و «هۆمیرۆس» راستگۆیانه ده لتی:

«هۆمیرۆس ته نها هه ماسه بیه تیک بوو، به لام فیرده ووسی هه ماسه ی مرۆف و مرۆقایه تی ده ژیانده وه».

فیرده ووسی فه لسه فه ی گه وره ی ئینسانی ده رازنده وه له پیتاوی ژیانده وه ی میژووی گه لیکدا تی ده کۆشا و ده گه ل جه بری زه ماندا به ره ره کانی ده کرد.

با بچین له سه ر گۆره پیره زه که ی فرمیتسک برتین، کۆل و کۆ دامرکینین. له به رامبه ر ئه ودا چۆک دابه دین. به پیاویک هه لبلتین که پاک بوو، مه زن و له دوایی ژبانیدا ته نیا و ده س ته نگ بوو، داخدار و ملته بار بوو که چی به و حاله وه گه وره ترین هه ماسه ی خولقاند.

فیرده ووسی به وپه ری ئه وینه وه خه ریکی هۆندنه وه ی شانامه بوو. هه رچه ند پیتش ئه و (ده قیقی) ده سته به و کاره ی کردبوو. به لام تازه ده سته پی کردبوو که به ده سته کۆیله که ی خۆی کۆژرا و کاره که ی به ناته واوی به جی ما و فیرده ووسی درتیه ی به و کاره دا.

ئیه تر که م که س رۆله وه رزتری تووسی له کووچه و کۆلانان ده دی ئه و له ده ربایه کی قوول و بی بندا، له باوه ش شه پۆلان باسکی داویشتن. هه رچی له کاری شانامه دا پتر ده چوه پیتش وه ک پشکۆیه کی شه بیگه شپیتته وه زیاتر گری ده گرت، بلتسه ی به تینه تر ده بوو، دنیا و ژبان و هه بوون و نه بوونی ئه و له وشه یه کدا کۆکرا بووه ئه ویش «ئیران» بوو...

رۆژتیک کتایون کچی چاوپه شی خوراسانی که کۆلمه کانی خړ و خال و چاوه کانی بادامی بوون و دوو گۆی بلوورین له سه ر سینگی ده له رینه وه به ئه سپایی له پلیکانی ئه و بالاخانه ی فیرده ووسی تی خزابوو سه رکه وت. په رده ی هه لداوه که میتکی تی فکری. فیرده ووسی خه ریکی کاری خۆی بوو هیچ ناگای له ده رووبه ری خۆی نه بوو، کتایون به ته وه سه وه گوتی:

- تو...؟! خۆزگه قه ت ئه م کتیه م بۆ نه ده هیتنای. فیرده ووسی به و ده نگه ناسک و شیرین و پر توانجه راجه نی و گوتی:

- ناخ کتایون ئه وه ئه تۆی؟ گۆلی سه د ره نگم، ده گه ل ئه م کتیه کۆنه که دوو هه زار سال له ته مه نی ده گوزه ری و خه ربکم که پروا بکه خۆشم له بیه رچۆته وه. ناخ تو نازانی چ خه زنه یه کی دارماله؟

شادی له روخساری فیرده وسیدا به دی ده کرا. کتایون سوور هه لگه رابوو، به شیرینی لیه ئاله کانی ده گه ست و به ناز گوتی:

- مه نسوور، به هار ده سته (تابران) ی گۆلباران کردوه. شینه که ده رووی، گۆل ده پشکوی هه ور ده گری، هه موو لایه ک پر له جوانی و له چریکه و گۆرانی و سترانه، به لام تو ته نانه ت ئه وین و دلداری و ژوانیشت له بیه کردوه.

کتایون ئه م قسانه ی ده کرد و هات له کن دۆشه کچه ی فیرده ووسی دانیشت و به تووره یی و

نازوه کاغہ زہکانی تیک وەردان، دیار بو ئیرەیی پی دەبردن. دیسان بەتەوسەوہ پیتی گوت:

- تۆ لە بیرت چۆتەوہ بەہار ھەرەتی شادی و دلداری و خویشی و ناھەنگە.

فیردەوسی لە چاوہ رەشەکانی کێژۆلەئی تووس راما و بەئارامی گوتی:

- گولەکەم! سویتد دەخۆم بەخالی رەشی گۆشەئی لیتوت کە دەلێتی جادووہ لەسەر کانێ ژبان پڕۆنیشتووہ. دنیا لەبەر پیتی تۆدا دەبینم، سەرتاپات بەزێر و زیو دەپرازیئمەوہ، تۆ نازانی شەوی ئەو شەو خەو بی و لە چاوی من نەکەوتووہ، چاوم وەک چاوی ئەستێران خەوی نەدیوہ ئەوینیتکی بەتین لە مندا دەگورێ، حەماسەییەکی نەمر لە مندا چەکەرەئی دەدا. ئەئی کچی بالا بەرزی بەژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سەری فیردەوسی لەسەر رانی خۆی دانا، دەستتیکێ بەکاکوڵە ئالۆزەکانی داھیتنا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگرە بنوو سەر وەسەرینی رانە نەرمەکانی من بکە.

فیردەوسی بەنارە نارە گوتی:

- کە پەردەیان لەپیش ھەتاو لادا.

- بەیان ئەنگوت و خەو زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئەو کتیبە تۆ دات بەمن دەریایەکی مەند و قوولە ئەو شانامەئی بەدەستی منوہ، ئاسمانتیکێ بەرزی پڕ ئەستێرەییە.

ناگری ئیرەیی لە چاوہ جوانەکانی کتایوندا بریسکایەوہ و بەتوورەیی گوتی:

ئەدی ئەستێرەکانی چاوی من؟

فیردەوسی کەزێە نەرم و درێژەکانی لە چەنگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

لە ئاسمانی چاوہ رەشەکانی تۆدا ھەزار ئەستێرەئی گەش دەدرەوشیتەوہ. رۆوناک، پاک و بی گوناھ.

چاوہکانی تۆ دوو چرای رۆشنی من کە لەبەر رۆوناکی ئەواندا مرواریبە نەسماوہکانی شانامە دەسمم و دەیانھۆتەوہ و بەرمووریکێ نایاب دروست دەکەم و لە ئەستۆی بووکی شیعەر و خەیاڵ نا، لە ملی میترووی ئیرانی دەکەم.

کتایون بەناز و شەرمەوہ گوتی:

- ئەدی بووک و زاوایەتی ئیمە؟

فیردەوسی پینکەنی:

- بیست رۆژی دیکە مانگی محەرەم دوایی دێ، جا پەنجە بلوورینەکانت لە خەنە دەگرم، تارایەکی حەریری، سووری تەنکت بەسەر دادەدەم، پەردووت بەگول و وەنەوشە دەخەملینم.

کتایون لە خویشیان وەک مندالان شاگەشکە بوو و گوتی:

- دەئی قسان بکە دەئی، ئەو قسانەئی تۆ چەند جوان چەنە شیرینن.

فیردەوسی لە دوورە دەستەکانی دەشتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوہ جوانەکەئی تۆ دەروانیتتە بەرەبەیانیتکی دوور، دوور دەروانیتتە ئەو پڕۆژانەئی کە گزنگ کەوت. ئیتر من نەماوم مەنسووری تۆ ئیتر بۆتە خاک و خۆل، بۆتە تۆزی رینگای ئەو کاروانانەئی کە شەو درەنگان لە دەروازەئی تووس دەدرەکەون بەلام شانامەئی من نەمرە. ناکتایون من نامرم، نامرم لە دوارۆژدا دەزانن ئەو پیاوہی لە خوراسان رابوو، مەشخەلتیکێ لە ناگری زەرەشت بلتیسەدارتری داگیرساند، لەبەر رۆوناکی ئەو مەشخەلە، تۆئی ئەدەب، نا میترووی ئیرانی چاند. ھەتا ھەتایە زیندووہ و نامری.

کتایون! ئەو کاتی خەلک دەلین: ئەو پیاوہ لە سالی ۲۲۹ی کزچی ھاتە سەر دنیا. رۆژە وەرزیتریکێ پاک بوو. نیشتمانی خۆی دەپەرست بای نەورۆزی لە شەئی بەھەشت پی خوشتر بوو. بی پەرەیانە لە دەریای شیعردا مەلەئی دەکرد، بەئیرادەییەکی مەحکەم، مەحکەمتر لە چیا بەدۆل و شیو و رکە و بەردەلاندا رادەبرد، لە سەرما و گەرما لە دیو و درنج نەدەترسا: نەبەزی تا گەنجینەئی شیعری دۆزبەوہ و پیشکەشی خەلکی جیھانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندوووم، تۆئی شیعرم چاندووہ.

رۆژ ھاتن و رابردن، سال بەسەرچوون، چۆن سالانیک؟ ئەو سالانەئی ژبان و تەمەن و مال و سامانی فیردەوسییان وەک حەزیا ھەلدەلووشی.

مال و سامان و زێر و زبوی نەماوو، بەرەو پیری دەچوو بی ھیز و کەنەفت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. بەلام بەدەستی ئەو شوورەئی کۆشکینکی بەرز دارپێژابوو کە بەخەتیکێ نوورانی لەسەر دەرکەکی نووسرابوو:

«کۆشکە بەرزەکان ویران و خاپوور دەبن، بەری با و باران و گەرما و سەرما ناگرن، من کۆشکینکی بەرز لە نەزم دامەزراند کە با و باران زبانی پی ناگەینن».

ورده ورده، تەمەنی فیردەوسی بەرەو ژوور دەچوو، پیری پەلاماری دەھیتنا، ھیچی نەما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و روژئی له کن نه بوو همیشه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خوتبندنه وه و ده بهۆندنه وه تا پیری و دهسته نگی به جارێکی شپزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه رخه به رزه ت راگرتوه!

- بوچی به سه ری پیری منت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به ختیه ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- روژگار له باتی جلّه و، وه کازی له ده ست نام.

- ماله که م بلاو بوو و حاله که م شتوا.

فیرده وه سی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سولتان مه حمودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به پیری داهات شانامه ی به ناوی ئه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی ئه و پادشایه زۆر به ددفر و خراپ و هه ق نه ناسه.

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فری فیرده وه سی به ره و تاریکی ده چوو، ئه ستیره کانی یه ک یه ک را ده خوشان به رده بوونه وه و ده که وتنه سه ر خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخۆش بوو، پیره وهرزیری خوراسانی له سه ر ترۆپکی ناوبانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لئ له مائی هه لّنه ده ستا و ئاورگی له دلئ ناهومیتدان ساردتر بوو، له پیناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژیر پیتی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه.

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه، له باره گای سولتاندا زێر و زیویان وه سه ر یه ک ده نا، ئه و له ئاگری نیشتمان په روه ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمیسک و هه ناسه به شیکه نه بوو، به و حاله شه وه هیشتا دوو دل بوو:

- چ بکه م ئایا شانامه ی به دیاری بو سولتان مه حمود به رم؟

- ئایا داچیندراوی سه وز و شین و جوانی خۆم به کت بسپیرم؟ ئه وانه نه قه دری زانست ده زانن و نه هه ست ده که ن چ ئاگرێکی نه مر له دلئ مندا بلّیسه ی ئه ستانده وه.

له و سه ره روبه نده دا دردیکی گرانی دیکه ی وه ک نه شته ر، له دل راچوو. روژه سی و هه وت ساله که ی نه خۆش که وت. نه خۆشیه که ی درێزه ی کیتسا، له سه ر سه رینی ئه و لاوه دوو دل ده کولین و ده یان کورکاند. دلئ کتابون و دلئ ئه بولقاسمی فیرده وه سی.

شه وپکی ره ش و تال و گرژ و مۆن بوو، سیبه ری مه رگ به سه ر سیمای لاوه که کشابوو،

کتابون یه ک به خۆی قیزاندی:

- ته ماشای که هیچ ده نگ نایه، هه موو بیده نگن هه موو خامۆشن، هه موو مردوون، ئیمه برسین، ته واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی روسته م و سوهراب و بیژن و مه نیژه و سوودابه و سیاوه ش و کیوه مه رس و هۆشه نگت کرده شیعر، تو چت پیگه یشت؟ چت بو ماوه ته وه؟

فیرده وه سی هیچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای ئه ودا تیشکان و لیقه ومان و دهد و ژان په نگی خوارده بووه وه. ئه و چی به و ژنه ی که له گه لئ پیر ببوو و به و لاوه ی که مه رگ ده ستی له ئه وکی نابوو گوتبایه؟

هیشتا شه و په ر و بالی ره ش و شوومی هه لّنه ویزنیبوو که کور پشووی لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته مه نم له شیتست و پینجی هه لّبارد،

ره وا نه بوو به زێر و زبوی بگۆرمه وه،

مه گه ر سوودیک له په ندی خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگی روژه خۆشه ویسته که م بکه مه وه

نۆره ی من بوو بروم ئه و لاوه رویشت

له به ر ده ردی ئه و لاشه ی بی گیانم».

لیره دا بوو که ناچاری ته نگی پی هه لّچنی و قورسایه ی باری کاره سات شانی چه ماند، شانامه ی که ئاوینه ی ره نج و ئه وین و هه ستی به تینی خۆی و تازیه تی و میترخاسی دلیرانی ئیران بوو به ناوی سولتان مه حمود ته واو کرد. له و کاره دا ئه بولعه باسی فه زلی کوری ئه حمه د نه خشیکی گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لیکه مۆمی نیوه سووتاوی له بن که وتبوون، پیاویک که سه ر و ریشی هه موو سپی ببوو شه وپیک ده ستی کتابونی به ده سته له رزه کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته واو بوو هه تاوی لاوه تی من و تۆش ئاوا بوو!، کتابون که کولمه کانی چرچ و بی ره نگ و چاوه کانی پرووش ببوون گوتی:

- له و ماله دا هیشتا مۆمیک دائیسی.

- هیشتا ژیان درێزه ی هه یه.

- هیشتا دلّیک لی ده دا.

فیردهوسی زردهیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه به لّام بهرزه فرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیتشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعر، شپست ههزار زێری پی دهن.

به یانی پیری چیرۆک بیت به رهو غه زنه یین کهوته ری. فه زلی کوری ئەحمده له سه ره کار نه ما بوو و ده رکرا بوو، خاوه نی شانامه له باره گای سولتان مه حموود دۆست و پشتیوانیکی نه بوو کئ ئەو چاره نووسه دهناسئ؟ ئایا پیاله ی بهرزه فری و خۆراگری پیماوه نه مره کان به دهستی کئ ده شکئ؟ بۆ چاره نووسی که له پیماوان، زانایان و هونه رمه ندان هه ره تاریکی و تاریکیه؟

فیردهوسی به پلکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مه حمووددا سه رده کهوت، سه ره ره ز بوو وهک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وهک خه زنه یه کی دارمال له گه وه ره و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوه کانی لاوه تی و په نج و ژان و دهرد و کویره وه ری پیری خۆی تیدا ده بینئ. ته مه نی له هه شتا نیزیکی ببوه وه، دهستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانیی میژووی کۆنی ئیران. هیزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاویکی به ده و روبه ری خۆیدا گپرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گو دهرز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەبولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مه حموود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیبی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نووسرا بوو لی وه رگرت و چه ند شیعرێکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه؟

- فیردهوسی وه لّامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میرخاسان و گه وه گه ورائی ئیران.

- به لّام من جگه له باسی رۆسته م هیچ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیماوی وهک رۆسته م هه یه.

فیردهوسی سه ری هه لئینا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ربه راند، راسته وخۆ و بی په روا چاوی له سولتان مه حموود پری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چه ند پیماوی وهک رۆسته م هه یه؟ به لّام ئەوه ند هه زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه.

ئوه ی گوت و ئیزنی وه رگرت و رۆیی، سولتان مه حموود به وه زبیره که ی گوت:

- ئەو پیماوه به منی گوت درۆزن، به لّام من به و حاله شه وه له سه ره ئەوه م جایزه که ی بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه حموود ده خۆینده وه. به لّام ئەو نارحەت ده بوو، ئیره یی نازاری دها، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ربه نجاند هیتندی رق هه لده ستا وه ختابوو شیت بی.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیماوخراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزبوه ی کرد و به سولتان مه حموودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ره ده بی چه ند دره می بدریتئ»، سولتان مه حموودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ناگری رقی فیردهوسی بلتیه سی سه ند، هه ستی کرد ناپیماوان ده یانه وی بیشکینن به لّام ئەو وهک کۆنه شوو رتیکی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هیتنا. له تووره یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و حه مامچی و له غه زنه یین وه ده رکه وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئوه گه وه ره پیماوه شار به شار رای ده کرد و سیبهری شوومی پیماوه کانی سولتان مه حموودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه ند ه ی که زۆر لاپه ره ی شانامه ی پر کردۆته وه.

شه ویکی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده شتی بیدهنگی پر زرينگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیتسکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوه تی من؟ بۆ کۆی چون پاله وانه کانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بی ئەسته ریه و وجودی من به تال و بیدهنگه. ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله، هیوام به جارێک با بردی.

رۆژی دیکه تپه ره بوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ۴۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەسته ریه ی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گیراو، خراپه و دوو روویی و فیلبازیه کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. دهنگیتک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعر مرد!

یاری رۆژگار بیین، هه ره له و رۆژانه دا بوو که سولتان مه حموود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شپست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنیره تووس.

ئمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زبیره کانیان گه یانده به ره ده رکی فیردهوسی کچه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکهوت وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششسه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری ناگرم! لێ گه‌رتین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بی هه‌روا به‌رزه‌فر بی... به‌رزه‌فر.

ئهو جوهری به‌هوی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگه‌ر و کانه‌گی ئه‌وین و دلداریی فه‌رانسه، به‌ره‌للا و هه‌رکەس هه‌رکەس بوو، که‌س سه‌ری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌ریه‌ی که‌سی نه‌ده‌پیتوا، هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س می‌یر و مه‌زن و دهره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میریکی زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد. که ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست براکه‌ی خۆی دهرتینابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئهو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که‌ تا راده‌یه‌ک له‌نیو خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. دهرکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی وه‌دهرنراو په‌نای بۆ لیتره‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وئ ده‌گه‌ل چه‌ند دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیککی شاد و ئازاد و بی دهردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی خۆرسک دهره‌واند. ئاوی سارد و روون و بی خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاوین و سازگاری زه‌نویرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و ریتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و که‌ره و هه‌نگوینی کویتسانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سویر و تیژه‌کانی کۆشک باشته‌ پی ده‌که‌وت. دهرد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هیشت رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی، لیتقه‌وماو و دهرکراو و راونراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و دهره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌ره‌زی زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئهو میره‌ دهرکراوه‌ کیژیککی هه‌بوو، تا چه‌ز بکه‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار بوو. ئه‌وه‌نده‌ گه‌فت و له‌ت خۆش و خوین شیرین بوو که‌س نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیو «روزلیندا» بوو.

روزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه‌ به‌دغه‌ره‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا» ی کچی مامی بی. ئهو گلدانه‌وه هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئهو جووته‌ کچه‌ زوو ئۆگری یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی یه‌کتر.

چیرۆکی ئیمه‌ لیره‌وه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «روزلیندا» رۆژیک وه‌ک رۆژانی پیتشوو، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌ره‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لدابوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌ی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیبا»ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتنا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌تکارێکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هه‌ینان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالنه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گه‌ر ازبان لێیه ئه‌وانه‌یش بیه‌نه‌ت‌ه‌ماشا.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالنه‌وانان له‌ پێش چاوی میسر و گه‌وره‌ گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانه‌یش به‌فیزه‌وه له‌ سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپیاوانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌زاده‌ به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیبا»ش که زۆر وه‌رزه‌ و دل‌ته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشا چوون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌که‌ له‌باتی وه‌رزه‌یان بشکینه‌ی پتری خه‌مبار کردن. چونکه‌ دیتیان میسر مندالیکی ریه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه‌ ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دێوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، ویک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشانه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زموون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کدا چوونه‌ نابه‌رامبه‌ره‌ خه‌فه‌تیاره‌ پێشبه‌ینی بکا. که‌چی لاوه‌که‌ هه‌یج نیشانه‌ی ترسان و بزکان و تیشکانی پێوه‌ دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرايه، زال ده‌بێ و سه‌رده‌که‌وه‌ی و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوره‌که‌ چۆ پێش، نیگای دل‌په‌ین و سیه‌راوی تێ بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پێی گوت:

«ده‌س له‌م کاره‌ مندالانه‌ و شیتانه‌ هه‌لگه‌ره، چونکه‌ ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌بزه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌ته‌هه‌لێ و ژبانی لاوه‌تی تۆ بخاته‌ مه‌ترسییه‌وه».

لاوه‌ نه‌ناسیاوه‌که‌ به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆزگاری ئه‌م که‌چه‌ نازداره‌ له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه‌ و ئه‌گه‌ر تێداچووم، له‌م دنبا پان و به‌رینه‌دا تاچه‌ که‌سه‌یک نییه‌ ده‌نکیک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالیکه‌دا چاوی به‌تاسه‌وه‌ له‌ چاوه‌ پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که‌ بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تۆ پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانی ده‌س پێ کرا، «سلیبا: به‌ئاواته‌وه‌ بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وه‌ی. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراوه‌ خودا لاوه‌که‌ له‌ شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره‌ بپاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تێ گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه‌ دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له‌ ژبانیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میسر مندال که‌ له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گیپال نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینگه‌ی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ ئه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هه‌ینایه‌. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیله‌ی پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ وای له‌ ته‌ختی هه‌ردی راکیشا که‌ چوار په‌لی هاویشته‌ و له‌جیتی نه‌بزووت و پشوو لێ برا.

چه‌په‌له‌ریزان، هۆریاکیشان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مرئ، رووی دایک و باوکت سه‌پی بێ به‌رز بۆوه. میسر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له‌ ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه‌ کوره‌ گچکه‌ی (سیسر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گه‌رژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کیک له‌ دۆستانی نیزیکی براکه‌ی بوو».

به‌لام په‌لی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالیکه‌دا که‌ له‌ بنه‌وه‌ ده‌ستی «سلیبا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوره‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌زمانی رۆله‌ی ئه‌و پیاوچاکه‌یه‌ به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هه‌شتت توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وی. به‌پاراوه‌ به‌ئاوه‌ و فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هه‌ینا».

هه‌ردووک چوونه‌ لای کوره‌که‌ که‌ له‌ بێ مه‌یلی میسر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه‌ و دل‌خۆشی دایه‌وه‌. که‌ هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیریکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌ینا و له‌ مستی نا و گوتی:

«ئه‌م یادگار هه‌ر چه‌وه‌ک لێ وه‌رگه‌ره. من له‌ مالى دنبا چیدی شک نابم، ده‌نا تۆ بۆیه‌ ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پێشکیش بکه‌م».

(فره‌دریک) فه‌رمانه‌وه‌ی داگیرکه‌ر که‌ وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که‌ بینی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ ئازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقه‌دا چوو و

هاته سهر ئهوه برازاكهي له مائي خوي دهركا .

رۆژتيك كه دهگهڵ «سليا» دانيشتنبوون وهژوور كهوت و بي شهرمانه و ناپياوانه پيئي گوت: ههر ئيستنه دهبي ليره برۆي! ههرچي «سليا» پاراوه و لالاوه و گريا و دهست و داويني باوكي بوو سوودي نهبوو. ناچار تكاي له باوكي كرد مهودا بدا ئه مشه وهش پيئكه وه رابوئرن.

شهوي تهگبيريان كرد و هاتنه سهر ئهوه بهجوت رابكهن و خوئشارنهوه. بهياني زوو يهك له جلي لاوتيكي توند و توڵ و ئهوي ديكه له بهرگي لاديبيدا بهدركي نهيتي كوئشك دهريازبوون و بهنهشارهزايي روويان له جهنگهلي «ئاردين» كرد.

هيچ كام نهياندهزاني چيبان بهسهردي و رۆژگار چ بۆسهيهكي بۆ ناونهوه. ريباز ناديار و دارپوژ ون بوو. تهنيا ئامانجيان ئهوهبوو. ريگاي دوور و دريژ بېرن و زوو خوئبگهيهنه ليري «ئاردين» كه بهشكو مير له ويندهري بدۆزنهوه ژياني تاريك و تنووك و سارد و سريان له بهر تيشكي بهتېن و لاواندهوهي ئهودا گهرم و رووناك بيتهوه.

«روزليندا» بهجلي پياوانه و «سليا» له بهرگي كيژتيكي لاديبيدا بهنيو سهدان ريبواردا تيبهپرين و كهس نهيناسين. كاتي رۆژئاوا بوو له يهكهم هسانهوهدا چونكه خشل و دراوي زوريان پي بوو توانيبان ژووري پاك و خاوين بگرن و خواردني باش بخوئن و راحت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچكه ترين و لاوترين كوري «سبير رولاند» بوو. ههر له سههرهتاي ژيانهوه رۆژگار زههري ناكامي له جامي كردبوو، هيشتا زاروكيكي پچووك بوو كه باوكي ههميشه بهجيتي هيشتنبوو و چاره نووسي بهيرا گهورهكهي «ئليور» ئهسپارد بوو. «ئليور» لاوتيكي سووك و خوئش رابوئير و له خوئبايي بوو. بهپيئچهوانهي وهسيهتي باوكي هيچ ناگاي له براكهي نهبوو و باشي پي نهگهيانند. «ئورلاندو» دهگهڵ ئاوالي گهروك و سووكهله و خوئپري و هيچ و پوچ گهوره بوو. بهلام چونكه بو خوي چاك و دلپاك بوو بهپيئكاره و دهسته وهستان دهرنهچوو، باش پيئگه بشت. لاوتيكي بوئير و نهترس و بههيتي لي دهرهات. ئهوه ههستي ئيرهيي و بيئزاري كاي بزواند و خهريك بوو بهههر جوئريك بي سهري له ناخي روكا و لهنيوي بهري.

به مهبهسته شوومه هاني دهدا بهرهنگاري پالهباناني بههيتز و بي رهزا بيئ بهلكو

بهدهس ئهوان بچي. بهلام بهخته وهرانه ههموو جاري زال دهبوو و ئهواني دهشكاند و دهبهزاند. كه له م كاره ناهوميد بوو، شهويكي ژووري نووستني ئاگر تي بهردا كه بهههزار زهحمهت و ناري عهلي رزگاري هات.

«ئادام» كوئه خزمهتكار باوكي كه بهشي زوري تهمني له خزمهتي ئه مبنه ماله دا بردبوو سهر، له م رازهي گهياند و واداري كرد پيش ئهوي نهخشه ناپاكهكاني كاي جي بگرن، رابكا و خوي دهرياز بكا و ولات بهجي بيئي. چونكه دهيزاني چ شك نابا و هيچ دراوي نيبه، پاشهكهوتي چند ساله ي خوي دا به و بو خوشي رهگهلي كهوت.

كه گه يشته جهنگهلي «ئاردين» پيره پياوي كه نفت و زورهان له پي كهوت، «ئورلاندو» ئهوي له بن سيهري دارتيك دانا و بو خوي بهباريكه ريبهكي ليره واردا روئشت تا گه يشته جيگايهك كه مير و دوستاني خهريكي خواردن بوون. شيري له كالان دهركيشا كه بهزوري خواردنيان لي بستيني، بهلام مير فهرموي دا و بهرووخوشي گوتي: «وهه دهگهلمان بخو».

«ئورلاندو» له كاري خوي پهژيوان بوو و داواي ليئوردني كرد، پاشان سهرگوزشته ي خوي بو گيئراوه و گوتي: «ناوي (ئورلاندو) و كوري چووكي (سبير رولاند)ه».

مير كه بيروهري زور خوشي له دوستايهتي باوكي ههبوو گهليكي بهخيهراتن كرد و له ناسيني ئه و زور شاد بوو نارد ي پيره پياوه كه شيان هينا و له ژير بالي خوي گرتن.

۴

هيشتا ههوتويهك بهسه ر ژياني «روزليندا» و «سليا» له جهنگه لدا رانه بردبوو، رۆژتيك «روزليندا» به بن پيره دارتيكدا تيبهپري و ديتي ناوي ئه و له بهژني دارتيكي ههلكه ندراره. بهلايه وه سهير بوو...

هه روا دهگهرا و ته ماشاي كرد ناوي بهدارتيكي ديكه وهش ههيه، ههرچي سهري هينا و برد بوئ نهچوه سه ر يهك ئهوه چيبه؟ ئاخري هاته سه ر ئهوي له م ليره واردها فرشته يهكي ئهفسانهيي ههبي كه هاوناوي ئه و بي له و خه ياله دا بوو كوتوپر تووشي لاوتيك هات كه خهريكي راو بوو، كه باشي تيراما «ئورلاندو» ي ناسييه وه، دلي كهوته ليتدان و رهنگي بزرگا، ليتي نيزيك بووه وه و گوتي:

«ناوت چيبه؟»

گوتي: «ئورلاندو»

ئەویش ئەوینیکی شورت و گوم و ئاواتیکی بابرده‌له‌ی له‌په‌نگ و پرووی ئەودا به‌دی کرد و گوتی:

«ئەدی تۆ ناوت چیبه؟»

- «کانیمد»

پینکه‌وه گه‌ران «ئورلاندو» بۆی گیتراوه که چون جاریکی له‌وه‌په‌ری ناهومیتیدا له‌کاتی ملانه‌دا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وه‌به‌ر ناوه و شیت و شه‌یدا و گیرۆده‌ی خۆی کردوه له‌وه‌مه‌وه له‌بیری نه‌کردوه و هه‌میشه‌ گۆرانی پر سۆزی پێ هه‌لده‌لێ و ناوی له‌ داری جه‌نگه‌ل هه‌لده‌که‌نی. «روزلیندا» وه‌ختا بوو له‌ هۆش بچێ و خۆی له‌ نامیزی باوئ.

به‌لام خودای ئەقل تیبی راخوړی، جارێ وه‌ختی خۆ ناساندن نییه، چاک‌ی تاقی بکه‌وه و بزانه‌ی راده‌ی وه‌فاداری و فیداکاریی چه‌نده؟ گوتی:

«من نه‌ک (روزلیندا) ده‌ناسم، به‌لکو خزمایه‌تیشم ده‌گه‌ل هه‌یه. وا چاکه‌ هه‌رچی له‌ دلت هه‌یه بۆ منی هه‌لرێژی تا هه‌مووی پێ رابگه‌یه‌نم.»

«ئورلاندو» هه‌موو رۆژی ده‌چوه‌ کن دۆسته‌ تازه‌که‌ی و ویکرا ده‌چونه‌ نیو دار و ده‌وه‌ن و گوڵ و گولزار و ته‌نیشته‌ کانیاو و جۆبار و خه‌می دلی خۆیان ده‌په‌واند.

به‌ره‌ به‌یانیکی زوو تازه‌ گزنگ که‌وتبوو. که «ئورلاندو» هه‌ستا و به‌ره‌ دیداری دۆسته‌که‌ی رۆیشته‌. ته‌ماشای کرد که‌ابراهیم که‌له‌سه‌ر چه‌قی رینگا راکشاه و خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه. تیبی فکری و برا گه‌وره‌که‌ی «ئیلور»ی ناسییه‌وه. پێی سه‌یر بوو ئەو فیلباز و ترسنۆکه‌ لیته‌ ده‌بینی؟ ئەو زۆر له‌وه‌ ئازاتر و پیاوتر بوو که‌ تۆله‌ له‌ دوژمنی خه‌والوو و بێ ده‌سه‌لاته‌ بستیته‌وه. به‌لام به‌بیزاری لیبی لادا و پرووی وه‌رگیترا و خه‌ریک بوو تیبه‌رێ و پروا و ته‌ماشای کرد ماریکی شینی ئەنگیتی وه‌ک دۆدانه‌ دۆ، ملی قه‌ف کردوه و گه‌زاره‌ی ده‌رکیشاه و ده‌هاژینێ و به‌ره‌و ئەو ده‌خوشی. هه‌ستی ئینسانی و خوینی براهه‌تی هه‌موو رق و قینی له‌بیر برده‌وه، شیرێ هه‌لکیشا و رای کرده‌ ماری، له‌ پر نه‌په‌ی دێله‌ شیریکی سه‌ر تووتکان جه‌نگه‌لی له‌رزانده‌وه، ئەو ده‌سته‌ پاچه‌ نه‌بوو، له‌پیشدا ماره‌که‌ی به‌زه‌بریکی دوو له‌ت کرد و پاشان به‌گژ شیردا هات. شه‌ریکی خوتناوی پرووی دا، شیرێ تووره‌ په‌لاماری دایه. ئەویش دای نه‌واند، وه‌به‌ر شیرانی دا و شپه‌زه‌ی کرد. شیرێ رق هه‌ستای بریندار نامبازی بوو و به‌چه‌نگاله‌ تیزه‌کانی لایه‌کی شانی تا په‌نجه‌ی دادری، به‌لام نووکی شیرێ ئەویش جه‌رگ و ریخۆله‌ی شیرێ وه‌ ده‌شتی خست و خستی و حه‌یاتی په‌شی لێ پری.

«ئیلور» که‌ ئەو دیه‌نه‌ی دی ئەسربنی په‌شیمانی به‌چاواندا هاته‌ خوار. ئەوه‌نده‌ به‌خۆی

داشکاوه و شه‌رمه‌زار بۆوه که‌ خۆی خسته‌ سه‌ر پیتی براهه‌ی و داوای کوشتن یا بوورنی لێ کرد. «ئورلاندو» که‌ دلکی پاک و بیستی پرووناک و خاوتینی بوو له‌ باوه‌شی گرت و پارووی له‌ بێر برده‌وه و به‌خشی. به‌لام خوتنپێژی باسک و ماندوویی پرستی لێ پرپیوو، نیشانه‌ی مه‌نزلێ دۆسته‌کانی پێ گوت. ئەویش له‌کۆلی کرد و برده‌وه‌ ماله‌ «روزلیندا» و کاره‌ساته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر به‌ته‌واوی گیتراوه. «سلیا» و «ئیلور» خه‌ریکی برزاندنه‌وه‌ی باسکی و هه‌ساندنه‌وه‌ی کفتوکۆی له‌شی بوون «ئورلاندو» شه‌رمه‌زار بوو که‌ بۆ ته‌وه‌نده‌ شه‌که‌ته. «سلیا» به‌پینکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«پیت وایه‌ ده‌گه‌ل بچوه‌ پشیله‌ گه‌مه‌ت کردوه، هه‌تیو! تۆ دێله‌ شیرێ سه‌ر تووتکانت کوشتوه» له‌م حاله‌دا «ئیلور» چاوی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی «سلیا» نه‌ده‌ترووکاند. دیاربوو «سلیا»ش بێ مه‌یل نه‌بوو و جارجار به‌ناز په‌نجه‌ی «ئیلور»ی ده‌کوشی و وه‌لامی داخواییه‌کانی ده‌داوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بینه‌ لای من باشترم ناگا لێ ده‌بی، به‌لام باسی په‌ریشانی منی بۆ مه‌که‌.»
ئیلور که‌ دل و دینی له‌ پیناوی ئەوینی ئەم کیژه‌ نابوو به‌په‌له‌ هاته‌وه‌ لای «ئورلاندو» و ئەوی له‌ رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«له‌خودای ده‌وی (سلیا) بپته‌ ژنی ئەو.»

ئورلاندو بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیوان و گوتی:

«بچۆ لای و هه‌موو قسه‌ی خۆتی بۆ بگێره‌وه. نازانی ئیستا ته‌نیا به‌ «کانیمد» دیته‌ لای من.»

دوو دلدار که‌ به‌په‌له‌ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به‌ته‌نی مانه‌وه. «ئورلاندو» باسی ئەوینی «ئیلور» و «سلیا»ی بۆ گیتراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگه‌ و هه‌زار خۆزگه‌ ئیستا روزلیندای خۆشه‌ویستی منیش لیته‌ ده‌بوو.»

«روزلیندا» پینکه‌نی و گوتی:

«هیوا پر مه‌به‌ سۆزی جوانترین به‌رگی خۆت له‌به‌ر بکه‌، وه‌ره‌ بنکه‌ی میسر. ناروومه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بێ تکای لێ ده‌که‌م بپته‌ ره‌زا و شووت پێ بکا.»

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له‌ بنکه‌ی رازاوه، میسر، ئیلور «ئورلاندو» و ئەوانی دیکه‌ چاوه‌نۆر بوون. له‌ پر دوو کچی جوان و چه‌له‌نگ به‌جلی خۆلانییه‌وه‌ ده‌س له‌نیو ده‌ستی به‌کتر ده‌رکه‌وتن.

«روزلیندا» خۆی به‌سه‌ر پیلای باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بدا میترد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بووکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه ر که ته نانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووره یی خه لکی نه گرت و په نای بو دهر برد، میری پیشوو سه رله نوی چوو سه ر جیگای خۆی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

رێزی نان بگرن

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له سه رخۆ بوو، نیشانه ی ئەندامه تی حیزبی به یه خه یه وه ده دره وشاوه.

پۆژتیک به میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نانیتکی زۆر وردی لی کهوت به سه ر سویمانوه دیتم داها ته وه و هه لی گرتوه و پیش ئه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گه ر جارن کاریکی ئه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و ریزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بۆچی ئیستاش خۆم ئه گه ر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نانیتک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پێخوست. به لām ئه و دوکتۆره ئالمانییه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئه م ورکه ت که ره نگه ی پسیس بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لām بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاویک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زۆر ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و ته نانهت له هیندیک مالان به پتی فیلانه. ئیمه ش لیره له ئیروودا ده ژین، به لām من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوا یه ئه م سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لا و بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خویندن کردبوو، یه کبک له دوستانی کۆنم دۆزیه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خۆی برده م کۆری لوانی کۆمونیست ئه گه رچی ده ترسام به لām چالاک و هه لسه و رانی ئه م لوانه سه رنجی راکیشام و ویستم به م ناگره ی له ده روونی ئه واندا بلێسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گه رم که مه وه به لکو گرێک له ده روونی خۆم هه لگیرسینم.

ئه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لپن و قوژینی ته نیبوو. ئه م لوانه ده یانویست ده گژ ئه و راجن. که م که م له وان نیزی کتر ده بوومه وه و ئه و تاعوونه ره شه م که بریتی له هیته لره و حیزبی نازی بوو، باشتر ده ناسی و له جارن پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته يه كى خوينمژ هه ره شه مان لى ده كا و چ چاره نووسى كى شووم و دزىومان له پيشدايه و دوا رۆژى كى چهن پر مه ترسى چاوه روانمان ده كا .

ژيان و كار منى له م لاوانه هه لبرى ، ترس واى هه موو كهس داگر تىبو كه من نه متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه وه . نه وه ندهى پى نه چوو شه ره هه لگيرسا و منيش كه ئىتر پزىشك بووم ناردامه جه بهه . ده رۆيشتىن و پيمان له هه ره جىيه كه دنا . چاره ره شى ، مالىترانى ، برسايه تى و نازار و جه زه به و ناگر و سووتمان و كىم و خوين و نه خۆشى و مه رگمان ده گه ل خۆمان ده برد . من به تاقى ته نى له نىبو نه وه هه موو نه فسهر و سه ربازانهدا كه به كرده وى خۆيان ده نازىن ، خه فه تم ده خوارد . ته نىبا كارى كى نه ختىك باش كه له ده ستم ده هات نه وه بوو به نه پىنى يارمه تى گرتوه كان بدهم . يا نه وه كه سانهى به زورى و به پىگار خزمه تى خۆمان پى ده كردن نازار نه دهم و پارووه ناننىك يا تۆزه ده رمانىكيان به دزى و فزى بدهمى .

زۆر زوو گه يشتىنه ولا تى پان و به رىنى شووره وى ، له وى جارى وا بوو چهنده مانگ له جىگايه ك ده مائىنه وه ، من خه رىك بووم له فه رمانده كه م نىزىك بىمه وه . تا له سايهى دۆستايه تى نه ودا نازادى پترم هه بى و بتوانم خواردن و ده رمان بدهم به و ژن و كچانهى خزمه تمان ده كه ن و نه وه شم بو كر . ئىتر هه موويان خوويان به و كارى من گرتىبوو جاروبار سه ربان داويشته سه رم پىيان ده گوتم دلته ر ، جارى واش بوو ناويان ده نام دوكتورى سوور . منيش به كاوه خۆكارى خۆم ده كرد و گويم به و گالته و گه پانه نه ده بزوت . چونكه كارم باش ده كرد و له كار كردنم رازى بوون نه فسهره به رزه كان ده گه لم دۆست بوون . منيش ناگام له دزى و ده سپىسى نه وان بوو ، بو به كهس وىم نه ده رىست و نازارى نه ده دام و دۆسيهى بو دروست نه ده كردم . دنا شو فار و دووزمان و جاسوس يه كجار زۆر بوون ورده ورده زمانى رووسى فىر بووم .

«رۆژىك يه كىك له و كچانهى ده مناسى به په شو كاوى و سه رلى شى تو اووى لىم وه ژوور كهوت و گوتى : دوكتۆر ده ستم به داوينت نه گه ره ده توانى يارىده م بده . گوتم چ قه و ماوه ؟ چ كارىك له دهس من دى ؟ گوتى : داىك و باوكم سه ربان دى شى و زۆر سه خله تن و ئىمه نازانىن چ بكه ين و چمان له دهس نايه ، ماله كه يان به په نا مالى ئىمه وه بوو . كارده كانم ته واو كرد و ده گه لى چووم برىك ده رمانىشم برد . باش ده مزانى نه م ژانه سه ره له برسانه ، چووينه نىبو مالىك ئىتر چى تىدا نه مابوو چهن سىپال ، چهن ته ختهى له ت و په ت چهنده قاپه شكاو و كو نه سه ماوه رىك و ، چادانىكى گاو كراو و ، چهن پىاله نه بى ، خانوويه كى بچووك بوو كه شه رى شووم و ئىمهى داگىر كه ره بى ره حم گه سكمان لى دا بوو . له ته نىشت نه وور پىر بىژن و پىره پىاو يكى نىوه زىندوو تخىل بىوون . له روخسارى نه واندا ته نىبا

دوو چاوى رۆچوو برىسكه يان ده دا . به په نا يه كه وه راكشابوون . وهك مر دووان زه رد هه لگه رابوون . بى هىز و له ر و لاواز بوون ، نه يانده توانى قسه بكه ن يا بىزوون . دوو سى زارۆكى ره شو رووت و كز و مرده لوخه به تر سه وه ته ماشاى منيان ده كرد . ته ماشام كردن پرىسيم : چهنده رۆژه چىيان نه خواردوو ؟ كچه كه به كو لى گريانه وه گوتى : هه وتوويه كه زه وادىان نه پرىوه ، به نىگه رانىبىه وه گوتم : چما چتان نه بوو ؟ بو زووتر به منت نه ده گوت ؟ من نه وشه وه له به شى خۆم شتىك ده ده مى ده رخوا ردىان بده .

كچه كه گوتى : دوكتۆر تو زۆر دل سو زى ، به لام هه رچى ده كه م نه م دووانه هىچ ناخۆن ته نىبا جار جاره چۆر پىك ناو نه بى . نووزهى پىر بىژنه كه م گوئى لى بوو چوومه سه رىنى تا باشتر ، گويم لى بى . ده يگوت ئىمه به شى خۆمان ژباوين نابى پاروو له زارى نه م زارۆكانه بگىر بىنه وه . هه رچى هه بى با نه وان بىخۆن ، تا بژىن ، تا گه وره بن تا رۆژى خۆشتر بىين دايكه بىده نگ بوو ، دىتم نه م دوو پىره فىداكارانه ده ستى يه كترىان گرتوو و چاويان لىك ناوه ، ده تگوت به م كرده وه دلئى يه ك ده ده نه وه و پىشى نالهى خۆيان ده گرن . نه وكم گىرابوو ، زمانم له به ند چووبوو ، له به رامبه ر نه م هه موو خۆراگرى و پىداگر بىه دا چم پى نه بوو بىلتم . نه وان به گىبان و دل به پىر مه رگه وه ده چوون . چهنده حه بى ئىسپرىنم دانى تا كه مىك ژانه سه ره كه يان كه م بىته وه . ته نىبا تا واتم نه وه بوو وهك ئالمانىبىه ك بن رىسمهى ده ركى نه م ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست نه م هه موو زىبك و غىره ته دا چۆك دادم ، به لام به داخه وه هه ره نه وه نده م توانى له به ره نه واندا كه ئىتر نه مابوون سه ردانو بىم .

له و رۆژه وه مه رجم كر دووه خوارده مه نى هه رچى بى نر خىش بى زا به نه كه م و تا هه م له سه ر مه رچى خۆم راده وه ستم . من له نىزى كه وه به لى زۆر له نىزى كه وه دىوه زمهى برسايه تىم دىوه .

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومیر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەووەكەرى و بەرگرى و شەر و كيشە و خوينىزى و قات و قىرى بەدەس دەگىرى و بەجارتىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلأوهرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپىنەو بە نىو مال و مندال و كەسوکار و خاووختىزانى خۆبان.

لەم نىوهدا تەنبا «ئۆلىس»ى كەللەرەق، سەرىزىو و چاوەترسى پاتشای «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نپتۆن» خوای دەربايان ھەلۆددا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) رۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروانن و چ سەر و سۆراغى نىبە. سال و مانگ تىپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتنە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوینى «پنلوپ» دەرفەتبان ھىناو و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كەردووە و ھەرىكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوتنە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و بۆ گەرپانەو ھەى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دېكەو بەيارمەتى «مىنروا» خوای ئەقل، كورەكەى و دەواى شوووەكەى خستووە گىژاوى توند و تىز و بى بەزەبى دەريا جارىكى دېكەش پەلامارى شىتسانەى برده سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەو ھەى كەشتىبەوانەكانى وەخۆكەون و چارەبەك بدۆزنەو. كەشتىبەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىزى» لە قور دەنیشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسىپو» بوو. ھەر لە بەكەم نىگادا دلئى چو ھەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنیتەو. بەلام سەردارى مەزن دلئى لە جىگايەكى دېكە بوو. ئاواتى گەرپانەو بۆ نىشتمان و زىدى خۆشەوىست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و رۆلە نازدارەكەى دەیتواندەو. بۆبە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەيانە. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماو ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەريا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنىشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبوو رادەبەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نپتۆن» خوای دلرەق و رق ئەستوورى دەريا، بلىسەى قىنى دانەدەمراو. ئاخەر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

رۆژى «مىنروا» خوداى ئەقل پىى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دوور و درىزى لەپىشدايە و وا زوو ناگەرپتەو بەھەلى زانى و ئۆلىسى سواری تەختەبەك كەرد و ناردیەو بە ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدەختى نپتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپانەو كە ئەو ھەى دى چاوى چووە پىشتى سەر. بەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بەدەن و شورابە بەر بەدەنەو و یارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلوو كە وەر بگرن. بەم جۆرە فەرتەنەبەكى نایەو كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كەرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەرباى بى نامان و وەپەلەقارەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنۆ) پەرى دەرباى بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتولتىكى لە روو پۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاو پىشت و گوتى:

«لە نىوھەدى خۆتى بېستە دەتگەبەمە وشكايى»

ئۆلىس كە لە سەرەمەرگدا بوو بەقسەى كەرد. بەلام بووراىەو و ئاگای لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەو خۆى لە بەستىنى دوورگەى (فىناس) دى.

ئەمشەو «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فىناس) خوای خويانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەريا بشوا. بەيانى زوو داىكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كەرد و گۆزەبەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى داىە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىواری دەريا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەريا دەستيان بەبارى و گالته و گەپ كەردبوو. كە دىتيان كەلەپىاوتىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىزە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندیان و ھەلانن. ئەمما نازىكا نازايانە بەپىرىبەو چوو و ماندوو نەبوونى لى كەرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برسايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىپراو. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پىر خوار و ئاھىكى ھاتەو بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كى باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلپاك و پىر و زورھان پىشوازىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كەرد و لە حال و ئەحوالى پىرسى. ئۆلىس پاش رۆژىك ھەسانەو سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىپراو:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لاىرتىس» پاتشای ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نه بوو ناوبانگی منی نه بیستی و داستانی نازایه تی و نه بهزی و تاریفی هیزی باهوئی منی نه زانیسی. شووره تی دلیری و بویری من هه له دنیا دا نه ما و گه یشته حهوت ته به قه ی ئاسمان. بویه خودایان لیم تووره بوون و تووشی ئه و هه موو به لایانه بیان کردم. نه یانه یشت بگه ریمه وه زید و نیشتمان و نیومال و خیزانی خوم.

کاتیک گه ماروئی تروادا دواپی هات. من له شکره کی خوم گپراوه و رووم له ولاتی خوم کردهه. به لام هه له یه کهم رۆژدا ده ریا به گژماندا هات. چوار شه و رۆژ نیمه ی وه که زله کایه ک خسته بهر شه پوله بی ئامانه کانی خوئی. رۆژی پینجه م شه پوله کان هتوربوونه وه. خومان گه یانده دوپرگه یه که ئی هوژی «سیکون» بوو له پیشدا نیمه هیرشمان برده سه ر ئه و هوژه وه حشییبه و تالان و ده سکه و تیکی باشمان وه گیرکه وت. به لام به یانی کوپه کوپه ی هوژه که لیمان وه خو که وتن و کوشتاریکی باشیان لی کردین و به زحمه ت خومان رزگار کرد.

کاتیک که شتی نیمه که وته ری هه و نهرم و خووش بوو و هه تاوی به تین و گهرم تیشکی زپین و جوانی خوئی به سه ر ده ریای شین و هیمندا بلاو ده کرده وه و چاو له دینتی تیر نه ده بوو. به لام ئه وه نده پی نه چوو هه و ئالوز و تووش بوو. با و توفان و گه رده لوول، گپژنه یان نایه وه. پاش نو رۆژ خه بات و به رهنگاری نازایانه له به ستینی دوپرگه ی «کنار خوران» له نگه رمان گرت. له م دوپرگه دا هوژی «کنار خوران» ده ژین. به شکی نیمه دابه زین و چوونه ئاوه دانی به شکم نان و ئاوپیک په یدا بکه ن. ئه وان له وینده ری به خواردنی میوه یه کی شیرین که پی ده لین «کنار» سه رخوش و گپژ و ویز بوون و له بیره خه و راپوون و هیزی وه یان نه ما له جیگای خو بان بیزوون. به زوره ملی و پاله په ستو هه رچونیک بوو گه یاندماننه وه که شتی و به په له دوور که وتینه وه نه وه که فیری خواردنی ئه م میوه بین و هه تا ده مرین له وینده ری دایکوتین.

سه فهری نیمه له ده ربای توفانیدا هه روا درپژه ی بوو تا گه یشتینه ولاتی «سکلوب» یا سه رزه مینی غوولانی یه کچاو. له نگه رمان گرت و ده گه ل دوازه هاو ری بو په یدا کردنی تیشووی ریگا به رکه و هه ورازه کانداهه لگه راین. له وی تووشی ئه شکه و تیکی زور گه و ره بووین. که به ریز، مه شکه شیر، پیسته په نیر، خیگه روونی لی داندرا بوون. له خووشیان شاگه شکه بووین و هه لپه رین و چاوهرپی خاوه ن مالی ده وله مه ند بووین. تا بگه رپته وه و نازووخه یه کی زوری لی وه رگرین.

که زه رده په ری و رۆژ ئاوا بوو پی اوپیکی زل و زه به لاح و خوینتال و دزیو که ته نیا چاوپیکی له نیوچاوان بوو. ده گه ل رانیک مه ر گه رپه وه ئه شکه وت. په زه کان هه موویان له

خوئی قه له وتر بوون که چاوی پیمان که وت و به ده نگیتی وه که هه وره تریشقه که هه موو نه دمانی له شمایی له رزاند گوتی: ئه ی بیگانه کین؟ له کوپه هاتوون؟ لیره چ ده که ن؟ نیمه له سه ره خو وه لامان داوه: ئه ی خانه خوئی مه زن نیمه پو لیک له له شکر ی یونانیانین له شه ری تروادا ده گه رپینه وه. ماوه یه که ریگامان لی گوزاوه و نازووخه مان لی پراوه و چمان نه ماوه و نیستا په نامان بو نیمه هیناوه که له ریگای «ژوس» دا ئه مشه و په نامان بده ی و به یانی که میکمان نازووخه پی که ره م بفرمووی. وه لامی ئه و به رقه وه بو نیمه ی لقیه و ماو ئه وه بوو: ئه ی چاره ره شینه نیمه به هه له چون که پیتان وایه نیمه به نده ی ژوسین خوی نیمه نپتونه. ئه مجار هه ستا و به ردیکی یه کجار گه وره ی به زارکی ئه شکه وته که وه نا. پاشان دوو که سی لی هه لبرژاردین و به هاسانی پچر پچری کردن و له پیش چاوی نیمه زور به نیشتیاه خواردنی و پیکه نی گوتی شیوی ئه مشه وم ناخوش نه بوو. دواپه له سه ر لوده کایه که که له قوژنی ئه شکه وته که هه لدرابووه له سه ر گازهرای پشت پاکشا و خرپ خه وی لی که وت. له پیشدا ناره قه یه کی ساردم ری نیشته. به لام دواپه غیره تم بزووت و ناگری تووره یی هه موو له شی داگرتم و مووم لی بوونه نه شته ر. نیازم و ابوو شیره که م هه لکیشم و به هه موو هیزی خوم له سه ر دلی رۆکه م. به لام دواپه بیرم کرده وه ئه گه ر بیکوژم ده پی هه موومان له م ئه شکه وته دا بمرین و برزین. چونکه ده مزانی جگه له خوئی که س ئه م به رده ی بو له ده رکی ئه شکه وت ناکریتته وه.

به یانی زو هه ستا ناگری کرده وه، په زه کانی دوشین رسقه که ی ره عه مه ل هینا و دوو که سی دیکه ی نیمه ی برژاندن و خواردنی و دم و له وسی لسته وه و مه ره کانی ده رکردن و به رده که ی به زاری ئه شکه وته وه نا. ئه و رۆژه ی هه ر ئه وه نده مان پی کرا شینی دوستانمان بگریین. دوا ی زور لیکدانه وه بیریکم به میشک داهات. له گوشه یه کی ئه شکه وته که دا داریکی زور گه وره ی زه بتوون هه لپه سیردرا بوو. ده گه ل دوستان به زحمه ت نوو کمان تیژ کرد و له ناگرمان نا تا باش داگیرسا. شه و که غوولی یه کچاو هاته وه. چوومه لای و گوژه یه کی شه رابی توند و کوفمان پی ما بوو بوم برد و گوتم قوربان! ئه و دیار بیبه ت ده ده می به و مه رجه به رم بده ی. غوول وه ری گرت و یه ک بین به سه ریه وه نا و گوتی: شه رابیکی زور باش بوو. ئه ی بیگانه ناوت چییه تا من وه بیرم بیته وه. گوتم: قوربان ناوم هیچکه سه دوستان هه ر پیتم ده لین هیچکه س. گوتی: ئافه رین هیچکه س به لینت پی ده ده م تو له دوا ی هه مووان بخوم.

شه راب کاری خوئی کرد، خوی کرده وه، گپژ بوو و به پشته وه دا که وت و له غورابی خه وی را چوو. نیتر خوگنخاندن که لکی نه بوو به یارمه تی شه ش که س له یاران داره

زهیتوئمان له ئاگردا سوور کردهوه و بههه موو هیتری خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه راندی کیتو و دهشت دهنگی دایهوه و نه شکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو ئه و غوولانهی له م دهووبه ره بوون داوه رووکان. ئیمه هه موو خۆمان شاردهوه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غووله کان لییان پرسی: چ بووه؟ کئی وای لی کردی؟ ئه و که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وه لامدا ده بگوت هیچکهس، هیچکهس، دۆسته کانی وای بو چون ئه م به لایه «نپتۆن» به سه ری هیناوه و هیچ له دهس ئه وان نایه و رتی خۆبان گرت و رۆیشتن.

غوولی بریندار و کوپیر و کوتر به ردی زارکی نه شکهوتی لای برد. تا مه ره کان برۆن. دهستی به پشتی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پشتیان هه قایم نه کردوه؟ تا بمانگری و تۆله مان لی بکاته وه. به لām ئیمه که خۆمان به بهر زگی به رانه کاند هه لآواسی بوو رزگاریمان هات. مه ره کانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پێ کرد و گوتم: من پاتشای ناشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیگی گه وه ری هه لکه ند و تیی هه لکردین. باش بوو دوو رتر له ئا و کهوت، ده نا له وانه بوو که شتی به که مان غه رق بکا.

له ویتوه به ره و مال گه راینه وه. به لām سه فه ره که مان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درێژهی کیتشا. رۆژیک گه یشتینه دو ره گه یه کی پان و پۆر. که زانیمان بنکه ی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه ره اتی سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بو گپراوه. هه مبه انه یه کی پر له بای دامی. گوئی: به هیزی خۆم بایه کانم تیدا به ند کردوه، به لām نه که ی زارینه زیینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لآلا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته واره وه که وتینه ری به لām دوو رۆژ له سه فه ری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ری بوو که: هاو رپیکانم بیریان کرد بووه وه که «ئایوولوس» بپگومان گه نج و گه واهیراتیکی زۆری بو من له هه مبه انه که کردوه و په نگبێ، به شی وانی لی نه دهم. خویان پێ رانه گیرا بوو و زارینه که یان کرد بووه. له پر هه و گۆرا با هه للی کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که وته وه فه رته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولا وه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دو ره گه ی «سه یرسه» ی جادوو گه ری به دفه ر. له ویش گولمه زی و اما ن به سه ره ات له گپرا نه وه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و موله که ش رزگاریمان هات. پاشان چووبه دو ره گه ی «ترزباس» شوانی میترخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولا وه. به لām هاو رپیکانم ئه وه نده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری ئه ویان کوشته وه و خوارد. «هیلوس» خوای هه تا و ئه و نامه ردیبه ی به دل نه بوو گازنده ی بردبووه بهر «زئوس» خودای خودایان پریری دابوو تۆله یان لی بکاته وه. بۆیه که ئه و

دو ره گه مان جی هیشته تۆفان که شتی به که مان تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دو ره گه ی «ئوژیه ی» هه شته سال له وی ده سه به سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا ئه وه لیته م ده بینن).

کاتیکی سه رگوزشته ی ئولیس دوا یی هات هه موو زگیان پێ سووتا. پاتشای فیناس که شتی بو ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپی کرد. که گه یشته به نده رگه خودای ئه قل خوی گه یانده ی و پیی راگه یانده که هه ر ئیستا ته واری دوژمنانی له کۆشکه که ی ئه ون و ئه گه ره ئاشکرای بچینه وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆرای بی کوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بچینه کۆخی کۆنه دۆسته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وی لایکی جوانچاک و رپیکوپیک و به شان و باهوی چا و پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆبه تی. باوک و کوپ پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وی به جلی شه ره وه چوه کۆشکی خوی. که له ده رکی وه ژوو ره که وت سه گه پیرو نه خۆشه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سوال که ریکی خوی زانی ئه و رپساره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نابی که سی دیکه بی. ده سه جی خه به ری بو (ئایننتوس) که یه کتیک له سه رداران بوو برد. ئه و ئه گه رچی پروای به سوال که ره که نه کرد. هه ستا و چارابایه کی به هیزی خوی له تۆقی سه ری را کیتشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره یی هه ستاوه و خه ریک بوو تۆله ی بکاته وه. به لām خودای ئه قل تیبی راخوری. ناچار له سووچیک خزا. (ئایننتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه وه ره که ی ئولیس به ده سه ته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لتانه هه ر که س توانی که وانی میترده که م بکیتی و تیریکی پێ باوی شوی پێ ده که م».

هه موو ئه م پێشنیاره یان قبوول کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. به لām هه رچی قه وه یان دا به خۆ و هه ولیان دا نه یان توانی که وان بکیشن. تا له دوا پیدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو زورهان ده به وی هیزی خوی ده گه ل هیزی لاوانی به ناویانگ تاقی بکاته وه. به لām به پپچه وانه ی بۆچوونی ئه وان که وانی تا ناخر کیتشا و تیریکی توندی هاویشته.

ئه مجار جله شه کانی له بهر خوی داری و نه راندی:

«ئهی زۆردارانی خۆبه رسته ئه و که سه ی له به رامبه ر ئیوه دا راوه ستاوه که س نییه،

ئۆليس نەبىي كە پاش گەلىك سال دەگەرپتەو مالى خۆي و دەبىنى دۆستانى خەيانەتى
پى دەكەن»

تلماكيش بەجلى زىركفت و رەنگاوپرەنگەو ھات و لە تەنىشت باوكى راوہستا. ئۆليس
كەوانەكەي راکيشا و تىرىكى لە ئەوكى ئاينتوو دا و لە حالىكدا كە جامى شەرابى
زىرىنى بەدەستەو بوو لە خۆتىنى خۆي گەوزى.

كە ئەو كوژرا ئەوانى دىكە وەخۆ ھاتنەو. بەلام ھەرچى لە نىزە و شىر و مەتالى خۆيان
گەران نەياندۆزىنەو. چونكە تلماكى ژىر و وربا لىتى شارديوونەو مەتيزان شكاندن و
كورسىيان دەس دانى و رامالىيان بۆ ئۆليس برد. بەلام لە بەرامبەر ھىزى باھۆ و تىرى
گرچووبرى ئەودا خۆيان نەگرت و توانايان نەبوو ھىندە پى نەچوو ھەموو لە خۆتىنى خۆياندا
تلا نەو.

پالەوانى مەزن ژنە خۆشەويستەكەي لە ئامىز گرتەو و پاش بىست سال ئاوارەيى،
بەختەو ھەرى رووى تى كەردنەو.

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودگان

كاتۆل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنوئىر و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەرزادىك راى
دەبوارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىنەي نەبوو. بەلام لە بى بەزەبى و
دلرەقى و دەسپەشيدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد. لە مەلبەندەكەي ئەودا خەلك ژن و
پىاو، پىر و لاو، وردە و زارۆك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆرسك پى برا بوو.

كەس نەيزانى پەرزاد بۆرقى لە پر و لە نەكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پر خىر و
بىرە ھەستا؟ بۆ ئورگى توورەبى بلىسەي بەرز بۆو؟ بۆ ھاتە سەر ئەو ھى بەگژياندا بچى؟
لە پىشدا بىرى كەردەو توفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا، كۆشكان پرووخىتى
خانوبەران بىرمىتى، كۆخان تىك تەپىتى، كەپران رابىتى، تاو و رەشمال و چىغ و
چادران رارفىتى تا شوپنەواری ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىو نەمىتى.

پاشى خەرىك بوو، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان بپرووكىتى، ھەموو گىيا شلك و
تەرەكان، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھلۆل بكا. تا كەس
خۆرسكى دلگر نەبىنى، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لایەك بكا
بەبىابانىكى كاكى بەكاكى و بى ئاو و شىنابى و ئىشكارۆبەكى زوورك و رەق و
بىروونىكى چۆل و ھۆل و شۆرەكاتىكى خۆتلىن و سووتاو.

دوايە ھاتە سەر ئەو ناسك و نازدارەكان، تەسك و لەبارەكان، رەزا سووك و خۆين
شىرىنەكان بكاتە رموزنەي دزىو، پىرئىنى سەر بەسۆدرە، يال يابووى لاجانگ بەرشك،
پورە گولنەتەلەي ئەفسانەبى تا ئەوین و دلدارى، ژوان و شەوگورد و چاوپرەكەن و تاسكە
تاسك، دەسبازى و راز و نىازى دلدارى دوايى بى.

بەو شەو زەرد نەبوو وىستى گىژەلووكە و رەھىلە و لەنگىزەبەك، لە بەرد، لە ئاگر، لە
مشكى و خۆلەمىش، لە ژىلەمۆ و پزىلك بەسەر ولاتدا ببارىتى و ھەموو زىندەوارىكىيان
و ھەن دا.

پاش ئەو، خەيالىكى واى بەدلى داھات ھەتاو داپۆشى و تىشكى گەرم و بەتەن و
ژيانەخش بتارىتى تا تارىكى و سەرما و زوقم و سىخوار و سەھۆلبەندان كارى خۆيان
بكەن و گىانلەبەر نەھىلن.

ئاخەرەكەي وەك كۆنە دزىكى دەس پىس و دىواربىرىكى چاوپنۆك كەلنى دۆزىبەو،

پاش وردبوونهوه و بېر لیکردنهوه بریاری دا رسته په کی ئینسانی و سې وشه ی ناسمانی له بېر همموان بهریتنهوه:
«تۆم - خوښ - دهوئ».

له هه وه له وه خه لک نه یاننده زانی چییان لئ قه ووماوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چوئیان تانو پو لئ تیک چووه؟ ته نیا هیئتیک ده یان زانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه. به لام ههستی پئ ناکرئ، کیژه جوانه کان که جاروبار ویرای ده زگیرانه کانیاں ده چوونه سهیران و گه ران و بووکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نیو پهرده ههستیان ده کرد که ده بئ رسته په کیان پئ بگوترئ و به شهرم و نازوه وه لامی بده نه وه به لام کام رسته؟ هیچ له بیریان نه مابوو، ده یان زانی له م رسته ته عبیرتکی شاعیرانه یه، له چه ند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پره له تاسه و تاوات و راز و نیاز و ههست ده بزوئیی و ئوین ده جوولئیی. له ما زمانیاں گرت درابوو. په شوکابوون، سه رسام بوون ده یانوبست بېرسن، یارمه تی له یه کتر بخوازن. به لام هه موو بی هوش و سه رگه ردان بوون و چیان به بېردا نه ده هات.

زه مان تی ده په پری، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هه ر زیده تر ده بوو. گشت نه وه ند ه هه راسان و په ریشان بوون. ده تگوت: خوئیان به سه ردا دابیشتونون. ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینی له ده س داوه و رو لئه ی لئ ون بووه. هه رچی ده یان کرد ره مزی به خته وه ربی جارن و رازی شادی پیشوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا.

ورده ورده هه ودا ی دو ستایه تی پسا، بلئسه ی خوشه ویستی دامرکا. پشکوئی ناشنایه تی ژبله موئی ناموئی به سه ردا کرا. له هه موو لاه ئینکه به ری، ئیره یی، دردو نگی و دوژمنایه تی سه ری هه لدا، وشه باو و شیرین و خوشه کانی وه ک: گیانه که م، جه رگه که م، نازیزه که م، چاوه که م، باوکم، دابکم، رو لئه م، کچم، کورم، مامه، کاکه، داده، به ته واوی له بېر چوونه وه.

گراوی له کوره حهیرانان توژان چونکه ده یانوبست رسته خوشه که یان لئ بیسن و نه وانیش چاریان بیچار بوو. کابان مېردانیاں رئ نه ده دا سه رجی چونکه پییان و ابوو، سارد بوونه وه. بوئه له م چه ند وشه یان به زاردا نایه. ریگای کانی و ده راوان نه ده گیران و ژوانگه چول بوون و به قور گیران.

خوایا! نایا له م جیهانه ی توذا، بئ ههستی نه وین، هیچ شت تام و بوئی هه یه؟ نایا نه گه ر نه و په ریزاده رق نه ستور و خو په رسته، نه و مه لبه ند ه ی به یه کجاری ویران و خاپور کردبایه باشتر نه بوو له وه ی ههستی نه وینی تیدا برئیی؟

له و مه لبه ند ه دا شاعیرتکی لاه و دلته ر و خاوه ن هه ست ده ژبا. حالی وی نه ک له خه لکه که خوشتر و باشتر نه بوو به لکو په شیتو تر و تالتر بوو. بو دربرینی ههستی ناگرینی دهروونی خوئی، له رسته ونه که ده گه را. به تاییه تی پیش نه وه ی پهری دلاز و به دناکار. نه و بریاره ناهه مواره بدا و نه و کاره ناله باره بکا. نه و غه زه لیکتی ناسک و پر سوئی ده س پئ کردبوو. که هه موو قافیه کانی به وشه ون بووه کان ته واو ده بوو. غه زه لی شاعیری لاه ی، داموا ی، دلسو تاو، ناته واو مابووه چونکه رسته پیروزه که ی نه ده هاته وه بېر.

به ره به یانیک شاعیری خه مناک و دلته نگ له ده ره وه ی ناوه دانی له بن دارتیک له سه ر جو یارتیک دانیشتیوو و بیری ده کرده وه:

خوایا! بو وام به سه ر هاتووه؟ بو بېر شتواوه؟ بو وشک بووم؟ بو من ناورگی هه ست، ده ربای شتیر و خواد قافیه نه بووم. بو ئیستا ناتوانم غه زه له که م ته واو بکه م؟ بو؟ بو؟ به هه لکه وت له م به یانه دلرفینه دا پهری تیژبال و بئ خه یال و، دلر دق و به دفره هاته له م شوتینه، تا شنه ی به یان هه لمرئ، تا بوئی گولان بکا، قاسبه ی که وانی گوئی لئ بئ، ورینگه ی بلبلان بیسی، خوره و هاژه ی شه پوئی چومی خورین دلئ شاد بکا.

له پر چاوی به شاعیری دلته نگی تیگیراو که وت. دلئ داچله کی، ته زووی به له ش داها ت، ده ربای نه وینی خرؤشا، شیت و ویتی شاعیری لاه بوو. خوئی هینا سه ر په نگی کیژوله یه کی خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرین و ره زا سووک و به پالییه وه دانیش ت. به نیگای پر هه وه س و به ناز و عیشوه ی دلرفین به له نج و لاری شوخانه، دلئ ته ر و ناسک و جوانی په رستی رفاند، دهستی ناویشته نه ستو و لیوی به لیویه نا، تیری رامووسی و له ده ربای خوشی و کامه رانیدا نو قمی کرد. شاعیری بئ به ش و ناکام، به م نه وینه کوتوپره. به م لاواندنه وه و له زه ت وه رگرتنه. یه کپارچه بوو به کوئی ناگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له ده ماران ده گه رئ. پهری له نامیزی گه رم وه رتینا گیان و له ش و دل و دینی پیشکش کرد.

به فهرمانی پهری ده روازی ناسمانی شین کرایه وه، پهری و شاعیر وه ک جووته کوئرتکی سپی تیژبال به ره و ناسوئی بئ سنور هه لفرین. نه ستیره گه ش و پرشنگداره کان، وه ک خه رمانتیک له لماس به گرشه به ده وه ره یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسکه یه کی زتری مرواری کوت که نه سپتکی سپی بالداری تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به پانای ناسماندا گپرانئ. بو خوشیان نه یان زانی له م گه شت و گه رانه له م شادی و سهیرانه چه ندی درتزه کیتشا؟

به جووت هاتنه وه سه ر زه مینی خاکی و هه ر له و مېرگ و چیمه نه نارامیان گرت،

شاعیری لار و ویرای جربوهی مهلانی سهرمهست غهزهلی ناشقانه و پر سۆزی وای بو پهری خویندهوه که ناگری له دهروون و ههناو بهردا و ئوقرهی لی بری پهری ههگیز دهنگی و زولال و قسهی و خوشی نه بیستبو. کهچی بهو حالهوه گهردی خهم و پهژارهی لهسهه روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیستی و هک مرواری له چاوان ههلهوهی، شاعیر بیدهنگ بوو، سههری سورما و، بهشله ژاوی بهسهه پیبانی داکهوت و گوتی:

(ئهئ فریشتهی جوان، ئهئ ئارامی دلان! چت لی قهوماوه، چ رووی داوه؟ پاش ئهه ههموو خوشی و راباردنه بو دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پی گوتوی ئایا کهس دلئ ناسکی شکاندووی؟ ئایا کهس خه یالئ ئارامی شیانوو؟)

پهری له حالیکدا که فرمیستی لهسهه کولمهی له گول ناسکتی دهسپهوه گوتی:

(بهلئ خوشهویستم، بهلئ! له ماوهدا که ئیمه پیکهوه رامانبواردوو تو ههموو شتیکت گوت مهگهر شتیکت نه بیج که ههر له ههوه لهوه گیانی من تینوی بیستنی بوو. تو له نیو ئهه ههموو قسه خوشانه و شیعره ته رانهدا، جاریک نه تگوت تو خوش دهوی).

هیشتا پهری قسه کهی تهواو نه کردبوو که شاعیری دلتهه ههراي شادی لی بلیند بوو و دهستی کرد بههله پهرین و سهما، ون بووه کهی دۆزیهوه که ئهه ههموو رهنج و نازار و مهینهت و کویره وهه ریهی له پیناودا کیشا بوو. وهک مهلیکی بهرزهفر بهسهه میگر و چیمهه و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه یشته شار و له گۆشه یهک دانیشته و غهزه له کهی تهواو کرد. ئهه مجار بو خه لکی خویندهوه، خه لک به بیستنی شیعره که کهوتنه سهما و ههله پهرین، ژبان دهستی پی کردهوه، ئهوین له دلاندا پهیدا بووه. دل بهر و دلدار، گراوی و کوره ههیران دۆست و دهزگیران پیکهوه ئامیزان بو یهک کردهوه. کیژه سرک و پهوه که کان بهرهو ژوانگه بوونهوه، ههتاوی بهخته وههری تیشکی هاویشته و تاریکی و سهرمای نههاتی و ناهومیدی نه هیشت.

بهلئ له دنیا پهیدا ئهگهر شیعر نه بووبا، هیوا، خوشی، ئهوین، دلدار و پیک گه یشتن مانای نه بوو و ئهگهر شاعیر نه بووبا تا په بامی ئاسمانیان بداتی سهرما و سۆلی ژبانی جیهان رهقی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامه زه بسی خیر ده مه ند

بئزاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزشکیاری جهه رپراح و توپکاری هه ره به ناوبانگ پرۆفیسور (دیپلۆن) بوو. رۆژیک به ریکهوت به مه یدانئ (سین سوولپیس) دا تی ده په ری. مامۆستا کهی خۆی دی که بو کلیسا ده چی، سهعات نۆی به یانی بوو، پرۆفیسور (دیپلۆن) که هه میشه به گالیسکهی تایبه تی ده گه را، به پیتیان بوو و له لای کۆلانی (پوتی لیوون) را دههات که کۆلانیکی به دناو بوو، راست وهک که سیک ده چوو که به یهوی خۆی له یه کییک لهو ماله سووک و به دناوانه رۆکا.

بیانشوون مامۆستا کهی خۆی باش ده ناسی و ده یزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. بروای به تاین و مه زه ب و زیندوو بوونه وه و دنیای دی نییه. هه ر بۆیه ش سهه ری له م کاره سورما و به ئه سپایی شوتنی کهوت و چوو کلیسا دیتی مامۆستا کهی که به قه دهه نووکی دههزی بروای به دین و تاین و کلیسا و که شیش و نوژ و دوعا نه بوو، ئهوا له سوو چیکی کلیسا له به رامبهه کۆته لی حه زه تهی مر به مدا چۆکی داداوه و وا خه ریکی نوژ و پارانه وه به ناگای له خۆی و دهه روه بهی نه ماوه. به راستی پی سهه ر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامۆستا کهی بیین و لای وای بی شاگرده کهی شوتنی ده گپری و کیشکی ده کیشی. هه روهک به ئه سپایی چوو بووه ژوور ئارام و بیده نه گیش ده رکهوت و پتی خۆی گرت و رۆیشت. ئهه ریکه وته چاوه روان نه کراوه بهی ئارووژاند به لام گوپی نه دایه و فه رامۆشی کرد.

سی مانگیکی پی چوو رۆژیک مامۆستا به کی زانستگا که هاوکاری دیپلۆن بوو هاته سهردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سهه شان دانا و گوتی:

«هاوړی! تو م له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سهه ر بوو؟ بو م نه چوو سهه ر به ک له وینده ری چ ده کهی ئاخه ر تو و کلیسا؟»

دیپلۆن وهلامی دایه وه: «چوو بووم ته ماشای قه شه یهک به کم که ئه ژنۆی ئاوی هیتاوه و ده بی عه مه ل بکری و شازاده خانم (نانگولیم) به منی ئه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلئ ئاوی نه خوارده وه، ده یزانی نه خوشی و له کلیسا ته ماشا نا کری به خۆی گوت: «دیسان بو نوژ و پارانه وه چوو.»

لهو کاته وه به یاری دا هه ر چۆنیک بی سهه ردهه ری له م گری پوو چکه ده ریکا. له بهیری بوو

چ رۆژتیک مامۆستاکی له کلیسا دیبوو. سالی دواتر راست لهو رۆژهدا چوو و ئی و خۆی له پهنایهک حاشار دا. چی وای نهکیشا دیپلۆن له پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) له گالیسکه دابهزی و بهپهنامهکی ریگای کلیسای گرتی پیش و خۆی تی کوتا. بیانشوونیش بهدوای ئەودا چوو ژوو و روانی مامۆستاکی بهچۆکدا هاتوو و خهریکی نوێژ و پارانهوهیه. واقعی بردهوه و له بهرخۆیهوه گوتی:

«سهیره؟ له لایهک بی پروایی و بی دینی و خوانناسی و له لای دیکهوه چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خۆتندن؟»

که نوێژ و پارانهوه دوایی هات و کلیسا بهتال بوو و مامۆستاکی دهرکهوت بیانشوون خۆی گه یانده سه ره رشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقولهی لهو سووچه نوێژی ده کرد و ده پاراوه دناسی و ئایا زۆر دیتته کلیسا؟»

وهلامی داوه:

«ئەوه پێ له بیست سال دهنێ من به سه ره ئەم کلیسایه رادهگه م. دیومه که هه موو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بیه ئیره و خیر و خیرات بکا به راستی خیرومه نده.»

ده وری شاگردی بیانشوون ته و او بوو دیسان رۆژتیک به بهر کلیسای گۆربندا راده برد. به دلای داها ت که رهنگی مامۆستاکی له و ئی بی. چوو ژوو، به لێ دیپلۆن وه ک جار ان چۆکی دادابوو و خهریکی نوێژ و پارانهوه بوو.

بیانشوونیش له ته نیشتی چۆکی دادا. که نوێژ بهتال بوو سلاوی لێ کرد و خۆی پێ ناساند. پیکه وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جهساره ت نه بی رازیک له من بۆته مه ته لۆکه و بۆ خۆشت نه بی که س ناتوانی هه لیبیتنی»

نه قلله که ی له سه ره تا وه بۆ گێرا وه و له سه ری رۆیی:

«تۆ که سیکی له کاتی دهرس گوتنه وه و کارکردندا به راشکاوی و ئاشکرای ده لێی پروات به و خودایه ی که خه لک ده بیه رستن نییه. ئەدی چ بۆته هۆی ئەوه ی به په نامه کی ده چی بۆ کلیسا و نوێژ ده که ی و ده پارێیه وه و ته نانه ت خیر و خیراتیش ده که ی؟»

دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاه که م! من تازه پیر بووم و پیم له سه ره لێواری گۆره و هیه چ پتوبست ناکا ئەم رازه که ده گه ریته وه بۆ سه ره ده می لا وه تی و ده و رانی خۆتندن له تۆ بشارمه وه.»

بیانشوون شان به شانیه جهرراحی مه زن و زۆر به ناوبانگی پاریس که وه ته ری. ورده ورده گه یشتنه کۆلانی کاتروان (چواربا) که له کۆلانه هه ژارنشینه کانی پاریسه. دیپلۆن له به رامبه ر خانووبه ریکی ته نگ و تاریکدا که وه ک قه لایه کی پر پیچ و لابه لا ده چوو، را وه ستا و گوتی: «وه ره سه ر» و خۆی به پلێکاناندا هه لگه را، تا نوهوومی شه ش سه رکه وتن له و ئی گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه وه و خیر و خیراتی من لیره وه ده س پێ ده کا. ئەو کاته رۆژگاریکی یه کجار سه خت و ژیانیکی زۆر تالم راده بوارد. هه م نامۆ و غه رب بووم و هه م برسی و ره شو رووت. که وش و پیلاییکی باش و جلو به رگیتی خاوتیم، نه بوو. ئەم ری که چل په نجا سال لهو سه رده مه تی په ربوه. بیره ده که مه وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له نیو نه چووم. له پاریسدا ته نیا و بیکه س بووم و بۆ خه رگی خۆتندن و کرینی کتیب هیه چ به هیوا نه بووم له چ لایه ک ته نانه ت یه ک شایه چیه پیم بگا. ده سکورتی و برسیه تی تو ره و تۆسنی کرد بووم دۆست و ئاوالیکم پتوه نه ما بوو و سه ر و وه زعیکی واشم نه بوو که س ئاره زووی دۆستایه تی من بکا. لهو ماله ی له پیش چاوته نیشته چی بووم و ده رسی پزیشکیم ده خۆتند و خۆم بۆ یه که م ئەزمون ئاماده ده کرد، وام گوریس گه ییوه هیه چکان، که نه ده متوانی بچه پیش و نه بگه رتیه وه دو وه و بریارم دا بوو یا بمرم یا خۆم بگه یه نمه لای سه روو. قه رار وا بوو که سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیرن، به لام زۆر جار ئەم پوله که مه شه م پێ نه ده گه یشت. باش ده مزانی په یدا کردنی ئەوه ندوو که درا وه ش بۆ ئەوان چه ند دژوا ره. پوو ریکی پیرم بوو. سندوو قیکی کۆنی جلو به رگی کۆن و نو ئی له سندوو قخانه که یاندا دۆزیبو وه وه بۆی نارد بووم. هیه چ نه بی خاوتیم و پاگژبوون. به لام چونکه دراوی کریمارم شک نه ده برد نه مده توانی ئەم جلانه وه ربگر مه وه. هه میشه له م دهرک و ئەو دهرکم ده دا به لکو بتوانم سندوو قه که وه ربگر مه وه و خۆم که میتک کۆک و پۆشته بکه م. ته نیا چاره م ئەوه بوو، بریک له شتومه که کان هه رزان فرۆش بکه م و ئەوانی دیکه م بۆ ده رچی. له م ژوو ره ی هاو سیمدا پیاییکی ئاوفرۆش خه لکی (سین فلور) ده ژیا ناوی (بوو ژارت) بوو ئاشنایه تی ئیمه هه ره ئەوه نده بوو که تووشی یه ک ده بووین وه ک دوو هاوسی سلاویکمان لیک ده کرد و چیدی. رۆژتیک هه ره ئەو پیاوه پتی راگه یاندم که خاوه ن مال رای ئەسپاردوو چونکه سین مانگه کریم نه دا وه. ده بی ژوو ره که ی بۆ چۆل بکه م. که نیگه رانی و په شتوی منی هه ست کرد گوتی: خه م مه خو به ته نێ نی، منیش ده رده کا و بیانووی ئەوه به کاری ئاوفرۆشی ده گه ل وه زعی ئیره ریک ناکه و ئی و دانیشتیوانی خانووه که ی وه زاله هینا وه. ئەو شه وه سه ختترین شه وی ژبانی من بوو، به یانی زوو له خه و

ههستام، بېرم ده كرده وه خوايا ئەم سر و سىپالە بۆ كوؤ بهرم؟ خه رىكى خوار دنى نان و شير كه تهنيا خوار دنى من بوو، بووم له پر بووژارت وه ژوور كهوت و گوتى: ئاغا گچكه! تۆ ده خوئىنى و ده چىيه زانستگه. من مندالى سهر رىگام له هه تىوخانه گه و ره بووم و داىك و باوكى خۆم ناناسم و قهت ئە وه ندهم دراو نه بووه بتوانم ژن بىنم و مالى پىكه وه نىم. بۆيه وهك تۆ بىكهس و تهنىام داشقه به كم هه يه بى شك دبوته له بهر دهر ك راي ده گرم و ئاوفرۆشى پى ده كه م ئەم خرت و پرتهى من و شتوممه كه كانى تۆى تىدا جى ده بىته وه. ئىستا كه لىره مان دهر ده كه ن دهرۆين، به لكو بتوانىن په سىويتك بۆ خۆمان بدۆزىنه وه و سهر پىكه وه نىن. كور ه خۆ ئىمه كو شكى پاتشايه تىمان ناوئ ههر هينده تىيدا بحاوئىنه وه به سه و نوايه ك بى له با و بارانمان بپارىزى شوكرى خوا ده كه ين. گوتم زۆر سوياست ده كه م، به للام من سى مانگ كرى ئىره قه رزدارم و جگه له مه سندوو قىتكيان كو نه بۆ نار دووم كه ده بى كرئىارى بدهم و وه رى گرمه وه و هه موو نه غدىنه م له پىنج فرانگ تىپه ر ناكا. گوتى: گوئ مه دبه خه شوكر كىسه م به تال نبىه به شى ئە وانم هه يه، خه م مه خۆ خوا گه و ره به، هه سته خۆت خى بكه وه تا پرۆين.

قه رزه كانى دامه وه و خرت و پرته كانمان له داشقه نا و تهنافى هاوئىشته شانى و رۆيشتىن له ههر جىگايه ك نووسرابوو (ژوور بۆ ئىجاره) راده وه ستا و پرسىارى ده كرد. كرى ژووره كان زۆر گران بوون و بۆ ئىمه نه ده بوون هه رچى هه لمان دا له گه ره كى (كار تبه لانىن) كه گه ره كى خوئىنكاران بوو ژوور تىكى هه رزان په يدا بكه ين گىرمان نه كهوت ناچار بوو ين چاو له وئىن دهرى بپوشىن دره نگانى، ئىوارى له پاساژى بازرگانى له به شى (حه وشه ي پروهان) دوو ژوور مان كه له م بهر و ئە وه به رى پلىكان بوون به شىست فه رانگ ئىجاره ي سالانه به كرى گرت و بوو ينه ئاومال. بووژارت هه رچۆنىك بوو رۆژانه سه د شايى په يدا ده كرد و سه د (ئه كز) به كىشى پولى نه غد بوو و ئاواتى ئە وه بوو كه بتوانى ئە سه پىك و چه له نگىكى ئاوفرۆشى په يدا بكا و ببى به ئاوفرۆشىكى ئابروو مه ند. كه له حال و بالى من ناگادار بوو وازى له ئاواته كه ي هينا و گوتى: تۆ ده بى. بخوئىنى و كارى تۆ له كارى من واجبتره. ئىتر له و رۆژه وه خه رچى منى وه ئە ستنو گرت. ههر پىي ده گوتم ئاغا گچكه. شه وانه كه له كار ده گه راوه له ژووره كه ي من داده نىشت و به تاسه وه سه يرى خوئىن دهنه وه و موتالاي منى ده كرد. ئە و پىاوه باشه كه ته مه نى خۆى له چل سال ددها سهر تا پى هه ست و عاتىفه بوو، نه يده زانى هه ستى خاوىنى خۆى چۆن دهر بىرئى، ده يگوت له م دنيا په يدا هىچ زىنده وار تىكى منى خۆش نه وىستوه سه گىكى به ره لالا نه بى، ئە و يش پىش ئە وه ي ده گه ل تۆ ئاشنا به تى په يدا بكه م له بهر بىبرى تۆبى. بووژارت ورده ورده، هه موو ئاواتى ژيانى له سه ر

من ساغ بۆوه به جو رىكى وا كه ته واوى كه سوكار و هىوا و ئاره زوى به تهنى له مندا كوؤوه. بۆ من له داىك دلئسو زتر و به به زه بىتر بوو. ئە وى باش بايه بۆ منى ده وىست. حازر بوو خۆى هىچ نه خوا و هىچ له بهر نه كا تا پىدا وىستى به كانى دهرس و كتىب و ژيانى ساكارى من جىبه جى بكا. ئىمه په يره وه كانى ئايىنى مه سىح هه مىشه له باره ي خۆ پارىزى و چاكى و پاكي به وه دده وئىن. ئە م پىاوه ئاوفرۆشه هه موو ئە م سىفه تانه ي تىدا كوؤبوو نه وه. به رۆژ كه له كو لان و خه يابان تووشى يه ك ده بوو ين له حال تىكدا كه تهنافى داشقه كه ي به شان وه بوو و به دواى خۆيدا ده يكىشا به و په رى مه زنا به تى و دلئسو زى به وه بزه ي ده ها تى ديار بوو كه چه ند به ساغى و سه لامه تى و پا ك و خاوىنى من دلخۆش و شاده.

كه م كه م خوئىن دهنم ته واو بوو و ده ستم به كارى پزىشكى و جه رپرا حى كرد. ده بوو وهك پزىشكى رىك له نه خۆشخانه بىنمه وه. ئە م دوو ربوو نه وه ي به لاوه گران بوو. به للام وه سه ر خۆى نه ده هىنا و باسى نه ده كرد. پترى زه حمه ت ده كىشا و خه رىك بوو دراوى په يدا بكا و به داتى تا من بتوانم - تىزى - دوكتو رام ته واو بكه م و له چاپى بده م، به لئىنى دابوو هه ر دهر فه تى بى، سه رم بدا.

كه چىرۆك گه يشته ئىره پرۆفىسو ر به شا گردى پىشوى گو ت: بىان شانوون ئە گه ر رىساله ي دوكتو راي من ته ماشا بكه ي ده بىنى كه ئە وم به ناوى ئە و پىاوه جوامى ره نووسى وه و پىشكىشى ئە وم كر دووه. كه م كه م له نه خۆشخانه داها تىك په يدا كرد و توانىم دراوىك بۆ هىنانه دى ئاواتى له مئىزى نه ي ئە و پاشه كهوت بكه م و ئاخرى ئە سپ و چه له نگم بۆ كرى له لايه كه وه ده تگوت دونىايان داوه تى كه بو ته ئاوفرۆشىكى ئابروو مه ند. به للام له لاي دىكه وه له حال تىكدا ئە و په رى راستى و دروستى و پا كى و خاوىنى پىوه ديار بوو پرته و بۆله ي به سه رمدا ده كرد و ده يگوت: ئە مه چت كر دووه؟ تۆ تازه سه ره تاي كار ته و پىدا وىستت به هه زار شت هه يه و دراوت پى ده وئى و له راستىدا ئىستا تۆ له من موحتاج ترى. شوكر له شم ساغه و شانم زامى نه هىنا وه و نىازم به ئە سپ نبىه. كه چى ديار بوو له خو شىيان خه نى بووه و له پىستى خۆيدا ناحه وئىته وه كه ده بىنئى من، منى بى ده سه لات و پروت بۆ خۆم بوومه پىاوىك و داها تى خۆم هه به. ئە مجار وازى له من هىنا و بۆ لاي ئە سه په كه چوو، ده ستى به يال و بژ و شانى و بده وگه و پشت و كه فه ل و لاق و له ته رىدا ده كىشا و چاوى له خو شىيان گر شه گرشى بوو. جار تىك ده پروانىه من و جار تىك له ئە سه په كه ي ده فكرى ئامرازى جه رپرا حى من ئىستا ش ههر ئە و ئامراز انهن ئە و بۆى كر بىووم و به يادگار تىكى خو شه وىست هه لم گرتوون. ورده ورده ناوبانگم ده ركرد و به گه و ره تر ين جه رپرا حى فه رانسه و جىهان ناسرام. به للام ئە و پىاوه جار تىك به پرووى دانه دامه وه و له كن

کەس بە زاریدا نەهات کە لە سایەی پیاوێتی و جوامیری و فیداکاری ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانی ئەگەر دڵسۆزی ئەو نەبایە من نەک نە دەبوومە پیاو و نە دەگەیبمە هیچ بە لکو لەوانە بوو هەر نە شمیم.

پۆزیتیک خەبەرم پێ گەشت نەخۆش کەوتوو، دەستم لە هەموو کار و پیشەیی خۆم هەلگرت و خۆم گەیانده سەری و دەرمان و پەرستاریم کرد. جاری یەکەم توانیم لە چەنگالی مەرگ رزگاری بکەم بەلام بەداخهوه پاش دوو سال نەخۆشییەکی هەلی داوه و برووزی ئەستاند. ئەوی بۆم دەکرا کردم، دەرمانی ئەوتۆم بۆ پەیدا کرد لە قوتووی هیچ عەتتاریکدا نەبوو، کاری وام بۆ ئەنجام دا لە چ کتیباندا نەنووسراوه. ئەوەندەم قەدر گرت لە هیچ پاتشا و خاوەن دەسلەتتیک نەگیراوه. بەلام داخی گرانم سوودی نەبوو. سەر تا پێم پڕ بوو لە قەدرزانی و ئەمک ناسی و بەراستی حازر بووم لە عومری خۆم کەم بکەمەوه و لەسەر عومری ئەوی دانیم. ئەما بەداخهوه هەموو کار و زانستم، هەموو رەنج و تیکۆشانم، هەموو شەو و شەونخوونیم بەفیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خۆشەویست باوکی دوو هەم یا باشتەر بلتیم باوکی راستیم لە باوەشماندا گیانی دا. وەسیەتنامەکی بەخەتی عەریزەنووسیکی گشتی سەر شەقام نووسرابوو بە پیتی ئەو بەلگە هەرچی لە پاشی بەجێ ما بێ مائی من بوو و تەنیا میراتگری من بووم دیارە ئەو وەسیەتنامە ئەو کاتە ئامادە کرابوو کە لە گەرەکی حەوشەیی پڕووهان تازە بێسوونە ئامالی یەک. ئەو پیاوێ نەخۆشەوهاره خیتوی ئیمان و بروایەکی یەکجار پتەو بوو حەزەرتی مریه می گەلێک خۆشەویست و لەبەر نەزانی و ساکاری ئەوی بەدایکی خوا دەزانی. دەگەل ئەو هەشدا ئەو لە ئەوینی خوا و مەزەبی کاتۆلیکی خۆیدا سووتابوو و دەشیزانی من بیروپروام دەگەل ئەو جیاوازه و ئیمانم بەخوا و کلیسا و ئایین سستە، هەرگیز لەو بارەدا نەیدەواندم و سەری نەدەهاوێشته سەرم و وای دەنواند کە هیچ دەریهستی بیروپروای من نییه. لە قوولایی دلمهوه دەلیم: ئەی ئەو کەسەیی پیت دەلین خوا ئەگەر لە عالەمدا شوێنێک هەبە پاش نەمان پیاوچاکی بچنی، بووژارتی من لەبیر مەکە ئەگەر لە ژیانیدا تووشی گوناھ و تاوانیکی وا بووه کە دەبێ سەزا بدرێ. لە سەرەمەرگدا داوای لێ کردم بە پیتی ئایینی مەسیحی بینیتۆم. دلتیام کرد کە داواکەیی بینمە جێ و ئەسپاردم کە لە کلیسا بۆی پیاپتەوه و نوێژی بۆ بکەن. لە نەخۆشیدا هەمیشە دەیکوت: دەترسم بمرم و نەمتوانیبم، وەک پتیبستە ئەرکی سەرشانم ئەنجام بدم. بێچارە لە هەموو ژیانیدا ئازاری بۆ کەس نەبوو و لە بەرەبەیانەوه تا بوومەلێل رەنجی دەدا و ئارەقی دەرشت و هیشتا لای و ابوو خوای لە خۆی رازی نەکردوو. نازانم ئەگەر لە راستیدا بەهەشتیک هەبێ و بووژارتی

نەچیتێ ئەدی کینی لێ دەبێ؟ لەو پەری ساکاریدا مرد تەنیا کەسیکی دەگەلی چووه سەر قەبران من بووم. منیش کاتێ گەورەترین دۆست و دلتسۆزترین سەرپەرشتی خۆم بەخاک ئەسپارد بیرم کردوه کە چۆن چاکەیی بدمهوه. ژن و زارۆک و کەسوکار و خزم و نیزیکی نەبوو کە بیانخەمە ژێر چاوه دێری خۆمەوه. وەبیرم هاتەوه زۆر جار باسی ئەوێ بۆ کردبووم خۆشە پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خیر و خیراتی بۆ بکری. بەلام بۆ ئەوێ بێر نەکەمەوه پیتی قەرزدارم و دەبێ بۆی پڕ بکەمەوه هەرگیز خواهیش و داوای لێ نەکردبووم پاش مەرگی کاریکی بۆ ئەنجام بدم. بەلام خۆم هاتمە سەر ئەم بیره کە تەنیا لەم ریتگایهوه دەتوانم هەق ناسی خۆم دەربخەم و ئەو چاکەیی بدمهوه کە هەرگیز و هەرگیز فەرامۆشی ناکەم کە ئەو ریتوشوێنەیی پاش مردنی بۆ جیبەجێ بکەم. بۆبە دەگەل کاربەدەستانی کلیسای سین سولپیس قەرارم دانا کە هەموو سالی چوار جار وەک باوه، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکەن پۆزی یەکەمی هەر چوار فەسلی سال خۆش دەچمە کلیسا و بەیادی دۆستی گەوره و لەدەسچووم نوێژ و دوعا دەکەم و من بەگیان و دل حازرم لەباتی ئەو سەزا بدریم. تا ئەو زووتر بچتە ئەو جیگایهیی پیتی دەلین بەهەشت.

کە چیرۆک گەشتە ئیره دیپلۆن تاویکی بێدەنگ بوو و دوايه سەری بەرزکردهوه و گوتی:

«دۆستی خۆشەویست! کەسیک کە خاوەنی بیروپروایهکی وەک منە لەوێ زیاتری لە دەستی نایە. لەو بیرهدا نیم کردەوهی من لەلایەن خواوه پەسند نەکری. من بەهەرچی خۆشەوهی سوتیند دەخۆم کە ئامادەم هەموو دار و نەداری خۆم بدم تا بتوانم ئەو بیروپروایهیی بووژارت لە میتشکیدا بوو لە میتشکی خۆمدا بگونجینم».

پاش ماوهیەک دوکتۆر بیانشوون لە ژوور سەرینی مامۆستای پایەبەرز پروفیسۆر دیپلۆن حازر بوو و ئەویش بەنۆرەیی خۆی مرد. کتیبە بتوانی بلی مامۆستا دیپلۆن کە پۆیی بەئیمانەوه نەپۆیی.

* ئەم چیرۆکە لە نووسینی بلزاک، گەوره نووسەری فەرانسەیه. من لە پروی گۆپینی فارسی مامۆستا جەمالزادە بەدەسکاریکی کەمەوه کردوومەتە کوردی.

تهنیا هه‌میشه تهنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژهمیکی تیروپر هه‌موو شاد و دلخۆش بوون، یه‌کینک له‌وان دۆستیکی کۆم گوتی:

«پیم خۆشه که‌می‌ک له‌شانزله‌یزه بگه‌رتین».

وه‌ری که‌وتین به‌بن ئەو دارانه‌دا که هیشتا تاک و تووک گه‌لایان پیتوه مابوو، رابردین هیچ ده‌نگی‌ک نه‌ده‌هات جگه له‌و زه‌نا زه‌نایه‌ی هه‌میشه له‌پاریسدا هه‌یه و ناب‌پیته‌وه، شنه‌بایه‌کی فینک روومه‌تی ئیمه‌ی ده‌نگاوت. کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌کان به‌ئاسمانی شبن و ساماله‌وه گرشه‌گه‌شیاو بوو و پرشنگی زیوینیان داویشت. دۆسته‌که‌م گوتی:

«نازانم بۆ شه‌وانه لیره‌دا له‌ هه‌موو جی‌یان زیاتر به‌ئاسووده‌یی هه‌ناسه‌م دئ و ده‌چی؟ بیرم پان و به‌رین ده‌پیتۆ، له‌پر برووسکی‌ک می‌شکم رووناک ده‌کاته‌وه که بۆ تاویک ده‌مه‌وی له‌ هه‌موو رازه‌کانی جیهان بگه‌م».

پاشان رۆچنه‌ داده‌خندری، هه‌موو شت ده‌برپتیه‌وه. هه‌ر وا ده‌رۆیشتین جار جار دوو سبیه‌رمان ده‌دی که له‌ سیله‌ی دیوارێک ده‌له‌رزین یا به‌لای ته‌ختی‌کدا تی ده‌په‌رین که دوو ئینسانی له‌سه‌ر بوون و پیکه‌وه نووسابوون و ده‌تگوت دوو په‌له‌ی ره‌شن. ئاواله‌که‌م ده‌یگوت: «بێچارانه، نام ئارووژیتن، هه‌ر ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ست به‌به‌زه‌یه‌کی توند و قوول ده‌که‌م».

له‌نیو رازه‌کانی ئەم جیهانه‌دا تهنیا له‌ یه‌کیان وردبوومه‌وه، چاره‌ره‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئیمه له‌ ژیاندا ئه‌وه‌یه تا هه‌ین تهنیا، هه‌میشه هه‌موو تیکۆشمان ئه‌وه‌یه له‌ ده‌س ئەو تهنیا‌یییه رابکه‌ین «ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئەم ته‌ختانه دانیشتون وه‌ک ئیمه و وه‌ک هه‌موو که‌سی دیکه ده‌پانه‌وی ته‌نانه‌ت بۆ تاویک به‌ته‌نی نه‌ژین، که‌چی هه‌تا هه‌تایه تهنیا، هه‌موو که‌س که‌م تا کورتی‌ک له‌وه‌ گه‌بشتوه».

من ماوه‌یه‌که ره‌نجی تهنیا‌یی ده‌کیشم دلنیاشم هیچ شتی‌ک ناتوانی دوا‌یی به‌م ره‌نجه‌ بیتی. گویت لیبیه هیچ شتی‌ک، هه‌ر کاری‌ک بکه‌ین هه‌ر چه‌ندی تی بکۆشین قسه‌مان چه‌ند نه‌رم بی و باوه‌شمان چه‌ند گه‌رم! هه‌میشه هه‌ر تهنیا. من ئه‌مشه و تۆم بۆیه ده‌گه‌ل خۆم گه‌را تا به‌ته‌نی نه‌چمه‌وه مال. چونکه زۆر له‌ تهنیا‌یی بیزارم. به‌لام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ ده‌که‌م تۆش گویم بۆ راده‌دیری، پیکه‌وه‌ین که‌چی تهنیا، تی ده‌گه‌ی ده‌لیم

چی؟ له‌ کتی‌بی پیرۆزدا هاتوه: «چه‌ند به‌خته‌وه‌رن ساویلکه‌کان، ئەوان خۆ به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانن، ئەوان هه‌ست ناکه‌ن تهنیا. ئەوان له‌و تهنیا‌یییه شوومه‌ی ئیمه ناگه‌ن. ئەوان وه‌ک ئیمه سه‌رلیشیاو نین» ره‌نگ بی پیت وایه که‌می‌ک شیتم وا نییه؟

گوئی هه‌له‌خه له‌و کاته‌وه هه‌ستم به‌ته‌نیا‌یی کردوه. پیم وایه هه‌موو رۆژی به‌ره‌و تاریکخانه‌یه‌ک ده‌چم که دیواره‌کانی نابینم و نازانم به‌بانی له‌ کۆتیه؟ به‌و تاریکخانه‌دا ده‌رۆم، بی ئه‌وه‌ی که‌س رابه‌رم بی که‌س به‌ده‌وره‌به‌رمه‌وه بی و که‌س وه‌ک من ئەم کۆیره‌ری باریک و تاریکه‌ پیتۆ.

له‌م تاریکخانه‌دا جگه له‌ ده‌ستی خۆم هه‌ست به‌هیچ ده‌ستی دیکه ناکه‌م. ده‌زانی چ ده‌لیم؟ چه‌ند که‌سی‌ک له‌و ژیانه بی ئامانه گه‌بشتون. ئالفیرد دوو مووسه ده‌لی:

«کتی دئ؟ کتی بانگ دیتلی؟ هیچ که‌س تهنیا‌ی تهنیا. ئەمی تهنیا‌یی ره‌ش و شووم».

به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ من بره‌وه‌کی ته‌واوه بۆ ئه‌و گومانیک پتر نه‌بوو، ئەو شاعیر بوو، ئەو تا‌پۆ و تارمایی ده‌خولقاندن ئەو به‌راستی قه‌ت به‌ته‌نی نه‌ده‌ماوه که‌چی من تهنیا‌ی تهنیا.

(گوستاو فلۆبیر) که یه‌کی‌ک له‌ چاره‌ره‌شترین مرۆفی جیهان و رۆشن‌بیرترین که‌سی سه‌ر زه‌وی بوو ئەم رسته‌ کورته‌ی بۆ دۆستیکی خۆی نووسیوه:

«ئیمه له‌ چۆلی‌کدا ده‌ژین که که‌س که‌س نانا‌سی».

ئایا زه‌وی ده‌زانی له‌و ئه‌ستیرانه‌دا که ئه‌وه‌نده له‌ ئیمه دوورن هه‌ر پرشنگیان ده‌گاته ئیمه؟ چ روو ده‌دا؟ به‌لئ ئینسان زۆر له‌وه‌ش که‌متر له‌ هه‌ستی ئینسانیک دیکه ئاگاداره. ئیمه وه‌ک ئەم ئه‌ستیرانه لیک دوورین. زیاتریش ته‌ریک بووبه‌وه. چونکه ناتوانین بیکردنه‌وه‌ی یه‌کتر شی بکه‌ینه‌وه له‌ رازی یه‌کتر بگه‌ین. تۆ هیچ شتی‌ک له‌و ئینسانانه‌ی خۆ تیک هه‌له‌سه‌وون به‌لام ناتوانن یه‌کتر بناسن چاره‌ره‌شتر ده‌بینی؟ ئیمه ئه‌وه‌نده‌مان یه‌کتر خۆش ده‌وی ده‌لی زنجیر کراوین. به‌ئامیزی ئاوه‌لاوه له‌ په‌نا یه‌کترین بی ئه‌وه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ین. تاسه‌ی نیزی‌ک بوونه‌وه به‌ته‌واوی هه‌ست ده‌که‌ین. به‌لام هه‌موو بی که‌لکه. هه‌موو په‌له‌قازیه‌که‌مان بی سووده، ده‌ردی دل‌مان، له‌ باوه‌ش گرتن‌مان، لاواندنه‌وه‌مان خۆراییه. ده‌مانه‌وی ئاو‌یزانی یه‌کترین، لیک هال‌تین. خۆ له‌ نامیز هاویشتمان تهنیا ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی تیک هه‌لنگوین.

من هیچ کاتی‌ک له‌و کاته خۆم به‌ته‌نیاتر نازانم که رۆچنه‌ی دل‌م بۆ دۆستی‌کم ده‌که‌مه‌وه. چونکه باش ئەم په‌رژینه بی که‌لینه ده‌بینم که له‌ نیوانماندا هه‌یه. ئەم دۆسته‌ی به‌رامبه‌رمه،

چاوه رووناکه کانی ده بییم که له منی بریون. به لّام گیانی له پشت ئه م چاوانه وه نابینم. گویم ده داتی، به لّام بیر له چ ده کاته وه؟ به لّی بیر له چ ده کاته وه؟ تو ههست به م نازاره ناکه ی؟

رهنگ بی لیم بیزاری، رقی لی هه لگرتیم، یا گالتم پی بکا؟ ئایا بیر له وانه ده کاته وه ده یان لیم، تیزم پی ده کا، یا به گیشم ده زانی؟ چون بزائم بیر ده کاته وه؟ چون بزائم له چی بیر ده کاته وه؟ چون ده توانم تی بگم ئه وه ندهی خوش ده ویم که خوشم ده وی؟ و له و سه ره پچوکه خرده دا چ لیکدانه وه یه که هیه؟ چ رازیکه سه ره به موره بیره کانی نه ناسراوی ئینسانیک. بیرى بزر و نازاد، بیریک که ناتوانین سنوور و ریبازی بو دیاری بکه یین. ناتوانین به سه ریدا زال بین یا بیبه زینین.

هه موو شتیک له قوولایی تاریکی (من) دا راده گرین، له و قوولاییه دا که کهس دهستی ناگاتی، کهس ریبی تی نایا، کهس بو نادوزریتته وه. چونکه کهس نیبه وه که من بچی، که سیش نامناسی.

هیچ نه بی تو ئیستا ده مناسی؟ نا به شیتیم ده زانی، تا قیم ده که یه وه، دوورم لی راده وهستی له خوت ده پرسى:

«ئه مشه و بو وای به سه ره هاتوه؟ ئه ری تیت گه بیوم؟» رهنگه بتوانی بو تاویک به خته وهرم بکه ی. ژن ئه وی دووره په ریزی خوم باشت نیشان ده دن.

چاره ره شی، داماوی، حه په ساوی، ئای چه ندیم ئه وانه له دهس ژنان دیوه چونکه زور له پیاوان پتریان ههستی ته نیا نه بوون بو په یدا کردووم.

کاتیک پیاو تووشی ئه وین ده بی ههست ده کا له جارن بلاوتره، ههست به به خته وه ریبه کی به رزتر له به خته وه ری ئینسانی ده کا. ئه م ههسته ی له کوپه په یدا ده بی. له وپرا که پیاو ههست ده کا ئیتر ته نیا نیبه، ته ره که مه یی دوا یی هاتوه، چ هه لّیه که؟

ژن که تاسه ی ئه وین له ئیمه دا تین ده دا درۆیه کی گه وره یه، بیره خه وه. من ئه وکاته شیرینه ی ده گه لّ ئه و که زه یه درۆیه، کولمه سووره، چا ووانه که نیگای هوشی پیاو ده فریتنی رای ده بویم. ده زانی چونه؟ چ تراویلکه یه که چاوم فریو ده دا؟ چ بیره خه ویک ده مباته وه؟ وا ده زانم من و ئه و بو تاویکی دیکه ده بینه تا قه که سیک به لّام ئه و ده مه قهت نایه. پاش چه ند حه وتو چاوه روانی، هیوا، شادی، خوشی، رۆژیک خوم له هه میشه ته نیاتر ده بییم. پاش هه ر ماچیک، پاش هه ر دهسته ملان بو نیک، پاش هه ر له ئامیز گرتنیک ته نیایی پتر ده بی. شاعیریکى (سوورلی پرودهام) ده نووسی:

«لاوانده وه یان، دلّخوشی دانه وه یان، جگه له تاسه یه کی به سام و په له قاژده یه کی ناکام نین که ده یانه وی یه که تی نامومکین له نیوان گیان و له شدا پیک بیتن». پاشان خواحافیز، ته واو پراوه، پیاو هیشتا ئه وه ی بو ماوه یه که هه موو شتی ژبانی بووه، نه ناسیوه و له ههستی ده روونی بی خه به ره. له وپه ری نیزیکی بوون و تیکه لاویدا له قوولایی گیانی بی خه به ره. وشه یه که تا قه وشه یه که، هه لّیه پیاوی روون ده کاته وه. وه که بریسکیک که له تاریکیدا بریسکیک ئه م که ندالّه ره شه ی که له نیوانماندا هه یه نیشان ده دا. ده گه لّ ئه وه شدا جوانترین ده می ژبان ئه و ده مانه ن که شه ویک له پال ژنی خوشه ویستماندا بی ده سبزیوی رای ده بویم. با به رزه فری نه بین، زیده ره ویی نه که یین، چونکه هه رگیز دوو ئینسان نابن به یه که. به لّام بوچی رۆچنه ی دلّم ناخنیوه، هه رگیز ئه وی له دلّمدا یه، میتشکمی خه ریک کردووه، باس ناکه م چونکه باش ده زانم حوکمی ته نیایی هه تا هه تایه م دراوه. سه رنج ده ده مه هه موو شت بیرو رای خوم ده رده برم. بیرو راکان، کیشه کان، دیمه نه کان بو من گرنگ نین. ناتوانم له هیه کام له زه مینه کانی فیکریدا ده گه لّ هیه کهس هاویه ش بم. چه ند وشه ی زور ساکار و کورت بو وه لامی پرسیاره کانی رۆژانه به کار دینم جاری واشه زه حمه تی وه لامدانه وه ش ناکیشم و هه ر بزیه که لیوه کانم لیک هه لّده پچرن. تیم ده گه ی؟ له مه به ستم حالّی ده بی؟

شه قامی درۆیمان تا تا قی نووسره تی «ئه توال» پیوا. چونکه دۆسته که م ئه م قسه ی به په راویزه وه - که من ئیستا له بیرم نه ماون بو کردم - ئه ویش زور به کاوه خو. دوا یه را وهستا له پر دهستی بو لای ستوونی (کرانیتی) میسری که سه رگوزه شتی ولاته که ی به خه تیکى سه یر له پایه ی نووسراوه و له پاریس له نیو ئه ستیره کانداندا بزهره، راداشت و قیزاندى «ئیمه هه موو وه که ئه م به رده یین».

بی دهنگ و بی مالّا وایی به جیتی هیشتم. مهست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه بیرده که مه وه هه قی بوو جاری واشه پییم وایه ئاقلی شتوا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کتی بوو، یه‌کتی نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له‌ده‌ره‌وه‌ی شار له‌ئەشکه‌وتی‌کدا ده‌ژیا. واهات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه‌ خودا له‌باتی زارۆکی‌کی ژبوئه‌له و خڕینه کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئەوانیش کووله‌که‌یان له‌که‌لینه به‌ردیک پرۆکرد و لیبی گه‌ران.

پرۆژی گاووان ماندوو و مردوو له‌بەندەنێ هاته‌وه و له‌ته‌نیشته‌ ژنه‌که‌ی رۆنیشته، له‌پر کووله‌که‌ وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تێکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه چیه‌؟» کووله‌که‌ گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت^(١) چوو؟»

سبه‌ینێ بچۆ کچی ئەمیرم بۆ بخوازه. کچی ئەمیرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناویانگ بوو. کووله‌که‌ گوتی: «له‌باره‌گای ئەمیرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کی‌کی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئەوی بۆ مائی دونیا یا نیازتیکی دیکه‌ بچی له‌سه‌ر ئەوی زیو، ئەوی بۆ خوازیبێنی بچی له‌سه‌ر ئەوی زێر داده‌نیشی.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه‌ گوتی: «رۆله‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئەمیرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.»

کووله‌که‌ به‌توورپه‌ییه‌وه‌ گوتی: «من ده‌لێم برۆ کچی ئەمیرم بۆ بخوازه.»

سبه‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانی به‌ره‌للا کرد و رووی له‌ کۆشکی ئەمیرم کرد له‌ تالار و سه‌ره‌سهرایان و سه‌ره‌که‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشته و گوتی: «چش با ئەمیرم له‌سه‌رم دا و پرزگاریم.»

ئەمیرم به‌فیه‌زه‌هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازیبێنیکه‌ران دانیشته‌وه‌ زگی یێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم ته‌نگه‌ده‌ست و بی ئیرووی^(٢) ده‌لێم بێ به‌شته نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتووم کچه‌که‌ته‌ بۆ کوره‌که‌م بخوازم» ئەمیرم گوتی: «زۆر باشه‌ مه‌رجی‌کی هاسانت ده‌گه‌ل ده‌به‌ستم، ئەگه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مه‌ته‌ ده‌ده‌می.»

- فه‌رموو

- سۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئەسپی سووره‌وه‌ و، چل نیتزه‌ی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاوا!

گاووانی داماو به‌دلی شکار و چاوی پر ئاو گه‌راوه‌ دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالی به‌پالیه‌وه‌ دا و، ئەویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئەمڕۆم له‌سه‌ر ئەم دنیاام روونه‌ ماوه، به‌یانی ئەمیرم کام له‌ پیستتی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسی: «چی گوت؟! گاووانه‌که‌ گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئەسپی سووره‌وه‌ و^(٣) له‌گه‌ل چل نیتزه‌ی سووردا لی وستم!».

- بابانم ویران بی!

کووله‌که‌ گوتی: «ئه‌وه‌ چ شین و شه‌پۆرتیکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردیک هه‌یه‌ زۆر گه‌وره‌یه‌، پیتی ده‌زانی؟»
- به‌لێ.

- کونیکێ تیدایه‌، بچۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه‌ بنی و بلێ: «ئەحمه‌د خان! موحه‌مه‌د خانی برات سلاوت لی ده‌کا و ده‌لێ: سبه‌ی پیش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه‌ بنییری بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئەمیرم، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپییری به‌جێ هینا، به‌لام که‌س و هه‌لامی نه‌دایه‌وه‌ و گه‌راوه‌! کووله‌که‌ گوتی: «چووی؟»

- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ بسره‌وه‌، خودا که‌ریه‌. گاووان تی خزا، به‌لام خه‌و چیه‌به‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و بپاوه‌ ئەم دیو و ئەودیوی کرد و گینگلی دا.

ئەمیرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌چی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئەو مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ل ئەوم به‌ستوووه‌ نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌به‌جێ نابێ.» تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیریی سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئەسپی سووره‌وه‌ و چل نیتزه‌ی سوور ریزیان گرتوووه‌. ئەمیرمان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لی بردیه‌وه‌ و کچی لی ئەستاندی»، ئەمیرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتتی.

له‌ولاشه‌وه‌ گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌رپه‌ری و چوو بۆ کۆشکی ئەمیرم، ئەگه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه‌ ئاماده‌یه‌، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه‌.

کووله‌که‌ پرسی: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئەدی له‌چی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ بچۆ کچی ئەمیرم بۆ بینه‌». گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچە کە ی سوارکرد و گاوان جلەوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاووان و ژنە کە ی چوون بۆ ئاوەدانی، کچ بەتەنێ و بەخەمناکی لە ئەشکەوتدا مایەوه. لە پەر کۆولە کە شاتلۆرە ی بەست تا بەرپیتی کیشە کە. کچ راجەنی و گوتی: «خودایە ئەوه چیبیە؟» پاش تاویک کۆولە کە قەلشی و لاوچاکیتی لێ هاتە دەر. کچ نە ک بەدلیک، بەسەد دل ئاشقی بوو. موحەمەدخان گوتی: کچی ئەمیری دلت دەمگری؟ کچ بەشەرمەوه گوتی: «بەلێ». لاو گوتی: دەهسته قاووم بۆ لێ بنێ بەلام وریابە هەلنەچن، هەلبجی پینک نابریین. کچ گورجانە هەستا قاووی وەسەرنا، بەلام وای چاو لە لاوه کە بریبوو هۆشی نەما و قاووە هەلچوو لە پەر موحەمەدخان بزر بوو، کچ حەپەسا و ئەو شەوی تا بەیانی بەبانگ و سەلا گریا و لە خۆی دا.

بەیانی کالە ی ئاسنی لە پین کرد و گۆچانی ئاسنی بەدەستهوه گرت و رۆیی و گوتی: «پاش موحەمەدخانی حەلالی دنیام لێ حەرام بێ، حەوت سال بەو دنیایەدا گەرا و گەلێکی کوێرەوهری و چەرمەسەری دی، کالەکانی سوان و گۆچانە کە شکا و سۆراغی دۆسته کە ی نە کرد. رۆژتیک بییری کردەوه و گوتی: دەگەریمەوه و بەباوکم دەلیم کۆشک و میوانخانە یەکم لەسەر حەوت رێپیانیک^(۴) بۆ دروست بکا، هەر رێپوارتیک هات سەرگوزشتە ی خۆی پین دەگێرمەوه بەشکم ئەو کەسانە ی دنیا گەراون خەبەریتی موحەمەدخان بزانی و رەنجەرۆ نەبم.

کچی ئەمیری گەراوه. باوکی کە وا کز و کە لەلای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئەم رۆژە کرد؟».

باوکه گیان! گەراونی رۆژگار و سوورانی دەوران دەگەل ئازادان یەک نیبە».

ئەمیر گوتی: «کچم چت دەوی؟».

باوکه گیان چم لەتۆ ناوی ئەوه نەبێ کە لەسەر حەوت رێپیانیک لە دەشتی کۆشک و میوانخانە یەکم بۆ دروست بکە ی تا هەر رێپوارتیک بەوی داها ت چیرۆکیکم بۆ بگێریتنەوه. - «هە ی بەسەر چاو کچم گیان!» ئەمیر وەستا و کرێکاری وەکار خستن و کۆشک و میوانخانە یان دروست کرد. غولام و قەرەواشیشی^(۵) دانێ.

کچ هەموو رۆژی لە بەیانهوه تا ئیسواری درەنگ لە هە یوانی دادەنیشت و بەدوووربین تەماشای دەکرد، هەر رێپوارتیک بەویندەریدا رابردبا بەزۆر یا بەخواهیشت رایان دەگرت و میوانداری دەکرد و چیرۆکی پین دەگێرپایەوه.

رۆژتیک لە رۆژان پیاویتی کوێر، کە کوێریتی حەوت سالە ی خۆی دەسکیتشی بوو، لەم گوندهوه دەچوو بۆ ئەو گوند، ئیواره بوو گەینه رووبارتیک کە تاتەبەردیتی گەورە ی لێ

نیزیک بوو، پیرەپیوا بە کۆرە کە ی گوت: «رۆلە گیان! خەوم دی سەر خەویک دەشکینم وریابە مار پیمەوه نەدا» کۆرە کە لەکن باوکی دانیششت و ئەویش خەو بریدیەوه لە ناکا و دەنگتیک لە تاتەبەردە کە وه هات و کۆرە کە لەخەو راپەری، ترسا و گوتی: «ئەوه چیبیە؟» بینی وا مەنجە لێک لە بەردە کە بەرپۆوه و سەر بە ژێر هاتە خوار و لە رووبار کەوت و پەر لە ئا و بوو و تی هەلبۆوه و چووه وه نیتو تاتەبەردە کە وه، هەتیو چوو لە قەرغ رووبار راوہستا و بییری کردەوه: ئەگەر جارێکی دیکە مەنجە ل هاتەوه خۆی تیرا دە کەم و دەچم بزانی نیتو ئەو تاتەبەردە چی تیدایە؟!

کوێر یەشکی کیشا تا دیسان مەنجە ل خلۆر بۆوه، لەنیتوی دانیششت و چوو نیتو تاتەبەرد، تەماشای کرد ئەشکەوتیتی زۆر جوانە و دیواره کانی هەموو بەردی مەر مەرن و چل تەختی خەوی لێ داندراوه. چوو لە بن تەختتیک خۆی شاردهوه. پاش بەینتیک چل کۆتر لووربوونەوه ئەشکەوت، پەر و پالی کۆتربیان دامالی و هەموویان بوونە لاوی جوانچاک، هەریە کە لەسەر تەختی راکشا، یەکیان خەمناک بوو تەنبووریتی دەس دایە و لیتی دا و گۆرانی زۆر ئاشقانه و بەسۆز و کۆلی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هیتان هەر کەسە بەشی خۆی بۆ دانان، بۆ موحەمەد خانیشی هیتا و گوتی: «رۆلە! ئەوه حەوت سال پترە بۆ خاتری پیرەژنیتیک خۆت بەو دەر دە بردوو و هەموو شەوی دەکرووزیبیەوه و ئیمەشت و تەنگ هیتاوه، بۆ خاتری خودا شتتیک بخۆ».

- دایە! شیو کەم بۆ لەبن تەختە کەم دانێ کە هیتور بوومەوه دەبخۆم.

دایکی شیو کە ی بۆ وەبن تەختە کە نا.

بەیانی هەر چل لاو بوونەوه کۆتر و رۆین. کۆرە کە وەرەز بوو و بییری کردەوه: خودایە! دەبێ مەنجە ل کە ی بچیتنەوه بۆ ئا و تا من خۆم رزگار بکەم؟ بێ شک باوکم هەستاوه و دەمکوێت.

کوێرەش وەخەبەر هات. بانگی کۆرە کە ی کرد چ جواب نەبوو، وای خەیا ل کردەوه کە لە ئا و کەوتوو و خنکاوه. هەر هەرای دەکرد و دەگریا. بەیانی کە مەنجە ل لە تاتەبەرد دەرکەوت کوێر خۆی تی هاویشت، دیتی باوکی بە کوێرە کوێرە لیتی دەگەرێ و هەرای دەکا. بانگی کرد: باوکه! چیبیە؟

- لە کوێی؟

- من چوو بوومە ئەم گونده گۆشت بکرم. باوکی هەرەشە ی لێ کرد و گوتی: «منت لەو چۆلە بەجێ هیشتوو و بەئەستۆی شکاوت چووی گۆشت بکری؟! تۆ لە خودا ناترسی؟!» کۆرە کە زۆر شەیتان بوو. دلخۆشی داوه و خاوی کردەوه، دەستی گرت و رۆیشتن. کە

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆل کرد و له ئاوی په‌راندوهه و پیتی خۆبان گرت، له‌هوت پێیان کوره‌که کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کورپکی وه‌به‌ر چاوه‌هات که ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که زۆر پیر بوو هه‌شتا سال ده‌بوو و کوپیش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه بیگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره ده‌زانێ ئەم‌شه‌وه هه‌ر چیرۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه. که رێبواره‌کان نێزیک کۆشک بوونه‌وه هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره! له‌م نێزیکانه ئاوه‌دانی نییه‌ ئەگه‌ر ناتهووی له‌ چۆلی رابووێری وهره‌ ئەم‌شه‌وه میوانی من به‌».

کوپه‌ گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ راخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه‌یان هینا خواردیانوه، کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «مامه‌ پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه، من زۆر وه‌ه‌زم و دل‌م گیراوه. کوپه‌ گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کوری کوپه‌ گوتی: له‌باتی ئەوه‌ من عه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره! ئیستاکه‌ بۆ خۆت بۆم نالیی ده‌لینگه‌ری با ئەوه‌ شتیک بلێ! کوپه‌ گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه».

کور به‌باوکی گوت ئەوه‌ چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بتپاریزی ده‌م و کاوپیژت چهند خۆشه‌» کور گوتی: «که‌ گه‌یشتنه‌ نێزیک ئاو دانیشتن باوکه‌ خه‌بردیوه‌وه، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «رۆله‌ وهره‌ له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه»، کوری هینا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه‌نجه‌لیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ ده‌ر سه‌ر به‌ژێر خلۆر بۆوه‌ و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاو بوو و دیسان له‌ که‌تو هه‌لبۆوه، من چوومه‌ لێواری رووبار دانیشتم که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناو تاته‌به‌رد، ژوووری ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چل ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چل کۆتر هاتنه‌وه‌ په‌ر و بالیان وه‌راند و بوون به‌ چل لاوی جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کتیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبوویریکی ده‌س دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «حه‌وت سال پتره‌ بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیتمه‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردووه‌. ئەوه‌ گوتی: دایه‌گیان خوارنه‌که‌م بۆ له‌بن ته‌خت دانێ دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەوه‌ ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیاں دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌و ئاو چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وئ هاتمه‌ ده‌ر،

دیتم باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه‌ ئیستا لێره‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «بیلله‌ کوره‌که‌ت بێ ئەوه‌ تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەوه‌ کۆشکه‌ و هه‌رچی تیی دایه‌ مالی تۆ و گه‌ردنت ئازابێ» به‌یانی کور وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیواری (٦) له‌وینده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌و رووبار خلۆر بۆوه، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نیو تاته‌به‌رد و کورپیش به‌ره‌و کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چل کۆتر هاتنه‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه‌. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه‌. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبوویری به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هینا و گوتی: رۆله‌گیان! ده‌بخۆ حه‌وت ساله‌ له‌ سوپی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردووه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنێ دوايي ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی (٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوپه‌ هاتووی؟

- حه‌وت ساله‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سه‌به‌نیی موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەمرۆ نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەوه‌ رۆژه‌ی نه‌چووه‌ ده‌ر و خۆشیاں رابوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بینم هه‌سته‌ رابکه‌ین! به‌لام له‌وئ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتیک قه‌وما با ده‌بخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بی شتیک له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما بێ که‌ ئەمرۆ ده‌گه‌لمان نه‌هات، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیریژن لێی پرسی: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ رابیرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ رابردن، پیتی گرت و رۆیشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەمجار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ناشیر. دایکه‌ کوره‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: رۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بێ سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووک بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیریژن بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هینای، پیریژن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کوره‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیریژن بێ پیکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زنده‌ق چوون، ترسان.

(۲) ئیروو: مهعیشهت، گوزهران.

(۳) به کوردی به ئه سپ نالین: «سور»، به لکو ئه گهر رهنگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پیتی ده لین: «کویت»، خو ئه گهر رهنگی کال بوو کلک و یالی له رهنگی خوئی یا کالتر بوو پیتی ده لین: «شی».

(۴) له فۆلکلۆری کوردیدا زیاتر چوار پیمانم بیستوو.

(۵) قهره واش: وشه یه کی لیکدراوی تورکی و کوردییه، (قهره) تورکییه، یانی رهش، (واش) ی کوردیش یانی رهنگ، واته: که نیه کی رهش پیست.

(۶) نیورئ: نیوه رۆژ، نیمه رۆ.

(۷) گراوی: یار، دۆستی کچ.

مامۆستا هیمن و دیوانی تاریک و روون و چهند پرسیاریک

شنه ئامادهی کردوو

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گهره ی شیعری کوردییه ههروهها له پال شاعیریتی بهرزی خوئی وه کورۆ له ییکی کۆلنه دهر و خه باتگیری کورد ناسراوه، وهه لکه وتنی شاعیریکی وا به توانا و له ناو میلله ته که مانا مایه ی شانازی هه موو کوردیکه له هه موو لاییکی کوردستان. شاعیری نه به زمان هه میسه ژبانی خوئی له پیناوی نازادیکه ی میلله ته که ییدا به گران نه زانیوه، ته نانهت وازی له هه موو خوشییکی ژبانی تاییه تی خوئی هیناوه، وهک له و ماوه یه ی ژبانیدا که دهستی له خوشه ویسته که ی خوئی هه لگرتوو به ئه وه ی زیاتر خوئی بو خزمه تکردنی بزوتنه وه ی نازادیکه ی میلله تی کورد ته رخا بکات (ههروه که له سه ره تای دیوانه که ییدا ئه لئ). ئه وه ی راست بی به هه ر شیوه یه ک باسی مامۆستا هیمن بکه ین له م لایه نه وه ناتوانین به ته واوه تی مافی خوئی بده ینی، به لام به باوه ری من ئه و دیره ی که نازم حیکمه ت وتوویتی تا راده یه ک به سه ر هیمنی ئینسان و شاعیردا ئه چه سپینری... نازم حیکمه ت ئه لئ: «شاعیریا ن برد بو به هه شت وتی: ئاخ نیشتمانه که م»، ئه وه ش لیته دا به ئاشکرایه ی دیاره که چۆن مامۆستا هیمن وازی له ژبانی خوشی و مال و مندال هیناوه و ژبانیکی ئاواره و ساکارانه ی له دوور ولات بو خوئی هه لباردوو. هیمن (سه یید موحه مه د ئه مین شیخه لئیسلامی موکری) بووه و دایکی ناوی (زهینه ب) و کچی شیخی بورهان بووه. له (۱۹۲۱ز) له گوندی (لاچین) نیزیکی سابلاخ له دایک بووه.

خوینهری ئازیز، ماوه یه ک له مه وه بهر مامۆستا هیمن گولبژیریکی له هه لبه سته ته ره و پاراوه کانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناو نیشانی (تاریک و روون) له دیوانیکی قه شه نگدا بلاوی کرده وه و خسته ییه به رده سته ی خوینهران. جا بو ئه وه ی زیاتر مامۆستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ئاواره به خوینهرانی هاوکاری بناستین به پیتوست زانرا چاومان پیتی که ویت و گفتوگۆیه کی له گه لا بکه ین... به لام دوا ی گه ران و به لئینی و چاوه پروانی کردنیکه زۆر، به هه زار حال مامۆستا هیمنمان بو دۆزرایه وه و ئه و دانیشتمانه له گه لا کرد، جا وا پیشکه ش به خوینهرانی به یریزی هاوکاری ئه که ین:

* له ژباننامه که تا ده لئیه ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردوو ناوی دوور و درێژم له کۆل بوته وه... که چی له شوینیکی تری ژباننامه که تا ده لئیه ناوی نه یینی حیزیم بوو... ئایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیه وه هه بوو؟

- لهو کاتهی که بووم به حیزی من هه شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نهینیم کرد به هیمن که به ته بیعت حز له بیده نگی و سولم و رابواردنم پین خوشه بویه ناوی هیمنم هه لێژاردوه.

* به لām شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت...!؟

- به ته بیعت حز له هیمنی ئە کهم به لām ئە گهر هیمنی بۆم نییه ئەوه جیا به.

- یا وه ک سالم له بهر نه خووشی ناوی خووی ناوه سالم... تۆش له بهر ژبانی ناواریه بیت ناوی خووت ناوه هیمن.

* دوای ده چوونی دیوانه کهت، ئایا هیچ شیعری ترت وتووه؟

- پاش ده چوونی دیوانه کهم شیعریکی درێژم وتووه که کهم جار شیعری وا درێژم وتووه، وه ئەم شیعره ته ئسیری شیعری فارسی تیدایه وه هۆی وتنی ئەوه بوو که ههستم به جودایی و غوربهت ئە کرد وه توانیم لهم شیعره دا ئەوه ههسته ده بریم که تیا یا ده لیم:

بشنو از نی چون حیکایت میکند

واز جدائیها شکایت میکند

ساقییا وا باده وه وا باده وه

پوو له لای من که به جامی باده وه

نابیی قهت نالهی جودایی بی ئەسه ر

جا چ نهی بیک چ پیاوی ده ربه ده ر

بویه نالهم تیکه لی نهی کورد وه

شیوه نیکم کرد که نهی نه یکرد وه

شیوه نی من شیوه نی ئینسانیی

بانگی نازادی و گروی یه کسانیی

شیوه نی من شینی کوردی بی به شه

ئوه گه لهی حاشا ده کهن لیبی و هه شه

دوای ئە وه ش شیعریکم وتووه له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه ی سارد) ه ده لیم:

به لیبی راگه یاندی راسپارده

گوتی بۆت دیتسه بن ئەم پارده غارده

له جیژوانی له میژه چاوه ریتیم

نه هاتی کیژی جوانی هه لێژارده

ته زووی گهرم به له شدا دی ئە گهر چی

ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده

وه ره با رهنگ و روخسارت ببینم

به من چی تیشکی داوی مانگی چارده

گری ئەم روومه تهی تو جوان و گهرمه

تریفه ی مانگه شه و جوانیش بی سارده

* له گه ل ئەوهی دلداریت نه کرد وه ته نیا ماوه ییکی زۆر کورت نه بی به لām شیعره دلدارییه کانت وه کو ئەوهی که ته جره به یه کی دوور و درێژت هه بی، ئەمه به چی لیبی ئە ده یته وه؟

- هه رچه ند له و ماوه یه دا دلدارییه کهم لی تیک چوه به لām ههستی راسته قینه ی ئە و ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بی به ش بووم له م نیعمه ته، (حرمان) وای لیبی کردم که شیعره کانم به م جوړه بیت.

* ئە گهر ئە دیب نه بوویتایه حهزت ئە کرد ببیت به چی؟

- زۆر دلیم خوشه که ئە دیبم وه ئە گهر نه بووما یه به ئە دیب حهزم ئە کرد بيم به ئە دیب.

* به رای تو ئە دیبی ئیستای کورد تا چ راده یه ک له مسته وای مه سئولیهت دایه؟

- زۆریان توانیویانه بگه نه ئە نجام به لām که مان توانیومانه مه سئولیه تی خو مان جیبه جی بکه ین، زۆربه ی ئە دیبانی کورد باری سیاسی ریگه ی گرتوون و اتا هه ر خه ریکی ئە و دۆخه ناله باره ن که کورد تیا ی بووه و وه ویستوویانه له م لایه نه وه بگه نه ئە نجام بویه باری کۆمه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکی گرنگی ژبانه و رهنگه به لامه وه عه بیه که بلین له م سه رده مه له باری کۆمه لایه تیدا دو اکه وتووین. به لām ئە بی به ره و باشتری به رین.

* شنه نه بزبوی سه ری بسکی ره شی

که له سه ر روومه تی ئارامی گرت

گوئی مه ده ئە و قسه کۆنه ی که ده لی

له شگری کافره ئیسلامی گرت

ئەم شیعره ت به چ مناسه به تیک وتووه؟

- رۆژتیک له کۆری زانیاری دهگه پامهوه و سواری ئۆتۆمبیل بپوم له گه ل کیزتیکدا وهبايهکی توند ئەهات که هەر قژى تیک ئەدا ئەویش هەر خەریکی چاککردنەوی بوو و بۆی ئەهەکرا وه جوانی ئەو کیزه منی مهست کردبوو بۆیه ئەم شیعەرم بەدلا هات.

* ئایا ئیمه ئەتوانین سنوور بۆ تهواو بوون و دەستپێکردنی قوناغی ئەدەبی دابنێین؟ وه ئایا قوناغی پاش گۆران دەستی پێ کردوو؟ وه چۆن ئەدەبی ئەو گەنجە تازه پیتگە یشتوو ئەی ئیستا هەلەدەسەنگیینی؟

- ئیمه ناتوانین سنوور له نیتوان قوناغی ئەدەبیدا دابنێین ته نیا ته بیعت شاعیرتیک دینیتته ناوهوه که تازه کردنەوه یهک یا داهینانیک له شیعریا ئەبێ که جیاواز دەبێ له گه ل شاعیرانی پێشوو. بەلام بەنسبەت قوناغی گۆرانەوه تهواو نەبووه و هەر بەردەوامه چونکه تا ئیستا شاعیرتیک پەیدا نەبووه که له مستهواى گۆراندا بیت و تازه کردنەوه یهکی جیاوازی کردبێ له هی گۆران. وه تا رادهیهک ئەم جیلە تازهیهی هەلەسەنگاندوو، زیاتر له وهش گۆران له کوردستانی ئێراندا زیاتر خوشه و یستتره و شیعەرەکانیشی لهوی بلاوتره که به داخه وه تاكو ئیستا بەریتکی کۆنەکراونەتهوه. من وهکو خەلکی تر سهیری گۆران ناکه که ته نیا شاعیرتیکه تازه کردنەوه یهکی به سهر شیعەر هیناوه، چونکه ئەو شیعەر کۆنە کلاسیکییهکانی که متر نییه له هی تازهکانی، «گۆران گهراوه تهوه دواوه بەلام گهراوه کهی پیتشکه وتوو ئەهیه».

* ئایا کیشه ههیه له نیتوان شاعیرانی نهوهی کۆن و تازه، وه تا چ رادهیهک تازهکان پاش (۱۹۷۰) توانیویانه ههنگاو بنین؟

- بەلێ کیشه له نیتوان شیعری کۆن و تازهدا ههیه بەلام شاعیرانی تازه نهیاننوانیوه ههنگاو بنین ته نیا زۆر که میان نه بیت له بهر که مپوونی تهجره بهیان وه له بهر مه غرووری.

* رات چیه بهرامبه به وه شاعیرهی که بلێ قوناغی تازه دهست پێ دهکهم وه قوناغی گۆران به جی دههیلتم وه ههنگاوی تازه ده نیتم؟

- ئەگەر توانی ئیقناعم بکات به ریزه وه سهیری دهکهم.

* ههتا ئیستا هه ندی کهس شیعری (حوڕ) به شیعەر دانانی... ئایا تۆ رات چیه بهرامبهری؟ وه هه ولدانته بۆ دانانی ههیه؟

- شیعری (حوڕ) به لای منه وه شیعەر نییه، به لام ئەگەر جوان بێ له زه تی لێ وه رته گرم وهکو پارچه یهکی ئەدەبی بهرز. چونکه ئەبێ شیعەر چوارچوبه یهکی تابه تی هه بێ وه ئەگەر به شیعری نه زانم هه ولدانیشم نابێ بۆ دانانی، وه من نالیم شیعەر هه ر ئەبێ له قالبی کۆندا بێ به لام ئەبێ وهزن موراعات بکری، به لام قافیه زۆر گرینگ نییه.

* بهس به لای خویانه وه وه زنی ههیه.

- من به لامه وه وانیه و کهسپیش ئیقناعی نه کردووم.

* ئەگەر ناوه رۆکی شیعەر گۆرا مه رجه روخساریش بگۆری؟

- به لامه وه شیعەر ته نیا ناوه رۆکه کهی به ره و پیتش پروات باشته هه تا ئەگەر له روخساری کۆنیشدا بیت، بۆ نمونه ئەم دوو شیعەر فارسییه هه رچه ند له کۆنترین قالمه به لام بپیر (فکر) ی تازه ترین ئینسانی تیدا یه وه ئەتوانین بلێین زۆر تازه یه:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم

هیچ نە معلوم شده که من چیستم

موجی فرو فوضته نرم بجنبیدو گفت

هستم اگر میروم گر نرم نیستم

واتای دیری یه کهم:

رووباری بهختی من زۆر مه معلوم نه بوو که من چیم

دیری دووهم:

شه پۆلی نارام بووه وه ده لێ وجودی من ئەوه یه ئەگه رنه بيم نیم

* ئافره تی کورد له نووسین و ئەدەبیاتدا دواکه وتوو هۆی چیه و چۆن چاره سه ر ده کری؟

- من تهجره به وان فیتری کردووم که جیاوازی له نیتوان کوڕ و کچدا نییه، به لام له بهر ئەوهی که جنسیان جیاوازه به ره مه میشیان جیا ئەبێ، وه کهم دیار بوونی ئافره ت له کۆری ئەدەبیاتدا ئەوه ناگه یه نێ که له پیاو بێ توانا تره به لکو کۆمه ل رینگای نادا که ئەو ههسته ی هه ییتی دەری بری وه نووسه ریش ئەو کاته سه رکه وتوو ئەبێ که ههسته ی راسته قینه ی خۆی بنوینێ بۆیه هه تا کۆمه ل رینگه نه دا ناتوانی بیتته ئەم کۆره وه چاره سه رکردنیش له خه باتیکتی توندا یه دژی پیاو.

* ئایا جگه له شیعەر با به تی تری ئەدەبیت نووسبووه؟

- گه لێ چیرۆکی کورتم نووسبووه به لام چاپ نه کراوه وه ئیستاش لام وانیه بلاوی بکه مه وه ههروه ها وتاری سیاسیشم هه یه وه هه ولدانێ ته رجه مه شم هه یه وه ئیستا رۆمانیکتی فارسیم وه رگیتراوه که ناماده یه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین) ه به ناوی (شازاده و هه زار).

* ئەدیبی سه رکه وتوو ئەبێ چۆن بێ؟

- ئەبى سەھلى مومتەنيىع بنووسى، وانا شتتيىك بنووسى كە خەلكەكە تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بكا بۆ كۆمەلى خۆى وه له گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزتيئەوه، وهنابى زۆر پرواى بەبەرھەمى خۆى ھەبى بەلكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىتى، وه بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلای خەلكەوه پەسند بكرى و لەلای رەخنەگر سەرکەوتويى نابى له خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەوه بەرھەودوا ئەچى و ئەوھستى.

* كام شىعر لە شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوھى لە خەيالەم بىت (كاروانى خەبات)م لە شىعرە ھەر چاكەكانمە لەبەرئەوھى ھەستى راستەقېنەى خۆم دەرپرېوھ بەرامبەر بەرەفيقيكى خۆشەويستم وەلام وايە تيايدا سەرکەوتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتوويز دەگەل مامۆستا ھيىمن

لەبەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زاينى) لە شارى نەغەدە، لەلای دۆستانى بەرتيز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعريىكم وەدەست كەوت كە لە رۆژى پينجشەمە ۳۰ى خاكەليئەوى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زاينى)دا، لە شارى مەھاباد بەرپتوھ چوووبوو. لەم شەوھ شىعەرەدا مامۆستا ھيىمن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبباغى، حوسين شەريف پەناھى و ژمارەيەكى ديكە لە شاعيرانى كوردستانى ئيران بەشداربيان كردبوو. لە ماوھى ئەو سە ساعاتەى كە شەوى شىعەرەكەى تيدا بەرپتوھ چوو، ھيىنديك پرسيارى ئەدەببيان لە مامۆستا ھيىمن كردوو و ھەميشە بەويەرى دلۆزيبەوھ وەلامى داوئەتەوھ.

لەژيئەوھ چاوتان بە پرسيار و وەلامەكان، دكەوى و لەگەل ھيىنديك بيروراى مامۆستا ھيىمن ئاشنا دەبن.

دواى ئەوھى خوالتيخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبباغى (حافز) شىعر دەخوتيتتەوھ لە مامۆستا ھيىمن دەپرسن كە بيروراى سەبارەت بەم شاعيرە چيىە. مامۆستا ھيىمن دەفەرموي:

بەراستى مامۆستا مەلا غەفوور، جيى شانازيبە بۆ شارەكەمان، يەكيىك لە ھونەرەكانى كە دە مامۆستادا دەبينم ئەوھى كە سەرەراى ئەوھى كە بۆ خۆى شارستانيبە و بەناشكوريش ناليم كوتير و رۆشندلە، بەلام لە شىعەرەكانيدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبينم. ھەتتا جيى تەعەجووبە بۆ من! من جاريكى لىبيان پرسيم كە مامۆستاي شىعەرى تۆ كى بوو؟ گوتم: روودەكى. من لە روودەكى فيربووم، كاتى شاعير شتتيىك نەبينى و لەمسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلتى. پيم وايە ھەموومان خوتندوو مانەتەوھ. منيش بەمنداالى ئەو شىعەرەم خوتندووھ:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

ريگ ھامون و درشتيھاي او

زير پاييم پرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو ھيسى كوتيرانەيە تييدا، لەمەسە. ھيچى تر نيىە، بۆنى دەكا، ھيسى دەكا لەبەر پييدا. كەوابوو باسى ديتنى تيدا نيىە. بەلام مامۆستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەي زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوئى شىئەرى شاعىر، گوئى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەي كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسف بكا. كە ئەو بە عەقىدەي من هونەرتىكى يەكجار گەورەيە. لىئەدا دەمەوئى نوكتەيەكتان عەرز بكم. دوكتوئىكى رۆشندلمان هەيە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتوئە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بە راستى بى يارمەتى ژنەكەي هېچى بۆ ناكرى، ژنىكى خويندەوئى هەيە كە هەم ژنەتەي و هەم مونشيبەتەي... ئەگەر شىئەرى بۆي زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنووسىتەو. ئەو دەيلت، ئەو دەينووسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەوئەش مەحرۇمە (هەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەيەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتوئە هەيە. رۆژتىكى پىكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بو، ديارە ژنەكەي خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقولىشە، چاوساغىتى. رەفلىقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىي پىرسىم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرئى؟ گوتم ئەو عەساي موماسايە بۆمە.

لىئەدا كاك شەرىف حوسىن پەناهي شىئەرىك دەخويندەتەو و پاشان مامۆستا هىمن دەفەرئى:

شىئەرى ئەو براىمان درىژ بو، شىئەرى (ملوانكەي شىن)، و ئەغلبە شاعىرە لاوكانمان دەيانەوئى شىئەرىيان درىژى. پىيان وايە بەدرىژ و كورتىي چاكە. ئەم شىئەرى بەعەقىدەي من ئەگەرچى درىژ بو و وەختىشى زۆر گرت بەلام كورت بو، چونكو پترى دەبو وەسفى زىبار و شتى وا كردبا. بەوئى شىئەرىكەي عەبىدار نەدەبوو. دەمەوئى لىئەدا ئامۆزگارىيەكى شاعىرە لاوكان بكم، پىيان وانەبى شىئەرى بەدرىژىي چاك دەبى، شىئەرى ئەوئە كورتىش بى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەيە بتوانى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژى. ئەمما ئەو مەزووعە دەبى درىژى، وە بەعەقىدەي من كورتە. دەنا دوئىنى ئەو شاعىرە لە منى پىرسى كوتى: تو كام شىئەرى خۆت خۆش دەوئى؟

من كوتم: نزيك بەچل سال لەوئى پىش شىئەرىكم گوئو، تاقە شىئەرىك تاقە بەيتىك و بۆم زىاد نەبوو هەتا مام، چونكو پىم وابوو تەواوى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتو. هەر يەك شىئەرى، مەنزورم ئەوئەبە شىئەرى فىرن، دەللىم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچه كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەيرىكە، بەدەستى دىلەو دەلم»

دەوئەدا ئەوئە ئىحساسم بوو كوتوومە ئىدى چىدىكە نەماوئەتەو. كچى كورد بۆ خۆي دىلى ئىجتىماعى كوردەوارىيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوئى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىئەدا بەرپۆئەبەرى كۆرەكە دەللى برىاربوو بەپىي تەمەن، مامۆستاكان شىئەرى بخويندەو، ئىستا كە دەمەوئى داوا لە مامۆستا هىمن بكم كە شىئەرىمان بۆ بخويندەتەو، دەترسىم پىي وابى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا هىمن دەفەرئى:

- وەللا پىم وايە من زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستاي گەورەمان سەيد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پىسى شاگردەكانت كى بوون؟ هىمنى بەشاگردى خۆي قبوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن مندال بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە وابوو منىش يەككىم لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەورەيە.

ئەوشۆكە رەفلىقىك باسى ئەوئى دەكرد كە ئىو بۆ ئەوئەندە ئەهەمىيەت بەشىئەرى دەدەن. بەهونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم وايە ئەو لەبەرئەي نىيە ئەمە هونەرەكانى دىكەي كوردمان لەبەرچا و نەبى بەلكو لەبەر بى دەرتانىيە. كورد پەناي بردو و بۆ شىئەرى كە زووتر بەگوئى خەلك بگا. ئەوئى بەشىئەرى دەللىن ئەگەر بەمەقالە نووسىيامان نەدەگەيشتە گوئى خەلكى. ئەمە ئىحتىياجمان بەرۆژنامە هەيە هەتا بتوانىن هونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەن. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرەنگىمان هەبا، دەبوو ئەوئە پىرى ئىفتىخارى پى بكمەن. بللىن چى؟ رەنگە هەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عالەمەيدا ئى وا هەبى چىرۆكى چاك بنووسى. ئەمما لە رابردوودا لە كوئى بلاوكرىداو؟ چۆنى بلاوكرىداو؟ ئەوئەبە كە دىسان پەنامان بردو و بۆ شىئەرى كە زو لەبەر دەكرى و زو دەچىتە ناو خەلكەو.

من زۆرم كۆرى شىئەرى و شاعىرى دىون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و دىومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوئىگر پىيان چاك بو (ئەو بەيە نالىم داواي چەپلە بكم ها لە بىرتان نەچى!) چەپلەي بۆ لى دەدەن بۆئە دوو جارى بخويندەتەو. يەككىك لە شىئەرىكانى مامۆستاي كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرآنە دىو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەباو تا چاترى لى حالى بن. تكا دەكەم شىئەرى هەر شاعىرىكتان لەوئى پاش پى چاك بو پىي رابگەيەنن دوو جارى بخويندەتەو، با بىتە حىفزانەو. من بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىيە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دىوانەكەي كۆم يانى بۆ نالەي جودايى كە لەوئەدا شىئەرىكتان بۆ دەردىنم.

بىگومان مامۆستاي هەموو شاعىرە نىشتمانىيەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە حەقمانە پىي بللىن نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەوروبەرى خۆشماندا حىسى مىللىيەتەي تىدا بزوتو، بەلام هەر دەردى كوتووە دەرمىانى نەكوتو. دەللى كورد

میله تیکی لیکه و ماوه و چیت، ئەما ئیمه شاعیرێکمان هه‌بووه به‌ناوی حاجی قادری کۆبی که ده‌بێ هه‌موو به‌حهق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه‌ل شاعیره که ئەله‌مدولیللا موجه‌سه‌مه‌ی بۆ دروست کرا. من هه‌رچه‌ند شاعیری مونا‌سبات نیم و، له‌ مونا‌سباتدا شاعیر نا‌ئیم به‌لام ئەو که‌سانه‌ی تاریک و پروونیان خۆپێندۆته‌وه‌ ده‌زانن که شاعیرێکم بۆ موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گوتووه. به‌لام به‌داخه‌وه‌ جارێکی پاش موجه‌سه‌مه‌ که چومه‌ کۆبی و دیتم سه‌ری موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گولله‌یکی وێ که‌وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه‌ حیسسی منی زۆر بزواند و غه‌زه‌لیکم گوتووه‌ که‌ رهنگ بێ زۆری رهمز تیدابێ. بۆیه‌ له‌ سانسۆر ده‌رچوووه‌ و له‌ نا‌له‌ی جوداییشدا چاپ بووه. ئەگه‌ر زۆری رهمز تیدا نه‌بووبا پێم وایه‌ ده‌ر نه‌ده‌چوو. به‌ئیجازه‌ی ئیوه‌ ئەو شاعیره‌ ده‌خوینمه‌وه‌.

له‌کۆ ئەسه‌رین ده‌بارینم له‌بۆ کوردی په‌راگه‌نده
 له‌ گه‌رمین غه‌رقی ئاره‌ق بووم و چاوم هه‌ر له‌سامه‌ر نه‌ده
 منی زنجیر پسین لێره‌ ئەسه‌ری بسکی جوانی‌کم
 زه‌مانه‌ گه‌رچی ئالۆز و په‌شینه‌، که‌ل به‌موو به‌نده
 کوتی ئیواره‌ بازاری و هه‌ر ماچت ده‌می نه‌م و بیست
 هه‌لۆی کویستانی کوردستانم و نا‌ئیم به‌ده‌سته‌نده
 دلم سه‌د هیندی دیکانه‌ به‌ناز بشکینی ده‌نگ نا‌که‌م
 چ سه‌ودیکی هه‌یه، کێیه‌ په‌رسی داد و گازه‌نده
 جیهان و هه‌رچی خیر و خۆشیه‌ بۆ هه‌ل‌بژاردانه
 به‌قانونی ته‌بیعه‌ت پاشه‌رۆک‌خۆره‌ ئه‌وی گه‌نده
 ئەگه‌ر تاوانی بێ هیزی نییه‌ بۆچی له‌ دنیا‌دا
 به‌شی من ماتهم و شینه، به‌شی خه‌لکی زه‌ماوه‌نده؟
 به‌مردوو بیس نیشانه‌ی گولله‌یه‌ ئەو که‌لله‌ پر شۆره
 ئەو‌یستاش ده‌رسی سه‌ریازی ده‌لێ ئەو شاعیره‌ رهنده
 سه‌ری ته‌عزیم له‌به‌ر تۆ دانواندن فه‌خره‌ بۆ هیمن
 بژی حاجی که‌ کێوی هیمنه‌ت سه‌د هیندی ئەله‌ونده
 لێره‌دا به‌رپه‌به‌ری کۆر په‌رسیاریکی له‌ مامۆستا هیمن ده‌کا و ده‌لێ:

مامۆستا تکایه‌ بفرموی که‌ جه‌نابتان زۆتر ده‌ چ حالێکدا، یانی زۆتر له‌ چ کاتێکدا

شاعیر ده‌لێن؟ هیندی‌ک وه‌ده‌زانن شاعیر له‌ وه‌خت و سه‌عاتیکی تایبه‌تدا ده‌گوتری ده‌مانه‌وی ئه‌وه‌ی بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان روون بکه‌یه‌وه‌؟

ئهو وه‌ختی منیش لاو بووم، پێم وابوو شاعیر یه‌عنی قسه‌یه‌ک که‌ وه‌زن و قافیه‌ی هه‌بێ. منیش داده‌نیستم و کاغه‌ز و قه‌له‌می‌کم به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌گرت و وه‌زن و قافیه‌یه‌کم ده‌نه‌زه‌ر ده‌گرت و شاعیرم ده‌کوت. زۆر مه‌منوونی باوکی خۆم که‌ دیوانه‌که‌ی مندالی لێ سووتاندم ده‌نا ئەلعان به‌ده‌ست خه‌لکییه‌وه‌ مابا گالته‌یان پێ ده‌کردم. به‌راستی شاعیری هه‌روا وه‌زن و قافیه‌ نییه‌، شاعیری ده‌بێ سۆز و ده‌روون و کۆل و کۆی ئەو شاعیره‌ بێ بخه‌رتنه‌ قالی نه‌زم و ئاهه‌نگه‌وه‌. من زۆر جارم گوتووه‌ هه‌رچه‌ند بۆ خۆم په‌رێکیش قافیه‌ سازم به‌لام زۆر ئەه‌میه‌ت به‌قافیه‌ ناده‌م ده‌شاعیردا، به‌لام بۆ وه‌ی شاعیر و نه‌سر لیک بکه‌مه‌وه‌ موعته‌قی‌دم به‌مۆسیقا و ئاهه‌نگ و وه‌زن ده‌ شاعیردا. من وه‌ختی شاعیر ده‌لێم که‌ به‌راستی شاعیر زۆریم لێ بکا. تا زۆریم لێ نه‌کا، تا له‌ خه‌وم هه‌لنه‌ستینی، تا خه‌و و خواردنم لێ نه‌تۆرینی، من شاعیر نا‌ئیم. چونکه‌ من ده‌توانم مه‌قاله‌یه‌ک بنوسم، ئەگه‌ر بیه‌وی و تاریکی سیاسی بنوسم به‌نابه‌رین شاعیر شتیکی دیکه‌یه‌ که‌ کۆل و کۆی ده‌روونی خۆمه‌ ده‌و وه‌خته‌دا ده‌یلێم. نازانم توانیومه‌ لاوه‌کان حالێ که‌م یا نا؟ به‌لێ، شاعیر شوکار نییه‌، ئەورۆ بیلێتی و سه‌هینێ بمرێ. شاعیر ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌ر نه‌بێ پاش شاعیره‌که‌ی به‌نیکی مینیته‌وه‌. زۆر شاعیری وام پێ شک دی شاعیره‌کانیان ده‌پیش خۆیاندا ده‌مرن. ئەما زۆر شاعیری وا هه‌بووه‌ هه‌روه‌کو نالی، ئیمه‌ تازه‌ ده‌زانین، تازه‌ تی گه‌ببوین ئەو نامرێ و قه‌تیش هه‌تا تاریخ هه‌یه‌ نامرێ، که‌چی هه‌ر شاعیری عاشقانه‌شی کوتووه‌، شاعیری نیشتمانی و شتی که‌متر کوتووه‌، ئیلا شاعیرێکی زۆر گه‌وره‌ نه‌بێ که‌ به‌شاره‌که‌ی خۆی هه‌ل‌کوتووه‌:

«قوربانی تۆزی رێگه‌تم ئەه‌ی بادی خۆش مروور

ئەه‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زور»

که‌ رهنگی‌ ده‌ که‌م زیاناندا قه‌سیده‌ی هینده‌ وه‌سیع و جوان هه‌بێ.

لێره‌دا به‌رپه‌به‌ری کۆره‌که‌ داوا له‌ مامۆستا هیمن ده‌کا که‌ له‌ باره‌ی ئەو شاعیره‌ لاوانه‌ی که‌ له‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژێکدا که‌ کۆره‌که‌ به‌رپه‌به‌ر چوووه‌، شاعیران بۆ کێ به‌رکێتی ئەده‌بی ناردوووه‌، قسان بکا «مامۆستا هیمن، مامۆستا هاوار (عه‌لی حه‌سه‌نیانی) و کاک مه‌جیدی نانه‌وا داوه‌ری ئەم شاعیرانه‌ بوونه». مامۆستا هیمن ده‌فه‌رموی:

ئهو سه‌ی که‌سانه‌ی که‌ ئیوه‌ هه‌ل‌تان بژاردوون، شاعیری شاعیره‌ لاوه‌کان ته‌ماشاکه‌ن، ئەو سه‌ی که‌سه‌ن که‌ موعته‌قی‌د به‌شیه‌وی نوێ و کۆن. ئەگه‌رچی ئەو ئیستلاحه‌ رهنگه‌ په‌رێکیش غه‌له‌ت بێ «کۆن و نوێ» شاعیر ئەگه‌ر چاک بوو هه‌میشه‌ تازه‌یه‌ قه‌ت کۆن نابێ. به‌لام

وهزنی عهرووزی یا غهیره عهرووزی وا چاتره. من بۆ خۆم پێم وایه شیعر دههر قالببیکیدا شیعرین، شیعره، چ ده قالببیکى نویدا و، چ ده قالببیکى کۆنى عهرووزیدا. ئەگەرچی به ئیجازه‌ی مامۆستا شیخ کامیل ئەوه‌ی ده‌لێم ههر شتیکی مه‌وزوون ده‌م دنیا به‌دا تۆ بخوێنییه‌وه به‌ههر زمانیک، له‌ فه‌عه‌وولوون فه‌عه‌وولونه‌کانی عه‌ره‌بی ده‌رناچی، یا مه‌وزوون نییه‌ یا ده‌توانی وه‌به‌ر فاعیلاتون فاعیلاتنیکى بخه‌ی. که‌وابو من ده‌مه‌وی شیعر ئاهه‌نگیکى هه‌بێ که‌ وه‌ختیکى خوێندته‌وه ده‌بیسهردا ته‌ئسیری هه‌بێ. یه‌کێک له‌و شاعیرانه‌ که‌ شیعرى هینابوو، به‌عه‌قیده‌ی من پر خه‌یالترین شیعر بوو خه‌یالیکى شاعیرانه‌ی زۆر جوانی تیدا بوو به‌لام ئاهه‌نگى مۆسیقای نه‌بوو. له‌به‌روه‌ی داوام لێ کرد که‌ پتر حه‌ول بدا مۆسیقایه‌ک ده‌و شیعره‌دا دروست بکات یا کاره‌ شاعیرانه‌که‌ی به‌خۆراپی نه‌چێ. ئەوه‌یه‌ نه‌زه‌ری من. شاعیریک که‌ موعته‌قیده‌ به‌وه‌زن و قافییه، ده‌بێ هه‌موو ئوسوولی کۆن په‌عایه‌ت بکا، ده‌نا به‌نه‌زه‌ری من شاعیریک که‌ فه‌رقی په‌دیف و قافییه‌ نه‌کا و به‌وه‌زنی کۆن شیعر بلێ، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بێ پتر بخوێنیته‌وه جا ئەوه‌مه‌ی شیعر بلێ. له‌به‌روه‌ی هیندیکیان بۆیه‌ په‌دبوونه‌وه که‌ فه‌رقی په‌دیف و قافییه‌یان نه‌کردوه‌وه. هیندیکیان بۆیه‌ په‌دبوونه‌وه که‌ ئاهه‌نگیان ده‌شیعره‌دا نه‌بووه‌وه. هیندیکیشیان بۆیه‌ قه‌بوول کران که‌ هه‌موو شتیکیان هه‌بووه‌وه. به‌راستی من شاعیریکى دى که‌ هیواى دواړۆژم یه‌کجار زۆر پیییه، خه‌لکی شاره‌که‌ی خوشمان نییه، منه‌تیشی نییه، نه‌ نانم ده‌داتێ و نه‌ ئاو، نه‌ مومکینه‌ جاریکى دیکه‌ ببینمه‌وه، که‌چی پێم شاعیره، ئەویش کاک شه‌ریفه‌ که‌ به‌راستی خه‌یالێ شاعیرانه‌ یه‌کجار ده‌ شیعره‌که‌یدا هه‌ن، وه‌ ئەو ته‌وازوعه‌م تیدا دى. وه‌ختیکى داوه‌ره‌کان ده‌بانکوت ئەو شیعره‌ په‌نگی نه‌قسیکى تیدا هه‌بێ بۆ خۆی بێ وه‌ی نا په‌حه‌ت بێ، بێ وه‌ی کیشه‌ له‌سه‌ر شیعره‌که‌ی بکا، به‌قسه‌ی داوه‌ره‌کانی ده‌کرد. شاعیر ده‌بێ موته‌وازع بێ هه‌تا بتوانێ ببیته‌ شاعیریکى به‌رز. ده‌بێ له‌وه‌ی نه‌ترسێ سبه‌ینێ یه‌کێک په‌خنه‌ی لێ ده‌گرێ. هیچ شتییک ده‌و دنیا به‌یدا ته‌واو نییه‌ و هه‌موو شتییک جینگای ئینتقاده‌وه‌ هونه‌ر قه‌ت ته‌واو نابێ و قه‌تیش و قه‌تیش ته‌واو نابێ و له‌به‌ر وه‌ی له‌ په‌خنه‌ نابێ بترسین ئییه‌مه‌. په‌خنه‌شت لێ ده‌گرڤ ده‌لێن ئەو شیعره‌شت خراپه‌، به‌لام نابێ بترسین. که‌سێکی حیسى شاعیرانه‌ی هه‌یه‌ ده‌بێ حه‌ول بدا چاتر خۆی نیشانی ئەو خه‌لکه‌ بدا.

گوواری سروه، ژماره‌ی تابه‌تی (بێ تاریخ)

ده‌گه‌ل مامۆستا هیمن

پیشه‌کی: ئەحمه‌دی شه‌ریفی

ئاماده‌کردن: سه‌ید سمایلی حوسینی

پیشه‌کی: له‌ ساڵی ۱۳۶۲/۱۹۸۳ وه‌، زه‌مه‌مه‌ی پیکه‌یتانی ناوه‌ند و په‌خشخانه‌یه‌کی چاپه‌مه‌نی و ده‌رکردنی گۆفاریکی کوردی، وه‌ک که‌له‌ میتشکی مامۆستا هیمنی ته‌نیبوو. بۆ ئه‌نجامدانی ئەم کاره‌ گرینگه‌، سه‌ره‌رای وتووتی دوور و درێژ له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی کۆماری ئیسلامی، چه‌ند کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی ده‌گه‌ل که‌سه‌یلی فه‌ره‌ه‌نگی، بنووس و شاعیر، قه‌له‌م به‌ده‌ست و ئەدیبه‌ی کورد وه‌ک په‌زدانبه‌خش، عه‌لی حه‌سه‌نیانی (هاوار)، موه‌ه‌ندیس فارووقی که‌یخوسه‌روی، سه‌ید حه‌مه‌ده‌مینی به‌رزنجی (خاله‌ مین)ی خوالیخوشبوو، هه‌ژاری په‌حمه‌تی، خوالیخوشبوو مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی، خالیدی حیسامی (هتیدی) و... پیک نانی و له‌م باره‌وه‌ یه‌ک دوو جار نامه‌ی بۆ من نووسی و چه‌ندین را ته‌له‌فۆنی کرد و، ده‌یگوت: کورینه‌ قه‌ت ده‌رفه‌تی وا له‌ بار هه‌لناکه‌وی، با کات به‌فیرۆ نه‌ده‌ین و بکۆشین گۆفاریک ده‌رکه‌ین. ده‌یانفهرموو ئه‌گه‌ر ئەو کاره‌ی بکه‌ین و مه‌یسهر بێ، بۆ هه‌وه‌لێن جار له‌ میتزووی کوردستانی ئێراندا، ئییه‌مه‌ ده‌بێن به‌ئالا‌هه‌لگری گۆفاریکی کوردی، که‌ میری (ده‌وله‌ت) به‌په‌سه‌می ئێزنی وه‌شانی پێ ده‌دا، ده‌بینه‌ ختیی وه‌شانخانه‌ و گۆفاری کوردی و ده‌کارین خزمه‌تیکى فره‌ به‌فه‌ره‌ه‌نگ و ئەوه‌بی گه‌له‌ بێ به‌شه‌که‌مان بکه‌ین.

ده‌بێترین خوا کاران وه‌راست ئه‌گه‌یرێ و هه‌رکه‌سه‌ی له‌سه‌ر سه‌یران بێ، ختیری وه‌رێ دێ. ئەوه‌ش له‌ مام هیمن رووی دا و پاش خۆ مانوو کردنیکى فره‌، سه‌ره‌نجام زۆریه‌ی که‌سه‌یلی که‌ له‌م باره‌وه‌ پیوه‌ندی له‌ ته‌کا گرتبوون و رووی تی کردبوون، به‌گیان و دل به‌هانایه‌وه‌ هاتن و بریاری هاوکاریان پێ دا، که‌ یه‌ک له‌وانی منی په‌ه‌ن بووم.

قۆل هه‌لمالدران، قه‌له‌م وه‌گه‌رکه‌وتن، وتارگه‌ل نووسران، شیعرى جۆر به‌جۆر ناردران بۆ گۆفاریکی بێ ناو که‌ بریار بوو هیمن سه‌ره‌په‌رشتی بکا. پاش چه‌ند دانیشتن و قسه‌وباسکردن. ته‌گه‌بیر و را هاته‌ سه‌ر وه‌ی که‌ گۆفاری بیتناو وه‌رزانه‌ بێ و جارێ ساڵی چوار هه‌ژماری لێ بوه‌شت هه‌تا بزانیان خوا له‌ داها تودا چ ده‌روویه‌کی تر وه‌ده‌کا. بۆ راپه‌راندنی کاره‌که‌ش، مامۆستا هیمن تاقمیکى له‌ کورگه‌لی خاس و ژیر و ژیهاتیی ورمێ و مه‌هاباد له‌ ده‌وری خۆی

گردو کوژ کردن. یهک وتاری دهخوتندهوه، یهکی تر تایپی دهکرد، یهکی تر بهرگ و پرویهرگی بوژگوفاری بیناو چی دهکرد، نهوی دی ژی خوشخه تیبی وهسهستو دهگرت... مام هیمن خوشی بهسهری پیری، خورتانه دهکوشا و شهو و رژی لئی گورابوون، نان و چای بیووه سیغار و، گوتار و نووسراوهی ههلدهسهنگاندن بهسهریاند دهچووه، شیعیری باشی شاعیرانی ههلدهبشارد و بو ههلدهلین ژماردی گوفاریک که پرپاربوو بیتته وهشان، نامادهی دهکردن. هرکات تهلهفونت لئی دهکرد دهیفرموو: سهرن قاله و کاروبارن زورن.

پایزی نهوی سالی، له کرماشانهوه بو چهندهمین را هاتهوه مههاباد و چوومه ورمی و سهردانی مام هیمن، ههتا بزائم کاروباری گوفاری گورین بهکوئی گه بیوه؟

گشت دامودهزگای گوفاری بیناو و دهرنهچوو، دوو سخی هۆده بوو. مییز و سهندهلی و مویل و شتی وا له نارادا نهبوون. له ههر هۆدهیهک تهخته موکیتیک راخرابوو و کوگرهل لهسهر زگ لیبی راکشاپوون و ملیان لئی قوت کردبووه و خهریکی خوتندهوه و ههلبنژاردنی وتارهیل و شیعیرگهل بوون. ماموستا بالنجیکی وهین شانی دابوو و لهسهر تهنیششت پالی دابوو و خهریکی سیغارکیشان و بهوتار داجوونهوه بوو. سهرهرای نهوهی ژیر سیغاریکی گهری لهپیش بوو بهلام دهووبهبری پر له سووتوو سیغار بوو. ههر سللوم کرد و منی دی ههستا سهر پی و یهکدین دهباوهش گرت و سهروچاوی یهکن رامووسی و پاشان فهرمووی کاکه کوانی؟ عهزم کرد، چی قوربان؟

بهروو تهلخییهوه فهرمووی نهکا نهتنووسی؟ مهگهر نه مگوت دهبی لهسهر گورانی ناوچهی کرماشان شتی بنووسی؟

دهستم دهگیرفانی پان و بهرینی دمرقویان راکرد و وتارهکه لهپیش دانا بهپهله چاوکی پیداخشانند و فهرمووی دهیدم بهکههریم (کهرمی قه بیوومی) ییش بهسهریدا بچیتتهوه.

گوتم مامه ناوتان نا؟

پیکه نی و فهرمووی کوپه مندال ههتا حهوتوو نهچن نیوی نانتین. با جارئی ئیمهش هه موو کاروباریکی نامادهکهین و پاشان خو نیو قات نییه، خودا بو نیویک کهرمیه.

عهزم کرد ماموستا دۆستانی کرماشان سهرهرای سللوی بی پایان، زور

ناره زوومهندی دیدارتن، دهیانهوی بهره و باشووریش بیی.

فهرمووی: کاکه نهحمه د بهسهری تو. منیش ده تاسهی دیتنی سهید تاهیر و ماموستا مهلا محمه د (خوالیخوشبوو مهلا محمه دی ره بیعی) و کاک موسا (خوالیخوشبوو موسای گهرمیانی) و شیخ له تیف (سهید عه بدولباقی هاشمی) و دۆستانی تردام. خودا کارسازی زستانی، یان سهره بههاری دیمه زیارتهی نهو زاتانه.

زستان هات و هیمن نه هات. بههاری سالی ۱۳۶۳/۱۹۸۴ داهات، له سهره تای مانگی گولان، رژی لئی ره ژان ماموستا تهلهفونی کرد و فهرمووی دیمه سنه و لهویرا دیمه کرماشان، پرپارمان وا دانا رژی (۱۱ و ۱۲) له سنه بی و رژی (۱۳) بیتته کرماشان. فهرموویان ئیواری رژی (۱۲) ی مانگی گولان له سنه (شهوه شیعیر) یک پیک دی. نهگهر توانیت تهتوش وهره و سهره بهیانی رژی دواتر له گهل من بگه رپوه کرماشان. بهلین وا داندر پاش نیوه رژی نهوی رژی له سنه یهکتر ببینهوه.

شهری داسه پای ریژی به عسی و بوردومانی پهیتا پهیتای شاری کرماشان، نهوی رژی لئی کردینه شین و گریان. ههرکس بهلا یهکدا پهروازهی گوندهیلی ناوچهی گوران و ههورامان بوو، منیش رژی روونم لئی بووه شهوی تار و بهره و پشت چپای بیستوون و ناوچهی نهژباوهران بوی دهرووم و نزیکهی حهوتوویهک نه متوانی بگه رپمهوه شار و له دیداری ماموستا له سنه و کرماشان بیبهری بووم. بهلام ماموستا پاش تهواو بوونی شهوه شیعیری سنه، سهره رای نه مه که دۆستانی وی زوری بی دلین مهچو کرماشان، دیمه نهوی و رهحمه تی سهید تاهیری هاشمی ده بیی.

با نهوهش بلیم، سالی داهاتوو، یانی سهر له بههاری سالی ۱۳۶۴ ماموستا جاریکی تر هاتهوه کرماشان و ژماره ۱ ی گوفاری «سروه» ی وهک دیار بیهکی گرانبهها بو هیناین. له م سهفهردها دهرفته هه موارتر بوو و توانیمان پیکهوه، دیدار و سهردانی زور زانای گهره کرماشان بکهین و سهر له شوپنهواره میژوو بییهکانی تاقی بوستان و بیستوون بدهین. ماموستا بریاری دا له دهرفته تیکی تردا، جاریکی تر بیتتهوه کرماشان و بچینه ناوچهی ههورامان و گوران و قه لخانی و سهر پیتی زهاوو، بهلام مهرگ موله تی نه دا و نه م سهفهری تر ههرگیز نه نجام نه درا. ماموستا به دیتنی شاری گهره کرماشان پر به دل شاگه شکه بیوو، دهیگوت: کوپه قهت باوهرم نه ده کرد شاریکی و اگهره هه بی که خه لکه که ی هه موو کوردین و هه موو شیوه زار او یهکی تیدا بشاخیشری و

هه موو جوۆره جلوهه گهئیکه کوردی تیندا بهدی کرئ. ئاره زوومه ندی ئه وه بوو دهفته ریکه گۆقاری سروه له شاری کرماشان دابندرئ له گهه زۆر ئاواتی ترکه بهدی نه هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه وه شیعیره کهی سنه برای شاعیر و نووسه رم کاک سهید «سمایلی حوسینی»، ئه م وتووێژهی له تهک ئه نجام ده دات و پاشان نه واره کهی ده دا به من و، منیش ئیستا سه ره رای سپاس له کاک سمایل، دهقی ئه م وتووێژه پیشکه ش به ره وانی پاکه مامۆستا هیمنی خۆشی نه دیو ده که م.

ئه حمه دی شه ریفی

وتووێژیکی بلاونه کراوه ده گهه مامۆستا هیمن

- له باره ی شیعیر و شاعیریدا

- سه باره ت به زمانی یه کگر تووی ئه ده بیی

- چۆنیته ی دابه ززانندی گۆقاری «سروه»

سهید سمایل: ئیستا ش پیمان خۆشه له م فرسه ته که دهستی دا و ئه م هه له که که وه ته دهستمان (به خته وه رانه له خزمه ت تا قمیک له ئه ده بدۆستاندا کۆبووینه وه و به تاییه ت مامۆستا هیمن ئه ستیره ی پرشنگداری ئاسمانی ئه ده ب و شیعیری کوردی) که لک وهرگرین، لام وایه ئه مانه ی که سه روکاربان له گهه ئه ده ب و ئه ده بیاندا بی، که م تا فره، گومانم نییه هیچ که س هه بی ناوی مامۆستا هیمنی نه بیستی، شیعیریکی له مامۆستا له بهر نه بی و به تیکرایی ئه م شاعیره پایه به زه مان نه ناسی...

ئه مانه ی له خزمه تیان داین: بریتین له ئاغای که ریمی قه ییوومی و ئاغای جیهانی که به زاره ی کوردی شیمال به حسمان له گهه ئه کا و، هه ره ها ئاغای ئه سه دی که ره می له مه نته قه و ناوچه ی کرماشان.

مامۆستا هیمن له گهه به خیره تنتان، ئه گه ر ئیجازه به رمووی یه که مین پرسیارمان وا مه تره ح بکه یین که جه نابتان له چه ند سالییه وه ده ستان دا وه ته شیعیر؟

مامۆستا هیمن: له ته مه نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا دهستم کرد به شیعیر گوتن. به لام شیعیرم نه ده ناسی که شیعیرم ده گوت، پیم و ابوو شیعیر ئه وه یه که وه زن و قافییه یه کی له باری هه بی و ئه وی دیکه هیچ نییه. خۆشه ختانه ئه و شیعیرانه ی له و ته مه نه دا گوتبوو من به دهستی باوکم ده ئاگر خران و ئه گه ر مابان ئیستا خۆم ده ئاگرم ده خست. به لام ده بیست و یه ک سالییدا ههستم کرد که شاعیر ده بی چۆن بی؟ له بیست و یه ک سالییدا، یه که م شیعیرم ده گۆقاری

«نیشتمان» دا بلا بووه، که پیم وایه شیعیره. رهنگه ی له باری شیوه وه نه گه بیسته باری شیعیرهکانی ئیستا م، به لام له باری ناوه رۆکه وه کولکۆی دهروونی خۆم بووه و ده رم برپوه. چونکه من پیم وایه، شاعیری واقیعی که سیکه که ئیحساس و کولکۆی دهروونی خۆی ده رپه ی و بییه تیته سه ر کاغه ز. ده نا قافییه ریکه خستن و وه زن دروست کردنم پی شاعیری نییه. دیاره وه کو که لامیکی زیبا به لامه وه خۆشه ویسته، به لام ده ئیستلا حی خۆمدا پیی ده لیم نه زم، نه زمی جوان، شیعیر به شتیکی دیکه ده زانم. ئه وه نه زه ری منه، له باره ی شیعیره وه. وه ک عه رزیشم کردی له ده دوازه سالی را دهستم پی کردووه، به لام شیعیری کرچ و کالم ده گوت.

سهید سمایل: مامۆستا! که و ابوو به مرووری زه مان، ئینسان هه رچی ده زه مینه ی شیعیردا کار بکات ئه و کرچ و کالی و به ئیستلا ح ئه و خامییه، پوخته ئه بی و ئه گه یه ته مه رچه له ی ته کامول و ره خسان. نه زه رتان له م باره وه چیه؟

مامۆستا هیمن: وه لالا نه زه رم له م باره شه وه فره قی هه یه، شاعیریش وه کو هه موو ئینسانیک فره قی هه یه، هیندییک شاعیر، به جه وه لانییک له ژیاناندا ده گه نه ته کامول. وه نه بی هه ر ته جره به بی. ده ورانییک له ژیاناندا ده گه نه ته کامول و ته و ابوون، وه کو مامۆستا گۆرانی گه وره، که له ده ورانیکی عومری خۆیدا پیم وایه شاعیری و به رزه هه ر نه بووه و نابیه ته وه. ئه گه ر بروا به فرموون، زۆر جه ساره ته ئه وه ی عه رزه ده که م، شیعیرهکانی ده ورانی ژیانی ناگاته شیعیرهکانی ناوه راستی ژیان...

سهید سمایل: مامۆستا شیعیر هه یه که بۆ مه قته عی خاس له زه مان و تراوه، یانی به ده رد مه قته عی خاس له زه مان ئه خوات، نه زه رتان له م باره وه چیه؟ باش وایه شاعیر شیعیره که ی بۆ هه موو زه مانیک باش بی، یانی واقیعیه تیکه مه لمووس بی که هه موو زه مانیک قاییلی ده رک بی؟

مامۆستا هیمن: عه رزت ده که م، ئه من ئه و شیعیره ی که بۆ زه مانیکه تاییه تی ده گوتری به شیعیری نازانم، به شوکاری ده زانم. ئه من پیم وایه که شیعیر ئه وه یه که پاش مردنی شاعیریش زیندوو بی. هه ره کو ده زانین سی سه د سال له وه فاتی ئه حمه دی خانی مه رابردوو، ئیستا ش شیعیرهکانی هه ر به تام و خوین. هه ره وک بۆ ئه و رۆژه ی گوتبن وایه، قه تیش کۆن نابن. شیعیرییک که ئیحساسات و عه واتفی ئینسان به یان بکا ئینسانی واقیعی، ئه وه شیعیره، ئینسان ئه و شیعیره ی ده وی. هه تا شیعیر ماب و ئینسان ماب، ئینسان ئه و شیعیره ی ده وی. زۆر شاعیری واهه ن، پیش ئه وه ی بۆ خۆیان بمرن، شیعیرهکانیان مردوون. زۆر شاعیری و اشمان پی شک دی - با هه ر باسی کورد نه که یین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده له گهڵ ژيانى نهوړو
ئيمهن. نه گهر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافيزى بخوښمه وه تا قسه كه م وهراست بگهړي:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشکر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

نايا نهو شيعره كوژن دهبي؟ به عه قیدهى من كوژن نه بووه.

سهيد سمايل: به لئى، ماموستا نهوه لئى شاعيرى كورد كه به كوردى شيعرى وتبى كى
بووه؟

ماموستا هيمن: ته عبيرى نهوه برپك گرانه. به للام تا نهو جيبى نه من متاله عم له سه ر
نه ده بى كوردى كردبى، پيموايه نهوه ل دهنگيكي شيعرى كوردى له هه ورامانه وه
به رزبوته وه، ناشانم شاعيره كهى كى بوو. به للام سهيره له هه ورامانه وه له وپه رى جنوبه وه،
په ريوته شيمال... شيخ نه حمدهى جزيرى و فهقى تهيران، نهو شاعيره ناسراوانه پيش
نه حمدهى خانى به زاراهى شيمال شيعريان گوتووه. به للام نه حمدهى خانى ئيتى دنيايه كى
بووه كردوته وه، كه به راستى دهبي خه لكى كورد بو نه به د ئيفتيخار بهو شاعيره بكات.

سهيد سمايل: ماموستا گيان، ههروهك خوژت نه زانى له مهنته قهى كوردستانا له هجهى
فره ههيه، كه نه له هجانه، ههروهك خوژتان نه زانن، به عزيكى جههرياناتى تاريخى و
به هرحال مهوقه عيهتى جوغرافيايى بوته باعيسى مانى و به عزي لهو له هجانه به مروورى
زهمان قابيلى نهوه نهمين، به عزيكيشيان بهههول و تهقه لاي خه لكى لانه چن... جا بو
شيعر له ناو له هجه كوردببه كانا كامت پى باشه؟

ماموستا هيمن: نه گهر بو خوژ موكرىانى نه بام، پيم و ابو، له هجهى موكرىان باشتين
له هجهيه بو زمانى كوردى. بو زمانى به كگرتووى كوردى، به للام ده ترسيم نهوهى
به ته عسسوب دابنين، كه نه من و تهعه سسوبيان نه گوتووه. ماموستا جه ميل رۆژبه يانى
دهفه رمووى، موكرىان به ماناى (موغ رتيان)ه، يانى رتيگاي نهو موغانه بووه كه له
هه ورامانه وه هاتوون، يا له جتيگاي ديكه را، به (درياس/درياز) كه كوئه شارى موكرىانه،
به ويدا رابوردوون و ههريه كه له وانه هينديك وشهى كورديان به جيهيشتووه. هينديك
ته عبيرى شيعريان به جى هيشتووه، نه وانه ئيستاش له موكرىانا حيفز كراون
(پاراستراون). نه م له هجه دهروا تا ده گاته نزىك سوله يمانى. دياره له هجهى سوله يمانى تا
حه دديكى له گه ل له هجهى موكرىانى، يانى له هجهى شارى سوله يمانى - نهك له هجهى

ديها ته كانى - فهرقى ههيه، يانى له هجهى موكرىانى ناوه راسته له كوردستاندا.
به عه قیدهى من چاكترين له هجهيه كه ئيمه بيكه ينه بناغه بو نهوهى زمانى به كگرتووى
كوردى لى دروست بكهين.

سهيد سمايل: به لئى، كه و ابو هه بو په خشان و هه م بو شيعر؟
ماموستا هيمن: به لئى...

سهيد سمايل: ماموستا گيان له ناو شاعيره كورده كاناندا، قه ديه كان، يانى
كلاسيكه كان، كاميات به لاوه باشتى و پاراوتره؟

ماموستا هيمن: عه رزت ده كه م من زاراهى كلاسيك له بارهى شيعرى شه رقيدا
به كه يفى نيبه. به للام شيعرى ههرووزى و هيجايى بلين باشته...

سهيد سمايل: يان شيعرى ته قليدى!

ماموستا هيمن: ... به لئى شيعرى ته قليدى! عه رزت بكه م، به عه قیدهى من، ئيمه
شاعيريكمان نه بو له نالى به كارتر. نهو شاعيره به پرواى من هه ره وه خته دا ده بيري
دروست كردنى زمانى به كگرتووى كورديدا بووه. نه تو ديوانى نهو شاعيره به ديقه ت
بخوښنه وه، ته ماشا ده كهى وشهى ههريه كه له له هجه كانى كوردى تيدايه، جا ناسك
خه ياليسى چ عه رزكه م، چ بلين؟! به تاييه تى يارى به وشه كردنى ماموستا نالى قابيلى
موقايه سه نيبه له گه ل هيج شاعيريكى تر. نه گهر ئيجازه بدن، دوو شيعرم رهنگه له بهر
بى بوژان بخوښمه وه:

دهورانييه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بويه به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رجه م و پيشانييه فكري شه و و رۆژم

هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و دريژم

نهو شيعرانهى برپك قولن، كه مانا ليكدانه وه يان وه ختى دهوى... به للام نالى به راستى
شيعرى (سه هل و مومته نبع) يشى هه بووه.

نهوه م زۆر گيپراوه ته وه، جارتيك كوژتيكى نه ده بى بوو، براى عه ره بى لى بوو، پيم گوتن
برا عه ره به كان، نهى نهو كه سانهى به خورما فرچكتان گرتووه، نهى نهو كه سانهى ده بن
سيبه رى دارخورمادا په روازه بوون، نايا بو خوژتان شيعريكى وا جوانتان له بارهى خورمادا
ههيه كه نالى دهفه رمووى:

دهخیلت بم نهخیلی یا پروتابی
وهها شیرین و سینه نهرم و دلرّهق

پروا بکه، ههموویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: ئەگەر ئیجازه بفرموی شیعرێکی ههیه که مهتلهعهکهی: «چییه گواره
گوناهی وا به نهستهق/ به گوێ ههلتاوه سیوه، سهر موعهلهق؟!»...

مامۆستا هێمن: لهبارهی گوارهدا، شتیکی دیکه ی جوانتری ههیه زۆر کوردانهیه:
«سهراپای گواره زهردی ترس و لهرزه/ دهلتی عاسیی بووه لهو جیگه بهرزه»

(به پێکه نینهوه) ئەوه کوردانه تره.

سهید سمایل: به تیکرایی نالی له سهنه تی به دیعی ئیمتیازێکی زیاتری له شاعیرانی
تر ههیه. شیعرهکانی فره به دیعی هاتیا، مامۆستا گیان... نیما، قسهیهکی ههیه، ئیتر
ئەشی ئینسان موسهلهت بی به سهر قافیهدا، نهک قافیه موسهلهت بی به سهر ئینسان. من
وا ده رک ئەکه م لهم قسانه، که حهقه من وهزن و قافیه ئەبی ههر هه بی، مونتهها نهک
حاله تی تهقلیدی و عهرووزی هه بی، بۆچوونی جه نابتان له م بارهوه چییه؟

مامۆستا هێمن: منیش قسهیهکم ههیه، دهلتیم شاعیر ده بی شیعر نازاد بکات که خۆی
بۆ خۆی قالب بدۆزیته وه، له «ئه زمونی شاعیریدا» که پیم وایه چاپکراوه له ویدا دهلتیم
ئهگەر من ناله ی جو داییم له وهزنی مه سه ویدا نه گوتبا یه، نه مده توانی کولکووی خۆم
دا برکتیم، به لام ئەگەر «په ری شیعر» م ده وهزنی هه یجا ییدا نه گوتبا یه هه یچ تامی نه ده بوو،
ئه وه یه پروای من. من شاعیریکم ده پێشدا چوارچۆیه دروست ناکه م بۆ ئەوه ی شیعریک ده
چوارچۆیه و وهزن و قافیه یه کدا بلتیم، لێ ده گه رتیم شیعر بۆ خۆی ده بی نیته وه. ئەگەر شیعر
بی ده توانی بی نیته وه، وه زنیش بی نیته وه، قافیه ش بی نیته وه. مامۆستا گۆران شیعر
کوردیی نوێ کرده وه، گۆران په نای برده وه بهر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعرێ گۆران تو
هه لده بژیری، که ئەو ده ناو فۆلکلۆری کوردیدا وهزنی نه بی؟ بۆ ئه وونه، شیعرێکی که زۆر
به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلا ودۆل پیتوم، نه له شار و
نه له دی، نه مدی کهس، وهک تو جوان بی، تویت و بهس، که چه کوردیک دل پیتی شادی بی،
وهک فریشته و په ریزاد بی...». به لام تو ته ماشا ده که ی له به یته کانی کوردیدا ئەم وهزنه
هه یه.

که ریم قه ییومی: به یتی خه زیم...

مامۆستا هێمن: به لئی، به یتیک هه یه به نیوی خه زیم، ئەوانه ی هه موو تیدا یه. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ئەتو له بیرته؟ به لام ئەگەر هه مووشم له بیر نه بی، شتیکم له بیره که
ده لئی:

سه د وه ستام بۆ بی له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بی له لای دریازی

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بی، نهرم و شلک بی

بۆ بووکه نازی...

ئایا ئەوه ههر ئەو وهزنه نییه؟ ئەما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاهه ن قافیه ش مه تره ح
بووه. ئەگه رچی ئەمن بۆ خۆم پیموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعر. وهزنم پێ مه رجه،
قافیه م پێ مه رچ نییه. ئەگه ر ئەتو فۆلکلۆری کوردی چا تر متاله عه بفرموی ده زانی که
ئەوان قافیه یان ره عایهت کردووه. تیکراری قافیه یان، وهکو له شیعرێ عهرووزی یا
تهقلیدی که ئیوه ده فهرموی، کردووه. ئەوه یان پێ عه یب نه بووه، بۆ ده برینی مه تلّه بی
خۆیان، زۆر جاریان تیکراری قافیه کردووه.

ئومێده وارم رۆژتیک (توحفه ی موزه فه ربیه) که پێشکه ش کراوه به که رترین شای ئییران
یانی موزه فه ره دین شا (گشتیان پێ ده که نن) و ههر بۆ به ش ناوی توحفه ی موزه فه ربیه یه،
به ده ستان بگا و بزانی که به راستی فۆلکلۆری مه چه ند ده ولّه مه نده.

ئەم رۆژانه ئەده بدۆستیکی کورد بۆی گێرامه وه گوتی: «ده گه لّ جه لالی نالی ئەحمه ددا
چووبوینه ده ماوه ند. من ئەو شیعره ی گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو
هاو ده ردین»...

که ریم قه ییومی: ... شه رتیکمان به ست.

مامۆستا هێمن: به لئی، شه رتیکمان به ست... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان
که رده ن/ ئەو ته م و من غه م تا وه رووی مرده ن)

جه لالی نالی ئەحمه د گوتی: ئەی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و
وهک به چه که کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه یین.

سهید سمایل: باسی وهزن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی
تر که به نه زهرم لیره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که ئەویش هه روه کو به یت ئەخویندری
(ده گوتری). ئاهه نگێکی تایبه تی هه یه. مونتهها سه ر به ئەو یستایه، به شتیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەو ئیستا له کۆنا به ئاههنگی تایبەت خۆبندراوه به ناوی (هۆرئامه نان)، که دوایه تهسحیفی به سهردا هاتوو و وشه ی هۆرئامه نان بووه به هۆره. که لیمه ی هه ورامانیش هه ر له هۆرئامه نانی ئەو ئیستاییه وه بووه. جا چه ز ده که یه که بیروپرای جه نایبشت سه بهارت به هۆره و مه نشه ئی هۆره بزانی که ئەمڕۆش به هه رحال به سوپه تی ئاههنگی که ده یی هه ر ماوه.

مامۆستا هیمن: من له زمانه وانیدا شاره زاییم نییه. به لām له بهاره ی ئەم که لیمه تایبه تیه دا، پروام هه ره که بروای مامۆستای گه وره مان «زه ییحی» یه، که پیموایه راست دهکا که ده لێ هۆره هه ره که کێک بووه له گاتاکان و، زۆر به ئاشکرایه دیاره که که لیمه ی هۆره وه کو ئەهۆر و مزما، ئەهۆر و مزدا دیته بهرچاو. پیموایه ئەو که لیمه هه ر ماوه ته وه.

سه یه د سمایل: به لێ، ئەلغانیش ده فارسیدا که لیمه ی «هۆرا» بۆ ده نگێکی مومته د (کشاو) هه ر به کار نه بری. ئەلبه ته هۆره ش هه ر ده نگێکی مومته ده. ئەمن له م با وه ره دام که «هۆرای» ئیستای زمانی فارسیش هه ر پاشما وه ی هه مان «هۆرئامه نان» یان «هۆرا» بی که له ئاو ئیستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به لێ، خراپی بۆ نه چووی، بۆچی؟ ده کو ردی خۆشماندا «هه را» ماوه. «هه را» یانی بانگ کرن بۆ لای خوا. که وابوو هه رچی ئەم «هه ی» یانه ی له پێشه وه بی و ئەو چه رفانه ی تیدابی، پیموایه مه ر بووتن به گاتاکان. ئیتر ماون و ته حریف (سوان و جیگۆرکی) یان به سه ر داها تووه و وایان لیتها تووه.

سه یه د سمایل: مونه ها، ئەو هۆره یان هۆرئامه نانی ئەو وه خته له گاتاکاندا، به عینوانی مونا جات، به عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هیمن: به لێ به مانای دو عا کردن هاتوو. مومکینه هه ر به مانای دو عا کردن بی. سه یه د سمایل: ئەمڕۆ هۆره ش هه ر ئەو حاله تی که ده یییه ی هه یه، به عنی له حاله تی شیوازی ئەمڕۆیدا نییه و هه ر حاله تی کۆنی که ده یییه.

که ره یم که ییو می: شیوازی گوته ی هۆره و خۆبندنی هۆره بۆ خۆی موشه خه سه که جه ره یانی ئەو چۆنه، یه ک نه وع عیبا ده ته، یه ک نه وع لا واندنه وه یه، یه ک نه وع پارانه وه یه، ئەسه لهن له حنی سیستی می گوته که ی موشه خه سه.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئەگه ر ئیجا ره به رمووی له زه مینه ی کاری ئەده بی خۆتان پرسیار بکه ین. ئیستا به چیه وه مه شغو لهن، خه ربکی کام کتیین؟

مامۆستا هیمن: عه رزت بکه م وه لالا ئەمن ئەلغان کاری تایبه تیم نو سینی کتیب نییه.

ئەمن ئیستا خه ربکم له موجه له یه کدا کار ده که م که به زمانی کو ردی خه ربکین له ورمی بلاوی که ینه وه. به داخه وه کا درمان که من. زۆر مان ها وار کرد بۆ براکانی هه موو جیگایه ک که یارمه تیمان بدن و، به راستی یارمه تیشیان دا ین. به لām بۆ خۆتان ده زانن که وه زعیکی ناخۆش له و وه خته رووی دا. به داخه وه ئەو که سه انه ی که نامه یان بۆ نار دووین له سه ر ده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیمه که جوایمان بۆ ده نوو سینه وه، به رگه شت ده بوو نه وه. چونکه نازانین بۆ کو ی ئاواره بوون. ئەما ئەوه ی که ئیمه ئاره زو ومانه ئەوه یه که موجه له یه کی فه سلێ لانی که م بلا وکه ینه وه. دیاره ره نگه دوایه ره خه گرانی کو رد ئەو مه سه ئو ولیه ته ش با وینه سه ر ئەسه ئو ی من. به لām ده مه وێ من ئەو موجه له یه به زمانی ئەده بیی کو ردی بلا وکه ینه وه. ئەما ئەوه ده لیل نییه که ئیمه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کو ردیمان له بیر بچیته وه. ئیمه تکا له هه موو قه لēm به ده ستان ده که ین که شیعر و په ندی پێشینیان، ئاداب و رسومی کو ردی به له هجه ی خۆیا مان بۆ بنیترن که ئیمه له گو ئشاره که ماندا بلاوی بکه ینه وه. به تایبه تی زۆر مان پێ خۆشه که وینه ی دیه نه کانی کو ردستان بلا وکه ینه وه. ره نگ بی خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گو ئقاری کو ردی بی که مه سه وه ر (ره نگی) ده بی، جا ئیوه و هیمه تی ئیوه.

سه یه د سمایل: به لێ، مامۆستا گیان موجه له که ناویکی تایبه تی هه س؟

مامۆستا هیمن: نه خیر، خه ربک نین ناویکی تایبه تی بۆ دروست که ین، ئەگه رچی هیندیک له برایان ناویان بۆ دۆزیوه ته وه، به لām چونکه موجه له یه کی فه سلێ یه جار ی ناومان بۆ دانه ناوه، ئومیده وارم بگاته جیگایه کی گه وره تر له ناو.

سه یه د سمایل: مامۆستا گیان، مه جمه عه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاهه دینی ئەبووی جگه له و موجه له یه کاری تری فه ره نگی ئەکا؟

مامۆستا هیمن: به لێ، تا ئیستا پینج کتیبمان نار دۆته ژیر چاپ و ئەلغان له ژیر چاپدان، که یه کێک له وان دیوانی نالی ئەو شاعیره گه و ره یه به شه رحه وه که مامۆستا مه لا که ره یی مو ده ریس و کو ره کانی له سه ربان کو ردوو. ئەوی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیرێکی مه هابادییه. دوو کتیبی نه سری هه ن، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ر ده بوو به فارسی بی هه تا برا فارسه کانا ن بزانی ئیمه چ زه جری کمان کیشا وه له توولی تاریخدا. له به رو ده ی ئەو کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئەوه ی ده ژیر چاپدان کو ردین. پیموایه زۆر زو و ده که ونه ده سته ی خۆبندرا ن ئینشالا.

سه یه د سمایل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی بدن و کو ره که هه ر کاری ئەده بی بکا؟

ماموستا هیمن: عه‌رزم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تو بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟ گوتم ئە‌من گەر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئە‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و رسومی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی وادارکردوه‌ به‌ و پیرییه‌ به‌ و نه‌خۆشیییه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارئ بکه‌م، له‌و کۆرهدا کارئ بکه‌م. ئومێده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بین. به‌لام شتیکی که‌ لێره‌دا ده‌مه‌ویست بیلیم ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئە‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئیمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئیمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل بده‌ین. جا له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئە‌و کۆرهدی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرهدا خاوه‌ن نه‌زه‌ری. له‌به‌روه‌ی تکا له‌ هه‌موو ئە‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ بی به‌شیه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سمایل: ئینشاللا، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئە‌وانه‌ که‌ مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌نگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و یارمه‌تیتان بده‌ن. ئە‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بێ، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌، هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئە‌م که‌موکۆرییه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمیه‌دا هه‌ر بێنی ئیشاللا بۆ داها‌توو.

ماموستا هیمن: مان و نه‌مانی من موه‌یم نییه‌، ئیوه‌ بێن، زمانی کوردی بێنی، من ده‌بی رۆژیک هه‌ر بچم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مرئ و نه‌ زمانه‌که‌ی.

سه‌ید سمایل: ماموستا گیان، من وه‌ک بزانی ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌ بووه‌ که‌ گه‌یه‌ته‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قمن چاوه‌روان که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌ ئیشاللا، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئە‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌؟

ماموستا هیمن: (به‌پێکه‌نینه‌وه‌) وه‌للاهی ئیمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدمان کردوه‌، به‌لام با شۆخییه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پیم وایه‌ شاعیریش ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پیم وانییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌مرم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سمایل: ماموستا، ئە‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ به‌هه‌انه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئە‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ باشتر نییه‌؟

ماموستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌ شتیکی وه‌ک تاریک و روونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: ماموستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟

ماموستا هیمن: نه‌خێر.

سه‌ید سمایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

ماموستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیم ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌ به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. برواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری کۆبی زۆر به‌جیبه‌، له‌باره‌ی ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هیتنی

بیت و جوجکه‌ی مراری هه‌لیننی

ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک

ناچیتته‌ شوینی که‌ بمرئ جوجه‌له‌یه‌ک

جیبی ئە‌وی ئیشکه‌، جیبی ئە‌ویش ئاوه

تێده‌گا هه‌ر قون درانی پتی ماوه

که‌رمی قه‌ییومی: بیوره‌ ماموستا، زۆر به‌جیبه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعریکمان له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: شیعره‌کانی من ئە‌لبه‌ته‌ بۆ ئە‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت ماموستا هیمن و جه‌نابتانا بخویندرینه‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌تعه‌به‌کتان بۆ ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ن سوئالێکی تر له‌ ماموستا بکه‌م که‌ تا ئە‌ندازه‌یه‌کیش خاریج له‌ به‌حسه‌که‌مان نییه‌.

ماموستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سمایل: به‌لێ، ماموستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پێ به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌ هه‌ردووکیان؟

ماموستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سوئالێکی بریک گرانه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌ هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌وییه‌. به‌لام ئە‌وه‌ی ئە‌من پیتی ده‌لیم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بێ که‌ سۆزی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تێدا به‌ و تێیدا ده‌بینی.

سه‌ید سمایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ ماموستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا باشتره‌ له‌ شیعری. له‌

نەسرا بە قەوەتتەرە. لە بەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بیگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکە سمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەلەمیتکی زۆر جوانی هەیه، هەم لە نەسریدا و هەم لە نەزەمدا، بەتایبەتی دە تەرجمەدا. یانی من تەرجمەیی خەیاڵی مامۆستا هەژارم بێ لە ئەسڵە کە یەکەمتر نییە. جا ئەگەر حەمەلی نەکەن بەسەر تەعەسسوبەو، پیتموایە لە ئەسڵە کە یەکەمتر نییە، چونکە هەم مەفھوومی شیعەرەکانی خەیاڵی هیناوەتەو و هەم خەزمەتی بەزمانی کوردی کردووە کە واپوو دوو خەزمەتی کردووە ئەو لەویدا.

سەید سمایل: خەلکیش تا ئەندازە یەک لەو باوەرەدان کە خۆتندنەو هەیه کانی هەژاریان لا خۆشترە لە فارسییە کە. باوەکو عەلاقەشیان پیتبەو هەیه، بەلام لە بەر پاراوی شیعەرەکانی مامۆستا هەژار، حەز ئەکەن ئەو بەخویننەو.

جا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە شیعەرەکانی خۆش هەرچەند قابیلی نییە، قەتە یەک ئەخویننەو:

کۆلی گریان و ئەسرینم وەکو چۆم دا بە ناق ئیمشەو
لە خەلوەتخانەیی غەمدا من و چاویکی زاق ئیمشەو
لە کونجی نائومییدا لە پیمە کۆت و بەندی غەم
چلۆن رینگەیی ئومید بپریم کە ماوم بێ لە فاق ئیمشەو
کە رۆیی، دین و دلەمی برد بەجاری ئەو بەبێ رەحمی
لە دلدا لی ئەدا تاسەیی دیار و ئیشتیاق ئیمشەو
لە مەیدانی ژیاندا بەرەو ئاوات و ئامانج
چیە ئەسپی مرادی من کەوا نادا و زاق ئیمشەو
لە هیجری ئەو مەلەک شێوە بەشم هەر دەرد و نالیە
خودا کە ی بێ، نەجاتم بێ لە دەس دەرد و فەراق ئیمشەو
غەریب و مەنزلی هیوام نشیو و پر لە هەروارە
چلۆن ئەم رینگەیی بپریم، بەبێ تۆشە و تفاق ئیمشەو

مامۆستا هیمن: پیتموایە ئاغای حوسینی تەوازوعە کەت بێ جێ بوو، ئەو شیعەرە لە ریزی غەزەلە هەرە جوانەکانی کوردی حیساب دەکری.

سەید سمایل: تا ئیستا شیعەر قوربان بۆ کەس نەخویندۆتەو، یانی لای هیچ کەس نەم

وتوو کە شیعەر هەیه. مەنزوری لە خۆتندنەو هەیه، ئەمە بوو کە جەنابتان ئیزارە نەزەر بکەن کە پەسندی جەنابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بەراستی جوان بوو کاکە.

سەید سمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی، ئەمجار نۆزە جەنابتانە کە بەدەنگی خۆشی خۆتان شیعریکمان بۆ بخویننەو.

مامۆستا هیمن: شیعریک کە بۆ خۆم خویندەو، شیعریکە بەنیتی (ئیوارە یایز). هەرچەند بەداخەو لە گەل ئەم فەسڵە یەک ناگریتەو، دەبێ ببورن لیم کە شیعری ئیوارە یایز لە بەیانی بەھاردا دەخویننەو، بەلام خۆم پیم خۆشە:

لە ئاسۆیەکی دوورە دەست
ئاوابوو زەردی پایزی
دەتگوت بووکیکی بێ نازە
پەردە جێ دیتلی بەزیزی
پەلە هەوریککی چلکنە
گرتی سووچیککی ئاسمان
گەلای زەردی داریک وەری
زریان بردی بەرەو نەمان
(هتد)

سەید سمایل: خۆش بی مامۆستا گیان، بەراستی فرە بەتین و تەئسیر بوو، هیوادارین سەرکەوتوبی. مامۆستا هەرە ک خۆت ئەزانی بۆ ریزلیتان بەبۆنەیی حەفتەیی موعەلیمەو، بەشداریتان کردبوو لە ئاهەنگی شەوی شیعریکا کە لە هونەرستانی سەنەتیا ریک خرابوو، حەز ئەکەین بفرموی نەزەرتان لەو بارەو چ بوو؟ ئەو شەو شیعرتان بەدل بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بەلێ بەراستی زۆرم بەدل بوو. بۆ هەموومان خۆش بوو، ئەو پیتشەرەفتیککی زۆر گەورە، ئیمە دەبێ قەدری بزاین.

بەلام لە بارەیی شیعری شاعیرەکاندا، بەراستی شیعری وایان هەبوو لە ئەوجی شیعریدا بوو. هەر و شاعیری چاکیشمان دی کە شیعری خۆیان لەویدا نەخویندەو، بۆمەیان خویندەو کە بەراستی شیعری زۆر چاکیان هەبوو.

به‌لام هەر ئه‌و شه‌وه، که ده‌و به‌نامه‌یه‌دا دوو شی‌عیری زۆر درێژی من خوی‌ندرانه‌وه، وه‌سیه‌تیک ده‌که‌م بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان، تا پێیان ده‌کری شی‌عیری کورت بلێن با خوی‌نەر و گوێگر ماندوو نه‌که‌ن. چونکه ئه‌و برا کاشانییه‌ی که شی‌عیری هه‌وه‌لێی به‌راستی سه‌رنجی منی راکیشا، که داوای شی‌عیری دیکه‌یان لێکرد ئیدی ئه‌و تام و خوییه‌ی نه‌ما...

هەر ئه‌وه به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ عاده‌ت بکه‌ین شی‌عیری کورت بلێن. چ له‌وه‌ی چاکتره‌ که گوێ نه‌ده‌ینه‌ قه‌واعیدی عه‌رووزی و نازانم قه‌واعیدی شی‌عیر و له‌هەر جی‌گایه‌کی ئی‌حساسی خۆمان براره‌وه، قه‌له‌مه‌که‌ دانێن و چیدی‌که نه‌لێن.

دیسان نالی نه‌مر مویته‌گیری ئه‌و شته‌یه‌ که غه‌زه‌له‌ جوانه‌کانی ئه‌غله‌بیان چوار یا پینج شی‌عیرن. ئه‌وه وه‌سیه‌تیکمه‌ بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان که هه‌شو ده‌شی‌عیریاندا نه‌بێ، دیاره‌ شی‌عیر به‌پیاوی نبیه‌، ئی‌حساس به‌شاعیر نبیه‌، وا ده‌بێ ناپرێته‌وه و درێژ ده‌بێ. ئه‌مما ئه‌گه‌ر پێیان کرا کورتی بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه وه‌سیه‌تی منه بۆ شاعیره‌ لاوه‌کان.

سه‌ید سمایل: زۆر ته‌شه‌کور ده‌که‌ین له‌ راه‌نوما‌یی‌تان هه‌روا له‌ توو‌پێژه‌که‌تان مامۆستا گیان.

تییینی:

۱- له‌کاتی ئه‌و توو‌پێژه‌دا، هێشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه‌ندرابوو.

۲- که‌رمیی قه‌ییوومی که له‌م توو‌پێژه‌دا ناوی هاتوو. نووسه‌ریکی کارامه‌ی خه‌لکی مه‌ه‌باده و ماوه‌یه‌کی زۆر پیاوانه‌ شان به‌شانی مامۆستا هێمن به‌نانه‌زگی سروه‌ی هه‌لسوو‌راند. کاتی مامۆستا هێمن کۆچی داوی کرد، ته‌له‌فۆنم له‌ که‌رم کرد و پرسیم سروه‌ چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاریکار بێ هه‌تا چه‌ند رۆژی دیکه‌ وتاره‌کانی ژماره‌ی ۵ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌یتمه‌ کرماشان و نیشانی مامۆستا سه‌ید تاهیر و مه‌لا محمه‌د و تۆیان ده‌ده‌م، ئه‌رخه‌یان بن ناهێلم نه‌مانی هێمن ببێته‌ هۆی نه‌مانی سروه. له‌ زه‌مانی مامۆستا هێمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره‌ی لێ بلاو‌کرایه‌وه.

۳- سه‌ید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه‌ری مه‌ریوانییه‌ و ئیستا له‌ سنه‌ ده‌ژی.

له‌ گۆفاری «گزی‌نگ» ی ژماره‌ ۲۳ به‌هاری ۱۹۹۹ بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی

هاوینی ۱۹۸۵، داوی نی‌زیکه‌ی ده‌ سال دوورکه‌ته‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌رامه‌وه بۆ کوردستان. له‌ ورمی چوومه‌ ئینتیشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوی و گۆفاری سروه، که ئه‌و ده‌م تازه‌ دامه‌زرا‌بوون، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هێمن، که ده‌ سالی رێک بوو چاو‌م پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌که‌مان بینیوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکیکی خۆشی هه‌یه، هه‌وادارم له‌ ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی رۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ل دۆستێکه‌دا میوانی ماتی مام هێمن بووین. ئه‌و شه‌وه تا دره‌نگی دانیشترین و قسه‌ و باسیکی یه‌که‌جار خۆشمان کرد. ئه‌م گفتو‌گۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیشته‌دا ئاماده‌کرد. رۆژی دواتر ۷/۲۶، مالا‌وا‌ییم له‌ مام هێمن کرد و چووم بۆ سا‌بلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که له‌ گه‌رانه‌وه‌دا دوو سی شه‌وی دیکه‌ له‌ لایان مێنمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز رێک نه‌که‌وت و ئیدی چاو‌م پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گفتو‌گۆیه‌که‌ بلاوه‌که‌ینه‌وه. به‌و هه‌ویایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له‌ یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له‌ ژماره‌کانی داها‌توودا، بکه‌وتیه‌ به‌رچاوی خۆنه‌ران.

فه‌هاد شاکه‌لی مامۆستای کورد

* لای میلیله‌تانی دیکه، ده‌زانی شتی‌ک هه‌یه پێی ده‌لێن فه‌ره‌هنگی ناوداران.

- به‌لێ...

* ئه‌گه‌ر له‌ فه‌ره‌هنگی ناوداران کوردا ناوی هێمن بنوسری. ده‌ته‌وی چی له‌سه‌ر بنوسری، چۆن بنوسری؟!

- برۆا بکه، بنوسن شاعیریکی لادیی کورد بووه که فه‌ره‌هنگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له‌ چارچیوه‌ی شی‌عیردا به‌خه‌لک نیشان داوه. من بۆ خۆم پێم وایه هونه‌ریکی دیکه‌م نبیه‌ (جگه له‌وه‌ی) که ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانییم، ئه‌وه‌نده‌ی شی‌عیر ئی‌جازه‌ی دا‌بم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیرمیدا بێ...

* یانی له‌ ریزی شاعیراندا باس بکری...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له‌ ریزی نووسه‌راندا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو کتیبی گه‌وره‌ بنوسنی، یا رۆمان بنوسنی، یا

داستان بنووسی، حه تتنا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئەگەر له ولاتیکی پێشکه‌وتوودا بام نووسەر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیریم.

* ئیستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئەلئان شاعیرم.

* باشه به‌لای تۆوه شێعر چیه‌یه‌؟!!

- به‌لای منه‌وه، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیه‌که. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیه‌وه، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئەم هه‌سته ده‌بیته شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که به‌داخه‌وه، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهورم، چونکه‌ ژیا نیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پر بووه له‌ غه‌م و داخ و، ئەویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه، چ بکه‌م؟! وه‌ختیه‌کی من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه، هه‌ر نییه، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیلهامت کرد. به‌لای تۆوه ئیلهام، به‌وه مه‌عنا کۆنه‌ی که ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه‌؟!!

- نازانم، ئەو ئیلهامه‌ی که پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیه‌کی من ئەوه‌م گوتوو، یا شه‌یتانیه‌ک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من پروام به‌وان نییه. به‌لام پێم وایه، دیتنی ده‌یه‌نیک یا بیستنی داستانی، شتییک له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دێتی، که ئەوه ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته و من بۆ خۆم، هه‌ر ئەوه‌بووه، وه‌ختیه‌کی، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه ده‌یگێرمه‌وه، من به‌شاریه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانیدا، ئیواریه‌کی پایز رویشتم، چۆل چۆلم دیوه. ئا ئەمه منی هان دا شێعری (ئیواره‌ی پایز) بلێم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدایه و نه‌ باسی کوردیشی تێدایه. به‌لام ئیواره‌یه‌کی پایز بوو که من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئەمه‌ بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئەو شێعره بلێم. به‌لێ من ئەوه به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لێره‌دا بۆ تاکه تیکستی، با بلێین بۆ تاکه شێعری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شێعر نووسین، هه‌ر کابراکه ده‌بیته شاعیر، ئەوه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقیعی هه‌ر ئەو که‌سه‌یه که وه‌کو وێنه هه‌لگرتیک وێنه له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیرازتێته‌وه. به‌پروای من شاعیری واقیعی که‌سه‌یه که له‌ ژیا ن ئیلهام وه‌رگرتی له‌ ژیا ن ئینسانی، له‌ ژیا ن

ده‌روبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شێعره‌وه گوتومه و هیندی که‌سه ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندی که‌سه ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌روبه‌ری خۆی بجێته‌ ده‌ری. یانی ئەلئان من شێعرییک له‌سه‌ر سویدیکی، که نه‌مدیوه، بیلێم، پێم وایه شێعر نییه، خه‌یالییه که بۆ خۆم کردومه... شتیکی بێتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیه‌کی من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شێعر بلێم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دێته‌وه یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه، له‌ جێگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌ویکی نیوه‌شه‌و، من گوێم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بیری، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئەو شێعره‌م گوت:

به‌یان ئەنگوت و شه‌و رابرد و من هیشتا خه‌وم نایه

ده‌خوین بولبول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه

خه‌یال ده‌مباته جیژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئەما

خه‌رینگی بازنه و خرخال و به‌رمووری ئەوم نایه

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته، له‌و ده‌روبه‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئەو شێعره‌ی گوتومه، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه کوردستان و بازنه و خه‌یالی که‌چه کوردیک.

* تۆ پێت وایه بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیه‌کی تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئەگه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون بخوینیه‌وه، له‌ویدا نووسبومه، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخویند، هه‌یچ پێم وانه‌بوو ئەده‌بیات چیه‌یه. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریازی و ئەده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیه‌کی چومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خویندنی، له‌وی زۆر باسی شێعر و ئەده‌ب ده‌کرا، و من له‌ پێشدا ئەوه شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئەده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چیه‌یه‌؟!!

پێم وابوو وه‌زنه و قافییه‌یه و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانت‌تر بێ، شێعری چاتر ئەوه‌یه. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئیلهاماتی شاعیره. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که ئەغله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزانه شاعیری چیه‌یه (نووسبوم) به‌تلاون، وه‌ شکور نه‌بوونه به‌لا به‌سه‌رمه‌وه، ئەلعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئەوانه‌ی که باوکت سووتاندنی...

- ئەوانه که باوکت سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

* ئیستا، بههرحال، ئەگەر خۆت ویستبیت یا نا، یه کینکی له شاعیره گهوره کانی کورد. بهلام که ئیسته ئاور بۆ دواوه ئەدهیتهوه سهیری شیعرى خۆت ئەکهی، پیت وایه چیت خستۆته سهر شیعر، چیی تازەت هیناوه؟!

- له باره ی قالبی شیعره وه پیم وانییه شتیکی تازەم هینابیته گۆرئ... وهکو بۆ خۆم له جیگایه کی دیکه شم گوتوه و ئەلعانیس تیکراری دهکه مه وه، وهختیکی خه یالیتی شاعیرانه بهربینگم پین دهگرئ شیعر تازاد دهکه م بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته وه. من قهت دهپیشدا قالبم بۆ شیعر نه دۆزیه ته وه تا شیعر له و قالبه دا بلیم... له بهر وه ی له باره ی قالبدا ته نیا شیعرتیکی، پارچه شیعرتیکی که من پیم وایه پیش من هیچ شاعیرتیکی کورد ده و قالبه یدا شیعرى نه گوتوه (شهنگه بیتری) یه که مه، پیم وایه له پیش مندا هیچ کهس ده و قالبه دا شیعرى نه گوتوه... با ئەوه شت له پیشدا بۆ ته شریح که م، که هیچ یه که له شاعیره کانی مه، قالبیکی نوییان نه هیناوه ته گۆرئ، من ده توانم به دریتزی بۆت سابیت بکه م، که مامۆستا گۆران، که ئیمه به شاعیرتیکی نویی ده زانین، هونه ره که ی ئەوه بوو گهراوه ته وه بۆ وه زنی هیجایی، که وه زنی هیجایی وه زنیکی فۆلکلۆریکی زۆر کۆنی کورده، یانی گهراوه ته وه بۆ وه زنه ی.

* هه مو وه زنه کانی گۆران...؟!

- ته قریبه ن، هیچی نییه له فۆلکلۆردا نه پین... یانی نه هه مو وه زنه کانی دیوانه که ی، ئەوه ی پینی ده لێن شیعرى نوییه که ی. ئەوه ی شیعرى نوییه که ی، ئەتۆ توحفه ی موزه فه ریبه ی چاک پروانه، هه مو وه زنه کانی تیدایه. بهلام ئەوه برتیکی کورت و درێژ کردوونه وه. مامۆستا گۆرانیتیکی ده لێ:

کوردستان گه پام

دۆلا و دۆل پیتوام

نه له شار و نه له دئ

نهمدی کهس

جوان پین وه که تۆ

تویت و بهس

کچه کوردئ وه که گول و ابین، کوردستان پین ئاوابین...

برۆ ته ماشای توحفه ی موزه فه ریبه بکه، ده لێ:

سه د وه ستام بۆ پین

له لای شیرازی
دووسه د شاگرد پین لای دربازی
کراسی بدروون بۆ بووکه نازی
ده بلا ته نک پین، ده بلا شلک پین
بۆ بووکه نازی.

هه ر ئەوه وه زنه نییه؟! مولا حه زه بفرموو هه ر ئەوه وه زنه یه. مامۆستا گۆران هونه ریکی کردووه، گهراوه ته وه بۆ وه زنی هیجایی. ئەمن ته ئیدی دهکه م که ده فه رمووی ئەم وه زنه له گه ل ته بیعه تی زمانی کوردی پتر ریک ده که وین. وه به عه قیده ی من پتریش ریک ده که وین. ئەمنیش عه قیده م ههروهک وی وایه لیته دا. ئەما من پیم وایه مامۆستا گۆرانیش، ئەوه که سه ی که پیم وایه قه رنی بیسته م شاعیری له وی چاتری تیدا نه بووه له بیرت نه چن، ئەوه ده لیل نییه که من نه قه د ده گرم یان باس ده که م، له ئیراده تی من نیسه بت به مامۆستا گۆران که م ناکاته وه مامۆستا گۆران، به عه قیده ی من، بریاری خرابی دا له ژبانی خۆیدا، که ده فه رمووی ئیدی تازە من ناچمه وه سه ر قالبی کۆن، پیم وابوو ده یته وانی شیعرى دیکه ی وه که ده رویش عه بدوللاش هه ر له قالبی کۆندا بلێ و میلله ته که ی ئەلعان ئیستفاده ی لێ بکا. خۆ مه حدوود کردنی شاعیر ده قالبیکدا، یا ده چهن قالبدا، پیم وایه کاریکی ناقلا نه نییه، به لێ...

* من پرسیاره که م ئەوه بوو که چیت هیناوه ته شیعرى کوردیبه وه، چیی تازەت هیناوه، تۆ باسی شه کلت کرد، بهلام ئەوه شتی تر؟!

- چی تازەم هیناوه؟! وه للاهی... ئاخه ر من بۆ خۆم بلیم چی تازەم هیناوه... به لێ شتی تازەم هیناوه رهنگی له پیش مندا هه بوون، شاعیره غه ریبه کانی کوردستان، که به داخه وه هه ریبه که ی کهس نازانی له کوئ مردوون، وه که حاجی قادر، یا وه که نالی، که باسی ده ردی غوره تیان کردووه، بهلام من پیم وایه زۆر نویترم له وانه له (نالهی جودایی) دا باس کردووه... رهنگی، پین ته ئسیر نه بووی شیعرى به هاره که ی حاجی قادر یا شیعره که ی نالی بۆ سوله یمانی ناردۆته وه، رهنگه ئەوانه هیچیان پین ته ئسیر نه بوون ده میتشکما جووله یان کردین، بهلام منیش ده ردی غوره تی خۆم له نالهی جودایی پیم وایه زۆر چاک ته شریح کردووه. ئەوه شته نوییه که که من هیناومه. زۆر شتی نویی دیکه شم هه یه که نازانم، ئەلعان له وه وه خته یدا، نه کتیبم له پیشه و نه چی... بۆ خۆم ئەلعانه کانی، بیر ده که مه وه که هیچ ناتوانم شیعر بلیم، چونکه هه رچی ده بوو بیلیم گوتومه، وهختیکی من گه رمه شین

دهلیم بۆ شههیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچه‌ند ده‌کهم له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پیم وایه، بلیم.

* له‌وه گهرمتر...

- له‌وه گهرمتر ناتوانم شین بگێرم... وهختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردوه، پیم وایه ئیدی نه‌ققاشییه‌کم کردوه له‌ به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وهختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌کهم... هه‌موو... ئیدی لیم پراوه، وشه‌م لێ پراوه. تازه چی دیکه بلیم؟! هه‌رچی بیلیم تیکراری موکه‌په‌ره. وه له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نۆی... شتی زۆر نویم هیناوه... نویمان تیدا هه‌یه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، که ده‌بوو زووتر بتگوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. ئیسته زۆر که‌س پیتی وایه تۆ له‌ زماندا زۆر شتت تازه کردۆته‌وه، یانی ئەو زمانه شتیرییه‌ی که تۆ به‌کاری ده‌هینی، چ وه‌کو وشه، وشه‌ی ته‌نهای سه‌ره‌خۆ وه‌ری بگری، چ وه‌ک دره‌پین. هه‌ندێ دره‌پین هه‌یه، راسته، کۆمه‌لێ وشه‌ی ئاساییه و له‌ناو خه‌لکا هه‌یه، به‌لام که به‌شیه‌یه‌کی تازه پیکه‌وه‌ت نا، دره‌پینیکی تازه‌ش دروست ده‌کا. تۆ ئەوه‌ت زۆر وه‌ستایانه کردوه. به‌لام ئەمه‌ت چۆن کردوه؟ ئەمه‌ت چۆن بۆ دێ؟!

- ئەوه هۆی ئەوه بووه که من بیچوه‌وه لادایی بووم، وه زانیومه ئەو وشه‌یه خه‌لکی نه‌خوینده‌وار له‌ لادیدا چۆنی به‌کار دین. وهختیکی من له‌ لادیدا ده‌ژيام زیاتر شتیره‌کانی خۆم له‌ پێشدا بۆ پیرێژنیک ده‌خوینده‌وه تا بۆ رۆشنییریکی بخوینمه‌وه، بزانه‌مانه‌که‌م چاک پیکه‌وه‌هاتوه، یان نه. و من لێرده‌دا مه‌منوونی دینشینی خۆم بووم. یه‌کیک له‌ شتیره‌ناسه‌کانی مه‌هاباد له‌باره‌ی مندا ده‌لێ: هیمن شاعیر نییه، شیلا ناوی کردوه‌یه‌ته شاعیر. به‌لێ من له‌ شیلا ناوییه‌کدا ده‌ژيام که هه‌ر چی له‌ شتیره‌کاندا هه‌یه، له‌ویشدا هه‌یه. ئاو هه‌لدێر ده‌لیم، نازانه‌م چ ده‌لیم، ئەوانه هه‌موو له‌ دێیه‌که‌دا هه‌ن، دیومن. ئەو گولانه‌ی که باسیان ده‌کهم له‌ نێو شتیره‌کانی خۆمدا، هه‌موو له‌و دێیه هه‌ن و من عه‌قیده‌م وایه ئەگه‌ر براهه‌کی زه‌وقی شاعیری هه‌بێ، به‌قه‌د من گه‌په‌ده‌با، کوردستانی گه‌رابا، ئەویش ده‌یتوانی وشه‌کان وا جێبه‌جێ بکات. ئەلعان من، نووسه‌ریک که په‌نگبێ تۆش بیناسی و هه‌ر له‌و ولاته‌ش بێ که تۆ لێی، دیم، نووسینیکم دیوه، ئەو وشانه‌ی که من له‌ شتیره‌ی خۆمدا به‌کارم هیناوه، ئەویش به‌کاری هیناوه. ئەو به‌کاره‌یتانه‌ش هه‌ر ئەوه‌یه عه‌رزم کردی، دێهاتی به‌کاری دین. مامۆستای من دێهاتی بووه.

* له‌ پرسیاریکی پێشتردا باسی ناله‌ی جوداییت کرد. هه‌لبه‌ت به‌لای منه‌وه، په‌نگه به‌لای زۆر خه‌لکی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک ئەو په‌رۆشه‌ش بۆم باس کردیت، تۆ ئەگه‌ر ته‌نیا ناله‌ی

جوداییشت هه‌بێ، به‌سته. به‌لام ناله‌ی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلیم به‌ره‌می ساتیکی عاتیفی بوو، به‌کورتی چیرۆکی ئەو شتیره‌ خۆی چیه‌؟

- په‌نگبێ بریک گران بێ به‌لام باوه‌رم پێ بکه ئەم شتیره وه‌ک برووسکیک به‌میشکمدا هاتوه‌وه، له‌ ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه‌ریبی خۆم بکه‌م. ئەویش، به‌لێ، عیله‌تیکه هه‌بوو. من له‌ به‌غدایه‌کی گه‌رمی هاویندا، به‌تاقی ته‌نێ، له‌گه‌ل یه‌ک دوو په‌فیکی زۆر فه‌قیر به‌جێ ما‌بووم و، په‌فیکه‌کانی دیکه‌م، که ئەو ده‌می له‌ به‌غدا ده‌بون، هه‌مووی چوو‌بوونه‌وه‌روپا بۆ گه‌ران، منیان له‌ به‌غدایه‌ به‌جێ هێشتبوو. وه په‌فیکه‌کانی له‌ به‌غدایه‌شم په‌یدا کردبوون، کورده‌کانی عێراقی، ئەویش هه‌موو وه‌ شاخ که‌وتبوون. من به‌ته‌نێ ما‌بوومه‌وه. ئەو غه‌م و داخ و ده‌رده‌ وه‌ک برووسکیک ده‌ یه‌ک په‌رۆژدا به‌میشکمدا هات، به‌لام بۆ ساز و په‌رداخ کردنه‌که‌ی شتیره‌که‌ ماوه‌یه‌کی زۆری توول کیشا.

* یه‌که‌م جار که نووسیت، هه‌موویت نووسی؟!

- نا هه‌مووم نه‌نووسیوو. به‌لام ته‌قربه‌ن، ده‌توانم بلیم ئیسکلێته‌که‌م دا‌رشتبوو، به‌لام دوايه‌ زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش بروانا که‌م که هه‌مووی به‌ده‌ستی خه‌لک گه‌ییبێ. با ئەو حه‌قیقه‌ته‌ بلیم، ئەگه‌ر من له‌و وه‌خته‌یه‌دا که خه‌یالی ئەم شتیره له‌ مێشکمدا هه‌بوو، ئەگه‌ر من مه‌سنه‌وی مه‌وله‌ویم له‌ ئیختیاردا با، په‌نگ بوو ئەو شتیره به‌وجود نه‌یه، ئەگه‌ر مه‌سنه‌ویم خویندباوه...

* ئەو که‌ف و کوله.

- ئەو که‌ف و کوله‌م ده‌نیشته‌وه. هه‌ر ئەوه‌نده شتیره‌م له‌به‌ر ما‌بوون که له‌وئ ئیستینام پێ کردوون...

* به‌کارت هیناوه...

- به‌کارم هیناوه... ده‌نا مه‌سنه‌ویم ده‌ ئیختیار دابا ئیدی که‌ف و کوله‌که‌م ده‌پۆی. ئەوه‌م بیستوه که ده‌لێن به‌مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په‌فیک حیلمی نه‌کردوه، بۆ ئەو پیاوه گه‌وره. گوتی: وه‌للا گریام. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ست و که‌ف و کوله‌که‌م بوو به‌فرمیسک، نه‌بوو به‌شتیره‌ر. من پروام به‌و حه‌قیقه‌ته‌ هه‌یه که ئەگه‌ر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیره‌ی بۆ ناگوتی.

* ئەم باسه‌ی که ده‌یکه‌ی زیاتر پیاو بۆ ئەوه رانه‌کیشتی که بیر له‌ ته‌کنیکی شتیره‌ نووسین بکاته‌وه، چۆنی ده‌نووسی... یانی که‌ف و کولتیک دیت، جاری وا هه‌یه به‌خوینده‌وه‌ی مه‌ولانا یه‌ک ده‌روا هیچی لێ نامینیته‌وه، جاری واش هه‌یه به‌گریانی

قەرەبووی دەکەى...

- بەلئى...

* بەلام جارى وا ھەيە ئەوانە ھىچيان دادت نادەن، دەبى بىنوسى...

- دەبى بىنوسى...

* دەمەوى زياتر لەو تى بگەم، تەکنىكى نووسىن لاي تۆ چۆنە؟! دەنوسى و چاكي دەكەى؟! دەنوسى و وەكو خۆى دەبەيتەتەو، چۆنى دەنوسى؟!

- بەلئى... من لەپيشدا كەف و كۆلەكەم دپنە سەر كاغەز... بەلام زۆر كەس وا بوو ھەيەتەى لئى كەردووم كە تۆ زۆر دەست لە شىعەرى خۆت دەدى. من تا جىگايەك كە لىيى بىزار دەبم ھەر دەستى لئى دەدەم، ھەر كەلىمەى دەبەمە پيشەو، دەبەيتەمە پاشەو، قافىەى جوان دەكەم، قافىەى ناھىلەم، نازانم... يەكەك لە رەفلىقانى قەدەم، كە رەنگىي ئەلعان، ئەو دەعەى نەھىتەى من بەرەفلىق بزانی، دەيگوت جارى وا ھەيە تۆ شىعەرى خۆت خرا دەكەى. ھىندەى دەست لئى دەدەى، خراى دەكەى. من بەخۆم نىيە ناتوانم دەس لە شىعەرى خۆم نەدەم. پىم واىە، بۆ خۆم پىم واىە چاكي دەكەم، خەلكى واش ھەيە پىم دەلئىن خراپى دەكەى. زۆرى دەس لئى دەدەم، بەلام...

* پىياو كە «لەكۆتو ھە بۆ كۆى» كەت دەخۆيتەتەو و، ئەو پيشەكەيەى كە بۆ تارىك و پرونت نووسىو، يان نالەى جودايىبەكەت دەخۆيتەتەو، وا ھەست ئەكا تۆ زۆر لە ولات دووركەوتووتەو... يانى وەك بەلئى ھەزاران مىل كەوتوتە نىوان تۆ و ولاتەو، كوردستانەو... بەلام لەھەر لايەنەكەو لىكى بەدەتەو، تۆ لە كوردستانى عىراق بووتە، نەك تەنبا لە عىراقى عەرەبا، كە ئەوئەندە ھەست بەغەربى بەكەيت. ئەى بۆچى ئەو ھەستەى كوردستان واى لئى نەكردووى كە كەمترى بكاتەو بەلئىن ئەوئەندە ھەست بەغەربى نەكەى، وەك پىياو لە شىعەرەكە و لە پيشەكەيەكەدا دەبىنئى؟!

- وەللأھى، كاكە، من بەراستى با ئەو ھەقىقەتە بەلئىم، من نە تەنبا لە كوردستانى عىراق ھەستم بەغەربى نەدەكرد. بەلكە پىم وابو لە مائە خۆم. وە بەتايەتەى ئەگەر دەچومەو ھەشارەكانى كوردستان، ئەو زۆر دەردى غەربەتەى لە مندا دەكوشت. بەلام عاتىفەى ژن و مندا... من شاعىرەكى رەبەنى وەك حاجى قادر نەبووم... تاقانەيەك بەجئ ھىشتبوو كە زۆرم غەم بوو... ديارە ھەر كورە كوردەكانم زۆر خۆش دەويستن، بەلام جىيى وىيان بۆ پر نەدەكردمەو. خوشك بەجئ ھىشتبوو، برام بەجئ ھىشتبوو... ئەوانەش... پىياو با زۆر درۆزن نەبئ، ھەرچى كورە كوردەكەم زۆر خۆش وىستبئ، پىم وانىبە بەقەد كورپى خۆم خۆش وىستبئ. بەلام ئەو شىعەرەنەى كە زۆريان بۆنى غەربى لئى

دئ ھەر ئەو شىعەرەنە كە من دەسالى ۷۴-۷۵دا كوتوومن... ناوئىرم... بۆچى بەنئىو بەلئىم... تەنبا موسەكەينىكى ھەمبەو، ناوئەكەى نابەم، كەبراىەك بوو، كوردەيكى كە پىم واىە نەوئىرابو بچىتە شاخى، دەنا كئى ھەبوو نەچووتەتە شاخى...
* ناوى مەحمود زامدار بوو.

- بەلئى... وەللأھى... ئىدى ئەو تۆ دەبەيتەى... دەچووم دەردى دلى خۆم لەك نەو كەسەى ھەلدەپشت. بەلئى مەحمود زۆرى زەرەر لە خۆى دا، ئەگەر مەحمود ديش لە شاخى بايە شىعەرى چاترىشم دەكوت... رۆژئ دەچووم لەك نەو وى خۆم دەخافلانەد... ئەو مەلەوونە نەيدەھىشت بەتە شىعەر (پئ دەكەنئ). با خاترەيەكى خۆشى خۆم و مەحمودت بۆ بگىرەمەو. رۆژئەك لە يەكەتەى نووسەرانى كورد دانىشتبووم... مامۆستا عەبدورزاق بىمارىش لەوئى دانىشتبوو، بۆ خۆشى لەوئى بوو... سئ چوارئەك لەو بىمار و نازانم زامدار و شتانە لەوئى بوون. ئەو كەبراىە دەستى كەرد بەكەرنامە خۆتەندەو. دەپيش ھەموو شتەكدا گوتى: كەر گيانلەبەرىكى ھىمە... كورە گوتم، ھەتو ھەزار نىيە، بۆ زامدار نىيە (ھەموو پئ دەكەنئ)، ئاخىر، بۆ بىمار نىيە، بۆ ھەر ھىمە...؟! يەكجار زۆر خەجالت بوو (ھەموو پئ دەكەنئ).

* بەشىكى زۆرى تەجرەبەى غەربىت پتوئەندى بەو ماوئەو ھەيە كە لە عىراق، يا لە كوردستانى عىراق بوو... ئىستا ئەو تەجرەبەيە چۆن دەبىنئى؟!

- مولاخەزە بفرموو، شىعەرەكانم تارىخىيان ھەيە. من ئەو موددەتەى كە لە كوردستان بووم، لە ژئىر ناپالم و تىزابى دوژمندا بووم، يەك شىعەر نىيە كە باسى غەربى تىدابئ... مەتەرتىزى شەرەفم لە شەردا گوتوو، بەلام دەلئىم ئاوارەنم، وا دەزانم لە مائە... بەلام نارەحەتەكەى من ھەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تارىخى شىعەرەكانم بخۆتەنەو، ھەر ئەو وەختەيە كە من ھەست بەغەربى دەكەم، كە لەبەغدا بەتەنئ بەجئ ما بووم...

* كەواپئ ئەم غەربىبەى، ئەم غەربەتەى لئىرەدا باس دەكرى، غەربەتەى زمانە، يانى پتوئەندى بەزمان و فەرھەنگەو ھەيە، فەرھەنگى نەتەواپەتەى مىللەتەى...

- بەلئى...
* يانى تۆ غەربىبەكەت زياتر لەو دابو كە لە ولاتىكدا بوو، لە پرووى زمانەو ھە پرووى فەرھەنگەو لئىو ھەو دوورى... وا نىيە؟!

- بەلئى... ئەو كامىلەن واىە... من كە نئىزىك بە... نازانم دە سال... يا ھەشت يا نۆ سال لە بەغدا مام، وىستا ئەوئەندە غەربى فئىر نەبوووم كە بتوانم ئىحتىاجاتى رۆژانەمى پئ رەف بەكەم. ديارە ئەوئەش موحتاج نەبووم. راستىبەكەى ئەوئەبوو كە دەمتوانى ھەمىشە

بهشی ئەوەندە کوردێک پەیدا کەم که ئەگەر قاتیەک بکرم ببیتە دیلمانج و بۆم بکری. دەنا پێم وانیبە هێندەش نازیرەک بەم که زمان فێر نەبم... بەلام... وەللاهی ئیستعدادی زبان فێربوونیشم کهمە... ها... ئەوەت پێ بلتیم وەدواپە بەراستی من نەمەدەویست ئەدەبی عەرەبیش فێربم، چونکو تەماشام کردبوو که قەت ناچە ئەدیبتیکی چاکی عەرەب، ئەدەبی عەرەبی، ئەدەبیاتی عەرەبی بخوینمەوه، یا نووسینی عەرەبی بخوینمەوه، مەگەر خەبەرێک زۆرم ئیحتیاج پێ بووی، خۆم عەزبەت دا، دەنا قەت گوڤار و شتی وام نەدەخویندەوه. عیللە تیشی ئەوێه که بۆ خۆت دەزانی ئەدەبی عەرەبی چەندی زەرەر له زبانی کوردی داوه. با حەقیقەتێک بلتیم، دیارە ئەو دەمی من نووسینە کوردییەکانی عێراقم زۆر دەخویندەوه. تا له کوردستان دەبوون، بەئیستلاخی ئێره دەبیرستان، یا بەئیستلاخی وئ سانەوی و شتی واتان دەخویند، هەموو کوردییەکی خالیس و جوان دەنووسرا. لەگەڵ دەبوونە دوکتۆر، ماشاللا عەرەبیتان فکر دەکردهوه و کوردیتان دەنووسی. وای چ بەدبەختێک بەسەر زبانی کوردیدا هاتبوو... ئەو عەرەبی فکر کردنەوه، هەستام بەو کارە (پێ دەکەنت)... یەقووومو بیهازه لعمەل... بەراستی زەرەری گەورەیی داوه.

* با جارێکی دی ببینەوه سەر مەسەلەیی دەری، یا ئاوارەیی و دوورکەوتنەوه له ولات... ئایا پیاو دەتوانی بلتی یەکتی له هۆبه هەرە سەرەکییەکان له شیعری تۆدا دەری دەری و ئاوارەبوونە؟!

- نا عەرزت دەکەم ئەوه بۆ زەمانتیکى مەحدوودە. شیعری من ئەگەر غەمناکه، هەموو لەبەر لێقه و ماوی، چارەڕەشی، بەدبەختی میلله تەکەمە تێیدا موعەکیس بووه، نه ئی خۆم، وەختیکى من له تەمەنى بیست و دوو سالی دەلیم:

گەرچی تووشی رهنجەرۆبی و حەسەرت و دەردم ئەمن

باوەر بەکن کورە دەولەمەندیکی زۆر تیر و پێ و پاک و خاوین بووم، بەلام میلله تەکەم تووشی رهنج و دەرد و حەسەرت بوو... (ئەمن) لێره دا (هێمن) نییه، (ئەمن) میلله تی کورده.

* بەلام ناتەوێ ئەوەش بلتی که جوانترین شیعرت ئەوانەن غەربیی پێی گوتووی!!

- با... نه ئەوه لهبەر وهش بووه کاکه، لهبەر وهی بووه من تهجروبهی شیعرم زۆرتر رۆبۆته پێش... هەر غەربیی نەبووه، من تهجروبهی شیعریشم زیاتر بووه... ئەزمونی شیعرم هەتا تەمەن بەرەو ژوورتر چوو، بەرەو پێشتر چوو.

* ئەي كهواته سهراچاوهی شیعەر، لای تۆ، جگە لەوهی وتان، که رەنگە دەری دەری

جوانترین شیعری پێ گوتبی، چی دیکهیه؟!

- وەللاهی... جوانیش زۆری تەئسیر له من کردووه، جوانی دیارە بەهەموو مەعنای که لیمەوه. بەلام جوانترین شتیش له نەزەر مندا ژن بووه، یان ئینسان بووه، که دیارە جینسی موخالیفه، له هیچ شیعریکی مندا، تۆ پێم وایه، بۆنیکى وا ناکهی که من تەمایولتیکى غەیره ئینسانیم تێدا بووی... بەلتی... بەلتی... تۆ هەر نالەى جودایی دەبینی له شیعره غەربییەکانی مندا، ئەدی... شیعری وام هەیه که نالەى جودایی نییه، بەلام بۆنی غەربیی لی دی، که دەلیم: یادم بکەن، زۆر سەیره... بەراستی ئەو شیعرهی من کهم کهوتووه تە بەر لیکۆلینەوه و ئینتقاد. من پێم وایه لهو شیعرهیدا زۆر شتی نویم هیناوه تە گۆرێ. که له پێش مندا هیچ شاعیریکی کورد لائەقەل - نەیکوتی. من دەلیم:

لهو دەمهیدا گری دهگری مهیل و تاسه

لهو دەمهیدا تیک ههڵدەنگون هەناسه

پێم وایه «تیک ههڵدەنگون هەناسه» رەنگبێ ئەو تەعبیره زۆر کهم پێ له شیعری شاعیرانی که من بیاناسم. ئەوەش هەر نەوعیتک له دەردە غۆریه تەکەم... بەلتی... جوانی له هەموو شتیکی دی... جوانیش یەکیک بووه لهو شتانه که منی هان داوه بۆ شیعەر گوتن... جوانی تەبیعەت... دیارە پتر له جوانی تەبیعەت، جوانی ئینسان... ئینسانی جینسی موخالیف.

* تۆ بلتی لێره باسی تەعبیرت کرد... لهو دەمهیدا تیک ههڵدەنگون هەناسه...

- بەلتی...

* ئەمە ئەگەر بەراوردی بکەى له گەڵ ئەو دەرپرینه ئیحساساتییهی که له نالەى جودایییدا باست کردووه، ئەوهیان زۆر بەناشکرا پێوه دیارە که زیاتر شتیکی ئیحساساتییه و رەگەزێکی ماددی تێدا بەدی ناکرێ. بەلام «تیک ههڵدەنگون هەناسه» شتیکی زیاتر ماددی نیشان دەدا. ئەمە بەرەئى تۆ، دوو تەجرەبهی جیاواز نیشان نادا؟!

- با... با... بەلتی... بەلتی دوو تەجرەبهی جیاوازه. بەعەقیدەى من لێره مەحرۆمییه تیکى دیکه نیشان دەدا، لهوئ مەحرۆمییه تیکى دی. ئیدی پێم وایه زۆریش شکافتەر نەلیم... (پێ دەکەنت)... چونکو هەر ماچی کچه سوله یانیان تیری نەدەکردم بەتەنیا... (پێ دەکەنت)... چونکو باوکانه بوو... وەکو عەزیم کردی، ماچیان نەئەدا بەشاعیره لاوهکان، دەیاندا بەمن، چونکو پێیان وابوو بێ نازارم (پێ دەکەنت). بێ نازار نەبام بۆ دەیاندا (پێ دەکەنت)... نازارم تۆ ئەو شیعرهی منت دیوه، که خەلک رەنگبێ زۆری فکر لێ نەکردبیتەوه:

وهره ماچم دهیه ماچی خودایی

که بیتزارم له ماچی سینهمایی

لیژهدا ماچی سینهمایی ئەو ماچانەن که وهکو بابیتک ئەو خەلکە منیان ماچ دەکرد... پیتیم وایه ماچی بابانە بوو (پێ دەکەنێ) کردوومه ته ماچی سینهمایی...

* جگه له دهر به دهری جگه له خۆشه و یستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش رۆلێکی زۆری له شیعری تۆدا ههیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت دهکە... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر ده بێ چی بێ؟!

- پرسسیاریکی زۆر گرانه، رهنگه گوێیان لێ بێ (پێ دەکەنێ) به لām چ بکه، ده بێ جوابت بدهمه وه. من پیتیم وایه ئافره تیتک به راستی بۆ ئینسانیتک... یا ژنیتک... من که لیمه ئافره تیشم قبول نیه، له بیرت نه چن، پیتیم وانیه له «خودای جوانی» را هاتبی، پیتیم وایه له (عه ورت) ی.

* منیش لهم کاغه زهدا ههردوو وشه کهم نووسیوه...

- به لێ... با تۆ خواکهی ئیمه برێک له سه ره وهی برۆین... کیشهم زۆر له سه ره وهی بوو، ده مکوت ئافرهت «عه ورت» ه که له ئەده بیاتی فارسیدا فه و قولعاده به کارهاتوه، به مانای ژن و مندال، به مانای... حه ره م... یه عنی ئەم که سانهی که نابج خەلک بیانینی... که و تۆته زمانی کوردیه وه. له کوردستانی ئیراندا ته نیا ئەو که سانهی پێیان عه بیه باسی ژنه کانیا ن بکه، ئەوان بانگی ده کەن ئافرهت... دهنه ئەگەر ناوی ژنه کهی بویری بلی: فاتم، ئایش، نازانم... گوێ... چی... نالێ ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه کهی دهکا.

زۆر سهیره... رۆژێکی دهگه ل یه کێک له مامۆستا کان کیشهم بوو. ده یکوت ژن به مه رحه له یه که له ژیا نی ئافرهت ده لێن که کچیتتی نه مینتی... گوتم یانی ئەگەر که سپک بچیتته حه مامی ژنانه، حه تمه ن ده بێ کچایه تی نه مابێ (پێ که نین)... یا کابرایه که ده لێ که وشێ ژنانه ده فرۆشم، ئیدی ئەمه هه ره ده بێ به کچی نه فرۆشی... نا وانیه... ژن که لیمه یه کی دژی پیا وه. که و ابوو ژن هیندهی که لیمه که ناسکه، هیندهش بۆ خۆی له لای من ناسکه... به لām به و حاله وه به لای منه وه موخته ره مه. یانی ئەوه نده به لای منه وه موخته ره مه که دهگه ل ئەو هه موو خۆشه و یستییهی من دهگه ل ژنم هه یه، خۆت له من باشتر ده زانی، یازده سال من دهر به دهر بووم، ژنیتکی دیکه م نه هینا، چونکو پیتیم و ابوو ژنیتک بۆ ئینسانیتک به سه. دهنه پیت وانه بوو ئەمن له و کوردستانی عیراقه پیرێژنیکم وه گیر که وئ...

* ئەگەر به (سیغه) ش بوایه...

- (پێ دەکەنێ)... ئەگەر به سیغه ش بووبا... به لێ...

* ئەوه پاشان دیمه وه سه ره ئەو باسه... به لām شتیتک باس کرد که تۆ وا دیاره ئەوهی خۆت له بیه چۆته وه. ئەو سه ره تا دوور و درێژهی تاریک و روونت نووسیبوو، له یه که شوینا باسی خیزانه کهی خۆت به ناو نه کردبوو... دواییش له سه ره ئەوه ره خنه یان لێ گرتی...

- به لێ

* ئەوه چی بوو...؟

- عه رزت ده که م... من له و ره خنه دا جوابم داوه ته وه، ده لێم ئەوه پاشما وهی ژیا نی چینایه تی بووه که ته ئسیری کردووه له مندا و، به ئیستلاحی فارسی، نازانم به کوردی بلێم چی، (ناخوداگاه) من باسم نه کردووه، دوایه له مه قاله یه کی بچووکدا مه عزه ره تم خواستوه...

* ده لێ «نه چوه بچن»...

- نه چوه بچن... به لێ... به لێ... ئەوه پاشما وهی... جا ئەلعان که ئەوه له مندا نه ما وه... ئیستا که زه مان وای کردووه پیتک گه یشتووینه وه، دیسان هه ره له شاریتکی غوره تین ئیدی...

* به لێ...

- ئەگەر من جاریکی مه وئ کۆمه کیکی... وهکو ده زانم ئە تۆ له ئەو روپایه... ره نگبێ... به ماله خۆت بکه... ئەگەر من مه وئ... ئەو مال ده مالت، بلێم بیده به من برێک گه سک لێ دهم، ئەو پاشما وهی چینایه تی تیدا ما وه، ده لێ تۆ چۆن کاری ژنانه ده کهی؟! (پێ ده که نێ)... دهنه من پاشما وهی چینایه تیم تیدا نه ما وه...

* باشه... ئەگەر وابج باشه... به هه ل سوکه وت له گه ل ژندا، بابلیتین بۆ شاعیرتک... پیت وایه له رێگه ی دلداریه وه پیا و باشتر ژن ده ناسی، یا ژن هه ره وهکو خۆی له ته بیعه تدا هه یه...

- وه للاهی، کاکه، من وهکو کوردتک تووشی ژن بووم. بۆ خۆت ده زانی داب و روسوومی کوردی، دلداریه کی... دلداریه کهش هه ره مه حدووده، وهکو ئەو دلداریه ی که ده زانم ئە تۆ ده لێ چی... و من به و شکافته یی بلێم... وه للاهی پیت وایه، پیا و ته نیا وهختیک ده توانی ژن دهرک کا، که ئیزدیواجی کردب، یانی ژنی هه ب، ئەو ده می ده توانی دهرکی کا... پیت وایه له دلداریدا پیا و بتوانی ئەو ته جروه ی بیته دهستی وهکو ژندارتک هه یه تی... عیشقیک، ئەوینتک یا عیشقیک پایه داره که ئەخلاقبشی له گه ل

بئی. گوايه... ئەگەر تۆ سەیری دیوانەکانی من بکە، من لە ساڵی ۱۳۲۵ی هەتاویدا ژنم هیناوه...

ئەگەر تاریخەکان بەهێ زایینی بلێی... کە دەکەنە تەقربەن چل و شەش، ۱۹۴۶ من ژنم هیناوه. ئەگەر تەماشای تاریخی شیعرەکانم بکە، شیعرە دلدارییەکانی من هەموو پاش ژن هینان گوتراون، ئەوانی کە تام و خویبەکیان هەیه.

* کەواتە بۆ کیت و توون...؟! *

- کە وابوو زۆری شایبە بەخۆ دەبی، قسەکاغان تونده (پێ دەکەنێ)... کە وابوو پێم وای نییە بۆ شتیکی دیکەم گوتی...

* هەندێ بیروورای جیاواز لە بارە پێوەندی ژن و پیاووه هەیه، سیکس بەردەوامی دلدارییە، لووتکە ی دلدارییە یا دلدارییە، یا دلدارییە لەگەڵ سیکسدا دەمری... تۆ چۆنی دەبینی؟! *

- من پێم وایە دلداریی لەگەڵ سیکسدا پەرورده دەبی و دەرواته لای سەرور...

* یانی بەلای تۆوه لووتکەیه؟! *

- بەلای منەوه، بەلێ، لووتکەیه... من زۆرم برۆا بەعیشقی ئەفلاتوونی نییە.

* ئەم جارە لەو گشتییەوه دیمەوه سەر تۆزێ تاییبەتیتەر، دەربارە تەجرووبە خۆت. دایکی سەلاح، با بلێین خێزانەکەت بۆ تۆ چی دەگەبەنێ؟! ئەم ناویم لەبیر نییە...

- نیوی ئاییشە... بەلێ...

* بەلێ...

- وەللاهی لە هەموو کەس خۆشەویستترمە لە ژياندا، بێ ئەولا و ئەولای، با گوێشی لێ نەبی...

* بۆ ئەمەیان گوێی لێ نەبی ها...؟! *

- بەلێ گوێی لێ نەبی، زۆر غورور دەبگرێ (پێ دەکەنێ)... با غورور نەبگرێ... بەلام بەلای منەوه لە هەموو کەس بۆ من خۆشەویستتر بووه لە ژینمدا... و ئەلعانیش تەحەککومیکی کە گالتەم بەگیانی خۆم کردوو لە تەواوی ژیاندا، دەگەڵ زۆر ملهوری گەورەدا موبارەزم کردوو، خەباتم کردوو، لە موقابیلی ویدا، ئەلعان، زۆر بێ دەسەلاتم. لە حالی حازردا زۆر بێ دەسەلاتم... بەراستی دەبی لەسەرم بکەنەوه (پێ دەکەنێ).

* ڕەنگە هەر تۆ وانەبی... تەجرووبە تۆ... نازانم ئیوه چەند ساڵ بوو یەکتان نەدیوو؟! *

- ئیمە... پتر لە دە ساڵ و نیوو...

* بەلێ...

- دەلێن کە نازم حیکمەت... نازم حیکمەتیش تەجرووبەبەکی وای هەیه...

* بەلێ...

دوای، وایزنام، یانزده یا دوانزده ساڵ کە مونهووهری بینییەوه... ژنەکی...

- بەلێ...

* هەمووی هەر چوار مانگ لەلای مایهوه... ناردییەوه... ئیدی نەشیدییهوه... تۆ چۆن بووی؟! *

- وەلاهی... من پێم خۆش نییە تازە لێک جوێ بینەوه... تا ئەوهی پێی دەلێن مەرگە و هادیموللەزات (هادم اللذات) لە یەکمان جوێ نەکاتەوه، پێم خۆش نییە، لێی جوێ بيمهوه، راستییەکە ی ئەوهیه. بەلام بەراستی وەکو من، پاش گەڕانەوهشم ئیتر شیعیری دلداریم نەگوتوو و هەر مانایشی نەماوه بۆ من و، ڕەنگبێ پرانی کەلیماتە. یانی، بەراستی کەلیمەم بۆ جوانی لەدەست چوو. ئیدی هیچم نەماوه پێی بلێم. ڕەنگە ئەوهش مەسەلێک بێ، کە ئیتر من چ بلێم... من کەلیمە کلاسیکم لەبارە شیعیری کوردیدا پێ غەلەتە، بەلام لە شیعیری ئەو رۆژەدا ئەوهی من لە بارە ژندا دەلێم:

بەریشی بۆزهوه سوچدی دەبەم من بۆ جەمالی تۆ

ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانایە

تازە ئیدی تەماشای دەکەم شتی و لەتیفم نایەتەوه خەیاڵ و لەبەر وهی دەستم لێ هەلگرتوو... بەهەزار زەحمەت توانیومه لەو بەینانەدا شیعیریک لەسەر جیجایی ئیسلامی بلێم کە پێم وایە شیعیریکی خراپ نەبی، ئەمما لەبەرم نییە ئەلعان بۆت بخوینمەوه.

* ئەمە پیاو بۆ پرسیاریکی تر رادەکیشی... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەکو مام هیمن، نییە. بەلکو شاعیر بەگشتی، ژن هینان بەلای تۆوه چۆنە، یەعنی شاعیر دەبی ژن بەهینێ؟! *

- وەللاهی، کاکە، ئاخر وەکو عەرزم کردی، من پێم وایە هیندی کەس، دەگەریمەوه بۆ پرسیارەکی تۆ، هیندی کەس پێی وایە ئەگەر ژنی هینا دادەمرکێ و، هیندی کەس... من بۆ خۆم ئەگەر ژنم هینا بوومە شاعیر، بەلام نازانم خەلکی دیکە چۆنە؟ *

* تۆ پیت وانییە مامۆستا گۆران پاش وهی دایکی رووناکای بوو (دەبی مەبەستی دایکی هیرۆ بێ، نەک دایکی رووناک - ف.ش) ئیدی شیعیری دەربارە جوانیدا کەم کۆتوو؟! *

- جوانترین شیعره‌کانی ئەوانەن کە لە بەینی ژن هینانەکانی و دوای ژن هینانەکانی گوتوونی...

گوتووبه‌تی...

- بەلێ...

* نازانم، چونکو تاریخیان نییە... بەداخووە شیعی مامۆستا گۆران عەبێتکیان هەبە کە پیاو نازانێ... بیستوومە ژنە عەرەبەکە ی زۆر جوان بوو، من کە نەمدیووە. پیت وای نییە دامرکابی پاش وە ی ژنە عەرەبەکە ی بوو؟!

- وەللاهی، وەک تۆیش باست کرد، نازانم، یانی لەبەرئەوێ تاریخەکە ی پینووە نییە، پیاو نازانێ...

* بەلێ... بەلام من شاعیریێک دەناسم، ئەلعان دەتوانم لێرە باسی بکەم، ئەمما پیم خۆش نییە لە زمان منووە، ئەووە بکوترێ بۆ خۆت قسە ی لەگەڵ دەکە ی. ئەمن پیم وایە مامۆستا هەژار لەگەڵ ژنی هینا ئیتر شیعی جوانی نەگوت. لەگەڵ ژنی دوووەمی هینا شیعی عاشقانه ی جوانی نییە... بەلێ، لەبەرەو موکریاندا، کە دووربووتەو، بۆ ماوێه‌کی لە براژنم دووربووتەو، پریک شیعی عاشقانه ی جوانی تیدا هەبە، کە ئەویش بۆ ماوێه‌کی موخته‌سەر بوو. یا لە بابا هەژاری موکریانیدا پریک عاشقانه شیعی دەلێ، بەلام تۆ پیت وای نییە زۆریان تەقلیدین!

- وایە... راستە...

* بەلێ...؟!

راسته وایە

- بەلێ... و من لەبیرمە کە هەژاریکی زۆر مندال پیتش وە ی رەنگبێ ئەو شیعرانه ی لە ئالەکوکدا بلاووبووبنەو، پیتش وە ی ژن بیتی دەتوانی شیعی عاشقانه بلێ...

چاوت کە گۆشه‌دارە وەکو رۆژی نیشتمان

پەیدا دەکا هەرایه‌کی لەو کوردەواریبیە

ئەو شیعی زەمانی زۆر مندالی مام هەژارییە، زۆریش جوانە. ئەو مەربووتە بەئەو رۆژە ی کە لە پشتی گۆقاری نیشتماندا چاپ دەکرا، تەماشای دەکە ی ئەو شیعی زۆر جوانە...

* وایە...

- بەلێ...

* ئەم دوو سێ پرسیاره ی دوای هەستیکی وای بەپیاو دەدات، وەک بلێی شاعیر، کۆمەلێ قانون هەبە کە دەبێگرتەو، یا کۆمەلێ چوارچێو هەبە کە تەنیا بۆ شاعیرە و رەنگە بۆ خەلکی تر نەبێ. من بەش بەحالی خۆم ئەوێندە باوەریم بەو نییە قانونی تایبەتی هەبێ بۆ شاعیر، کە خەلکی دیکە نەبێگرتەو.

- بەلێ...

* بەلام، بەهەر حال، دیسان یەک دوو پرسیاره ی لەو بابەتەت لێ دەکەم. بەلای تۆو پینووندی نیتوان شاعیر و نازادی چیبە و... چۆنە؟ رەنگە وای راستتر بێ بلێین نووسەر و نازادی، چونکە مەسەلە تەنیا شاعیر نییە... (ئەگەر ئەم پرسیارەم ئەمۆ بکردایە دەمگوت هونەرمەند و نازادی - ف.ش).

- بەعەقیدە ی من... بەلێ... ئەفسووس... لەوێتی من قەلەم بەدەستەوێهە قەتەم هەست بە نازادییەک نەکردووە کە قەلەمی خۆم بەکەیفی خۆم بەردەم... پیم وایە قەید و قیوودیک هەمیشە هەبە کە شاعیر یا نووسەر ناتوانێ ئەو نازادییە ی جیسی دەکا...

هەرچی دەکەم ئەو خەیاڵی پیتی مەستم (لەراستیدا - هەرچەند - ف.ش) بۆی بێتە سەر کاغەز. سەیرە... ئیو پیتان وایە شاعیرەکانی غەری یا ئەوورپایی، نووسەرەکانی غەربیش توانیویانە بەو هەموو نازادییە ی، بەرەللائی، یا... نازانم چی شیعی بنوسن...؟ رەنگبێ هەموو کەس پیتی وای ئیعتراقاتی رۆسو زۆر سەریحە.

بەلام تۆ فکر دەکە یەووە رۆسو شتی شاردۆتەو یا نه؟! من پیم وایە زۆر شتی شاردۆتەو... لە هەموو کەس سەریحتری نووسیو، بەلام ئایا شاعیریێک ئینسان نییە؟! ئینسانێک جارێک، بلێی رۆسو، دەعومری خۆیدا جارێکی زگەشۆرە ی نەگرتبێ... تۆ تەوای ئیعتراقاتەکی بخوینەو، قەت باسی وە ی تیدا هەبە...؟! (پێ دەکەن)...

- جوانە...

- کەواوو، کاکە بەراستی قەت ئەو نازادییە ی کە ئیدەئالە بۆ شاعیر و نووسەر... بەتایبەتی شەرقی، ئیدی بۆ خۆت دەزانی شەرق ئەو پەری... بەعەقیدە ی من، ئەو نازادییە، هەلنەکەوتووە. جا ئەو جار بۆ من پترە، چونکو من...

- بەلێ... لەپیش هەموو شتیێکدا چونکو کوردم... ئەو جارەکانە ماوێه‌کی دوور و درێژ، خۆت دەزانی... ئەو هشت با پێ بلیم، ئەگەر نەکەوتبامە عیراق و، چا پەمە نییەکانی عیراق شیعی کانیان بۆ چاپ نەکردبام و هەر دەمەتبووعاتی حیزبدا چاپ کرابایە. زۆر لە شیعی کەنەم دەفەوتان. من نالە ی جوداییم دەدا بەئۆرگانی حیزبەکەمان، دەبێگوت بەمن چ مەربووتە تۆ مەشرووب دەخۆبەو یا نه... (هەموو پێ دەکەن) و رەنگبێ لە نالە ی

جودایی چاتر من شیعرنیکم ههیه بهنیوی (سووری دهوران)، بهراستی ههر له نالهی...
... نالهی جوداییباده...

تیبیدایه...

* بهلئی...

- من لهویدا پیشبینی رووخانی شام کردوو... دوو سئ سال پیش رووخان... پیتم
وابوو...

بهئهفسانهی دهزان سووری دهوران

غولام و ورتکه خووری دهرکی گهوران

بهلام رۆژتیک دهبی دهوران بدا سوور

له بهر گهوران نه بی پشتی خه لک کوور

* بیوره... پیش ئه وهی بجمه سهر پرسیاره کهی تر...

- بهلئی... من لهویدا زۆر...

* بوچی پیت وایه ئه مه پیشبینییه؟! خو ههر زۆر کهس وای وتوو و واش دهلئی که
زۆرداری نامینتی، ههر دهبی پرووختی... یانی بووه بهقسهیهکی که هه موو کهس دهیلئی...
(هه موو پین دهکنن)...

- وه لالا... ئه لعان ئه وهیه، ئیدی... من حه یاتم داوه تی، خه لکی دیکه... ئی خه لکی
دیکه با بردوو به تی... (پین دهکنن)... بهلئی، راسته... ئه وه مهسه لهیه کی دیکه یه، بهلام
من ده مزانی که زۆردار ههر دهرووختی... بهراستی هینده نیزیکیشم پیشبینی نه کردبوو...
ئه م رۆژانه برایه کی عیراقیم دی، گوئی ئه تو وهسیه تنامه بهکت له کن خوشکه کهی من ههیه،
که وهسیه تت کردوو، نووسیوته که ئه گهر مردم چی لی بکنن. یانی من پیتم وابوو له
کوردستانی عیراق ده مرم و تازه کوردستانی ئیران نابینمه وه... یانی رووخانی ئه
زۆرداری بریک دوورتر بوو... پیتم وابوو دوورتره... بهراستی ئینقلابی ئیرانی وهکو من
دهخه یالی خوئدا پیشبینیم کردبوو، پیتم وانه بوو و هاسان و وا زوو ئیمپریالیزمی
پاشه کشه دهکا... ئه گهرچی ئیتشاش نه یکردوو، بو خوئ دهزانی... ئه وی زولم و زۆره ههر
دهیکا، بهلام نیوه بهزیوتیکی، به لکه بهزیوه ئیدی...

* دیسان یه کن لهو شتانهی که زۆر باسی لیه دهکری، شاعیر و سیاست، یا نووسهر
و سیاست. تو په یوه ندی ئه و دووانه چۆن دهبینی؟! سیاست شیعر ناکوژی؟

- وه لا به عه قیدهی من، زۆر زهره دهکا له شاعیر، زهره ی زۆر گه ورهش دهکا،

موقه ییه دی دهکا، بهلام بو کوردتیک چ بکا؟! پینی وایه ئه وهش ئه رکیکه له سهر شانی که
دهبی بو رزگاری خوئی هه ول بدا... ئه من له ولاتیکدا که ژیانیکی نه ته وایه تی سه ره خوئ
هه با، پیتم وایه قهت نه ده چومه ناو سیاسته وه. یانی من پیتم وانییه ئه ده ب له سیاست
دوور بی... ئه وه شتیکه سهیره... که ههر کهس ده توانی نه وعیک له ئه ده ب بو خوئی
هه لئیرئی... و ئه ده ب، هه موو ئه ده بی، کهم و زۆر له خزمه تی سیاستدا ههر هه یه، بهلام
خۆیه ستنه وه به حیزبیک زۆر زهره له شیعر دهکا. تو رهنگ بی هه موو ژماره کانی رۆژنامه ی
کوردستان، که له عیراق ده ره ده چوو و، ئیمه ده زمان ده کرد، هه مووت...

* بینومه... بهلئی...

- بینوته و، له وی کهم شیعی من ده رۆژنامه دا چاپ کراوه. ئه و شیعرانه ی بی ئیمزان
زۆریان هی من ئیدی. ئه و ده مه ی من حه قم نه بوو هیمنیان له بن بنوسم. ئه گهر
رۆژگار تیکی «تاریک و روون» بلاو نه بوو باوه تو نه تده زانی «گهرمه شین» هی کام شاعیره،
یا «کاروانی خه بات» هی کام شاعیره، جا وهره به داویدا بگه ری. ده بی کنی بی «کاروانی
خه بات» ی گوئی، ده بی کنی بی «ئاره ق و تین» ی گوئی... مه سه له ن شیعی تکی که من بو
ته رمی حاجی قادری کوئیم گوئبوو، رۆژنامه که ی خو مان حازر نه بوو چاپی بکا ئیدی.
ده یگوت تو تازه ئاشکرابوی و شاعیری ئه و شیعی، ئیمه ده مانه وی شاعیری ئه و
شیعی ئاشکرا نه بی. ته نیا شیعی که من به ته واوی، وه کو خاتیره یه کی، له زه تم له
شیعی خوئ بردوو، چونکو ته ئسیری ئانی کردۆته سهر خه لک، ئه و شیعی به بو که من بو
ته رمی حاجی قادری گوئومه، بو کو ته لی حاجی قادر گوتم. له و کوئبو نه وه ی کوئیه دا،
کا که، ته ئسیری ئانی هه بوو له سهر خه لکه که ی که له وی بوو. زۆرم ئه وه ده می خو
خوشوبست که ده توانم شیعی تکی وا بلیم...

بهلام شاعیری کورد، وه ک گۆران ده یگوت:

له پیش هه موو شتیکا چونکو کوردم

چۆله که ی ناو هه زاران داوی وردم

* هه رچۆنی بی، خو ده بی کوردا یه تی بکا...

- بهلئی...

* کوردا یه تی له پارتایه تی جیا ده که ته وه؟!

- نه خیر... ئه وه یه عه رزت ده که م... بهلام پارتیک که له خزمه تی کوردا بی. وه ختیکی من
پارتیکم دیت که له خزمه تی کوردا نه بی، ئیدی بو ده بی جاش بم که من ده خزمه تی ئه و

پارتییسه‌دا نهم؟! من ده‌توانم له ریځگایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی‌ئو کورده بکه‌م. به‌داخه‌وه سه‌رکرده‌کانی مه زور بئ ئینسافن، پیتیان وایه ههر که‌س ده‌گه‌ل وان نه‌بئ دوژمنی وانه...
* به‌لام‌ئو گهر مه‌سه‌له‌که له‌و چوارچینویه بیه‌ینه‌ده‌روه که مه‌به‌ست ههر تو یا شیعری کوردبئ، با ههر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... نایا شاعیر پتویستی به‌وه هه‌یه له ژبانیدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بئ؟ خوئی به‌فله‌سه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستیتیه‌وه!؟

- نه‌وه‌للا... من زورم فه‌لسه‌فه له شیعردا... خوش ناوئ. من پیم وایه شیعیر ههر ئه‌ویه که ئی‌حساساتی ئه‌و ئینسانه‌ی بئ که خوئی پئ شاعیره... به‌لام وا ده‌بئ هیندیک هه‌ن شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئ‌اندازه‌یه‌کی باش دیننه به‌ره‌م. عه‌رزت ده‌که‌م مولا‌حه‌زه بفرموو فه‌لسه‌فه ناسکی شیعیر ده‌کوژئ. حاجی قادری کوژی ئه‌و شاعیره مه‌زنه‌ی ئیمه ئیتر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردا‌یه‌تی، رزگاری کورد، بخاته چوارچینویه، چونکو وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ئه‌و بیرورای خوئی به‌کورد بکه‌یه‌نئ، ئیلا شیعیر نه‌بئ، یه‌عنی نه‌زم نه‌بئ... له‌بیرت نه‌چئ... من شیعیر و نه‌زمیش فه‌رق ده‌که‌م... حاجی قادر ئه‌گهر ته‌ماشاش ده‌که‌ی... ته‌ماشاش شیعیره عه‌رامییه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام وه‌ختیکی ته‌ماشاش شیعیره سیاسییه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوئی نه‌داوه‌ته جوانی شیعیر، ههر ویستویه‌تی ئه‌و په‌یغامه‌ی پتیه‌تی، ئه‌و ریساله‌ته‌ی پتیه‌تی به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نئ. ته‌نیا که‌سپکی که من پیم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شیعیریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی من له‌عه‌ینی حالدا شیعیره‌کانی یه‌کجار زور جوان و پر مه‌عنان، شیعیریشن، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زور گه‌وره‌ش له شیعیره‌کانیدا هه‌یه. نوێ‌خوازییه‌کی زور گه‌وره له شیعیره‌کانیدا هه‌یه که ئیستاش بو من نوین. مولا‌حه‌زه بفرموو پاش نیزیکی به‌حه‌وتسه‌د سال شیعیره‌کانی نوین، ئه‌ورۆ‌کانه‌ش نوین... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئیمه‌وه زور کتیبیکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتویه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش ههر شاعیریکی کوتویه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باری قالب و که‌لیمات و ئه‌وه‌دا زور گه‌وره‌تره، به‌لام له مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره... نازانم... لیره‌ش ده‌بیتته دوو ئینسان له جی‌گایه‌کی توانویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شیعیری خویدا بگونجینئ. ده‌مه‌سنه‌ویدا زوری گوئی نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، ههر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان‌دا، عیرفانه‌که‌ی نیشان‌دا...

* باشه ئه‌م ئیمتیاز به‌ت‌نه‌ها ده‌ده‌یت به‌حافز خو شاعیره سو‌فیه‌کان، به‌گشتی یا بلتین ئه‌ده‌بی سو‌فی، ئه‌گهر هه‌مووشی نه‌بئ، ئه‌وا به‌شیک زوری، شتی زور جوانیان وتوو، ئه‌وجا سو‌فی‌گه‌ری نه‌ک ههر لای ئیسلام به‌لکه ئه‌وه‌ی به‌زمانانی ئه‌وروپایی پتی ده‌لین

Mysticism ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ئه‌ده‌دا بینیه‌وه...

- جا ئه‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلاقی، به‌پیتچه‌وانه‌ی هه‌موو که‌س حافزم پئ سو‌فی نییه.

* من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شیعیره‌وه...

- به‌لئ...

* خو سو‌فیزمیش...

- به‌لئ بو خوئی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ئه‌و جار بیینه‌سه‌ر ئه‌وه. ئه‌گهر بیینه‌سه‌ر سو‌فیزمیش... هه‌ن، شاعیری وا که به‌راستی سو‌فیزمیان له شیعردا زور جوان کوتوو، وه‌کو مه‌حوی خو‌مان... یا مه‌وله‌وی خو‌مان، سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی مه‌وله‌وی به‌راستی توانویه‌تی؛ سو‌فیزمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش هی وای زور تیدا‌یه... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عیراقی باس ده‌که‌ی، به‌راستی ئه‌وانه‌ش زوریان هه‌ن، شاعیری زور به‌رز، سو‌فیزمیان زور چاک هیناوه‌ته ناو چوارچینویه شیعیره‌وه... به‌لام حافیز من پیم وایه زور به‌رزتره له سو‌فیزمیش، پیم وایه عارفیکی زور گه‌وره‌یه که ده‌لئ:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادیش براندازیم

کوا ئه‌وه له‌گه‌ل شیعری سو‌فیه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چئ، ئه‌وه شیعریکه نازانم له کوتیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پتی وایه... خه‌بیام زور مه‌شه‌وره، که‌چی، من سه‌یره که هیچ... پیم وایه خه‌بیام نه فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بووه و نه هیچ... پیم وایه شک و دوودلئ و ته‌ردیدیکی له شیعره‌کانیدا گونجاوه، که بو خوشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانئ... من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام هیچ به‌لاوه فه‌لسه‌فه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئه‌وه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خو‌مه. خه‌لکی دیکه نازانم توچ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام زور پئ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

* ئه‌ی جه‌لاله‌ددینی روومی؟ تو له باشترین شیعرتا که ناله‌ی جودایییه، له دوو شوینا په‌نات بردۆ‌ته به‌ر جه‌لاله‌ددینی روومی... بوچی؟

- به‌لئ... من پیم وایه عارفیکی یه‌کجار زور گه‌وره‌یه...

* له بهر عارفییه که ی یا له بهر شیعره کانی؟

عهرزت ده که م... عهرزم کردی له شه مسدا... له دیوانی شه مسدا شاعیرتیکی زۆر گه ورهیه... له مه سنه ویدا ئه و شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه و قالبه که له ویدا نیستیفاده ی لئ کردووه، ساحیبی ئه و که لیما ته جوانانه نییه که له شه مسدا، له دیوانی شه مسدا باسی کردووه. مه سه له ن «خود» و «به د - بد» که ئیمه ئه لعان ته له فوزی ده که یین، زۆر جاری کردۆته قافییه، که ئه و ده می زۆر عه یب بووه، به لām گوئی نه داوه ته قافییه... ئه گهر ته نیا موقه دیمه که ی که من... منیش ههر زۆر له موقه دیمه که ی موته ئسیرم: بشنو از نی چون حکایه ت می کند.

کاکه، ئیدی ئه وه... ئه لعانیش ئه من ههر تیبیدا حه بسم... له موقه دیمه ی به ولاوه تر ناچم... پیم وایه موعجیزه یه، شیعر نییه... له موعجیزه ش گه وره تره... به لām له دیوانی شه مسدا که ده لئی... ته ماشای ئه و شته جوان و تازه ی، که ئه لعانیش ههر تازه یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له و ده میتوه له ئینسان ده گهری، ئیمه ئه لعانیش له قهرنی بیسته مدا... ئاخر و ئۆخری قهرنی بیسته مدا ههر له ئینسان ده گهرین...

* به لām دپوچین، ئه وه ی یۆنانی، پیتش ئه و، ده لئین به چراوه ده گهر، ده یگوت له ئینسان ده گهریم...

- به لئی... ئیدی ئه وه... به لām ئه و خستوو یه ته ئه و زویانه جوانه وه... له ئینسان ده گهری... به راستی له ئینسان ده گهری...

* باشه پیت وانییه ئه م ئیعجابیه تو، ئه م خۆشویستنیه تو، بۆ جه لاله ددین مه سه له ئه وه یه تو زیاتر فارسی ده خۆتینته وه...

- به لئی... جا من چ بکه م... غه یری فارسی و کوردی چی دیکه نازانم... زبانی دیکه نازانم غه یری فارسی و کوردی و... کوردییه کانی شمان... به خوی... کاکه... مامۆستای وا هه یه ده لئی... میتوو ی ئه ده بی شه ش هه زار شاعیرم کو کردۆته وه، به لām ئه من هه رچه ند ده یان ئیتریم ههر قامکه کانم به سن بۆ شاعیره گه وره کافان... بۆ شاعیره گه وره کانی پینشوومان و له نیو لاوه کاندایه بینم شاعیر هه ن و ئه م ئیدی ویتستا کال و ویتستا مه جالیان نییه شیعر بلئین و... چووزانم، هه زار دهر د و گرفتاری که بۆ خۆت ده زانی بۆ شاعیری کورد هه یه. به لām شاعیره گه وره کانی مه... مامۆستا عه لئه ددین سه جادی، هینده ی گل له سه ر

وییه، هینده عومری لاوه کافان بن که ده یانه وی میتوو ی ئه ده بی کوردی ئینشائه للا بنووسن... ئه و کتیبه زه لامه، پیم وایه دوازه شاعیره باسیان ده کا، که هه یچیشیانی نه توانیوه به خه لک بناسیتن ئه وه یه که... کاکه چ بکه یین... له بهر وه ی پروو ده که مه ئه ده بی فارسی، بلئیم چی، ئه ده بی فارسی ئه ده بیکی ده و له مه نده.

* تو باسی حافر و مه ولانات زیاتر کرد، ئه ده بی فارسی هه یچی تری تیا نییه؟!

- ها... شاعیری زۆر گه وره ی تریش هه یه... مه سه له ن گه نجه وی، که که سیش نازانی مه یلله تی چیبیه.

* ده لئین کورده...

- کورد ده لئی کورده، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئه وه گومان له وه یدا نییه دایکی کورده. ترکیش ده لئین ترکه، چونکو قه بری له گه نجه یه و ژنیکیشی هه بووه به نیوی «ئافاق» ترک بووه. به لām من عه قیده م وایه نه لاوانه وه ی ره ئیسسه خانمی دایکی کردوو یه تیبیه کاژیک (پن ده که نی)، نه ئافاق خانم کردوو یه تیبیه پانتورکیست، نه... پیاو نازانی با ییشی کتیبه و به راستی... بۆ خۆی... ناوی ده با، به لām مه یلییه ته که ی نالئی بۆ خۆشی به مه یلییه تی نه نازیوه، وه ک فیردۆسی ده لئی:

بسی رنج بردم در این سال سی

عجم زنده کردم بدین فارسی

به عه قیده ی من ئه و عه جه می زیندوو کردۆته وه به پینچ گه نجه که ی، به لām نه یگوتوه زیندوو شم کردۆته وه... به زمانی فارسی چاک دهرده بری. ره نگبی تورکیشی زانیبی، تو پیت وایه پیاو دایکی کوردی و کوردی نه زانی، به عه قیده ی من زانیوه تی...

* ده بی زمانی دایکیشی زانیبی...

- ژنیکیشی کورد (بینگومان مه به سستی مامۆستا هیمن تورکه، نه ک کورد. ف.) بی، ئیدی چون، چون نازی ئه و خانمه ی هینده ی خۆشویستوو... پیم وانییه به لالی ئه ویش رازی بکات... به زبانی به یه لیه لی (بین المللی) ئه وه کوا جیبه جی ده بی (پن ده که نی)... به لām «فارسی» پیتی و بووه مونسایبتره بۆ شیعره که ی، بۆ ئیحساساته که ی. و له هه یچ کوئی نالئی من بۆیه م ئه و شیعره به فارسی گوت پیم وایه فارسی چاتره له تورکی یا له کوردی. به لām ته واوی ئاساره که ی، هه تتا بۆ نمونه ش ئیمه نابینن ئه م کابراه میسرعه یکی کوردی

کوئیتی، وەکو هیندیک بۆ خۆت دەزانی، شاعیرەکانی مە، هی قەرنی، نۆز دەمان، بۆوی
 کە بلتی فارسی دەزانین، ئەقەللەن... باوەر بفرموو وەختیکی دیوانی مەحوی بلاو بوو مە
 زانیم مامۆستا گۆران فارسی باش نەزانیه، چونکو کاکەیی فەللاح بۆی گێڕامەو کۆتی:
 مامۆستا دەلتی ئێو شیعەرەکانی مەحوی مەعنا نازانن، هونەری مەحوی لە فارسی
 گوتنە کە یادیە، وە حالئیکی مە دەزانم، فارسییەکانی، بەداخەو، هەر کاو ئێژی
 کوردییەکانیتی (پێ دەکەن) ... وە لە کوردییە کە یادی زۆر چاکی پتر دەرپرپو، کە وابوو...

* ئەی مەولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، بەلای تۆو؟!

- وەللاهی، کاکە، ئەویش... پروا... نازانم... لە بەلخەو هاتوو، بەلخیش ئەو دەمی...
 فارسی زوبانیکی... رەواجی هەبوو، نووسین بە فارسی بوو، تۆ بۆ خۆت، کاکە فەرهاد،
 پیت وایە تاران بەقەد سولەیمانی تۆ فەرەیدوون و ئیرەج و نازانم گەرشاسب و... ئەوی
 تێدان... ئەسفەندیار... وەللاهی رەنگی، تاران بەقەد سولەیمانی سی سالی لەووی پیش
 ئەسفەندیاری تێدا نییە... ئەدەبی فارسی رۆییو کاکە... ئەدەبی فارسی رۆییو، وای لێ
 کردوون کە پادشایەکانی عوسمانی، کە بۆ خۆت دەزانی خەلیفەکانی عوسمانی
 ویستووین، هەمیشە شەریان بوو لە گەل فارس، کەچی بە فارسییان شیعر گوتوو بۆ
 خۆیان. مە زۆر بەزەحمەت، لە بولغاریا بووم، فێری ئەو خەتە عەجایب و غەرابیەیی بووم
 کە ئەوان پێیان دەنووسی، بۆ ئەووی تابلۆیەکی بخوینمەو. رۆژئیکی بەبەر دەرکێکدا
 رۆیشتم، تەماشام کرد لێی نووسراو «مەبخانە» ئەو پەری تەعەجوبم کرد، گوتم کاکە
 مەبخانە چ دەکا لە بولغارستانی؟! تەماشای دەکەم لێرەرا رۆییو، چۆتە تورکیە و لە
 تورکیەرا، لە گەل تورکان چۆو تە بۆ بولغارستان و لەوئێ بە «بار» ئی کە تەواوی ئەوروپایی
 دەلێن بار...

* لەوئێ بۆتە مەبخانە...

- لەوئێ بۆتە مەبخانە... کە وابوو ئەدەبی فارسی رۆییو ئیدی... ئیمەیی کورد، سەیرە،
 دیوانی خانای قوبادیت نازانم بەنەزەر گەییو یا نا؟ ئیستاش، ئەمە مەم و زینیتی کۆنم،
 ئەلعان، لێرە لەکن رەفیقە کەت هەیه، کە ئەو دەمی هەمزە بلاوی کردۆتەو، سەر
 بەحسەکانی هەموو بە فارسی نووسیو...

* راستە...

- کە وابوو ئیمە پیمان و نەبوو کوردی... بابی مە پیتی و نەبوو کوردی نەسری پێ
 دەنووسری. هەر پیتی و ابوو شیعی مومکینە پێ بکوئری، ئەمە نەسری نابێ پێ
 بنووسری، حالئیکی ئەمە دەزانین کە بە راستی دەتوانین پەخشانی زۆر بەرز بە زمانی کوردی

بنووسین. مە «شازادە و گەدا» م لە فارسیرا، دیارە، تەرجمە کردوو، هی مارک تۆینی.
 لەبیرمە بەموتەرجمە فارسییە کە، کە بە راستی جیتی فەخری ئیران، وە ناتوانم بلێم جیتی
 فەخری کوردە، با وجودی کە کوردە، چونکو خزمەتی بە زمانی فارسی پتر کردوو،
 بەداخەو. کوردی و باش نازانی ئەگەرچی کوردیش دەزانی، ئاغانی مەحەمەدی قازی، کە
 ئەگەر ئیشتائەللا پیت لە تاران کەوتەو بەخزمەتی بگە، بە راستی پیاویکی زۆر گەورە
 کوردە... ئەو... نازانم لە چ زمانیکرا وەری گێراو تە سەر فارسی، منیش لە سەر
 فارسییە کە ویرا کردوو مە تە کوردی. بەداخەو ئیستاش چاپ نەکراو. هەر لە عێراقیشم
 کردبوو کوردی. وە لێرەدا بەحسیکی دیکە دیتە گۆرێ. مە دەعەینی حالدا کە نالەیی
 جوداییم دەگوت، بۆ ئەووی کە برێکیش دلی خۆم خۆش بێ و پێکەنینیک بێتە دلم،
 شازادە و گەداشم تەرجمە دەکرد کە کتیبیتی تەنز و... رۆژئیکی عەرزم کرد، کۆتم
 مامۆستا مە شازادە و گەدام لە سەر فارسییە کە تۆ تەرجمە کردوو، دە زۆر جیگایاندا
 پێم وایە رەتم کردوو لە تۆ، بەلام لە جیگای و اشە زۆر دەست کۆرتم... کۆتی - تەوازی
 فەرموو - فەرمووی تۆ نەخێر هەر چاترت کردوو. بەلام واقعیەت ئەوویە، لە جیپەکی
 مە گەیشتوو مە باسی هەژاری، فەقیری، نەداری، باسی هەژاری و فەقیری و نەداری و
 چارەڕەشی و بەدبەختی دەکەم، بەبێ شک چاکم کردوو، چونکو ئەو نەدەم لە ئیختیاردا
 و فرمیسک و رۆندک و نازانم چم لە ئیختیاردا.

* لای فارس نەبوو...

- لای فارس نییە. بەلام وەختیکی دەگەمە تەخت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و
 پەردە پادشایی و سفەری پادشایی، تەماشای دەکەم منیکی کە لە سەر کەولێ رەق نام
 خواروو، چۆن دەتوانم، ئەو کە لیماتانەیی لە کۆی بێنم کاکە... منیکی کە بەنان و ماست
 و لۆرک و شیرێژ پەیدا بووم، کوا دەزانم باسی خۆراکی پادشایانە بکەم و لەویدا زەعیفم.
 مە خۆم ئیعتەراف دەکەم زەعیفم... لەباتی ئەعلا حەزرتی قەدەر قودرەتی نازانم
 هوما یونفەری نازانم چی، ئیمە هەمانە و نیمانە خاوەن شکۆیە (پێ دەکەن)، ئەویش
 دروست کراو بۆ خۆت دەزانی.

* باسی نەسر و شیعر و ئەوەت هینایە پێشەو، باسیکی چاکە! زۆر کەس پیتی وایە تۆ
 نەسرت لە شیعرت جوانترە!

- وەللاهی منیش... هەر لە ئەوئێ موساحە بە کەمدا کۆتم، ئەگەر کورد نەبام، مەجیوور
 نەبووم ئیحتیاساتی خۆم بە شیعرەو بە خەلک رابگەینم، منیش پێم وایە نەسر نووسینم
 خۆشترە. وەنەبێ بۆ خۆم موخالیفی ئەو کەسانە بێ کە و دەلێن.

* بیجگه له ئه دهبی فارسی، ئه دهبی میلله تانی تر چی و چهندت خویندۆ ته وه، مه به ستم له ڕیگه ی فارسییه وه...؟!

- به لێ... ههر له ڕیگه ی فارسییه وه... وه لاله ی، کاکه، من ته قریبه ن رهنگه ی دوو سال بێ، مواته عه م له که می داوه، چونکو کاری دیکه م هه یه، به داخه وه مواته عه م که مه، دهنای پیم وایه ته وای شاکاره کانی ئه دهبی غه ربی که به فارسی ته رجومه کرابن خویندۆ مه ته وه. مه سه له ن پیم وایه هه یچی چیه خۆف و تۆلستۆی و شۆلۆخۆف و ئه وه نه مایه نه مخویندۆ بیته وه.

* ئی دیستۆفسکی و شکسپیر؟!

- شکسپیر کاکه، من به راستی له شیعی ته رجومه... شیعی شکسپیرم خویندۆ نه وه، به لام من له شیعی ته رجومه کراوه و له ززه ته نابهم که... وه ختیکی هاملیت ده خویندۆ مه وه نازانم، به راستی ناتوانم گه وره یی شکسپیریک که بۆ منی ته شریح ده که ن، به وه هاملیتیه... دۆنی ئارام ده خویندۆ مه وه و شۆلۆخۆفی و ده ناسم. وه ختیکی جهنگ و سولجی تۆلستۆی ده خویندۆ مه وه، وه ختیکی ئاناکارنیای ده خویندۆ مه وه، وه ختیکی چیرۆکه کانی جهک له ندهن و ئه وی دیکه، نیوی چیه پیاو!! (خوشه های خشم) هه کییه، نازانم، ده خویندۆ مه وه، به راستی ئه وه نیوه ئه وروپایه یان هه یته نه ناخۆش دینه بهر گوپی پیاوی نازانم بیانلیم. ئه ما، به لێ شاکاره کانی ئه ده بیاتی غه ربم هه موو...

* جۆن شتاینبیککی ناوه...

به لێ... به لێ... وه ختیکی (خوشه های خشم) ده خویندۆ مه وه ده زانم چی گوته وه... به لێ... به راستی... باسی دۆمای کرد... ئه لیکساندر دۆما منی زۆر کیشا بۆ لای... دیاره بۆ خۆت ده زانی زۆر رۆمانتیکن نووسینه کانی. به لام به راستی پیاوی به زه وق ده که ن، یانی پیاو ناتوانی... فیتری خویندۆ نه وه ی ده بی... وه ختیکی سێ چه و نده ری دۆمای ده خویندۆ مه وه ئیدی ناتوانی ده ست له خویندۆ نه وه ی هه لگری. پیم وایه هه تا من له بیرمه به جه وانی چیرۆکه کانی پۆلیسیشم ده خویندۆ مه وه و زۆریشم به لاوه خۆش بوو...

* شه رلۆک هۆلمز و شتی وای...؟!

- به لێ... ئه وانه شم ده خویندۆ مه وه و زۆریشم به لاوه خۆش بوو. ئه م رۆژانه باسی ئه وانه م به وانه کرد، دوایه ده ستم به خویندۆ نه وه کانی دۆما و نووسه رانی رۆمانتیککی فه رانسه یی... زیاتر ئه وده می له فه رانسه وه شت ده کرا به فارسی... باوه ر ده که ی تۆ، من (بینوایان)ی: فیکتۆر هۆگۆم له سێ رۆژاندا خویندۆ بیته وه چونکو ره فیه که م به ئه مانه تی دامی، گوتی له سێ رۆژان زیاتر نابێ و، هه مووشم خویندۆ ته وه و ئه لغانیش که ده یکه مه وه، ره نگه ی چل

سال رابردی به سه ر ئه و خویندۆ نه وه ی مندا، ئه گه ر ده یکه مه وه، ته ماشا ده که م دینه وه بیرم، ئه وده می هینه به دیققه تم خویندۆ ته وه. ئه لغان وایم، به داخه وه، کتیبیککی ده خویندۆ مه وه له بیرم ده چیته وه. ئه ما به مندالی خویندۆ مه ته وه، به جه وانی خویندۆ مه ته وه، تازه ئیدی تازه گی بۆ من نه ماوه.

* باش بو هیناته سه ر باسی خویندۆ نه وه، تۆ چیت خویندۆ ته وه، چ ده خویندۆ ته وه؟ یانی خویندۆ نه وه کانت زیاتر له چ مه جالی کدان؟!

- وه لاله ی کاکه، من به راستی عه لاقه یه کی زۆرم به داستان هه یه، رۆمان هه یه...

* تۆ خۆت شاعیری و داستان زۆرتر ده خویندۆ ته وه...

- زۆرتر ده خویندۆ مه وه... زۆر سه یه ره، باوه ر به فرمو وه ختی دیوانی شاعیریکم وه ده ست ده که وێ، له پیشدا موقه ده یه که ی ده خویندۆ مه وه. پیم خۆشه له پیشدا موقه ده یه که ی بخویندۆ مه وه تا بچه سه ر شیعه ره کانی. پیم خۆشه بزانه نه سه رکه که چۆن نووسراوه له باره یدا، ئه و شاعیره چۆن به من ناسیتره وه به لێ، رۆمان و داستان ده خویندۆ مه وه. به لام تۆ نازانی به راستی له فارسیشدا، بیجگه له وه ی ته رجومه کرابن، ئه مجار خۆشیا ن، فارسی به راستی نووسه ر و شاعیری گه وره یان هه یه، نووسه ری گه وره یان هه یه. باوه ر بکه ئه و به یانه کتیبیکم خویندۆ مه وه، (از صبا تا نیما) ئه ده بی کوردی له به ینی دوو شاعیردا، شاعیریک که...

* ئه ده بی فارسی...

- به لێ... ئی فارسی...، به لێ... باوه ر به فرمو و پیاو ته عه ججوب ده کا، ئه و ئینسانه چه نده ی مواته عه کردووه بۆ نووسینی ئه و کتیه، وه چۆنی توانیوه نه سه ر نووسه کان و شاعیره کانی له (صبا) وه تا (نیما) - پیم وایه قه رنیک یا قه رن و نیویکی به یه - هه مووی به خه لک ناساندووه. نه ئه وه ی که مه سه لا عیشقی هه مه دانی بابی نیوی سه یه ئه بولقاسمی کوردستانی بووه، ئه وه موهیم نه بووه له نه زه ر ویدا، چی کوتووه ئه و کابرایه، ئه وه بۆ وی موهیم بووه، وه ته حلیلی که ئه و کردوویه تی له سه ر ئه وه، که به داخه وه ئیمه ویتستاش شتیکی وامان له ئه ده بی کوردیدا نییه. ئه وه ش هه ی چیه... من خودای نه خواسته، پیم وایه کورد بێ ئیستیعه داده؟! نا... خودای نه خواسته نییه، چونکو پرۆام به وه ی هه یه که کورد به ئیستیعه داده، به لام مه جالی نییه کاکه. ئه لغان ئایه ئه گه ر محه مده دی قازی مه جالی با، ئه و هه موو کتیه ی که به فارسی ته رجومه کردووه - ره نگه ی بۆ خۆشی حیسابیان نه زانی چه ندی کتیب ته رجومه کردووه - به فارسی ته رجومه ده کرد؟! نا... پیم وایه ئه گه ر له کوردستانی کدا با بۆ کوردی ته رجومه ده کرد. وه ئه لغان ته سمیمی گرتووه که ئه وی ته رجومه ی ده کا، هه ددی ئه قه ل هه ول دا شتی ته رجومه به کا که له سه ر

کوردی شت تیدابن، که ئەلعان کورد و کوردستانەکهی نیکیتینی لەبەر تەرجمە دایە و ئەو رۆژانە پیتەم وایە، ئینشائە ئەللا دەگاتە دەستمان و ئەگەر منیش بپیتەم یا بۆ خۆم تەرجمەمە دەکەمە سەر کوردی یا یەکی دیکە وادار دەکەم که تەرجمەمە بکاتە سەر کوردی. یەکیەک لە مامۆستاکان کتیبیکی بەعەرەبی... من نەمدی، ئەو دەمی چاپ نەکرابوو، گوایە، دەبێ پاش من چاپ کرابی... قەتم لەبیر ناچێ و، ئەو داخیکە لە دلما. کوتم تۆ بۆ لەسەر ئەحمەدی خانی بەعەرەبی دەنووسی، خۆ وێستا کورد ئەحمەدی خانی نەناسیوه، بۆ بەعەرەبی دەناسینی؟!... کوتمی وەللاهی کاکە ئەو پوولی پتر تیدایە... باوەرم پێ دەکەم، بۆ خۆم لیم بیستوو، ئایا من دەبێ چ بکەم ئەحمەدی خانی ناناسم وەکو... وەک ئەو دەیناسی، یا وەک هەزار دەیناسی، من نیناسم. وە لەبەری پارامەوه، کوتم بریا تەرجمەمە نەکردبا شیعەر بەشیعەر پیتەم ناساندبا... پیتەم ناساندبا... خانی چیبە، بەراستی خانی ناسین، بەراستی نازانین چ بلیمەتیک بوو... بەخۆراپی نییە کاکە، رەنگبێ لە جیگایەکی دیکەشدا نووسیومە کە کاکە ئێو چ هەرا و هۆریا یەکتانە. شیعەر هەر بە کوردی بلتین و کەلیمە عەرەبی تیدانە... خۆ بۆ مەم و زین دەبێ تەماشای قامووسی فیرووزتابادی بکەم تا لە کەلیمەکانی بگەم، بەلام تا وێستا، بۆ خۆت دەزانی، بەچەند زمانی دنیا یە تەرجمەمە کراوە مەم و زین...

* بەزۆر زمان...

- بەلێ... کەوابوو بەووی کە: (سەرنامە بەنامی تۆیە ئەللا) بەووی پیتەم وایە خانی لەبەر چاوی دنیا یە کەوتبێ، شاعیریکی گەورە یە.

راستە... خانی... ئەلبەتە دەوایی دێینە سەر خانی... خانی تەنیا شاعیر نییە، موفەککیرە، خاوەن بیره، بیریاره، دەردی کاک مەسعوود دەلێ... وە باوکی کوردایە تیشە... * بەلێ...

- یە کەم کەسە کوردایەتی کردوو و بە پرۆگرامیش کردوو یەتی...

- بەلێ بە پرۆگرامیش... وە من... با ئەو هشت عەرزکەم، کە کوردایەتی، یا ناسیۆنالیزم لە شیعەری خانیدا، دیفاع لە هەزارترین، چارەپەشتترین قەومی دنیا یە بوو، وە حەتا ئەو کەسانە یە کە موعتەقید بە ناسیۆنالیزمیش نین، ئەگەر لە موقابیلی ئەویدا، ئەگەر بلتیم ئەو ناسیۆنالیستە زولمە... ئەو ناسیۆنالیستی نییە... دیفاع لە...

* بۆ خۆت دەزانی... ئەو باسە ی کە زۆر جار خەلک وای باس دەکەن... شەری نیتوان، یا بلتین پیتەندی نووسەر و رەخنەگر... تۆ چۆنی دەبینی؟! بۆ خۆت تەجروبی خۆت لەو بارەیدا چۆن بوو؟

- وەللاهی، کاکە من، بە داخەوه، کەم رەخنەگری وام دیوه، کە لە کوردستاندا، لە خۆم رەخنە ی باش بگری... بەلام زۆر بروام بە رەخنەگر هەیه. من پیتەم وایە رەخنە یە نووسەر و شاعیر دەکاتە نووسەر و شاعیر. وە هەر شاعیریکی یا نووسەریکی، لە ترسی رەخنەگر، دەستی بە قەلەمەوه نەلەرزبێ وەختی نووسینی پیتەم وایە قەت ناگاتە... نازانم لە کویدا خۆت دەوومە تەو دەلێ شاعیریکی بە رەخنەگریکی کوت، کوتی ئەم دەجمە هەر جیگایەکی پەیکەری شاعیریکی لێیە، بەلام تا ئێستا پەیکەری رەخنەگریکم نەدیوه لە هیچ کوێ. کوتی ئاخر لە سایە ی ئیمە یە کە ئێو...

* پەیکەرتان بۆ دەگری...

- پەیکەرتان بۆ دەگری... بەلێ... من پیتەم وایە رەخنەگر زۆر باشە، وە بە داخەوه کورد... من... لە کوردستانی عێراق دەگەل مەتبوعات سەرۆکارم بوو، خەلک زۆر دوژمنایەتی لە گەل پیاوی پەیدا دەکرد ئەگەر رەخنە ی لێ دەگرت. تەنیا کەسیکی کە رەخنە یان لێ گرت و رەخنە یەکی بە عەقیدە ی من بە جیش نەبوو، هی دلشاد محەممەد ئەمینە لەسەر من. خۆی لێ شاردمەوه، رۆژیکی لێی گەرام، ماچم کرد، کوتم کاکە گیان، تۆ بوویە باعێسی ئەو هەموو هەرایە ی...

* لەسەر تاریک و پروون کرا...

- لەسەر تاریک و پروون... نەخیر، وەللاهی بە کەیفی خۆتم لەسەر بنوسە... زۆریشم پێ خۆش بوو... ئەلعانی ش هەر پیتەم وایە کە رەخنەگر زۆر زۆر دەوریکی گەورە ی لە بوژاندنەوه ی ئەدەب و فەرھەنگی میللە تیکدا هەیه.

* ئە ی بلاو کردنەوه چۆنە بە لاتنەوه؟ زۆر کەس پیتی وایە کە پیاو مەجالی هەبوو بلاو بکاتەوه، شتی خراپیش دەلێ... وای لێ دەکا، حەز لە بلاو کردنەوه کردن وای لێ دەکا کە شتی کال و کرچیش بخاتە سەر لاپەرێ...

- وەللاهی، کاکە، ئیدی،... من هەر ئەو رۆژانەش دەگەل مامۆستا هەزار لە بارە ی وەیدا مونا قەشە یە کمان بوو. من پیتەم وایە هەموو نووسینەکانی ئەو کەسانە ی دە پازدە کتیبیان نووسیوه، بە ئەندازە ی شیعەری «شوکری فەزلی» م بەلاوه موھیم نییە... هەر ئەو غەزە لە ییشم لێ دیوه، ئەو پیتەم شەش شیعەری بۆ کوردی گوتوو. کار کە رووی ئێستا لە هەورازە سەرەولتێژی نەکە ی... (پراستی یە کە ی: ئیش کە رووی ئەمڕۆ... ف) من پیتەم وایە کەم و پوخت زۆر چاکترە، وەک زۆر... لە گەل زۆر و بۆری یە کجار موخالیفم. پیتەم وایە کە می بنووسی و چاکی بنووسی باشە.

* سانسۆرت پێ چۆنە؟!

- وه‌للاهی لیتی بیزارم...

* سانسۆری سیاسی ئەلبەتە...

- بەلێ... بەلێ... ئیدی... وه‌للاهی له هه‌موو نه‌وعه سانسۆریکی بیزارم...

* ئەه هه‌ندی جار پیاو خۆشی ده‌بێ به‌سانسۆری خۆی...

- بەلێ، لیتی گه‌رێ شاعیر بۆ خۆی، یا نووسه‌ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

* باشتره...!؟

- باشتره... ده‌زانی، سانسۆر زۆر له زه‌وق ده‌دا! له هه‌تتا سانسۆری ئەخلاق، هه‌تتا سانسۆری نازانم عه‌قیده‌تی. به‌عه‌قیده‌ی من لیتی گه‌رێ، پیتی بلێ خۆت خۆت سانسۆر بکه نووسه‌ر! نووسه‌ریکی عه‌قلی وه‌ی نه‌بێ خۆی خۆی سانسۆر بکا حه‌یفه هه‌ر قه‌له‌م به‌ده‌سه‌وه بگه‌رێ.

* یانی له کوردستانیکدا ئەگه‌ر تۆ وه‌زیری راگه‌یاندن بێ، چ ده‌که‌ی...

- وه‌للاهی ئەگه‌ر (پێ ده‌که‌نی)...

* که ناشی...

- بەلێ... دیاره... (آرزو بر جوانان عیب نیست)، له فارسیشدا شتی وا هه‌یه... به‌لام قه‌ت ئەوه‌ی نابینم. ئەمما ئەگه‌ر ببینم... ئیلا شتی خراب نه‌بێ... ها... (پێ ده‌که‌نی).

* شتی خراب چیه‌؟!؟

- شتی خراب، له باری ئەده‌بییه‌وه ئەرزشی نه‌بێ، ده‌نا له باری دیکه‌وه هه‌رچی ده‌یلێ من سانسۆری ناکه‌م. به‌لام که‌سیکی به‌راستی ئەرزشی نه‌بێ و بیه‌وی خۆ به‌سه‌ر خه‌لکیدا به‌سه‌پینی ره‌نگی (پێ ده‌که‌نی) نه‌یه‌لم شتی وی چاپ بکری...

* ئەه‌ی باشه، باشتر نییه ئەوه‌ش بکه‌ویتته به‌رچاوی خه‌لک و خه‌لک بۆ خۆی بلێ تۆ خرابی...؟

- کاکه هێند دواکه‌وتووین، به‌داخه‌وه. مامۆستا زه‌بیحی ده‌یکوت، بۆ خۆی هه‌زار جاری کوتووه، له کتێبه‌که‌شیدا نووسیویه‌تی. نووسیویه‌تی، من نامه‌یه‌کم له به‌رواره‌وه بۆ هاتووه، وه‌ختی کۆمه‌له‌ی ژێ. کاف بووم، نووسیویه‌تی به‌رواری...

* ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده...

- ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده... ده‌لێ په‌نجا ساڵه... من بۆ خۆم ئەوه‌می به‌ته‌ئریخم زانیوه، په‌نجا ساڵه خه‌ریکم له‌بیر خه‌لکی به‌رمه‌وه له‌بیری ناچیتته‌وه. وه باوه‌رم پێ بکه له‌و نامانه‌ی که ئیستا بۆمان دێ، بۆ سه‌روه‌ی، ئەغله‌بی به‌رواری نووسیوه... بلێن چی... وه‌ختیکی

غه‌له‌ت هاته‌ گۆرێ... نازانم بۆ ئەو کورده ئەو نه‌خۆشییه‌ی هه‌یه، شتی غه‌له‌تی چاتر دیتته بی...

* تۆ، ئەلبه‌ته، سانسۆرت توش بووه، سانسۆری داگیرکه‌رانی کوردستان...

- ته‌واوی ژبانی خۆم من له‌ژێر سانسۆردا بووم...

* ئەه‌ی سانسۆری کورده...؟

- له‌ژێر سانسۆری کوردیشدا بووم.

* ئەوه‌یان چۆن...؟

- وه‌للا، کاکه، ئەوه‌م ده‌توانی ره‌فع بکه‌م. سانسۆری کوردم ده‌توانی ره‌فع بکه‌م، به‌وی ده‌ویرام. له‌ولایه، وه‌کو عه‌رزم کردی، وه‌ختیکی ئەندامی حیزب بووم، سانسۆریان ده‌کردم، ده‌چوم له‌ جێگه‌یه‌کی دیکه‌ بلاوم ده‌کرده‌وه، یا ئەقه‌له‌ن ده‌مدایه‌ ده‌سی خه‌لکی...

* ئەه‌ی ئەو شیعرانه‌ت که به‌بێ ناو له کوردستاندا بلاوت ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستم له‌ رۆژنامه‌ی کوردستاندا...

- بەلێ ئیدی، ئەوه سانسۆره‌که‌ بوو، به‌لام له‌ تاریک و پروندا شیعریکم هه‌یه، که دیاره ئەوه‌ش ده‌بێ له‌بیر نه‌چێ که مه‌حه‌للییه. له مه‌هابادا وه‌ختیک که من ئەو شیعره‌م بلاوکرده‌وه به‌نیوی (پاوه به‌راز)، ئەوه‌لا شوجاعه‌تیکی سه‌یرم کرد، که چه‌کی راویان، تفه‌نگی راویان له هه‌موو که‌س ستانده‌وه و که له عێراق ته‌قه هه‌یه، نابێ لێره تۆ تفه‌نگی پاوت به‌ده‌سته‌وه به‌ی، من ویرام، بۆ خۆشم پاوکه‌ر بووم، ئەوه‌می، ئەو ئیحه‌ساساته‌ی خۆم بلاو بکه‌مه‌وه. له‌ویدا برێکیشم گالته‌ کردوه. له کوردستانی عێراق ئەو شیعره‌ی من زۆری ده‌نگ نه‌داوه، به‌لام له کوردستانی ئێران ئەو وه‌ختی، ده‌نگیکی عه‌جایی داوه، چونکه ئەوه‌لا که‌س نه‌یده‌وێرا بلێ بۆ شا چه‌کی له خه‌لکی ئەستانده‌وه. من ئەوه‌م بلاوکرده‌وه، به‌لام ده‌ لیباسی جه‌ه‌نگ و شتی وادا ونم کرد. هه‌تا وایان لێ هاتبوو زابته‌کان، ئەفسه‌ره‌کان، ئەفسه‌ره‌کانی پاوکه‌ر، بۆ خۆیان هه‌موو له‌به‌ریان بوو، ئەوانی کورد. مه‌سه‌لا ده‌ویدا ده‌لێم:

ئیتیر مه‌حموود بانادا سمیلتی

سمیلت بادانی پێ عه‌یبه‌ به‌دیلتی

که پاوکه‌ر بێ تفه‌نگ ئەلبه‌ته دیله

له هه‌مووان دیلتیریش مه‌حموود سمیلته

له‌وانه‌دا دوو سێ شیعره‌ی وای تیدا بوو که پساوه، ئەلعان دیمه‌وه، پاش ئەوه‌ی

هاتوومهوه مههابادی، پیم دهلتین بو ئه و شیعری تیدا نییه. خه لکی مههاباد له بهربان ماوه، بهلام سانسۆری حیزب ئه و شیعرا نهی لێ په راندن. هه رچی حه ولم دا که باو کم ئه قه لله ن نوخته یان له جیگا دانین... گوتیان نا. که چی شیعره که له بییر خه لکی ماوه. ئه وه سانسۆری حیزب بو که ئه مه که لیمه ی سووکی تیدا یه. بریکم گالته کردبوو، دوو سی که لیمه ی، رهنگی، دهگه ل و بقاری (ئه لفه که به شپوه یه کی گالته ئامیز درێژ ده کاته وه. ف) سیاسی یه کی نه گرتباوه، لیبیان فری داوه.

* ئیسته که ئه ندامی پارتی نیت، یا ئه ندامی پارته یه ک نیت، زۆتر باسی سیاسه ت و باشتر باسی سیاسه ت ده که ی. ئه وده م بو نه تده کرد...؟ له تاریک و پرو نیشدا وات نه گوتوو، یا پیشانت نه داوه که سانسۆری حیزبیش و کوردا یه تیش ته ئسیری لێ کردوی...

- ئه وده ش هه ر سانسۆری حیزبه کاکه (پێ ده که نه ی)، مه گه ر تاریک و پرو ن کێ بلاوی کردۆته وه؟! حیزب بلاوی کردۆته وه، خو من بلاوم نه کردۆته وه.

* ئه ی ئیسته چون سهیری ته جروه ی سیاسی خو ت ئه که ی!؟

- قه رار وا نه بوو له سیاسه ت قسه نه که یین...!؟

* نا... مه به ستم ئه وه نییه به درێژی باسی بکه ی، ته نیا وه ک یه کێ له ته جروه کانی، سه رچاوه کانی شیعر لای تو، هه لبه ته سیاسه تیش ده وریکی بینبوه. ئیسته چون سهیری ئه و ژیا نه ده که ی که له سیاسه تدا بر دوو ته سه ر!؟

- وه للاهی من ئه لعانی ش به جیتی شانازی خو می ده زانم، چونکو پیم وایه کورد هه ر به شیعر رزگاری نه ده بوو... له رژی می تاغووتیدا، پیم وابوو که ده بوو سیاسه تیشی بو بکه ی، حه تتا چه کداریشی بو بکه ی. له شه ری سی مانگه ی له گه ل لیبرالیزم و به نی سه دردا من چه کداریشم کرد، به و پیری به ی خو مه وه. ئه لعان «به رده هیمن» مه شه ووره که له بن به ردیکی دانیش تووم و هیلکی کو پته رم وه به ر تفه نگان داوه. به ده ست و تفه نگیش خو تیری نیم، ئه ما پیم وابوو به نه فعی ئیمپریالیزم کورد نابێ ده ست بداته چه ک ئیدی. من ده و بر وایه دام، ئه لعانی ش هه ر ده و بر وایه دام که ئیمپریالیزم ده ی توانی له شه ری ئه و وه للی جیهانی دا کوردستانی به وجود بێنێ، زۆر به ئاسانی ده ی توانی، نه یکرد، به تابه تی ئه و ئیمپریالیزمه ی فه ره نسه، که به حاله تیکێ برا کورده کانی سووریه مان به له ش و خو ین و هه موو شتیکی خو یانه وه، ئیحه ساسیان کردوو. تاریخ نیشانی داوه ئه گه ر ئیمپریالیزمی فه ره نسه یاری ده ی که مال ئه تاتورکی نه دا، به و زوانه شو رشی کوردی تورکیه ی دان هده مرکایه وه. ئیمه چۆمان هیوا به وه ی بێ. ئه وه یه که من، راستییه که ی، وه کو

ئینسانیکێ دژی ئیمپریالیزمی ئه لعان له سیاسه تدام.

* ئه و جا با بچینه سه ر شیعر کلاسیکی کوردی یا هه ر ئه ده بی کلاسیکی کوردی...

- به لێ...

* چه ند شار ده زاییت لیبی هه یه؟

- به لێ، وه للاهی هه ر له پیشدا ش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لیم، هه رووزی، کو ن، نازانم... هه رچی ده لێ... وه للاهی زۆر شار ده زام من.

* کلاسیک که ده لیم، لیره دا مه به ستم ته نیا شه کل با بلتین فۆرمی شیعر نییه، به لکه هه ر وه ک قۆناغیکێ تاریخی ناوی کلاسیک ده به م... هه ر ئیمه ش نین، میله ته دیکه ش هه موو وان...

- ئیمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به راستی... ئه ده بیات، شیعر هه یه... نابێ بلتین ئه ده بیاتمان هه یه به ته وای مه عنای که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسرا و نه نووسرا، یانی ئه وان هه ی وه ک شاعیره کانی له جزیری، فه قێ ته بران و له جزیری را دییه خواری... ئه گه ر ئه وانه ده لیبی من شاعیری زۆر گه و ره ده نیتو وانه دا ده بینم. ئه گه رچی زۆر چاک له هجه ی گۆرانی نازانم من - با ئه و حه قیقه ته ش بلیم - به لام وه ختیکی به راوردیکم کردوو له به ینی شیرین و خوسره ی خانای قوبادی و نیزامیدا هیچ به که می نازانم له نیزامی، له نیزامی به که م ترم نایه ته به رچاوی. وه ختیکی مه م و زینی له موقابیلی یه کیک له پینج کتیه کانی نیزامیدا داده نیتم، ئه گه ر مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونی که هه ر له سه ر ئه و وه زنه دانراوه، موقابیلیان بکه یین، ئه من پیم وایه له باری مه عناه، مه م و زین چیتر و فه یله سووفانه تره. وه بزیه ش زۆری به مو فه ق ده زانم قاره مانه کانی ش کوردن، سه حنه ی داستانی ش هه ر کوردستانه، فه ره نگ هه ر فه ره نگی کوردیه. داب و ره سم هه ر داب و ره سمی کوردیه، به لام نیزامیه کی له گه نجه پرا ده چی بو خو لێ عه ره بستانی نه ی توانیوه ئاداب و روسومی عه ره ب وه کو عه ره بیک به یان بکا. دیاره فارسییه که ی زۆر ریک و دروستتره له کوردیه که ی خانی. ده گه رتینه وه بو نالی و مه حوی و ئه وانه، به راستی پیم وایه شاعیری زۆر گه و رهن، وه زۆرم ئیمان پیتیانه...

* ئه ی شیخ ره زا...!؟

- وه للاهی کاکه، شیخ ره زا به راستی نازیمکی چاکه...

* نازیم...!؟

- نازیم، فەرقی ھەییە بەعەقیدەى من. یەعنى توانیویەتى وەزن و قافیە و قالبی زۆر جوان دروست بکا. بەلام شیعەرەکانی سەرفی نەزەر لەوێ ھەجون، تەنز نین...
* ئەى ئەو، بەرئى تۆ، تازە نییە؟ شتیکی تازە نەبوو لە ئەدەبى کوردیدا؟!
- نەخپەر... دە ئەدەبى کوردیدا تازەن، بۆچی...
* ئەى زمانى شیخ رەزا، بۆچی پیاو باسى ئەوێش نەکا...؟!
- ئای... زۆر، زۆر... بەراستی رەوانە...
* زمانىکی زۆر سوارە...

- زۆر رەوانە... زۆر سوارە... عەرزى کردى، من لەبارى وەزندا شیخ رەزای زۆر بەگەرە دەزانم و، لەبارى وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی ھیتاوەتە ناو شیعەری خۆیەو، کە لە پێش ویدا دیارە لە شیعەری نالیدا کەم تا کورتیک دەبینرێ، لەبیرت نەچی، بەلام:

کارى کە غەم و دەردى فەراقت بەمنى کرد

سەرما بەھەتیسو، با بە دەواری شەرى ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەوێ شیخ رەزاشم... بەلام بەداخەو شیعەرەکانی زۆریان پووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێتی چی... تۆ خوداکەى... ئەو لەکن خۆمان بێ ئینشائەللا، خۆ ئەوێ بۆ ھەموو کەس لیتنەدەى... رۆژیکى کچەکانى تەلەبەى بەشى کوردی دانشکەدەى بەغدا ھاتنە لام ھەموویان پێدەکەن...
* جا کوا کچمان ھەبوو...؟!
- بەدى، سێ چوارێکمان ھەبوو...
* نیویان لەپیاو دەچوون.

- ھاھا... وا... ھاتنە لام، پێدەکەن نین سەبەر. کوتم بەچی پێدەکەن؟! کوتیان وەللا مامۆستا عەلەدەدین سەجادی ئەرۆ لەسەر دەرس باسى شیخ رەزای بۆ کردووین و ئەو شیعەرەشى بەئەوێ خۆتندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێتی عەنتەرى نێرم

لێم لادە ئەوێک بتخەمە بەر حەملەبى کێرم

دەبگوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەرى نێر ھاتبوو بەرچاو (ھەموومان پێدەکەن)... ھەموو پێدەکەن، بەراستی ئەگەر لەبیرت بێ رەنگبێ، مامۆستا ئەگەر رووتت کردباو، رەنگبێ لە شتیکی سەیری بکردایە... بەلێ... شیخ رەزا، بەداخەو،

شیعەرەکانى، بلیتم چى، بۆ پیکەن نین دەبن، بۆ خوشى دەبن. بەلام کاکە، شیخ رەزا، ئەو کەسەى شارەزای ئەدەبى فارسى بێ، زۆر شاگردى عوبەیدی زاکانى بوو، زۆریش لەوى شاعیرتر بوو، یانى، موسەللەتتر بوو بەسەر وەزن و قافیە... بەلام ئى شیعەری عوبەیدی زاکانى دەعەینى ھالدا کە جنیوی داو، کە ھەجوى کردوو، نەتیجەبەکی موسبەتى لە شیعەرەکانى وەرگرتوو، بەداخەو شەخ رەزا ھەر جنیوی داو، بۆ خۆت دەزانى... ئەم جنیودانە وە نەبێ بۆبێ ئیسلاحى جامیعەى بکا... دەنا حاجى قادری کۆبیش جنیوی گەرەبە. بەلام ھیتن لە مەقابیلی وەیدا دەلێ: وەکو بالی پەرى پاکە جنیوت... چونکو جنیوێکەى موسبەت بوو. لەبەرەوێ ئەو نەقەدەم لە شیخ رەزا ھەبە... و پێم وایە، با ئەوێش دەبارەى شیخ رەزا بلیتم: ھێچ کوردیک لە شیخ رەزای ئەلعانىش فارسى چاکتر نازانى...
* فارسى؟

- بەلێ... بەعەقیدەى من، ئەلعانىش، لەو کوردستانە ئێرانەیدا، کە ھەموومان بەفارسیمان خۆتندوو، ھێچمان ناتوانین شیعەری فارسى وەکو وی بلیتم. مەحشەریکە لە شیعەری فارسیدا کە پیاو ھەر سەرى... تەعەججوب دەمیتێ. ئەلبەتە من دەگەل فیکرەکەى یەک نېم، بەلام تەماشای ئەو دوو شیعەرە دەلێ:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است

تعظیم چون کنند خداوند جاه را

من اکتفا بشیوهء ایشان نمى کنم

هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

کە رەنگبێ شاعیرە مەدداحەکانى فارس بۆ خۆیان مەدحى وای پادشایان نەکردوو، ئەمما پێم وایە ھێچى نەداوێتى چونکو کورد بوو... (پێدەکەن)... بەلێ...
* ئەى مەلای جەزیریت پێ چۆنە؟

- وەللاھى کاکە، توخواکەى من شتیکی نازانم بۆ دەبێ بەزۆرى... من کرمانجى وا نازانم... حەتتا کاک ھەزارم ئینتقاد کرد، کە تۆ دەلێتی ئەو لەگەل مەولانای پۆمى ھاوشانە... پێم وایە بێرێک زێدەرەوێت کردوو لەویدا. بەراستی شیعەریکی بۆ خۆتندەو کە من مۆتەوہجیبەى نەبووم، ئەلعانىش لەبیرم نییە، ھۆ وەتا دیوانەکەشى، بەداخەو فرسەتى وام نییە تەماشای بکەم، بۆم نابینریتەوہ. تەماشام کرد بەراستی عارفیکی گەرەبوو. رەنگبێ جەلالەدەدین شیعەری وای نەبوو. کە ابوو ھەزار بەخۆرایى ھیتندەى پێ ھەلنەکووتوو. بەلام ئەوێ ئەگەر مامۆستایەکی کرمانجى چاتر دەزانن لە من، ئەگەر

به وان بلتی... من گۆرانی چاتر ده زانم له کرمانجی. به راستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
ئه گهر عهرزت ده کهم برتیک له خانیدا شاره زاترم ئه ویه که ئه و له زۆر پترم خوینده وه... ده
بیتکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمه وه.

* به کرمانجییه کهی یا ئه وهی هه ژار؟

- به کرمانجییه کهی. هی هه ژاریش یارمه تی دام، پیاو حه ق بلتی، ئه ویش یارمه تی داوم
ئیدی. وه ختیکی شیعریکی تی نه گه یشتووم چووم ته ماشای هه ژاره که شم کردوه.
ته ماشام کردوه، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه ففهریه بکه ی هه ژارم
نه قد کردوه که نه یه توانیوه فله سه فه که ی خانیمان پێ نیشان بدا.

ئهو رۆژانه ش تووشی ئه دیبیتی زۆر گه وه ی کورد بووم به نیوی سه ید تاهیری هاشمی،
که ئیوه نایانسن... به راستی گه وه یه. ئهو، حه تتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ری می بوو
که به خۆرایی شه رحی له سه ر نالی کردوه. ده بی شاعیر لیبی گه ری، هه ر که سه وه کو
ده ریاییک، به شی خۆی لی هه لپنجین. حه یفه... حه یفه ئه و که سه ی له نالی ناگا، تیبی
بگا... لیبی گه ری با تیبی نه گا... به راستیش ئه وه نده ی جوان فه رموو. حه تتا له سه ر مه لای
جزیری کاک هه ژاریش ئه و نه قده ی هه ر هه بوو. ده ی کۆت مامۆستا هه ژار ده بوو ئه و
که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردییه کی سۆرانی، با
تیبی گه یشتبا، ئیدی لازم نه بوو ئه و شه رحه ی له سه ر بکا. ئه و عه قیده ی وایه...

* سه یید تاهیری هاشمی...

- به لتی... به راستی ئه دیبیتی گه وه ی کورده. ئه ده بنا سبکی گه وه ی کورده.

* په خنه گریکی باشیشه وا بزانه...

- په خنه گریکی باشه...

وتاره کانی له رادیو کرمانشاه وه ده ی خویندنه وه شتیکی به راستی نایاب بوون. به لتی،
عهرزت ده کهم، ئه و جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زمی کوردی هه یه. ده یگوت پتر له بیست
دیوانی مه وله وی...

* ده ستنوس مه به ست...

- ده ستنوسی هه یه. به لتی وه ده یگوت وه ختیکی مامۆستا مه لا عه بدولکه ری می
مو ده ری بس خه ری کی مه وله وی بوو، له منی نوسی که ئه تۆ عه قیده ت چۆنه... بنووسه، ئه و
شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوته و له هه مووم بۆ
نوسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردوه (پێ ده که نی). کۆتی ئه وه ی ئیوه له سه روه تاندا

چاپ کردوه یه کتیک له وانه بوو که ئه من به مه شکووک پیم موعه رپه فی کردبوو و من دلّم
نه هات ده و مه جلیسه خوسوسییه یدا بلیم کتیب له عیراقیدا هه تا ئه ستوورتر بچ پتری
پوول لی وه گیر ده که وئ... دلّم نه هات ئه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نی) به لتی، گوته،
زۆریان به مه شکووک ده زانم ئه وی ئه و هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه ئه وه ی که ئیمه
له سه فحه ی دو وه می...

* سه روه.

- له سه روه دا نووسیومه انه: هه رچه ن مه واچان...

* ئه وه هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ نار دووین: «مه حزووزهن هه ر که س
وه زوان خویش»، ئه و ده لتی: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لپن (ئه وه رنه گ) وای دروست
کردوه. ئه وه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستوه، ده لتی من ده ستم لی نه داوه، وه رن
نوسخه ئه سلپییه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. ئه م که سانه ی ته سه روفیان تیدا
کردوه پاش وی ته سه روفیان کردوه...

* ئه ی مه وله وی...؟! سه ید عه بدولر ه حیم.

- به لتی... سه یید عه بدولر ه حیمیش هه ر ئه و چاکی ده زانی.

* نا، مه به ستم وه کو شاعیریک چۆنی ده بینی؟

- من زۆر به گه وه ی ده زانم. زۆر سه یه، باره ها، له بیرته که له عیراقیش ئه گه ر
ده یانکوت به مونسه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (ئه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درێژ
ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعیریک بلتی (پێ ده که نی)، من شیعیرم بۆ نایی
به مونسه به، ده مکوت من شاعیری مونسه بات نیم، که چی ئه م کابرایه هه موو شیعه رکه ی
مونسه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته ئه و ج، پیم وایه...

* راستگۆ بووه، ئه وه یه مه سه له...

- به لتی زۆ راستگۆ بووه...

* به لām په نگه له هه مووی جوانتر ئه وانه بن که بۆ عه نه ر خاتوونی نووسیون؟!

- په ک، په ک، په ک... به لتی، پیم وانیه... دیاره له بیرت نه چی که،
نازانم شیعیری کامه یانه، پیش وی، حه ماغای ده ره ند فه قه ره یه، نازانم چی، که ئه ویش
له سه ر گلکۆی تازه ی له یلی...

* ئه حمه د به گی کۆماسی...

- کۆماسی بى، يا نازانم، به لى... گلکۆى تازه لىله دىپيش عه نيه خاتوندا کوتراوه. ئه گهر ئه وه نه با، يانى ئه وه شمان له ئىختياردا نه با، ده بوو به قه تعه شىعيرىكى عالمى ناسرابا، به راستى. پىتم وانىيه كه س شىنى بۆ خوشه ويستى خۆى وا گىرايى، وهك ئه و دووانه ههردوو كىيان گىراويانه. ههردوو كىيان زۆر چاكن... به لى... و خوشه ويستى عه نيه خاتونى ههه له مه رگه كه پيدا ديار نىيه. ئىدى، له نه خوشىيه كه پيدا كه جهرگى بۆ ده كاته، دللى بۆ ده كاته هه نار و ده لى كون كونى كه و بۆنى پىتوه كه، هه نار بۆ هه لامهت...

* ئه ويشى ههه بۆ عه نيه خاتون نووسيوه؟! *

- به لى. ئه ويشى ههه بۆ عه نيه خاتون نووسيوه... به لى... نه خىر، شتىكى سه يره. باوهه به رموو شىعيرىكممان... قه رار وا به مامۆستا تا بهر بۆمان بنوسى، ئه گهر ئىنشائه لالا سروه گه يشته فه سلى زستانى. بۆى، خوتىدينه وه مه فهوممه كه م له بىره ئه گهر شىعيره كانم له بىر نه بى، مه فهوممه بۆ خۆت ده زانى، كه... ئه گهر بىكه يه زىانىكى دىكه ش ئه و تام و بۆنه ي ههه هه يه، ده لى زستانه و عوزرى هه يه بۆ دىتنى... بچىته خزمهت شىخه كه ي، شىخى سه راجوددىن، زستانه. ناتوانم بىم، پىرم، نازانم چم، ئه من ناتوانم بىم، به فر رىگاي گرتووم، به لام ئه و كه سانه ي شه وقى زيارهت زۆرى بۆ هىنان، من رىگايه يان بى نىشان ده ده م زۆر به ئاسانى بۆن بۆ لاي وى، ئه ويش ئه و رىگايه يه كه هه ناسه ي من بۆ خزمهت شىخ كر دوويه تىبه وه، ره شانگه... هىند گه رمه هه ناسه كه م، به ره شانگه كه پيدا بۆن ده گه نه ته وىله... ئايا تا ئىستا فكرى وا ناسكت... پىتم وا به زۆر كه م هه به. له سه ر زستانى ناشىرىنى چه ند جوان... ئه وى كر دووه، به لى...

نوورى چاوم كه رىم (١) گىان:

به م نىوه شه وه سارده، سلا وىكى گه رمهت پىشكىش ده كه م. وه بىرم دى كه تازه عه لائه ددىن په يدا بوو كا ك مامه ندى شه ختانه ي هه زار ره حمهت له گۆرى بى و ده گه ل نوورى خوداى وه خه به رى، خه بهر ده زانى و به په له پىاوئىك ده نىرى بۆى بكرى و بىهتنيته شه ختان. سه رتان نه يه شىنم زۆرى پىنده چى عه لائه ددىن ده گاتى. به داب و ده ستوور له دىوه خان هه لده كرى كا ك مامه ندى ره حمه تى خۆى رى ده خا و ته ماشا ده كا تىنىكى ئه و تووى نىيه ده لى: «ئه وه يه عه لائه ددىن؟» ده لىن: «به لى». ده فه رمووى: «ههه سىك ته لاقى ده مامه ندم كه ون و كچى خۆم... بى تسى مامه ندى گه رمتره» منىش ئىستا وام به سه رهاتوو. منىكى به مندالى له بن كورسى ره ذى كوورانىدا په ره وازه بووم، به مىر مندالى و لاوى و ئه كبرى له لاجىن و شىلانائى له ته نىشت كووره ي سووربووه ي سه خته دارى به تىن ده نوستم، به پىرىش تووشى گه رماى به غدا بووم و له و ئاخرا نه شدا دىسان له كورسى به ركه مران خزاوم. ئه مسال ئه وه تووشى ورمى بووم. گو تىان بابم ئه تو له و قه لاقوو چكه دا به كووره ي نه فتى ئه م زستانه نه ك مه قاوى ده گرى به لكو تووشى ئىپىلگىش ده بى و سه كهت ده بى. وا چا كه خانوويه كى شوو فاژدار بگرى. پاش هه ول و ته قه لايه كى زۆر شوو فاژم په يدا كرد. ههه ئىستا كه ئه م نووسراوهت بۆ ده نووسم سه عات سى و نىوى پاش نىوه شه وه كه له سه رمان ده رپه رىوم و پالم وه ئاسنى شوو فاژ داوه. به لام ئه گهر له ترسى دا به خانم و تىرابام «به قورىانى به ژن و بالايى بم» سى به سى ته لاقم ده خوارد تسى خانباغى گه رمتره له و شوو فاژه.

كه رىم گىان! مزگىنىت ده مى دىزه ي سه رو پىمان له سه ر سى كوچكان دامه زرانده، به لام جارى ئاورمان كه م وه بهر داوه. هىوادارم ئه گهر له سه رمان ره ق نه بم و له برسان به لادا نه يه م و به كل كه له قه بگه مه به هارى واى بكو لىنم ههه و په ل بى. به لام كوا ئه وه به ته نى به منى پىرى سه رما برده له ده كرى. باوى ئىسويه ئه ي نوورى چاوى هه موو كووردىكى راست و دروست و ئه ده بدوست بگه نه هانام. ئىواره ي رابردو له لام بوون ده يانگوت ها زا گو و ها زا مه يدان. پىشنىارم كرد له پاش دىوانى حه رىق كتىبىكى شىعيرى به ناوى «ته بىعهت له شىعيرى كو ردىدا» ئاماده بكه ين. بىرم كر دووه بۆ خۆم

به تهنی چم پئی ناکری، واش دهسته وهستان نیم. ئەما دەمدی شتیکی باش دەردەچی بۆیه پەنام بۆ ئیوه دۆستانی لاو هیتنا. تکایه بچ هەدادان خەریک بن له به هاری «سێمان» و «نالی» و «حاجی قادر» و «پایزه» وه دەس پئی بکەن، تا دەگاتە زستانی سه یف هەر کەس له بهر خۆیه وه خەریک بئی نەواران بپنیتە سەر کاغەز، دیوانان بپشکن. سەفەرەن بکەن، خەلکی تازه ببینن. پتیوست ناکا هەر شیعەر بچ. نووسینی تۆم دیوه رەنگە زۆری وهک تۆ هەبن نەیاناسم به پەخشانی جوان وه سفی جوانی ته بیعت بکەن. کاک عەلی حەسەنیانی بئی ئەزمون نییه ببینن. بۆ خۆتان خۆیه سەندی وه لا بنین، لیک هالیتن. دیاره هەر به وه نده وه زه ود نابین. خەریکی کۆکردنه وهی هەموو جوړه فۆلکلۆریک بن. پەندی پیتشینیان، گۆرانی باش، حەیران، گەلۆ و چیرۆکی مندالان، کورپه ئەگەر خۆ سەخلەت بکەین زۆر هەژار نین. ئاغای خانباغی خوا را وه ستاوی بکا، قسە ی خۆشی قسە خۆشه کانی سابلانغی و خۆی ئاماده بکا، ئەحمەدی به حری خەریکی کۆکردنه وهی پەندەکان بچ، هەر کەس به قەد خۆی. دیاره من چاوه پروانی یارمه تی پیاو و ئینسانانم، له بالنده و درنده و برنده داوای هیچ ناکەم. رەش ئەحمەدی «تخفه مظفریه» ی پئی شک دئی. ده کری خاوه نه که ی ئەوه نده، پیاوه تی بکا و یارمه تیمان بدا. دەسبه چی ده گەل عەلی ته ماس بگره. بۆ خۆت و هەر کەسی دیکه پاش جیژن ده توانن سەرم بده و کەلله پاچه ته ماشا بکەن. من به هیوای ئیوه خۆم لهو قائمه قاله هاویشتووه. وه بالی کوردتان به ئەستۆی ئەگەر خۆتان ماندوو نه کەن. قاسم و سمایلی پاکزادت له بییر نه چی. له ئیستاوه دیه نیکی به هاری کوردستان بۆ پشتی کتیب ئاماده بکەن. که هاتی زۆر قسە ده کەین.

برات هیتن

(۱) کەریمی قەبیوو می.

کاک کەریم

نووسینه کهت له باره ی شاعیری پایه به رزی کورد (سالم) دا په سندکرا و ئەوه له گۆواره که ماندا چاپ بوو و سوپاست ده کهین. ئیمه وامان دانا بوو که له هەر ژماره یه کدا شاعیریکی مه زنی کورد بناسینین. بۆ خۆمان میترووی

ئەدهبی مامۆستا مه لا عه لانه ددینی خوالیخۆشبوومان له دەسدا بوو به لام زۆرمان پئی جیتیگی موقمانه نییه. چند کەسی دیکه ش نووسینی ئامال جوانیان له سەر شاعیره کانی کورد بۆ ناردبووین. به لام چ بکەن هەر ئەو سه رچاوه یان پئی شک هاتبوو و کەلکیان لئی وه رگرتبوو. بۆیه به دلمان نه بوو. ئەوه ی تۆ هەر چەند به داخه وه سه رچاوه ی وات نه بووه که سالم باشتەر بناسینی دیسان که لین پرکه ره وه بوو.

به راستی سالم شاعیریکی مه زنه و باش نه ناسراوه. که سیکی زۆر شارەزای ئەدهبی ده وله مەندی فارسی نه بچ ئەگەر سالمیش باش نه ناسی عەیب نییه. وا دیاره ئەگەر دیوانی سلامت له دەسدا بایه بۆ تۆیه کی که شارەزای ئەدهبی فارسی، ناساندنی سالم دژوار نه بوو.

که سیکی له ورده کاری شیعەر بگا و دیوانی ته واوی شاعیریشی له دەسدا بچ چۆن ئەو شیعره جوانه به لکو که م وینه یه ی سالمی له بییر ده چوو که ده لئ:

قەراری ئاشق و قانونی حیکمهت زیددی یه ک هاتن
که ته سکینی برینی دل به نه فحه ی زولفی موشکین بوو

یا:

به عیشوه و غه مزه بی مه عشوقه ئاشق کیتو له بن دپئی

به لای سالم که ننده ی بیستون موزگانی شیرین بوو

چ بنووسم، کورپه به گیانی تۆ هیتندەم نووسیوه چم له «نووسیندان» دا نه ماوه دیسان بۆ خاتری تۆ بۆ خاتری که سیکی به دل خۆشم ده وئ و هیوادارم خزمه تکاریکی باشی گەله بچ بهش و چاره ره شه که مان بچ، بۆ کەریمی نازیزم ئەم چند دپیره ده نووسم و ئەم دوو شیعره ی خۆم که زۆرم خۆش ده وین تۆمار ده که م:

تهک و ته نیام و عه زیزانم کوان؟

بۆنی گۆرخانه یی لئی دئی چی ژوان

نامه وئ پاشی نه مان بۆم بگری

ئیسسته ماچم بده یه کیژی جوان!

خۆت بناسه

خۆشه‌ویسته‌که‌م: خۆت بناسه بزانه تۆکتیی؛ مێژوو بخوینه‌وه و تێبگه له چ په‌گه‌زێکی، ئه‌گه‌ر بروا به‌مێژوونووسه‌کانی خۆمان ناکه‌ی، ئه‌گه‌ر وه‌کو جۆلاکه به‌سه‌ردری خۆت رازی نی، بروا به‌بێگانه‌کان و به‌رۆژه‌هه‌لاتناسه‌کان بکه بزانه ئه‌وانه ده‌بارهی تو، باب و باپییری تو، خاک و نیشتمانی تو، چی ده‌لێن و چی ده‌نووسن.

نازیه‌که‌م: تو کوردی، تو له نه‌ته‌وه‌کی خاوینی، تو په‌گه‌زێکی پاک، باپییره‌کانی پێشووی تو هه‌ر له‌م خاکه‌دا (که کوردستانی پێ ده‌لێن و ئیستا تۆی تیا ده‌ژی و داخه‌که‌م هه‌ر له‌ته‌ی به‌ده‌ست که‌سیکه‌وه‌یه) ژیاون، به‌لام چۆن ژیاونیک؟ وه‌ک تۆ دیل و ژێرده‌ستی دراوسێکان بوون؟ نه‌ به‌خوا ئه‌وان سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بوون و نازاد ژیاون.

گیانه‌که‌م؛ کورده‌گیان به‌قسه‌ی برای خۆت بکه، له‌ خه‌وی نه‌فامی هه‌لسه‌ تۆزی له‌ حالێ خۆت وردبه‌وه هۆشت بینه‌وه به‌ر خۆت، قۆلت هه‌لماله‌ به‌هه‌موو هێزی خۆت بقیژینه‌ بلێ: ئه‌منیش ئاده‌میزاد، حه‌قی ژیاون هه‌یه ئه‌مه‌وئ وه‌کو خه‌لک نازاد و سه‌ربه‌ست بژیم سه‌ربه‌خۆبیم ده‌وێت و حه‌قی مه‌شروعی خۆم داوا ده‌که‌م، له‌ دیلی و ژێرده‌ستی دراوسێکان جارس بووم و ئه‌مه‌وێت پرگار بيم.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٢)، خه‌زه‌له‌وری ١٣٢٢/١٩٤٣.

پۆزی کاره

چاکه به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌ حالێ خۆمان بکه‌ین و بزانی بۆچی وه‌پاش که‌وتووین؟ بۆ چما ئیمه له‌ په‌گه‌زی ئه‌و میلله‌ته نه‌جیبه‌ نین که به‌گوتیه‌ی مێژوو ئیقراری هه‌موو مێژووزان و رۆژه‌هه‌لاتناسیک یه‌کیک له‌ میلله‌ته هه‌ره‌ گه‌وره و له‌مێژینه‌کانی رۆژه‌هه‌لاته، مه‌گه ئیمه له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئه‌و قه‌ومه غه‌یور و دلیره نین که لاپه‌ره‌کانی مێژوو پرن له‌ شه‌رحی نازایه‌تی ئه‌وه‌وه به‌عالم ده‌سه‌لمێنن که قه‌ت له‌ چ ده‌ور و زه‌مانیکدا هێچ دراوسێک

نه‌یتوانیوه ئاسوک په‌رینی و بچیته‌ نیو سنووری مولک و نیشتمانی ئه‌و.

ئه‌دی بۆچی ئیستا و امان به‌سه‌رها‌تووه؟ بۆچی هێنده وه‌پاش که‌وتووین و بووینه ژێر چه‌پۆکه‌ی هه‌موو که‌س؟ ئه‌گه‌ر که‌میک بێر بکه‌ینه‌وه و تۆزیک له‌ حالێ خۆمان وردبینه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ مایه‌ی چاره‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئیمه هه‌ر ئه‌م نیفاق و دووبه‌ره‌کییه‌ی ناو خۆمانه، که‌ وای ئه‌سه‌ر هه‌موومان لازم به‌لکو واجبه بۆ رێکخستنه‌وه‌ی براکامان تیکۆشین په‌گورپه‌سه‌ی دووبه‌ره‌کیی له‌بن به‌پێنینه‌ده‌ر و یه‌کیه‌تی و براهه‌تی له‌ هه‌موو کوردستاندا دامه‌زرێنین.

ئه‌ی برا خۆشه‌ویسته‌کان، ئه‌ی لاوه‌ بێر رووناک و خوینده‌وارانی کورد؛ مایه‌ی ئومیدی ئه‌و قه‌ومه لیقه‌وماوه ئیوه‌ن، ئه‌ورۆ رۆژیک نییه ئیوه‌ بێنده‌نگ و هه‌ست دا‌نیشن و له‌ قوژبێتیک بخزن. کاتی ئاسایش و ته‌مه‌لی رۆیی، جه‌نگه‌ی هه‌ولدان و تیکۆشان و ماندوو‌بوونه، به‌لێ ئه‌م‌رۆ رۆژی کاره و نابێ قه‌ت له‌ کارکردن راوه‌ستن، ده‌نا ئه‌و هه‌له‌تان له‌کیس ده‌چی و زه‌حمه‌ت وه‌گیرتان ده‌که‌وتیه‌وه.

لازمه به‌دلێکی پر هیواوه به‌هه‌موو هێزی خۆتان بۆ پرگارکردنی نیشتمان وه نه‌جاتدانی هاوخوینه‌کانتان کۆشش بکه‌ن هێچ شتییک نابێ بپیته‌ پیشگری کارتانه‌ی یه‌کیه‌تی و براهه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌بنه‌ به‌ره‌لستی پێشکه‌وتنی ئیوه‌ و هه‌ز به‌له‌ناوچوونتانه‌ ده‌که‌ن، له‌ناو‌به‌رن.

ئه‌گه‌ر رۆژگار یارمه‌تی ئیوه‌ی نه‌دا ئه‌گه‌ر چه‌رخێ چه‌په‌گه‌رد به‌مرادی ئیوه‌ نه‌گه‌را مه‌به‌زن و مه‌یدان به‌تال مه‌که‌ن و دلنیا‌ین به‌سه‌ر هه‌موو قۆرت و ته‌گه‌رێکدا زال ده‌بن و له‌ هێچ که‌س و هێچ شتییک مه‌ترسن خوا پشتیوانتانه و هه‌میشه ئه‌م وتاره‌ی پیغه‌مه‌به‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه‌ویستی یه‌زدان که‌ ده‌فه‌رموویت:

«کار بکه و دلنیا به‌ئاوات ده‌گه‌یت!»

له‌بیر بیت و بیکه‌نه سه‌رمه‌شقی هه‌موو کارێکتان تا به‌یارمه‌تی یه‌زدان حه‌قی مه‌شروعی خۆتان له‌ بێگانه‌ ده‌ستپێنه‌وه.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٥)، رێبه‌ندانی ١٣٢٣/١٩٤٤.

سکاایهک له گهڼ نیشتمان

ئەوی نیشتمانی خوڤشه ویستم، بۆیه هیندەم خوڤ دەویە ی چونکو ئەمن ئیستا که لاویکی توند و تۆلم له پیتسا کۆرپه یه کی لاواز و ساوا بووم له دامینی تۆدا گه وره پهره وازه بووم و گه یشتوو مه ئەم رۆژه گه وری وهک (حه زه تی محمه د «ص») و گوئیان له قورئان خویندنی ده بوو ئیمانیا ن پیهیتنا، یا له حالیکه که کتیبه ئاسمانیه که ی ئەم زاته پهرده یه کی ئەستووری له نیوان خویان و ههوا و هه وه سی ناپاکه که یان ئەکیشا و پیاوه زانا و تیکه یشتوو کانی له وان به زیاتر ده زانی و ده یفه رموو:

«هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون»!؟

خوینره خوڤشه ویسته کان ئەگه ر نمونه ییکو له ژبانی عه سری خویمان نیشان بدهین سه رتان سو رنامینی ئەویش ئەمه یه: ئا غاییکی کوردی عیراق، به لکو سه ردار عه شیره تیک یه ک دوو سال له مه وه به ر نامه ییکی بۆ ئا غاییکی کوردی ئیران نووسی بوو: «که دهستی من و دامانی تو نه که ی به هیج باریک له پیتناوی کوردایه تیدا تیبکۆشی چونکو کوردایه تی مانای ئەمه یه هه موو لاه خوینده وار و گه نجه تازه پیکه یشتوو ده کان بینه سه رکار و ئیمه له ژووری دیوه خانا دا نیشین».

ئیمه نازانین خوینره به ریزه کا ئمان چه نده فه رق له نیوان ئەم ئا غا کورده عیراقیه خوڤشه ویسته و (ئهو جه هل) و (ئهنه س) دانه نین به لام ئیمه ئەلین: ئەی به برین چی دهستیکی بۆ زبانی نه ته وه ی خو ی داوینی مه ردوم ئەگریت ئیوه ش بلین ئامین.

گۆقاری (نیشتمان)، ژماره (٦)، ره شه مه ی ١٣٢٢/١٩٤٣

شیخ یوسف شمس الدین البرهانی

«چه ندیک له مه وه پیتسا به سه رهاتیکه دوور و دریزی ئەم زاته م نووسی بووه و پیتسا که شی ئیداره ی ناوه ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بینیرنه دایره ی چاپه کانی کۆمه له، به لام عه نینی ریساله یان بۆ ره دکرده وه تا چاوتیکی تری پیدا بخشینم، ئیستا خه ربکی ئەو کاره م به لام تا حازر بوونی به سه رهاتی موفه سه لی شیخ، چه ند دیریک ده باریه ی ژبانی ئەم زاته ده نووسم».

که میری گه وری ره وان دز له داگیرکردنی ولاتانی (سو ما و برادۆست بووه وه - ١٢٤١ هـ)، به ولاتی لاجاندا ده گه راوه ره وان دز، به گوندی (نه لۆس) دا که گوندیکی زل و دارای قه لاتیکه بلینده را ده برد خه لکی ئەم گونده که به (به گزاده) نیویان کردبوو، پیتیان وابوو میر شکاوه و به شپرزیه یی هاتو نه وه، ده ستیان کرده گه پ پیدان و «قه بو، قه بو» یان لیدانا وه؛ میر رقی هه لستا گه راوه کوشتاریکی زلی لیکردن، ته نیا ژنیک به کورپکی ساوای مه مک مژه وه رزگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه لات له گوندی (عیسا که ند) جیگیر بوو، کوره که ی (وسوو) به خیکرد تا گه وره بوو کرا به گوتلکه وانی (ئا غا). به لام (وسوو) که دیتبووی له مزگه وتی فه قیتیان ده خوین ئەویش ئاره زووی خویندنی کرد، هه موو به یانیک ده چوو ه کن مه لای ئاوه دانی ده رسی ده خویند تا ببیته (مه لا!).

ئا غا که زانی (وسوو) ده رسی ده خوینت بانگی کرد و لیتی توو ره بوو گوتی: ئەگه ر جاریکی دیکه بزانه م ده رست خویندوو ده تکوژم، به لام هه ره شه ی ئا غا گیانی پاکی (وسوو) ی له خویندن نه گپراوه و ئیجازه ی له داکی وه رگرت و رۆیشته شاری (سابلاخ) له مزگه وتی (رۆسته م به گ) دهستی به خویندن کرد. چه ندیک علومه دینی خویند پاشان سه وه دای ته سه وه فی که وه ته میتسکی، وه کو ده گپرنه وه خه ونیک ده بینن پیتی ده لین وه ره شیخ عوسمان بانگت ده کا، ئەویش له به ر ساده یی خو ی وا ده زانیت شیخ فه قه ت له (مه که) و (مه دینه) ی ده بن، ده ست ده داته گۆچان و توورینی نان و ملی رینگا ده گرت، نازانه م له چی شاریکی کوردستانی عیراق پیاویک پرسیری لی ده کا: «بۆ کو ی ده چی؟» وه لامی ده داته وه ده لی: ده چم بۆ (مه که) ی خزمه ت شیخ عوسمان، کا برا پیده که نی و ده لی: «فه قی، شیخ عوسمان وا له ته ویتله»، ئەو نیتیک بوونه وه ی رینگا دلخو شیتیک بۆ (وسوو) سازده کا، رینگای ته ویتله ده گرتته پیتسا ده خزمه ت حه زره تی شیخ عوسمان (سراج الدین) دا تا چه ند سال ریازه ت ده کی شیت پاشان له لایه ن ئەم زاته مو عه زه مه ئیرشادی بۆ مو کریان ده دریت، پارانه وه و تکای زۆریش نه ی توانی باری ئەم وه زیفه قورسه له سه ر شانی (وسوو) یا وه کو حه زره تی سیراجو ددین فه رمو یانه (مه لا و سوو) لابه ریت، به نا چاری دیتته مو کریان له گوندی (بو رهان) داده نیشیت مه شه ور ده بی به (شمس الدین البرهانی)،

دوای چەند سالیکی دەچیتە گوندی (شەرەفکەند) لە زەویێکی بێ کەلک خانەقاییک بینادەنێ و دەست دەکا بەئیرشاد. لە سالی (١٢٢٨ھ) دەتەمەنی ٩٧ سالییدا لەم جیگایە وەفاتی کردوو و نپژراو.

شیخ یوسف پیاویکی زۆر مۆتەعەسیب بوو بۆ قەومی کورد، هەمیشە بەکوردییکی پەتی دواو، بەفەرمانی ئەم زاتە موقەدەسە گەلیک کتییی شەری وەکو (ابن حجر) لەلایەن مەلاکانەوێ کراوێتە کوردی، مالا و دراو نەیتوانیوێ هیز بخاتە سەر مێشکی، دەوڵەمەند و هەژار لەبەرچاوی وەکو یەک بووێ خوای لی خۆش بێ.

گۆفاری (نیشتمان)، ژمارە (٩٠٨٠٧)، بەهاری ١٣٢٣/١٩٤٤.

ئەدەبیاتی تازەى سۆڤیەت

نامەى كەپكى ديل

هەلبەستەى: ئارکاد

خۆشەویستەكەم

غەم و دەردى من یەكجار زۆرە، لە درێژایی شەقامى مژاویدا گۆراییبەکانى ئێمە لەپیش چا و ن دەبن، ئەم بەخەر و دۆلاند دەبەن و بۆلای شارى مەرگم رادەكێشن، بەتەنێ هەر ئەم نیم بەلكە هەموو كچانى گوندەكەم دەگەلن. خواهی نەخواهی لە كەسوكار و مالى خۆمان دووربووینەو، ئاوێلەكانم هەموو بەتاو دەگرین، بەلام ئەم لەبەر زۆری غەم و فرمیسكم لە چاویدا قەتیس ماو. ئاواتم هەر ئەو نەو نەو بەكە كەزىەكانى خۆم وەبەر ئەو چەرخانە بەم كە هەمیشە دەسوورین، بەلام سوودی نییە، دەگەل ئەو كێشكچیانەى ئاگاداریمان دەكەن هیچ ناكړئ!

خۆشەویستەكەم

لەو كاغەزە ژاكاوێ نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلێم ئەو وتانە بەخوتینی خۆم دەنووسم چونكو خوتین دەرەگ و دلێ مندا بەستوویەتی. بەلكە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم كە لە گیرفاندا شاروومەتەو و ئەتۆش تەكا دەكەم بۆ خزمەكانى بخوتینیەو. ئەتۆ چووتە جەبەهەى جەنگ و ئەم

تاویستا لە تۆ بێ خەبەرم، تەنانەت ئادریسیشت نازانم، ئەدى بۆ كوێ؟ بۆ كوێ دەنووسم؟ تەنیا مەوزوووعیكى دەدەمە دەستی دوژمن تا پێم پێكەنى!، ئەم بەقەولى گۆرانیبیژانى شارەكەمان وەلام بەئاسماندا دەنێرم.

نامەكەى من كە بەدواى بادا بۆلای هەوران دەروا، شايدە رۆژێك دەگەل پێشكە پێشكى بارانێ وەدەس تۆ بكەوێ.

خۆشەویستەكەم: ئێمە بەبەستینی چۆمە بەرینەكانى خۆماندا تێپەرىن و چەپكە گۆلیكمان لە چۆمى هاویشت^(١)، شەپۆلێ ئاوێ چەپكە گۆلەكانى مەى قوم كرد، ئاوالەكانم هەموو هەویا پراووبون، تەنھا چەپكە گۆلەكەى من قوم نەبوو و ئاو بردى. لەوكاتەدا ئەتۆم بەجلكى سەربازیبەو هاتە پیش چا و، لەسەر بەردیكى راوہستابووى و كالاوہكەت بۆلای من رادەوہشان و بزەت پێم دەهاتى، گۆلە بەهەوادا دەرویشتن بەلام وەتۆ نەدەكەوتن و ئەگەر ویشت كەوتبان نەیان دەپرى و برینداریان نەدەكردى. لە پاشان ئێمە بەدایى جاران دەگەل بێكتر وەرى كەوتین، ئەم لەو كاتەدا پێم وابوو كە بەدەختى بۆمە لە خەو و خەيالێك زباتر نییە، چونكو لەتەنیشت یەكترین و خۆشەختین. ئەدى هیچ پێمان وانیبە كە عرابەكانى دوژمن بەنیو زەمەند و گیاوگژ و دەخلداندا رێگامان بۆ دەكەنەو.

لەو عانەدا ئەم پێم وابوو خێزانى تۆم، بێكترمان لە ئامیز دەگرت و قاقا پێدەكەن. چەپكە گۆلەكەى من هەروا بەسەر ئاوا دەرویشتن، بەلام بێركردنەوى من لەو بابەتەو بێ كەلكە، چونكو بەراستی ئەم پروام بەفال نییە.

خۆشەویستەكەم: تاو پەریو، تارمایی بەسەر لێرەوارەكاندا كشاو، بەسەر چلوکی دارەكانى كاج دا و، بەپەریوچكەى ئاسماناندا مانگی هەنگوینی منى لێقەوماو، دەچیتە پیش. لە پەنجەرە گۆلێ عال دەبێندرتین كە ئاونگیان لەسەر دەدرەوشی.

هەر دەلێ چاوی كاله دەگری، بەلێ دەگری تا نەنگى من نەبێنى و دەزانى چ شەویكە لەپیشدا یە!، شەویكە كە نازانم لە ئامیزی پیاویكى بێگانەدا یا لە باوہشى خاكى شاردا دەبێ بنووم. ئەم بەنەدیەكى شەرمەزار زباتر نیم تا دەژیم، لەباتى وەى دەگەل توجووت بەم دەگەل خەم و كوێرەوہرى

بوومه ئاوال. بهسه ئه و شكايه ته خوڤايانه، مائئاواييت ليدده كه م و نازام ئه و نامه نووشتاوه و هت له كوئ پيدده گات. ئه گه ر ئه و نامه يه ت پينه گه يشت، ده بئى نامه دريژه كه ي ديكه بخويينه وه، كيهه نامه؟، ئه و نامه ي كه فرميسكى ده سگيرانه كه ت له ريگاي ئاسنى نووسيوه. ئه گه ر ئى منيش نه بئى هئى ئه و كچانه يه كه له سه ر هه موو شه قامي ك و هه موو ريگايه كي ئاسن فرميسكيان رشتوه.

بيخويينه وه و وه لامه كه ت ئاماده بكه و به نووكى سه ر نيزه ته وه بيه يته به رلين. گویت له دهنگم بئى و به دريژايي ئه و ريگايانه فرميسكه كاني من به خوئنى دوژمنان بشووه. ئه من له تو دهنوسم، له تو ده پاريمه وه و ده ليم به و چه شنه ناتوانم بريم، نهنگى من بشووه، په له ي بكه تو له م بستينه وه، به تايبه تى تو له ي خاكه كه م بستينه وه، ئى كيهه خاكى؟، ئى ئه و خاكه ي له ژير پيماندا نه رم و ره حه ته.

گوڤارى كوردستان، ژماره (٢)، ٣٠ سه رماوه ز٤٣٢٤، ٢١ ديسه مبه ر

(١) ئوكرانى و هينديك له شارانى ديكه ي روسيه له روژى جه رنى ... دا (ناوى جه رنى كه ناخويندريته وه) كچان هه ربه كه چه پكه گوئيكى ده به ستن و به ئاوتى داده دن، ئه گه ر گوڤ قوم بئى نيشانه ي به ده ختيبه و ئه گه ر قوم نه بوو ئه وه باشه.

ئىقتىباس له پوژنامه ي نازوو

نازايه تى سمايل ئاغاي سكو

ده گيڤنه وه ده لئىن سمايل ئاغاي سكو سهردارى ره شيد و به نيويانگى كورد له چاخيكدا كه شارى ره زايه ي داگير كرد له پيش ته وه دا بچيته نيو شارى، گه وره گه وره كاني ولات به پيريه وه چون و له ده ره وه ي شار ديدنه ييان ليكرد. سمايل ئاغا ده هات و ده چو گه فى ليدده كردن، له و كاته دا ماريك له و مارانه ي كه به به بئى ره زاي له و ولاته دا مه شه وورن بو لاي هات. سمايل ئاغا بو ئه وه ي نازايه تى خوڤيان پئ نيشان بدا و به يه كجاري بيان تو قيني، داها ته وه و ماره كه ي گرت. ماوه يه ك هه ر هاتوچوو و هه ره شه ي له وان كرد و ماره كه ي ده ده سته وه دا، له نه كا و رهنگى بزكا و ليوى به ددان گه ست و ماره كه ي له هه ردى دا و كوشتى. له دوايه خه نه جهرى

هه لگيشا و ئه و قامكه ي كه ماره كه پيوه ي دابوو په راندى و ده گه ل ئه وه شدا كه خوئنى قامكى وه ك پلوسك هه لى ده داشت وازى له قسه كردن نه هينا تا قسه كه ي ته وا بوو.

وام بيستوه له پاش كوشتنى ئه و مه رده نه به رده و ئه و پياوه نه به زه و ئه و سه رداره به جه رگه كه له سالى (١٣٠٩) دا به درو و ده له سه هه ليان خه له تاند و هينايانه ناو شارى شنو و له وئى به فيل شه هيديان كرد، كه لاكيان له نيو كه لاكى سائيرى شوهه دادا به و قامكه په ريوه ناسيبه وه، چونكو هينده شپريزه كرابوو ئه گه ر ئه و نيشانه ي نه بوايه به زه حمه ت ده ناسراوه.

روژنامه ي (كوردستان)، ژماره (٣)، ٢٦ به فرابارى ١٣٢٤ / ١٥ ژانويه ١٩٤٦.

نازاديمان دهوئ

شه ش سال جهنگ بوو، شه ش سال خوئى رزا، شه ش سال كوشتاركر، شه ش سال، به لئى شه ش سالى ته واو ئالا هه لگه كه كاني ديوكراسى بئ وچان و پشودان، بئ دامان و راوه ستان هه و ليان دا و تيكووشان و خه و و خواردنيان له خوڤيان هه رامكرد. بوچى؟ هه ر له به ره وه ي بناغه ي زولم و زوردارى پرووخين و ره گوريشه ي جه وور و بيداد له به ره ت ده ربيتن و نازادى و ديوكراتى له گيتيدا بلا و بكه نه وه و نه هيلن چيدى زورداران مالى هه ژاران بخون و به ده سته لاتان هه قى بئ ده سته لاتان پامال بكه ن. له پاش كيشه و هه رايه كي زور، له پاش جهنگ و كوشتار و خوئى تر ييبه كي به سام، له دواى زه ره ر و زبانيكى بئ نه ندازه نازادى خوزه كان زالبون و ده س له كوشتار هه لگيرا، خوئى تر يى نه ما، كووشكى زولم و ئيستيبداد رووخا، نه مامى جه وور و بيداد هه لگيشرا، موئسولينى كوژرا هيتله ر مرته ي ليبرا گورنيك گيرا و دنيا هه ساوه.

جا ئه و جا باوى هه ژار و زورليكر او و ليقه و ماوانه و كاتى هاواركردن ها تووه و ئه و نه ته وانه ي كه هه ميشه له ژير پيى دوژمندا نالا ندوويانه هاوار ده كهن و ده لئىن: «نازاديمان دهوئ»!

ئيمه ش و اتا ميلله تى كورد به كيكيان له و نه ته وانه ي كه له ميژه ديلا و به خسير و ژير چه پوكى و تامى نازاديمان له بيير چو ته وه و ده ميكه ده ره ده ر و

قورپه‌سه‌ر و زۆرلپكراو و تيشكاو و داماوين. ئيستاكه كولواوكه‌ى
هه‌ويامان بۆ كراوه‌ته‌وه و تا راده‌يه‌ك ژباوينه‌وه، هاوار ده‌كه‌ين و ده‌لئين
نازاديمان ده‌وى، به‌لئى نازاديمان ده‌وى و نابئى چيدى ديل و ژيرده‌ست بين و
ئاماده‌ين له رينگاي نازاديدا فيداكارى بكه‌ين و ده‌س له‌گيان و مالى
خۆمان هه‌لگرين.

رۆژنامه‌ى (كوردستان)، ژماره (٥)، ٢٩ به‌فرانبارى ١٣٢٤ / ٢٠ ژانويه ١٩٤٦

نامه‌پيكي سه‌رئاوه‌له

براى هه‌ره خۆشه‌ويستى: مه‌جدى گيان
له‌پيشدا تكات ليده‌كه‌م لوتم لئى خوار نه‌كه‌ى و رووم لئى وه‌رنه‌گيپرى و
قه‌لس و تووره و زيز و دردۆنگ نه‌بى و وه‌په‌له‌نه‌كه‌وى و پييت وانه‌بى
ئه‌من لينگه‌به‌ريت ده‌كه‌م و ناخۆشم ده‌وييى و ناتناسم و نازانم چ شيرين
كورپكى.

خۆشه‌ويسته‌كه‌م: پروام پييكه ئه‌تۆم به‌قه‌ده‌ر چاوى راستم خۆش ده‌وييى و
باشيشت ده‌ناسم و ده‌زانم:

ئه‌تولاويكى خوينده‌وار و دانا و تينگه‌بشتوو و بيريروون و پيتۆلى، ئه‌تو
زۆرت كوپره‌وه‌رى ديوه و سخله‌ت كيشاوه به‌دوى خويندندا هه‌له‌وداى
ولانان بووى، ئه‌تو ئيستاكايين «موديرى و مامۆستاي هه‌ره‌گه‌وره‌ى
ده‌بيرستانى مه‌هابادى». وه ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شم بيستوو كه ئه‌وسال چوويه
تاران و له‌وى له تاقىكرده‌وه‌دا وريايى و زرنگى خۆت نواند و رووى
كوردانت سپى كرده‌وه و بييجگه له‌وانه ده‌زانم كورپى زانايه‌كى به‌نيويانگ و
ماقولى كوردستانى و تينگه‌بشتن و زانينى بۆ تو به‌ميرانت گه‌ببوه.

به‌لام داخى گرانم نازانى به‌زمانى كوردى و، واتا زمانى داىك و بابى
خۆت بنووسى!، يا ده‌زانى و به‌ئانقه‌ست و خراب و تيكه‌ل و پييكه‌لى
ده‌نووسى. ئه‌گه‌ر نايزانى ئه‌وه هه‌ولده تيبكۆشه خۆت ماندوو بكه فيربه‌جا
ئه‌وجار بنووسه، خۆ ئه‌گه‌ر ده‌زانى و هه‌ر به‌ئانقه‌ست و ده‌نووسى، پيويسته
بزانى و تيبگه‌ى كه به‌و كرده‌وه ناشيرينه دلى هه‌موو نه‌ته‌وه‌ى كورد له
خۆت ديشينى و ده‌بيسته نيشانه‌ى ته‌وس و پلار و تووكى كورپه‌كاني
هاوخوين و هاوينيشتمانت، براكه‌م، هه‌ر كورديكى خونگه‌رم و

نيشتمانپه‌روه‌ر و كورديزان چاوى به‌نووسراوه‌كاني تو بكه‌وى نيوجاوانى
گرژ ده‌كات و تووره ده‌بى و مل ده‌نى له پرته و بۆله و... پروات بئى ئه‌من كه
خۆم به‌برايه‌كى به‌ئه‌مه‌گ و... (١) و به‌كه‌وچكه ئاويكى وه‌مه‌له ده‌كه‌وى،
پيتم خۆشنه‌بوو كيشت ده‌گه‌ل بكه‌م و به‌خۆتدا بشكينمه‌وه و دلت بيشينم.
له‌به‌رئه‌وه گوتى خۆم لئى ناخنى و قوروقاپ دانبيشتم و چاوه‌نۆز بووم كه بۆ
خۆت ئه‌غبار بيه‌وه.

ئه‌مه پيى چوو هه‌تا ئه‌وشۆ له ژماره (١٥)ى رۆژنامه‌ى كوردستاندا
نووسراويكى تۆم له‌ژير سه‌ره‌تاي (ئاتۆم)دا چاوپييكه‌وت به‌راسى كه
خويندمه‌وه وه‌ختابوو له‌داخان شه‌ق به‌م و بدريتم! وه‌يه‌كجار زۆر تووره بووم
و گه‌لنكم پيش خوارده‌وه و تارماييم به‌سه‌رچاوى كشا، ده‌سه‌به‌جى ده‌ره‌ه‌ل
بووم و ده‌ستم دا قه‌له‌م و ئه‌م نامه‌يه‌م بۆ نووسى: ترووسكه‌كانم، به‌به‌له‌ى
چاوانم مه‌جدى گيان به‌قوربانى ده‌بم ئاخى پيتم بلئى ئه‌تو ئه‌و نووسراوانه بۆ
كئى ده‌نووسى؟ له‌كنه خۆت بۆ كوردانى ناووسى؟ بۆيه‌ى ناووسى خه‌لك
بيخوينتيته‌وه و كه‌لكى ليوه‌رگري، بۆيه‌ى ناووسى هه‌موو كورديكى
خوينده‌وار و نه‌خوينده‌وار تيبى بگا؟ ئه‌دى بۆچى و تيكه‌ل و پييكه‌لى
ده‌نووسى؟ بۆچى به‌كوردپييكى په‌تى و پاك و خاوين و به‌ريوجى ناووسى؟
كه بۆ خه‌لكى قازانجى هه‌بئى.

براگيان، ئه‌و چه‌شنه نووسينه بييجگه له‌وه‌ى هيچ قازانجپييكى بۆ كوردان
نييه زيانيشى يه‌كجار زۆره، چونكو ئه‌و رۆژنامه‌يه به‌دنيدا بلاوده‌بيته‌وه و
ده‌كه‌ويته ده‌س دوژمنان و ئه‌وانيش له بيانو ده‌گه‌رپين كه نووسراوه‌كاني
تۆيان خوينده‌وه ده‌بكه‌نه هه‌را و ليمان له‌چه‌بله ده‌ده‌ن و ده‌لئين؛ چۆن
ئه‌وه‌يه زمانى كوردى! ئه‌وه‌يه ئه‌و زمانه‌ى هيندديان پيته‌له‌ده‌گوت و شاخ و
باليان بۆ دروست ده‌كرد؟ و ده‌يانگوت هينده هينده باش و به‌ر ئاوه‌له‌يه،
به‌و بۆنه‌يه‌وه هه‌ويام هه‌يه له‌وه‌ى پاش زۆر به‌ششينه‌بى بنووسى و هه‌تا
ده‌توانى وتاره‌كانت په‌تى بن. ئيدى به‌خوام ئه‌سپاردى.

رۆژنامه‌ى (كوردستان)، ژماره (٧)، ربه‌شه‌مه ١٣٢٤ / ٢٠ فوريه ١٩٤٦.

(١) ئه‌و شوپنه له ده‌قه ئه‌سليه‌كه‌دا ناخويندريته‌وه.

ئەى دىنيا بزانە كورد سەربەخۆنى دەوى

زۆر كەس بە تايبەتى ئەو كەسانەى كە سەربان لە سەياسەت دەخوړى پېيان وایە كە هەلپەپرنهوه و قىامى نەتەوهى كورد و داواى ئىستىقلال و ئازادى و سەربەخۆنى كردنى ئەو مەيللەتە هەر لە تاوى جەزەبە و زۆرى كاربەدەستانى مچومز و زۆردار و بلەوهزى بېگانەپە، ئاشكراپە كە بېگانەكان يانى فارس و عەرەب و تورك لەو ماوه دوور و درېژەدا كە دەستەلاتيان بەسەر كورداندا هەبووه هەرچى نەدەبوو بكرى دەگەل ئەو مەيللەتە دلپاكەيان كردوو و خۆيان لە هېچ خراپەبېتەك نەپاراستوو.

ئىستاش خۆينى شەهيدانى رېگای سەربەستى كورد كە بەدەستى كەمالى بى كەمال و دەستوپتەندە خۆينمژەكانى رېژاوه هەر دەكولى. ئىستاش گولالە سوورەكانى كىوى ئاگرى خۆينى نەوجەوانانى رەشىد و ئازادى كورد وەبىر پىاو دىننەوه. ئىستاش قاز و قووژ و زىر و هۆرى ژن و مندال و هاوار و نالە نالى لاوانى برىندارى كوردى مەريوان كە لە سالى رابردودا بەدەستى سەرتىپ هۆشمەندى دىكتاتور قەتل و عام و تارومار كران لە گوپيان دەزرىنگىتەوه، ئىستاش بەندىخانەى ئەو دژمنە زۆردارانە پرن لە لاوى بى سووچ و تاوانى كورد و هەر رۆژە نارۆژتېك يەكېك لەوان بەسېدارەوه هەلداوەسرى.

خۆ حالى زارى كوردى هەژارى بارزان كە چەند مانگ لەوهى پېش دەولەتى ئىستىعمارى عىراق تالان و بى خانومان و دەربەدەر و مالىترانى كردن لە هەموو كەس مەعلومە و ئاشكراپە، دروستە كە ئەو كردهوه ناشىرناوە رۆژ بەرۆژ هەستى تۆلە ئەستاندەوه لە دللى لاوانى خۆين گەرم و مللەتپەرستى كوردا بەهتتر دەكەن. دروستە ئەو رەفتار و ئاكارە وەحشىانە سات بەسات لاوان وەگەنجانى كورد بۆ لاى رزگارى و ئازادى هان دەدەن بەلام راستىكەى ئەوهپە ئەوانە هېچيان نەبوونە هۆى هەلپەپرنهوه و قىامى نەتەوهى كورد، ئەوانە هېچيان كورديان وادارا نەكردوو كە داواى ئىستىقلال و سەربەخۆنى بكا بەلكو كورد مەيللەتېكى (١١) ملىونىپە و بەهەموو شەرع و قانونىك حەقى ئىستىقلال و سەربەخۆنىپە هەپە و داواى ئەو حەققە مەشروعەى خۆى دەكا.

ئەى دىنيا، ئەى دىناى ئازادى تەلەب، ئەى دىناىبىكى شەش سال تەواو دەگەل زۆرداران مەلت كرد و لەو پېناوەدا بەشى زۆرى لاوانى خۆت بەكوشت دا، بزانە: كورد ئىستىقلالى دەوى. بزانە: كورد زولمى لىكراوه حەقى خوراوه مولكى لى داگىركراوه و دەپهوى بەحەقى خۆى بگا. بزانە: كە سەياسەتى شوومى ئىستىعمارى بۆ قازانجى خۆى ئەم مەيللەتەى لە ئازادى بى بەش كردوو و لە ئەنجامدا بزانە كە كورد روشدى ئەوهى هەپە كاروبارى ماله خۆى بەچاكى هەلسوورپىنى و پىداوىستى كۆمەگى كەس نىپە قىوومى ناوى و تا تاقەتى لىدەپرى سەر وەبارى كەس ناهىنى و بۆ ئەستاندى سەربەخۆنى هەول دەدا.

رۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (٢٩)، ١٠ خاكەلپه ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦.

ژوانى دوو خۆينمژ

لەو كاتەدا كە پاش شەش سال شەرى و كوشتار، پاش گەلېك رەنج و ئازار و خۆينمژان و پىاوكوژان، داواى زۆر كۆپرەوهرى و دەربەدەرى و تالان و برۆ، ئادەمىزاد دەپهوى لە بەروبووى كردهوى خۆى بخوا و لەژىر سىبەرى دارى ئازادىپى كە بەخۆينى خۆى پەرودەى كردوو و چەند سالان بەدبارىپەوه دانىشتوو، دانىشى و بحەسپتەوه و ماندووى ئەو دەورەى شەرى لەبىر بچىتەوه. لەو رۆژانەدا كە لە هەموو جىگايەك قسە لە سولح و ناشتى دەكرى. رادىو و رۆژنامەكان بلأويان كردهوه كە دوو جەردەى پىاوكوژ، دوو زەروى خۆينمژ، دوو مارى بى رەزا، دوو زۆردار و دىكتاتور دوو دوژمنى خۆينى كوردا! يەعنى نورى سەعید پاشا و سىراج ئوغلۆ بۆ بەستنى پەيمانىكى نووى يا تازەكردنەوى پەيمانى شوومى (سعد آباد) لە ئانكارا كۆبوونەوه، ئايا ئەو پەيمانە چىپە؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆپە بەستراوه كە قازانجى بۆ ئادەمىزاد بى؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆپە بەستراوه كۆمەگ بەراوهستانى ناشتى و سولح بكا؟ نە نە ئەو پەيمانە... قردانى ئادەمىزاد..... تىك دانى..... چونكو ئەو كەسانەى.....

رېنگر و شەپانى و.....(١) ئەوانە لەوانەن بۆ دەسرتىكى قەيسەرىبىكى ئاور تىبەردەن، ئەوانە دوژمنى سولح و نەتەوى ئادەمىزادان و ئەو پەيمانە شوومەيان بۆپە بەستوو كە تۆوى كورد لەسەر زەوى نەهپلن و ئەو نەتەوه

بۆجى كوردستانو لەبىر كەردووە؟

بەقەلەمى: ئەحمەد حەمروش

كورد ئىيرانىن و بىجگە لە ئىيران حەشارگە پەكيان نىيە مېللەتى ئازا و لەمىژىنەى كورد كە لەبەر هەندىك شت لە نىشتىمانى ئەسلى خۆى دووركە وتۆتەو و ئەورۆ لەژىر چەكمەى نۆكەرانى ئىستىعمار و تەرفەدارانى سىياسەتى (پان توركىسىم) ژيانىكى تال و پر لە ناخۆشى رادەبوئىر، ئاخىرى رۆژىك دەبى راسستەو بەى و شىرانە زنجىرى ئەسارەت بېسىنى و تۆلەيهكى زۆر بەسام و پىاوانە لەو كەسانەى دەستدرىژيان بۆ حقوقى وى كەردوو و ئازارىان داو و ئازادىيان لى سەلب كەردوو بەستىنەتەو و زىندوو و نەبەزى خۆى بەدانىشتووانى سەر زەوى بەسەلمىنى و دەدوژمانى خۆى بگەيهنى كە كورد هەر زىندوو پايەدارە و بەهېچ جۆرىك نامرى و سىلاوى حەوادىس بناغەى عەزم و غىرەتى وى نالەقنى.

تىفكرن، كىهە مېللەتە لە بەراپەر ئەو هەموو كۆششەى كە بۆ لەنىبوئردنى وى كراو و دەدەكرى هەندە بەهيمەت و خۆراگر و پايەدارى.

كىهە مېللەتە بۆ پارازتنى مېللەتى خۆى بتوانى دەگەل مېللەتى غالىب وە بەدەستەلات و زۆردار ملە و مېارەزە بكات.

چ نەتەو بەقەدەرى ئەو نەتەو لە رىگای ئازادى و سەربەستىدا فېداكارى و جانبازى كەردوو و قورىانى داو و زىانى دىو و ئاوارە و دەربەدەر كراو.

مېللەتى غەبورتەر و ئازاتەر و نەبەزتر لە برا كوردەكانى ئىمە، كە داخەكەم ئىستا لەژىر پەنجەى بى روحى بىگاناندا ئەسىرن، كە متر وەگىر دەكەوى بەلكە هەر نابىندرئ. هەندىك لە دەولتە ئىرتىجايەكانى عىراق، كە بەيارمەتى و مەبەستى ئىستىعمارى و بەپىچەوانەى مەيل و رەغبەتى مېللەتى عىراق هاتوونە سەركار و هەمىشە لاگرى سىياسەتى ئىستىعمارى بوون و قازانجى مېللىيان چاودەئىرى نەكەردوو، بۆ پەيداكردى دووبەرەكى و دوژمنايەتى لە بەينى كورد و عەرەدا رەفتارى بەكجار بى شەرمانە و خراپيان دەگەل كوردان كەردوو.

بەبەكجارى نابوود و حەقى مەشرووعى وى پامال بكەن. وەكو بىستوو مە سىراج ئوغلۆ بەنورى سەعەدى گوتوو هەنگىنى ئىمە دەتوانىن دەگەل ئىو بەينە دۆست و هاووپەيمان كە ئەو نەختە حەقەش كە عىبارەتە لە نووسىن و خويندنەوى زمانى كوردى ئەویش لەژىر سانسۆرىكى قەويدا، بۆ كوردان قائىل نەبى و ئەلبەتە ئەویش لە خوداى دەوى كورد نىنۆكى نەبى خۆى بى بخورىنى - بەلام داخوا ئەوانە دەتوانن كوردان بەجارىكى لەنىو بەرن و تۆيان لەسەر زەوى هەلگن.

داخوا دەتوانن كوردان وادار بكەن واز لەو حەقە مەشرووعەى خۆيان بىن! نە ئە پىوستە ئەوانە بزاتن و باش تىبگەن كە كورد مېللەتىكى نەمر و نەبەزە و بەبابەو هەش بىر ناتوانن لەنىوى بەرن و بىدەنگى بكەن.

كورد هەيه و لە مەيدان دەرنەچى و بەهەر وگىف ناپەشوكتى و واز لە حەقى خۆى ناهىنى و هەتا تنوكىكى خويىن دەبەردامابى لە رىگای ئازادى و سەربەخۆيدا كۆشش دەكا و حازر نىيە چىدى نۆكەرى بى جىرە و مەواجب و سووك و چرووكى تورك و عەرەب و فارس بى و ئەو هاوار دەكا و دەلتى: ئەى ئەو كەسانەى موقەدەراتى دنيا دەبەر دەستى ئىو دەپا، ئەى ئەو كەسانەى كە بۆ هەلكەندى نەمامى زولم و بىداد ئەو هەموو فېداكارىو كرد، ئەى ئەو كەسانەى كە دەتانهوى(۲) كە بەشادى و ئازادى بئى، سەرنجىكى بەدەنە حالى ئىمە و مەيهلن چىدىكە ئەو زۆردارانە لەژىر پى خۆياندا بمان تولخىننەو، قەبوول مەكەن لەوى پاش ئەو خويىنمزانە خويىنى ئىمە بژن و ئەگەر هاوارىكمان كرد يا لەجىيى خۆمان جوولايىنەو لىمان لەهەرا بەدەن و مەلئىن كورد رىگر و شەرانىيە.

توبى خودا ئەو ئەنسىسافە كەبىر بى بەزۆرى مەكت لى زەوت بكا و ئەگەر پىت گوت ئەو مەللكى باب و باپىرى خۆمە و دەبى بۆم بەجى بىلى، لەباتى بەجىپىشتان پىت بلى رىگر و شەرانى و كىشەم پىدەفرۆشى.

هەوىام هەيه ئالا هەلگەكانى ئازادى چىدى ئەو ناحەقىانە قبوول نەكەن و نەهەلن بەتەنھا لە دنيادا مللەتى كورد لە ئازادى بى بەش بى.

پۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (۳۲)، ۱۷ خاكەلئو ۱۳۲۵ / ۶ آورىل ۱۹۴۶.

(۲،۱) ئەو شوپانە لە دەقەكەدا رەشبوونەتەو و ناخويىندرتەو.

دیسان دوله‌تی تورکیاش نه و ره‌فتاره‌ی ده‌گه‌ل نه و میلله‌ته نازایه کردووه و به‌کوشتار و قه‌تل و عامی وان سه‌حنه‌ییکی خوینینی له دونیادا هیئا پروو که پرووحی به‌شهریه‌ت و نه‌وع دۆستی له و کاره بی شه‌رمانه بیزاره.

تاریخ زولم و زۆریکی که دوله‌ته ئیرتیج‌اعیییه‌کانی عیتراق و تورکیا له برا کورده‌کانی ئیمه‌یان کردووه قه‌ت فه‌رامۆش ناکا. میلله‌تی قاره‌مانی کورد به‌خوینی گه‌ش و سووری خوئی نیوی بلیندی خوئی بوئه‌به‌د له لاپه‌ره‌کانی میژوودا سه‌بت کردووه و هه‌تا ئاده‌میزاد له دونیادا ده‌ژی نیوی نه و جه‌للاده بی روحمانه‌ی که ده‌سته ده‌سته و پۆل پۆل لاوانی کوردیان سه‌ر بریوه و زبندوو زبندوو ده‌ئاوریان هاویشتون به‌خرابه دینن. به‌لام هه‌رچی زووتر زۆری بو میلله‌تی کورد به‌ئیندری و زیاتر جه‌زربه بدری نه و ئاواره مقه‌ده‌سه‌ی که له نیو دلی پاکی ویدا له‌میژه دایسی پتر بلنسه ده‌ستینی و بیگومان سه‌رتاپای دوزمنانی ده‌سووتینی. سه‌ردانه‌واندن و چاوسۆرکردنه‌وه له قاموسی کوردیدا نییه. نه‌وه حه‌قیقه‌تی که میژووی خوینین و پر ئیفتیخاری کوردستان شاهیدی له‌سه‌ر ده‌دا.

وه‌نه‌بی کوردان هه‌ر له ده‌روه‌ی نیشتمانی خویناندا تووشی کویره‌وه‌ری و سه‌خله‌ت و نا‌رعه‌تی بووبن به‌لکه له نیشتمانی نه‌سللی خوینان یه‌عنی له ئیرانی‌شدا له زه‌مانی حکومه‌تی ره‌زاخانی په‌هله‌ویدا تووشی گه‌لیک مه‌ینه‌ت و کویره‌وه‌ری بوون و حه‌قی ژیانان نه‌بووه.

په‌یمانی سه‌عد ئاباد که هه‌موو که‌س ده‌زانی سرفه‌ن بو له‌نیویردنی کوردان ئیمزا کراوه، ئیمزای دوله‌تی (ظل الله) ی ئیرانی‌شی پتوه بو. ره‌فتار و ئاکاریکی ره‌زاخان ده‌گه‌ل کوردانی ده‌کرد به‌راستی یه‌کجار زۆر ناپیاوانه بوو، هه‌له‌په‌رینه‌وه‌ی ئیستای کورد عه‌کسولعه‌مه‌لی نه و زولم و زۆره‌ی پیشووه.

نه‌ورۆ ته‌واوی نه‌و کوردانه‌ی که له ولاتاندا بلاو بوونه‌وه و له‌ژیر په‌نجه‌ی تورک و عه‌ره‌بدا، دیسان چاوی ئومیدیان ده نیشتمانی نه‌سللی خوینان بریوه.

نه‌هزه‌تی دیموکراتیکی کوردستان که بناوانی له نیوه‌راستی نیشتمانی نه‌سللی کورداندا هه‌لگیراوه هه‌موو کوردی دنیای مه‌وه‌جیهی ئیران کردووه نه‌گه‌ر دوله‌ت له ئیحساساتی پر شۆری کوردان ئیستیفاده بکا و توئه‌ی

بی به‌شی و چاره‌ره‌شی زه‌مانی ره‌زاخانیان به‌چاکی بو بکاته‌وه و ده‌گه‌ل جه‌نابی قازی محه‌مه‌د ره‌هه‌ری مه‌حبوب و مه‌زنی کوردستان، که بی شک له ریزی پیساوه هه‌ره گه‌وره و زانایه‌کانی رۆژه‌لات حیساب ده‌کری، واریدی موزاکه‌ره‌بی و مه‌سه‌له‌ی کوردستان به‌قازانجی نازادی بیرپه‌ته‌وه، قه‌وه‌تیکی وا به‌هیز و نه‌ببندراو له ئیراندا په‌یدا ده‌بی که گرتی پشتی ئیستیعمار تیک ده‌هاری و ده‌یشکینن.

نه‌گه‌ر کوردان له ده‌روه‌ی نیشتمانی خویناندا به‌ده‌ستی عه‌ره‌ب و تورک گرفتارین هیچ نه‌بی ده‌بی له نیشتمانی نه‌سللی خویناندا حه‌قی ژیانان هه‌بی و به‌نازادی رابوین.

داخه‌که‌م ره‌فتاری ره‌زاخان هیچ له ره‌فتاری تورک و عه‌ره‌بان کمت‌ر نه‌بوو ئیستاش خوینی برا کورده‌کانمان له ده‌شته پان و به‌رینه‌کاندا شه‌پۆل ده‌دا، ئیستاش زنجیری دیلی له ده‌ست و پیتی میلله‌تی ئیران دانه‌پندراوه، ئیستاش ده‌ستی بی ره‌حمی حاکمی نیزامی له کۆبوونه‌وه و ئیجتاعات له سنه‌دا جلیگیری ده‌کا و نایه‌لی شکایه‌تی که‌س به‌گویتی نه‌ولیای ئومور رابگا. گرانی هه‌ره‌شه له سه‌قز ده‌کا، کوردستان له حالی توین دایه.

نه‌گه‌ر ده‌وله‌تی ئیستاکه نازادیه‌خواری و تیگه‌یشتنی سیاسی خوئی له جیه‌جی کردنی مه‌سه‌له‌ی نازه‌ریاجان و له پرووناک کردنی ئاسۆی تاریکی سیاسه‌تی خارجیدا نیشان داوه، ده‌گه‌ل ره‌هه‌رانی فرقه دیموکراتی کوردستان واریدی موزاکه‌ره‌بی به‌شه‌رتیکی عه‌ناسیری ئیرتیج‌اعی و به‌کریگیروا لیبگه‌رین، مه‌سه‌له‌ی کوردستان پینش به‌ته‌قه‌دومی نازادی و قازانجی ئیران ته‌واو ده‌بی.

ئیمه له جه‌نابی ئاغای (قوام السلطنه) ته‌مه‌نا ده‌که‌ین که هه‌رچی زووتر ئاغای (مظفر فیروز) که لاویکی موته‌ره‌قی و زانای موعاسیره بو کوردستان به‌رتیبات تا مه‌سه‌له‌ی کوردستان هه‌ل بکری.

کورد برای ئیمه‌ن، یادگاری باب و باپیری ئیمه‌ن، ده‌بی بو داوا مه‌شروعه‌کانی وان گوئی رادیرین، نه‌وان بیجگه له نازادی و عه‌داله‌ت چی دییان ناوی.

نه‌من پیم وایه نه‌و چرا پرووناکه‌ی که ئیستا له کوردستاندا هه‌لکراوه به‌و زووانه سه‌رتاسه‌ری رۆژه‌لات پرووناک ده‌کا و نازادیه‌خواری ئیران که له

ناوه پۆک

- 7 * شپیره ژن
- 13 * یه کهم پۆژنامه ی کوردی له کوردستانی ئێران
- 16 * کاره ساتی کوژرانی خالۆ قوربان
- 20 * نامه یه کی ئه ده بی
- 26 * ئه رکی به بیان له هه لومه رچی ئیستادا
- 34 * مامۆستای شاعیرانی موکریان
- 46 * حاجی قادری شۆرشگی
- 57 * عه لی ناشق
- 65 * زۆر زانیش به هه له ده چی
- 70 * ئه رکی نه ته وایه تی ئیمرو ی شاعیر و نووسه ره کائمان
- 72 * وه لامی کی دۆستانه
- 78 * ئه زموونی شاعیریم
- 89 * ئاسۆگه
- 91 * کورد بۆ گشتی شاعیره ؟
- 95 * چه ند نوکته یه ک له باره ی میژووی ئه ده بی کوردیه وه
- 100 * پێشه کییه ک بۆ «پیکه نینی گه دا» ی حه سه ن قزنجی
- 106 * پێشه کی بۆ قه لای دمد
- 116 * هه ژار و شه ره فنا مه
- 122 * پێشه کی بۆ دیوانی نالی
- 129 * پاره تاژی
- 139 * نه ورۆز
- 141 * جوانترین دیهن
- 144 * بووکی یه ک شه وه
- 152 * هه واری خالی
- 158 * مه هاباد
- 162 * له رۆژیکی پایزی دا
- 165 * شیری به ده ستیکه وه بوو هه تاوی به ده ستی دیکه وه

خوزستان و نازهربایجان و کوردستان و سایر نوقاتی ئێراندا هه ن،
 کارتیکی وا ده که ن که پۆژی سه ر ئالاییتیکی که هه رگیز پۆژی لی ئاوانه بووه ،
 بیلناخیره لی ئاوابج و میلله تانی ئه سیری پۆژه ه لات نه جات ده ده ن!
 (* پۆژنامه ی (کوردستان) ، ژماره (79) ، 29 گه لاویژی 1325-1946 .

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۳

- ۱- بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام.
- ۲- البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳- بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه‌رگێڕانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خو‌شناو.
- ۴- کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌نیکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له‌ ساڵی ۲۰۰۲. ۱۲۰ دا.
- ۵- من مه‌باد الی اراس. ترجمه من الفارسیة الی الکردیة: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربیة: شاخوان کرکوکي.
- ۶- ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد حه‌سه‌ن.
- ۷- بارگه‌ی یاران. سه‌رجه‌می شیعرى هێمن.
- ۸- هه‌واری خالی. سه‌رجه‌می نووسینی هێمن.

- 176 * ئەو جو‌ره‌ی بنه‌وێ
 - 184 * پێزی نان بگرن
 - 187 * کورته‌ی ئۆدیسه
 - 194 * وشه‌ ونبوه‌کان
 - 198 * لامه‌زه‌بی خه‌یره‌ومه‌ند
 - 205 * ته‌نیا هه‌میشه‌ ته‌نیا
 - 209 * چیرۆکی کووله‌که
 - 216 * مامۆستا هێمن و دیوانی تاریک و پوون و چه‌ند پرسیا‌تیک
 - 222 * وتووێژ ده‌گه‌ڵ مامۆستا هێمن
 - 228 * ده‌گه‌ڵ مامۆستا هێمن
 - 231 * وتووێژیکی بلاونه‌کراوه‌ ده‌گه‌ڵ مامۆستا هێمن
 - 244 * له‌ به‌هاری شیلاناویوه‌ تا پایزی ورمی
 - 282 * نامه‌ بۆ که‌رمی قه‌بیومی: یه‌که‌م
 - 283 * دووه‌م
- نووسینه‌کانی به‌رای**
- 285 * خۆت بناسه
 - 285 * رۆژی کاره
 - 287 * سکا‌لایه‌ک له‌گه‌ڵ نیشتمان
 - 287 * شیخ یوسف شمس الدین البرهانی
 - * ئەده‌بیاتی تازه‌ی سۆقیه‌ت
 - 289 * نامه‌ی کچیک‌کی دیل
 - * ئیقتیباس له‌ رۆژنامه‌ی ئاره‌زوو
 - 291 * نازایه‌تی سمایل ئاغای سمکۆ
 - 292 * نازادیمان ده‌وێ
 - 293 * نامه‌یتکی سه‌رئاوه‌له
 - 295 * ئە‌ی دنیا بزانه‌ کورد سه‌ره‌خوێ ده‌وێ
 - 296 * ژوانی دوو خوێنمژ
 - 298 * بۆچی کوردستانو له‌بیر کردووه‌؟